

Forhandlinger i Stortinget nr. 236

2003 20. juni – 1) Rev. nasj.budsj. 2003 2) Tilleggsbev. og endr. i statsbudsj. for 2003 3) Forsl. om tiltak mot arbeidsledighet 4) Forsl. om redusert avg. for miljøbensin 5) Forsl. om bedr. av økonomiens virkemåte mv. 6) Forsl. om tiltak mot øk. arb.ledighet mv. 7) Forsl. vedr. selskapsskatten 8) Forsl. vedr. våre fondsplasseringer i utlandet 3549

Møte fredag den 20. juni kl. 10

President: J ø r g e n K o s m o

D a g s o r d e n (nr.101):

1. Innstilling fra finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett 2003 (Budsjett-innst. S. II (2002-2003), jf. St.meld. nr. 2 (2002-2003))
2. Innstilling fra finanskomiteen om tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet medregnet folketrygden 2003 og enkelte endringer i statsbudsjettet for 2003 i forbindelse med trygdeoppjøret mv. (Innst. S. nr. 260 (2002-2003), jf. St.prp. nr. 65 (2002-2003) og St.prp. nr. 75 (2002-2003))
3. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Kristin Halvorsen, Øystein Djupedal og Karin Andersen om strakstiltak mot arbeidsledighet (Innst. S. nr. 263 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:78 (2002-2003))
4. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om å innføre redusert avgift for miljøbensin (Innst. S. nr. 264 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:91 (2002-2003))
5. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Carl I. Hagen, Siv Jensen og Per Sandberg om tiltak for å bedre økonomiens virkemåte, øke den økonomiske veksten og redusere arbeidsledigheten (Innst. S. nr. 265 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:92 (2002-2003))
6. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Jens Stoltenberg, Hill-Marta Solberg, Ranveig Frøiland, Tore Nordtun og Torstein Rudihagen om tiltak mot den økende arbeidsledigheten og mot nedbygging av konkurranseutsatt næringsliv (Innst. S. nr. 266 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:101 (2002-2003))
7. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Per Sandberg, Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om at deler av selskapsskatten skal tilfalle kommunene der selskapene er etablert (Innst. S. nr. 267 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:106 (2002-2003))
8. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentant Morten Lund om å redusere aksjeandelen i våre fondsplasseringer i utlandet for å redusere tapsrisikoen (Innst. S. nr. 268 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:107 (2002-2003))
9. Innstilling fra finanskomiteen om statsrekneskapen medrekna folketrygda for 2002 (Innst. S. nr. 238 (2002-2003), jf. St.meld. nr. 3 (2002-2003))

10. Forslag fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter på vegne Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 16. juni 2003 (jf. Innst. O. nr. 122):

«Stortinget ber Regjeringen inkludere en vurdering av taksering av overførings- og distribusjonsanlegg for eiendomsskatteformål i den generelle gjennomgangen av kraftskatter og de konsesjonsbaserte ordninger som redegjort for i Ot.prp. nr. 1 (2002-2003).»

11. Reférat

Presidenten: Magnhild Meltveit Kleppa vil framsette et privat forslag.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): På vegner av stortingsrepresentanten Arne Braut og meg sjølv vil eg fremja forslag om ein særskild kompensasjon til Sør-Trøndelag fylkeskommune i samband med utbygginga av Regionsykehuset i Trondheim (RiT).

Presidenten: Forslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Før sakene på dagens kart tas opp til behandling, vil presidenten foreslå at formiddagsmøtet – om nødvendig – fortsetter utover den reglementsmessige tid, kl. 15, til dagens kart er ferdigbehandlet.

– Ingen innvendinger er kommet mot presidentens forslag, og det anses vedtatt.

Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at sakene nr. 1–8 behandles under ett – og anser det som vedtatt.

S a k n r . 1

Innstilling fra finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett 2003 (Budsjett-innst. S. II (2002-2003), jf. St.meld. nr. 2 (2002-2003))

S a k n r . 2

Innstilling fra finanskomiteen om tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet medregnet folketrygden 2003 og enkelte endringer i statsbudsjettet for 2003 i forbindelse med trygdeoppjøret mv. (Innst. S. nr. 260 (2002-2003), jf. St.prp. nr. 65 (2002-2003) og St.prp. nr. 75 (2002-2003))

S a k n r . 3

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Kristin Halvorsen, Øystein Djupedal og Karin Andersen om strakstiltak mot arbeidsledighet (Innst. S. nr. 263 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:78 (2002-2003))

S a k n r . 4

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om å innføre redusert avgift for miljøbensin (Innst. S. nr. 264 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:91 (2002-2003))

S a k n r . 5

Innstilling frå finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Carl I. Hagen, Siv Jensen og Per Sandberg om tiltak for å bedre økonomiens virkemåte, øke den økonomiske veksten og redusere arbeidsledigheten (Innst. S. nr. 265 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:92 (2002-2003))

S a k n r . 6

Innstilling frå finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Jens Stoltenberg, Hill-Marta Solberg, Ranveig Frøiland, Tore Nordtun og Torstein Rudihagen om tiltak mot den økende arbeidsledigheten og mot nedbygging av konkurranseutsatt næringsliv (Innst. S. nr. 266 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:101 (2002-2003))

S a k n r . 7

Innstilling frå finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Per Sandberg, Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om at deler av selskapskatten skal tilfalle kommunene der selskapene er etablert (Innst. S. nr. 267 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:106 (2002-2003))

S a k n r . 8

Innstilling frå finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentant Morten Lund om å redusere aksjeandelen i våre fondsplasseringer i utlandet for å redusere tapsrisikoen (Innst. S. nr. 268 (2002-2003), jf. Dokument nr. 8:107 (2002-2003))

Presidenten: Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 2 timer og 35 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet 40 minutter, Høyre 35 minutter, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti 20 minutter hver, Senterpartiet 10 minutter, Venstre og Kystpartiet 5 minutter hver.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker med svar etter innlegg fra statsministeren og finansministeren, og tre replikker med svar etter innlegg av hovedtalerne fra hver partigruppe, etter parlamentariske ledere samt etter øvrige medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Dette anses vedtatt.

Siv Jensen (FrP) (komiteens leder og ordfører for sakene nr. 1 og 2): Finanskomiteen avgav sin innstilling om revidert budsjett 15. juni 2003. Hensikten med budsjettrevidering er å justere budsjettet i forhold til endringer i økonomiske rammebetingelser eller ved særskilte behov for endringer i bevilgningsvedtak som er oppstått etter at ordinært budsjett ble vedtatt.

Regjeringen har ikke tatt tilstrekkelig hensyn til de endringer som faktisk har funnet sted siden jul. Siden budsjettet ble vedtatt, har økonomien endret seg. Vi har en helt ny situasjon som påkaller handling, ikke handlingslammelse.

Stadig flere tegner et dystert bilde av norsk økonomi. Bruttonasjonalproduktet for Fastlands-Norge hadde en negativ vekst på 0,6 pst. første kvartal i år, tilsvarende negativ vekst som økonomien hadde i siste kvartal i fjor. Dermed er fastlandsøkonomien inne i en resesjon, dvs. en dyp konjunkturedgang. Dette er den største resesjonen som har vært registrert siden 1988. På slutten av 1988, hvor ledigheten var på samme nivå som nå, dvs. 105 000 personer, økte ledigheten med 40 000 personer til utgangen av 1991.

Regjeringen tar ikke denne krisen alvorlig. Det er meningsløst å klamre seg til en stram finanspolitikk når produksjonen faller, og ledigheten øker. Det er også galt å innkassere et fallende rentenivå som belønning for en fornuftig økonomisk politikk. Et nytt kraftig rentefall nå, som det er all mulig grunn til å tro vil komme, er selvsagt svært ønskelig for alle med mye gjeld, men det er en konsekvens av de dårlige tidene, ikke et resultat av en sunn økonomisk politikk.

Fremskrittspartiet advarte i sitt alternative budsjett for 2003 mot at norsk økonomi ville kunne gå inn i resesjon, og vi anbefalte en omlegging av den økonomiske politikken med store skatte- og avgiftslettelser og økte statlige realinvesteringer. Men tonen både fra Regjeringen og Arbeiderpartiet var da, som nå, at det var viktig ikke å overopphete økonomien. Nå hadde man sjansen til å justere kursen i revidert budsjett, men den sjansen vil både Regjeringen og Arbeiderpartiet la gå fra seg. Det får svært alvorlige konsekvenser for norske bedrifter og norske arbeidsplasser. Målet nå burde ha vært flere i arbeid og en gjenreisning av norsk verdiskaping. Alternativet er at arbeidsledigheten akselererer og blir liggende høyt i mange år, og at næringslivet forvitrer. Det vil ikke Fremskrittspartiet ta sjansen på.

Selv om man gjennom innstillingen fra finanskomiteen har kjørt såkalt slalåm, kan det se ut som det er forhandlet frem enighet mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet. Arbeiderpartiet har lagt seg fullstendig flate for Regjeringen, og bidratt til såkalt inndekning gjennom svært mange tvilsomme kutt og med svært mange tvilsomme begrunnelser. For meg fremstår Arbeiderpartiet og regjeringspartiene nå som så like at det egentlig

bare er kosmetiske skillelinjer mellom dem. Arbeiderpartiet prøver desperat å skape inntrykk av at de er alternativet til Regjeringen. Men det er i ord. I handling er de svimlende like. Denne budsjettrevisjonen burde ha skapt et godt grunnlag for budsjettforhandlinger mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet til høsten.

Slalåmkjøringen har medført mindre justeringer i forhold til det vedtatte budsjett. Forskningsfondet får tilført 1 milliard kr utover Regjeringens forslag. Det bevilges 10 mill. kr til internasjonal markedsføring av Norge, 50 mill. kr til rassikring av veier, noen tilleggsbevilgninger til næringsrettet forskning, marint innovasjonsprogram, bostøtten økes, det blir bevilget midler til oppstart av bygg i universitets- og høyskolesektoren, flertallet sikrer sitt tidligere vedtak om nettolønn for offshorefartøy, verneverdige fartøy får 10 mill. kr, ekspressbussene får opprettholdt refusjonsordningen, kompetanseutviklingsprogrammet blir videreført – for å nevne noe.

Det er også flertall for mange og helt uforståelige kutt. Regjeringspartiene og Arbeiderpartiet kutter i tilskudd til private kirkebygg, til Politiet, til Forsvaret, de øker rettsgebyret og oppsiktsvekkende nok sikrer Arbeiderpartiet flertall for økte egenandeler, noe de i hele vinter har kritisert andre for.

De reelle budsjettvinnere er ulovlige flyktninger i Norge. Av en eller annen grunn vil man ikke holde seg til budsjettet når det gjelder mottak av flyktninger og sette foten ned når antallet er nådd. Da bevilger man bare mer penger. På en rekke andre budsjettområder derimot opererer man med streng budsjett disiplin og lar i stedet problemene vokse.

Arbeiderpartiet hadde også mange andre inndekningsforslag som det ikke ble flertall for: Skatte- og avgiftsskjerpelser i fleng, herunder økning i avgift på rusbrus. Denne er og blir noe helt for seg selv. Som argument hevder Arbeiderpartiet at avgiftsøkningen vil bidra til å redusere alkoholforbruket blant ungdom, men samtidig budsjetterer de med økte inntekter for statskassen. Det blir relativt uforståelig.

Gjennom vinteren har Jens Stoltenberg i diverse media gått til angrep på økte egenandeler, kutt i barnetrygd, gravferdsstøtte, kommuneøkonomi, arbeidsledighet osv. – men i revidert er dette glemt. Den sandpåstrøing Arbeiderpartiet bedriver i forhold til arbeidsledigheten, sysselsetter dessverre svært få personer. Da hjelper det lite med hissige ordbruk når man effektivt lar være å støtte forslag som kunne gitt mange flere arbeidsplasser.

Den 16. mai uttalte Jens Stoltenberg til Dagens Næringsliv at Arbeiderpartiet ville foreslå omfattende tiltak for å sikre arbeid til alle. Hvilke omfattende tiltak er det Arbeiderpartiet har foreslått i revidert? Når Arbeiderpartiet bl.a. har snakket om økt byggevirkosomhet for å motvirke ledighet, hvilken sammenheng er det mellom på den ene siden å øke bevilgningene til bygging av høyskoler for på den andre siden å utsette nybygging i Forsvaret? Hvorfor gir bygging av høyskoler sysselsettingseffekt og ikke Forsvarets nybygg?

I Nationen 3. juni kunne man lese at Arbeiderpartiet var bekymret for at flertallet på Stortinget har bevilget

nesten 3 milliarder kr mindre til veibygging enn det man i Stortinget var enige om i Nasjonal transportplan. Hvorfor bevilger ikke da Arbeiderpartiet midler til veibygging? For det er vel slik at det er gjennom budsjettbehandling at de faktiske bevilgninger blir gitt.

I Dagsavisen 22. februar sa Jens Stoltenberg at Arbeiderpartiet aldri ville godta at økende ledighet brukes som et virkemiddel i den økonomiske politikken. Men det er akkurat det Arbeiderpartiet nå har godtatt. Ved å holde den såkalte stramheten i budsjettet og være fullstendig passiv i forhold til den virkeligheten vi nå står overfor, har man i realiteten overlatt alt ansvaret til pengepolitikken, og det innebærer at arbeidsledigheten må øke. Det kan ikke Arbeiderpartiet løpe fra.

Arbeiderpartiet har heller ingen troverdighet når det gjelder kommuneøkonomi. De har varslet behov for påplussinger og høylydt gitt uttrykk for hvor dårlig det står til i kommunesektoren. Likevel klarer Arbeiderpartiets representanter å si at dette tross alt bare er en revisjon av budsjettet, og da skal man jo ikke gjøre noe. Men det er jo nettopp nå, når man foretar bevilgningsendringer, at det ville vært naturlig å plusse på hvis man mente at det var nødvendig å gi kommunesektoren et løft.

I Arbeiderpartiets merknader i innstillingen skriver de at de er kjent med at kommunesektorens skatteinntekter er redusert med 1 milliard kr, de er klar over at den økonomiske situasjonen er anstrengt, at de varsler kutt i tjenestetilbudet i mange kommuner, og sågar at det må være samsvar mellom oppgavene som kommunene skal løse, og de penger kommunene har til rådighet. Etter denne elendighetsbeskrivelsen er Arbeiderpartiets konklusjon å bevilge null kroner til kommunene. Fremskrittspartiet tok konsekvensen av det og foreslo å kompensere den reduserte skatteinntekten i primærkommunene med 1 milliard kr, men Arbeiderpartiet sa nei, og hjelper i stedet Regjeringen med kutt som er høyst tvilsomme.

Øvelsene rundt økt utbytte må det blir slutt på. Onsdag hadde man en het debatt i Stortinget om å tilføre Statkraft 10 milliarder kr. To dager senere stemmer Arbeiderpartiet for å ta ut et betydelig økt utbytte fra det samme selskap. Hvor seriøst skal man ta slikt? Dette er spesielt, for når man tilfører et statselskap penger, skjer det under streken og påvirker ikke balansen. Men hvis man tar pengene tilbake igjen fra selskapet, påvirker det balansen, slik at man kan saldere andre utgiftsøkninger med dette.

Fremskrittspartiets prioriteringer i revidert budsjett kan oppsummeres på følgende måte:

- forsering og igangsetting av offentlige byggeprosjekter med 1 milliard kr
- forsering og igangsetting av vedtatte veiprosjekter, økt vedlikehold og rassikring med i overkant av 1,5 milliarder kr
- et landsdekkende såkornfond under SND med 1 milliard kr
- 2 milliarder kr til Forskningsfondet
- økt rammetilskudd til kommunene
- redusert mottak og økt uttransportering av flyktninger

- økt satsing på eksportfremmende tiltak og internasjonal markedsføring
- økt bevilgning til sykehusene
- nei til alle forslag fra Regjeringen om å øke egenandelene
- 50 mill. kr til psykisk helsevern
- en betydelig styrking av Politiets budsjett og Kriminalomsorgen, som er i en alvorlig situasjon
- økte bevilgninger til Forsvaret og utdanning

Vi går imot de økte utbyttene fra statsaksjeselskapene. Vi har fremmet en rekke forslag som vil skape økt innovasjon og bidra til nyskaping i norsk næringsliv. Vi har motstått fristelsen til å foreslå reduserte skatter og avgifter, ta en rekke politiske omkamper og foreta store endringer over statsbudsjettet. Det vil vi komme tilbake til under høstens budsjettbehandling. Men vi har også tatt den økonomiske situasjonen på alvor og derfor fremmet forslag som vil bidra til å sette fart på næringsutviklingen, øke aktiviteten i økonomien og øke sysselsettingen, gjennom å bevilge til formål som vi uansett skal gjennomføre.

Når økonomien i landet gikk godt, snakket den til enhver tid sittende regjering om behovet for et stramt budsjett. Nå som økonomien er i nedgangstider, snakker man fortsatt om behovet for et stramt budsjett. Jeg har problemer med å forstå dette. Jeg har sittet og lest budsjettdebattene fra 1988 til 1992, og det er påfallende – særlig fordi vi da var i en ganske identisk situasjon som vi er i nå – at ingen lærer av fortiden. Da gikk debattene i Stortinget akkurat som de går nå. Det er faktisk ganske underlig å lese særlig Høyres debattinnlegg i disse debattene. Der snakker Høyre varmt og frodig om behovet for vekst i økonomien. Mye av det er veldig god lesning, men problemet er bare at det er i ord og ikke i handling. Denne regjeringen følger dette opp ved å la være å ta næringsutviklingen på alvor.

Vi har gang på gang kritisert den gjeldende finanspolitikk. Vi har påpekt behovet for et systemskifte hvor den økonomiske veksten må være det bærende elementet, ikke budsjettbalanse, handlingsregel eller såkalt stramhet. Men her holder man fast, og det til tross for svært urovekkende varsler fra store deler av norsk næringsliv, som enten må legge ned, som flagger ut, permitterer eller går til oppsigelse. Det skaper ingen optimisme. Det som hadde skapt optimisme, hadde vært at Stortinget gav signaler om at man var villig til å satse offensivt på ny næringsutvikling i Norge.

Regjeringen har dessverre inntatt den holdningen at alt som heter næringspolitikk og næringsutvikling, får man ta seg av der ute, til tross for at vi nå er inne i et verdensmesterskap hvor myndighetene i alle andre land aktivt stiller opp for næringslivet for å styrke deres konkurransevne og for å legge forholdene til rette gjennom rammebetingelser og skatteendringer, nettopp slik at de både skal tiltrekke seg flere arbeidsplasser og bedrifter, og være best i verden. Her vil man ikke engang definere det som kan være Norges komparative fortrinn. Her vil man ikke løfte frem noe, satse aktivt på noe eller bidra til at også Norge kan stå frem som en enhet på en del områ-

der – det synes jeg er trist. Det burde vært mye større grad av vilje i denne sal til å ta de større grepene, i stedet for at vi ender opp som vi nå gjør, med sandpåstrøing. Vi diskuterer små detaljer og mindre justeringer som overhodet ikke har noen betydning for budsjettbalansen.

Det er sikkert slik at denne debatten kommer til å bære preg av et iherdig forsøk fra Arbeiderpartiet på å bortforklare det de har gjort i revidert. Men det er ikke mulig. Det er ikke mulig å bortforklare det faktum at man her har lagt seg fullstendig flat for Regjeringen. Det er ikke mulig å bortforklare alt det man tidligere har varslet at man skulle gjøre noe med, som man nå har latt være å gjøre noe med. Det er ikke noe holdbart argument å si at siden dette bare er budsjettrevisjon, skal vi la være å gjøre noe. Det er nå man burde gjort noe. Det er nå man burde ha oppsummert alle de utspill og forslag man har kommet med i løpet av vinteren, men som likevel har blitt lagt i stabilt sideleie.

Med dette tar jeg opp de forslag i innstillingen som Fremskrittspartiet fremmer enten alene eller sammen med andre.

Presidenten: Representanten Siv Jensen har tatt opp de forslag hun refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Ranveig Frøiland (A): Foremålet med revidert budsjett er å justera budsjettet, seier leiaren i komiteen. Ja, det er det. Og det er altså Framstegspartiet i lag med regjeringspartia som har ansvaret for budsjettet for inneværende år, på same måten som dei hadde ansvaret for budsjettet for i fjor, inklusive utbyttet frå Statkraft og dei andre statlege selskapa. Dette har dei ansvaret for.

Det er altså snart 100 000 som er arbeidsledige. Arbeidarpartiet er ikkje så opptekne av Regjeringa, men vi er veldig opptekne av dei som er arbeidsledige, og dei som kan verta arbeidsledige framover. Framstegspartiet spring frå ansvaret sitt for dei, og eg vil utfordra leiaren i komiteen på kva ein gjer for desse ledige. I fjor var Framstegspartiet med på dette årets budsjett og med på å gjera det veldig mykje vanskelegare for dei som er ledige. Dei fjerna feriepengane og gjorde det vanskelegare å få tilskot når ein er ledig, fordi dei heva grensene. Alle desse tinga har Arbeidarpartiet teke opp igjen i forslag i revidert nasjonalbudsjett, men Framstegspartiet stemmer ikkje for. Kvifor ikkje?

Siv Jensen (FrP): Fremskrittspartiet føler ikke noe ansvar for budsjettet. Vi føler et ansvar for landets økonomi og for alle landets arbeidsledige som ikke har noen særlig lys fremtid å se frem mot.

Det er ganske besynderlig når Arbeiderpartiet våger den påstanden at det er de som gjennom revidert budsjett har foreslått noe for å få alle de 100 000 arbeidsledige i jobb. Alle forslag som kommer fra Arbeiderpartiet, er passiviserende tiltak. Hadde Arbeiderpartiet stemt for forslag fra Fremskrittspartiet om økte midler til veibygging, om forsering av vedtatte byggeprosjekter og om midler til et landsdekkende såkornfond, hadde det vært

virkemidler som hadde skapt nye jobber. Jeg tror at alle de som mottar arbeidsledighetstrygd nå, mer enn noe annet ønsker en jobb å gå til, ikke passiviserende tiltak, som er det eneste Arbeiderpartiet har vært opptatt av i revidert. Det er veldig synd.

Jan Tore Sanner (H): Det er ganske fascinerende å høre debatten mellom det gamle og det nye Arbeiderpartiet. Jeg er litt usikker på hvem som er hvem, og hvem som står mest sammen med Regjeringen. Hvis man går gjennom innstillingen, vil man se at Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet står sammen om svært mye når det gjelder politikk.

Ellers registrerer jeg at komiteens leder sier at det er meningsløst med en stram finanspolitikk. Nei, det er meningsfylt. Vi ser at Regjeringens politikk gir resultater: Renten går ned, og kronekursen svekker seg. Statistisk sentralbyrå meldte i går at lavere rente gir ny fart i økonomien. Vi får meldinger fra stadig flere bedrifter som sier at nå ser det lysere ut. Poenget er at Fremskrittspartiets økonomiske politikk er et gedigent eksperiment, som kanskje ville gitt arbeid til noen flere bygningsarbeidere i en periode, men prisen ville være nedbygging og utflagging av konkurranseutsatt sektor.

Siv Jensen (FrP): Det er jo ikke riktig, som Jan Tore Sanner påstår, at Regjeringen har ført en vellykket økonomisk politikk, og at det er grunnen til at renten nå går ned og kronekursen svekker seg. Hvis man hadde gidde å lese de fleste analyser som har vært gitt av norsk økonomi den senere tid, hadde man sett at rentenivået hadde kommet til å falle uansett, fordi vi er i nedgangstider. Økonomien har negativ vekst. Det betyr at det er ingen utvikling i økonomien. Da må sågar renten gå ned, særlig fordi konsumprisindeksen i samme periode er så lav som den nå er. Det hadde vært oppsiktsvekkende hvis ikke renten gikk ned. Og selvsagt har det over tid påvirkning på kronekursen. Men jeg synes det er ganske vovet å forsøke å innkassere det som gevinst for at norsk økonomisk politikk er så bra. Tvert imot, den ligger i stabilt sideleie, og det ser ikke ut til at Regjeringen har tenkt å ta denne situasjonen innover seg.

Audun Bjørlo Lysbakken (SV): Siv Jensen har snakket i kraftfulle ordelag om Fremskrittspartiets innsats i kampen mot arbeidsledigheten. Det er en retorikk som klirrer ganske hult, når vi ser hvordan Fremskrittspartiet har stilt seg til konkrete forslag som kunne hjulpet med hensyn til det økende antallet langtidsledige i landet. Det gjelder forslag om flere tiltaksplasser, det gjelder forslag om en garanti for tiltak, arbeid eller utdanning for langtidsledige, og ikke minst gjelder det forslag om kutt på 150 mill. kr i arbeidsmarkedstiltak for yrkeshemmede – det siste får Siv Jensens støtte. Tallenes tale på dette området er krystallklar. Vi har hatt en økning på 10 pst. i antallet arbeidsledige yrkeshemmede, og likevel vil Fremskrittspartiet redusere innsatsen for å hjelpe denne gruppen. Dette er en sak der vi kunne, hvis den politiske viljen var til stede, satt Aetat i stand til å gjøre en jobb for

en gruppe som har stort behov for tiltak for å kunne komme tilbake i arbeid. Fremskrittspartiets nye sosiale profil settes i et særst tvilsomt lys når SV blir stående alene om å gå imot et slikt kutt. Mitt spørsmål til Siv Jensen er: Hvordan skal man forsvare seg overfor de 76 000 yrkeshemmede som ønsker å komme seg i arbeid?

Siv Jensen (FrP): Det er helt riktig at Fremskrittspartiet ikke har prioritert å sette av midler til arbeidsmarkedstiltak i revidert budsjett, det er helt korrekt. Det er fordi vi har valgt å prioritere innsatsen på den motsatte siden, nemlig for å øke muligheten til å skape jobber. Det hjelper så lite for folks selvrespekt å måtte gå på arbeidsledighetstrygd i en vedvarende periode når utsiktene for å skaffe seg ny jobb faller dramatisk. Vår viktigste utfordring må være å sette norsk økonomi i stand til å vokse, slik at det blir skapt ny optimisme om nye jobber i norsk næringsliv. De aller fleste mennesker som er arbeidsledige, har ett ønske, og det er å få en jobb å gå til. Og da er det oppsiktsvekkende at flertallet i denne salen ikke velger å legge forholdene til rette for å skape de jobbene som skal gjøre folk uavhengig av milde gaver fra staten. Det burde også SV ha vært betydelig mer opptatt av enn de har vært, og det er synd at ikke Fremskrittspartiet får flertall for sine forslag.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Hill-Marta Solberg (A): Arbeiderpartiet mener at den økende arbeidsledigheten og nedbygging av konkurranseutsatt sektor er den største utfordringen vi nå står overfor. Ved utgangen av mai var det registrert totalt 87 200 helt ledige arbeidssøkere. Sammenlignet med mai i fjor har den registrerte ledigheten økt med hele 29 pst.

Selv om kronekursen har svekket seg gjennom våren, regner Statistisk sentralbyrå med i sine aller ferskeste analyser at eksportbedrifter fortsatt vil ha en presset konkurranse situasjon. Byrået ser heller ikke bort fra at lønnsomheten nå er så svekket i mange enkeltbedrifter at de kan komme til å legge ned eller flagge ut. Med andre ord: Ledigheten vil fortsette å stige.

Norge trenger en konkurranseutsatt sektor av en viss størrelse for å ha balanse i utenriksøkonomien på lang sikt. Industrierarbeidsplasser som legges ned eller flyttes ut av landet nå, vil ikke komme tilbake. Det er derfor viktig å hindre den nedbygging av konkurranseutsatt virksomhet som vi ser i dag.

Da er det følgende et hovedpoeng: Skal vi fra Stortingets side gjennom statsbudsjettet bidra til å sikre norsk industri, må endringer på budsjettet gjennomføres innenfor ansvarlige rammer. Dette har Arbeiderpartiet lagt vekt på ved behandlingen av det reviderte budsjettet.

Dessverre har vi over lang tid sett at Regjeringen lener seg rolig tilbake og håper at markedet alene skal ordne opp. Regjeringen har ikke en aktiv næringspolitikk, og heller ikke en aktiv arbeidsmarkedspolitikk.

Arbeiderpartiet mener at en aktiv og målrettet politikk mot den økende arbeidsledigheten er nødvendig. Derfor har vi i forbindelse med revidering av budsjettet foreslått

tiltak som til sammen koster om lag 1,2 milliarder kr, tiltak for å bekjempe ledigheten, styrke konkurranseutsatt næringsliv og skape grunnlag for nye arbeidsplasser. Arbeiderpartiets tiltak mot ledigheten bygger på tre elementer.

For det første må staten bidra aktivt for at nye arbeidsplasser kan etableres. Arbeiderpartiet bruker nærmere 400 mill. kr på generelle virkemidler rettet mot forskning og utvikling. Vi foreslår bl.a. økt bevilgning til forsknings- og utviklingskontrakter og større bevilgning til SND, bl.a. som støtte til nyetablerere og nye prosjekter, som næringsrettet design og kulturbasert næringsutvikling.

For det andre vil Arbeiderpartiet bidra til å videreutvikle næringer som Norge åpenbart må satse på i framtiden, men som nå sliter og har problemer. Det gjelder offshore, det gjelder vår leverandørindustri, det gjelder fiskeri, det gjelder de maritime næringer, og det gjelder reiseliv. Arbeiderpartiet vil bruke om lag 450 mill. kr på virkemidler overfor disse næringene i forbindelse med revidert.

Ingen steder har arbeidsledigheten økt så kraftig som innenfor leverandørindustrien tilknyttet olje- og gasssektoren. Økt innenlandsk bruk av gass kunne skapt nye muligheter. For å få til dette går Arbeiderpartiet inn for å etablere et nytt statlig investeringselskap for gassinfrastruktur. Dessverre støtter ikke flertallet det.

Videre har Arbeiderpartiet foreslått at det skal gis statsgaranti, slik at flere ferger kan bygges. Det vil gi oppdrag til skipsverft som i dag står uten oppdrag.

Det er store muligheter for økt verdiskaping i marin sektor, bl.a. gjennom vekst i oppdrettsnæringen, i videreforedling og i nye næringer basert på utnyttelse av biprodukter. Derfor foreslår vi støtte til SNDs program for nyskaping, omstilling og kapasitetstilpasning i fiskerinæringen og økte bevilgninger for å kunne satse videre på oppdrett av skjell, kveite, steinbit og torsk.

For å møte den økende ledigheten i bygg- og anleggsbransjen foreslår Arbeiderpartiet å øke utlånsrammen i Husbanken med 2 milliarder kr og å framskynde arbeidet ved flere høyskolebygg. Vi er glad for at våre forslag til høyskolebygg får flertall. Det er også positivt at vårt forslag om mer til rassikring blir vedtatt.

Om lag halvparten av Arbeiderpartiets tiltakspakke vedtas i dag. Det betyr en litt mer aktiv næringspolitikk, selv om det langt fra er nok. Utgangspunktet er det statsbudsjettet som regjeringspartiene og Fremskrittspartiet vedtok før jul, dessverre et budsjett der faren for økende ledighet ble oversett, også av finanskomiteens leder. Vi har en næringsminister som har stått fram i løpet av vinteren med sin tomme verktøykasse. I dag får han i det minste noen verktøy oppi kassen. Men så spør det da om han har de nødvendige fagbrev når jobben skal gjøres!

Det tredje elementet i Arbeiderpartiets tiltakspakke er en aktiv arbeidsmarkedspolitikk. Arbeiderpartiet foreslår at det opprettes 3 000 nye tiltaksplasser for å øke de ansattes kompetanse og dermed muligheten til jobb. Jeg må dessverre konstatere at vi ikke i dag i Stortinget får støtte for vårt forslag om flere tiltaksplasser.

Det er også en stor skuffelse at Regjeringen og Fremskrittspartiet opprettholder de omfattende innstrammingerne i dagpengeordningen som ble vedtatt i høst. Ferietillegget ble fjernet, antall ventedager økt og stønadsperioden redusert. Arbeiderpartiet foreslår igjen å rette opp dette. Men dessverre opprettholder flertallet sin usosiale politikk overfor dem som er arbeidsledige.

Kampen mot ledigheten er det viktigste i Arbeiderpartiets forslag til revidert budsjett. I tillegg mener vi at pensjonistene må få det de er blitt lovet.

Da revidert budsjett ble lagt fram, gjorde finansministeren det klart at pensjonistene ikke skulle få etterslepet fra i fjor rettet opp. Så kom Bondevik hjem og hevdet at det var en misforståelse. Men pengene var ikke på plass i budsjettet fra Regjeringen. Nye forslag måtte komme for å dekke inn den nødvendige justeringen i pensjonene. En merkelig misforståelse!

Arbeiderpartiet har vært helt krystallklare på at pensjonistene skulle få det de var lovet, og i revidert budsjett har vi derfor også satt av midler for å dekke veksten i grunnbeløpet.

Regjeringen valgte å ta omkamp på flere saker som stortingsflertallet hadde vedtatt. Det gjaldt pensjonistoppjøret, nettolønnsordningen for sjøfolk i offshoreflåten, det gjaldt bostøtte til familier med høye strømutfgifter. Statsminister og finansminister har gjentatte ganger vært i media og kalt dette for uansvarlige vedtak. Regjeringen har gjennom behandlingen av revidert budsjett tapt alle sine omkamper. Nå får pensjonistene det de var lovet, bostøtten blir vedtatt og nettolønnsordningen for offshoreflåten det samme. Og dette blir vedtatt innenfor ansvarlige rammer. Statsministerens og finansministerens anklager mot Stortinget var grunnløse. Det viser budsjettinnstillingen.

Det budsjett som vi reviderer i Stortinget i dag, er vedtatt med Fremskrittspartiets stemmer. Det er altså Fremskrittspartiet – tro det eller ei etter å ha hørt på komiteens leder i 15 minutter – som har skaffet flertall for et økonomisk opplegg som har gitt kraftig økning i arbeidsledigheten, kutt i dagpenger og altfor få tiltaksplasser. Fremskrittspartiet har stemt for en kommuneøkonomi som fører til at skoler blir nedlagt, og at det blir kutt i eldreomsorgen.

Nå burde Fremskrittspartiet ta ansvar for å revidere det budsjettet de har stemt for. Men i kjent stil løper de fra ansvaret og fra konsekvensene av egen politikk. Isteden angriper de Arbeiderpartiet for ikke å gjøre nok. Dette går det ikke an å ta på alvor. Representanten Siv Jensen har gjennom 15 minutter på talerstolen bekreftet akkurat dette. Samtidig har komiteens leder til fulle bekreftet Regjeringens store, grunnleggende problem. Å ha sin parlamentariske basis i Fremskrittspartiet og være utsatt for en slik fundamental uforutsigbarhet som representanten Siv Jensen har framført i dag, kan nok ta nattesøvnen fra flere i regjeringsskvartalet, vil jeg tro, enn finansministeren. Det er nok en gang helt nødvendig, spesielt etter å ha hørt innlegget fra representanten Siv Jensen, å minne alle om at Fremskrittspartiet har stemt for årets budsjett.

Det er andre store saker som også har fått oppmerksomhet i den offentlige debatt de siste uker og dager. Jeg tenker spesielt på det som skjer innenfor helsesektoren.

Helseministeren har i løpet av de siste dagene gjennomført flere foretaksmøter, der det er stilt krav om forutsetninger som må være på plass for at de regionale helseforetakene skal kunne gjennomføre de aktuelle vedtak om strukturendringer vi kjenner til. Det gjelder bl.a. krav om ambulansetjenester, en ryddig avklaring av forholdet til kommunene og kommunehelsetjenesten og krav til faglig forsvarlig gjennomføring av akuttberedskapen ved fødestuene. Sykehusreformens ansvarssystem er vel egentlig ikke tjent med at enkeltbeslutninger skal flyttes inn i stortingssalen.

For kort tid siden behandlet Stortinget et Dokument nr. 8-forslag om det samme, og i anledning av det gjorde helseministeren det klart at han ville komme til Stortinget i forbindelse med budsjettproposisjonene med en plan- og meldingsdel om virksomheten i foretakene med utgangspunkt i helseforetaksloven. Jeg vil på slutten av mitt innlegg be representanter fra Regjeringen i denne debatt bekrefte at det i forbindelse med budsjettforslaget for 2004 vil bli framlagt en slik plan- og meldingsdel, der Stortinget får en orientering om arbeidet med gjennomføringen og planleggingen av større strukturendringer i helseforetakene. Jeg håper at noen av Regjeringens medlemmer kan gi svar på dette i løpet av dagens debatt.

Med dette tar jeg opp de forslag som Arbeiderpartiet fremmer alene eller sammen med andre i innstillingen, samt omdelt forslag.

Presidenten: Representanten Hill-Marta Solberg har tatt opp de forslag hun refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Heidi Larssen (H): Hovedutfordringen nå er å snu utviklingen med økende arbeidsledighet og stimulere til økt verdiskaping for å etablere nye arbeidsplasser. Et stramt budsjett er et bidrag. Så langt er Arbeiderpartiet og Regjeringen enig. Regjeringen har også tro på stabile og gode rammevilkår, ikke på skatteskjerpelser midt i året. Det trodde vi også Arbeiderpartiet mente, ikke minst på bakgrunn av Hill-Marta Solbergs uttalelser i en debatt i Politisk kvarter 20. februar i år med Siv Jensen:

«Men kjære vene, hvem er det som har sagt at Arbeiderpartiet skal øke skatter? ... Når vi skal revidere budsjettet i vår, må vi vurdere hvor vi skal skjære ned, hvis det er noe vi skal øke. ... Og det er ikke slik at budsjettregulering for oss betyr økte skatter.»

Hvorfor denne snuoperasjonen nå? Tror Hill-Marta Solberg at det blir flere arbeidsplasser av å øke skattene for næringslivet med rundt ½ milliard kr i året, som Arbeiderpartiet nå har foreslått i revidert nasjonalbudsjett?

Hill-Marta Solberg (A): Arbeiderpartiet har i sin helhet skaffet inndekning for alle våre forslag i vårt alternative reviderte budsjett. Vi har omdisponert om lag 2 milliarder kr på statsbudsjettet, med følgende to hovedformål, for det første å skape rom for en tiltakspakke for

å bekjempe ledigheten og for det andre å sikre inndekning for det som pensjonistene faktisk var blitt lovet. Og det har Arbeiderpartiet omdisponert. Våre omdisponeringer innebærer at vi har gjennomført reelle kutt og nedskjæringer på om lag 1 ½ milliard kr, og så har vi inntektsøkninger på om lag ½ milliard kr. Med respekt å melde, det er ikke mulig for meg å forstå at de tiltak som Arbeiderpartiet har på inntektssiden i budsjettet, overhodet skaper problemer for norsk næringsliv. At aksjerabatene økes, tror faktisk ikke jeg et øyeblikk har betydning for hvor mange arbeidsplasser vi skal ha i tiden framover. Dette er skatteskjerpelser som rammer dem som i utgangspunktet har nok – og vel så det – fra før, og har altså ikke etter vår oppfatning noen betydning for den tiltakspakken som vi foreslår.

Gjermund Hagesæter (FrP): Representanten Hill-Marta Solberg refererte til at Arbeiderpartiet har funnet inndekning for mange av sine forslag. Det ho ikkje nemnde, var kva for inndekningsforslag ho hadde. Der har Arbeiderpartiet altså foreslått auka andelar for helse, med totalt 164,3 mill. kr, og dette er sjølv sagt eit forslag som vil gå ut over dei med dårlegast råd. Dette er også eit forslag som harmonerer dårleg med det Arbeiderpartiet har uttalt tidlegare. Kan representanten Hill-Marta Solberg forklare kvifor det er nødvendig og fornuftig å auke desse eigendelane, og innser ikkje representanten Solberg at dette er eit usolidarisk forslag, som vil gå hardast ut over dei fattigaste i samfunnet?

Hill-Marta Solberg (A): Jeg må si at allerede etter så kort tid av dagens debatt er det lett å se at Fremskrittspartiets strategi her i salen i dag er at angrep er det beste forsvar. Det er ganske dristig når Fremskrittspartiet i 2003 tar opp økning av egenandeler. Ja, Arbeiderpartiet stemmer for et framforhandlet takstoppgjør med legene. Det betyr 75 mill. kr i økte egenandeler. Men det er lite i forhold til det som Fremskrittspartiet skaffet flertall for ved økte egenandeler på medisin på blå resept og ved å fjerne gravferdshjelpen da budsjettet ble behandlet før jul. Da synes jeg det er ganske dristig av det samme partiet å gjøre et stort poeng av at Arbeiderpartiet stemmer for takstoppgjøret med legene, som innebærer en liten andel i forhold til de kraftige egenandelsøkningene Fremskrittspartiet skaffet flertall for i denne salen før jul.

Oystein Djupedal (SV): Noe av det mest forbausende i denne innstillingen er at Arbeiderpartiet ikke er med og skaffer flertall for mer penger til kommunene. Arbeiderpartiet har gjennom sin retorikk i lang tid skapt inntrykk av at Arbeiderpartiet er det partiet som skal sørge for mer penger til kommunene – i alle debatter og også i alle mulig tenkelige avisinnlegg. Hill-Marta Solberg har f.eks. sagt til Aftenposten at «Ap varsler allerede nå styrking av kommuneøkonomien, og mer penger til skole og eldreomsorg, i revidert nasjonalbudsjett». Arbeiderpartiets velgere og tillitsvalgte og kommunestyrerepresentanter opplever det paradoksale i at Fremskrittspartiet, for en gangs skyld, faktisk har vært med og

bevilget litt mer penger til kommunene, som SV i alle år har gjort, og at Arbeiderpartiet faktisk hadde muligheten til å bevilge 1 milliard *ferske* kroner til kommunesektoren – ikke for neste år, og ikke hva Arbeiderpartiet egentlig hadde i sitt opprinnelige budsjett, for det er irrelevant, det er nedstemt og historie. Her var det snakk om 1 milliard *ferske* kroner, som kunne ha gått til kommunene i morgen. Hvor er da Arbeiderpartiet? De er ikke der. Og da er mitt spørsmål: Hvorfor i himmelens navn er ikke Hill-Marta Solberg og Arbeiderpartiet der når de har lovet det i bønner og spann i månedsvis?

Hill-Marta Solberg (A): Denne replikken illustrerer jo litt av forskjellene på Djupedals og mitt parti. Arbeiderpartiet har faktisk skjønt for ganske lenge siden at når noe er viktigere enn andre ting, må vi prioritere. Vi er ikke i den situasjonen som SV, at vi kan være alle steder til enhver tid. Vi har valgt å prioritere kampen mot ledighet i revidert nasjonalbudsjett, og så kom vi i den situasjon at Regjeringen tok omkamp på pensjonistoppgjøret. Det betyr at vi har vært med på å finansiere, skaffe inndekning, slik at pensjonistene får det de er lovet. Det er en knallhard prioritering vi har gjort: Vi har satset på å bekjempe ledigheten og prioritert pensjonistene. Øystein Djupedal synes ikke det er interessant, men det er dog et faktum at for årets budsjett foreslo Arbeiderpartiet 3 milliarder kr mer enn det Regjeringen la opp til. Vi har også foreslått det i kommuneproposisjonen. Det er i kommuneproposisjonen og statsbudsjettet man har anledning til å rette opp kommuneøkonomien, og det kommer også Arbeiderpartiet til å gjøre ved høstens budsjettbehandling.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Jan Tore Sanner (H): Den viktigste utfordringen denne våren er å styrke kampen mot den stigende arbeidsledigheten og å få optimismen tilbake i næringslivet. Revidert nasjonalbudsjett vil bidra til å sikre og skape arbeidsplasser.

«En seier for ansvarligheten», skrev VG 17. juni. På lederplass slår avisen fast: «Enigheten i Stortinget sist fredag om revidert nasjonalbudsjett får oss nok en gang til å rose Stortinget for skikkelig arbeid».

Jeg vil slutte meg til den rosen. Gjennom smidighet og ansvarlighet har flere partier bidratt til at vi i dag får vedtatt et godt budsjett.

Samarbeidspartiene har fått flertall i Stortinget for hovedlinjene i Regjeringens politikk. Samtidig er det åpenbart at flere partier har bidratt til å sette sitt preg på resultatet.

Vi ser at Regjeringens politikk virker. En fast økonomisk politikk har bidratt til lavere rente og svakere kronekurs. Renten er nå 2 pst. lavere enn da Arbeiderpartiet styrte Norge. Etter at statsbudsjettet for 2003 ble vedtatt, har renten gått ned fire ganger, og nye rentereduksjoner er ventet.

Lavere rente bidrar til å trygge arbeidsplassene og bedrer både familienes og kommunenes økonomi. For en fa-

milie med 1,5 mill. kr i gjeld – og det er ikke uvanlig – betyr rentereduksjonen en årlig besparelse på 20 000 kr etter skatt. Lavere rente bedrer også kommunenes økonomi og vil gjøre det mulig for mange kommuner å øke innsatsen innenfor skole og eldreomsorg.

Mange arbeidsplasser i industrien er utsatt på grunn av høy lønnsvekst, sterk kronekurs og internasjonal lavkonjunktur. Sammen med skatte- og avgiftsreduksjoner gir pengepolitikken nå betydelige forbedringer i rammebetingelsene for næringslivet.

Lavere rente kommer ikke av seg selv. Samspillet mellom finanspolitikken og pengepolitikken tilsier at en mer ekspansiv finanspolitikk skaper behov for en strammere pengepolitikk, mens en stram finanspolitikk gir rom for lettelse i pengepolitikken.

Partene i arbeidslivet har gjennom Holden II-utvalget gitt oss et helt entydig råd. De advarer mot å åpne opp for en systematisk sterkere økning i bruken av oljeinntekter enn det som følger av handlingsregelen, fordi det vil kunne føre til sterkere krone og svekket konkurransevne og bidra til utflagging og nedlegging av bedrifter i konkurranseutsatt sektor. I tillegg understreker Holden II-utvalget at de ikke anbefaler tiltak som støtter enkeltbransjer og enkeltvirksomheter. Dette er en klar støtte til en stram finanspolitikk og en mer næringsnøytral økonomisk politikk.

Vår politikk er en offensiv strategi for å gjøre noe med årsaken til den stigende arbeidsledigheten.

Kjell Bjørndalen fra Fellesforbundet har selvsagt rett når han sier at vi ikke kan bygge oss ut av ledigheten. Når utfordringen er å skape større rom for konkurranseutsatt sektor, er ikke svaret å flytte arbeidskraft fra konkurranseutsatt sektor til skjermet sektor.

Fremskrittspartiets alternativ er ikke nye tanker, men i hovedsak en kopi av redskapene som lå i verktøykassa til Per Kleppe, som ble prøvd ut, og som feilet på 1970-tallet.

Vi ser at Regjeringens politikk virker. Vi gjør noe med årsaken til den stigende arbeidsledigheten, og vi ser nå tegn til at optimismen er på vei tilbake:

- Eksporten er på vei opp. Tall fra SSB viser at prosessindustrien i mai hadde de beste tallene på to år.
- I går slo Statistisk sentralbyrå fast at lav rente får fart på norsk økonomi.

Dette betyr noe for jobbene til folk. Vi får nå stadig flere eksempler på bedrifter som kan melde om lysere utsikter.

Intra as, en bedrift med ca. 100 ansatte i Malvik i Sør-Trøndelag, som bl.a. produserer stålvasker, melder om en resultatforbedring på anslagsvis 10–15 pst. Svekkelsen i kronekursen er viktig for veksten i år.

Fibo AS i Holmestrand, en annen bedrift med ca. 100 ansatte, som produserer aluminiumskomponenter til bl.a. bilindustrien, melder også om mer positive utsikter.

Listen kan gjøres lang. Mitt poeng er at stramme budsjetter, rente og kronekurs dreier seg om arbeidsplasser. Derfor er det definitivt ikke en passiv holdning å si nei til de lange listene med gode ønsker, men en aktiv holdning for å sikre og skape arbeidsplasser.

Innstillingen til revidert nasjonalbudsjett synliggjør flere konfliktlinjer. Den første dreier seg om om det er finanspolitikken eller pengepolitikken som skal få fart i økonomien. Der står regjeringspartiene og Arbeiderpartiet på den ene siden og Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti på den andre. Den andre konfliktlinjen dreier seg om skattepolitikken. Der står regjeringspartiene og Fremskrittspartiet på den ene siden og Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti på den andre.

For Høyre er det et mål at flest mulig skal kunne leve av egen inntekt. Når vi senker skattene, øker vi også den enkelte og familienes valgfrihet.

At Arbeiderpartiet ikke vil senke skattene for folk flest, er ikke noe nytt. Mer oppsiktsvekkende er det at Arbeiderpartiet i en tid med stigende arbeidsledighet velger å øke skattene for næringslivet og ytterligere svekke det norske private eierskapet.

Vi trenger mer optimisme og fremtidsro i næringslivet. Derfor senker vi skattene, derfor fjerner vi byråkrati og skjemaveldet, og derfor satser vi på forskning og utvikling.

For Høyre er det viktig å la privat sektor vokse mer enn offentlig sektor – både på kort og på lengre sikt. I dagens situasjon er det viktig med stramme budsjetter for å unngå at enda flere skal miste jobben sin.

Skulle vi fulgt Fremskrittspartiets oppskrift med en mer ekspansiv finanspolitikk, ville vi kanskje fått noen flere bygningsarbeidere i en periode, men samtidig ville vi fått enda færre arbeidsplasser i konkurranseutsatt sektor.

Når Høyre vil begrense veksten i de offentlige utgiftene, er det også av hensyn til morgendagens pensjonister og morgendagens skattebetalere. Vi må sørge for at den økonomiske politikken er bærekraftig i et generasjonsperspektiv. Pensjonsforpliktelsene tilsier at vi egentlig skulle satt mer til side. De som ikke vil betale regningen i dag, men heller bruker all sin politiske kraft på å presse opp de offentlige utgiftene, forsyner seg av den velferden vi skal leve av i morgen.

Dette er en meget aktuell problemstilling. I går valgte et flertall i Stortinget å øke trygdene utover Regjeringens forslag. I dag sørger regjeringspartiene og Arbeiderpartiet for at trygdeoppgjøret dekkes inn. Poenget er at økte trygder har en pris, enten må det dekkes inn ved å kutte i andre offentlige utgifter, eller så velger man, som andre partier gjør, å sende regningen til morgendagens skattebetalere.

Når Høyre vil begrense veksten i de offentlige utgiftene, er det for å skape mer rom for privat sektor. Vi vil gi rom for den enkeltes personlige frihet og sosiale ansvar. Vi vil ha et samfunn med mer mangfold og større valgfrihet.

I forbindelse med Fremskrittspartiets landsmøte uttalte sentralstyremedlem Torgeir Høien følgende til NTB:

«For hver oppgave staten tar på seg, reduseres sjansen til å senke skatter og avgifter, som igjen påvirker folks frihet til å velge.»

Jeg er enig med Torgeir Høien. Det er forunderlig at det er hans eget parti som nå er blitt blant de fremste til å

presse opp de offentlige utgiftene til pensjoner, helsevesen og kommuner. Resultatet av en slik linje er, som Høien uttalte, at det reduserer «sjansen til å senke skatter og avgifter».

La meg til slutt konstatere at innstillingen til revidert nasjonalbudsjett viser at Regjeringen får tilslutning til hovedlinjene i budsjettet, og det vedtas innenfor ansvarlige rammer.

La meg også for ordens skyld ta opp de forslag hvor Høyre er medforslagsstiller.

Presidenten: Det er ikke bare for ordens skyld. Det er nødvendig hvis man skal få stemt over dem.

Representanten Jan Tore Sanner har tatt opp de forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Hill-Marta Solberg (A): Noe av det som alle merket seg da revidert nasjonalbudsjett ble lagt fram, var at Regjeringen på en rekke områder valgte å gå direkte i konflikt med Stortinget ved å ta omkamp på viktige saker som stortingsflertallet hadde stemt igjennom. Regjeringspartiene har for så vidt skjønnet hvor skapet egentlig stod. Innstillingen viser at dette blir vedtatt i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett. Regjeringen taper samtlige omkamper.

I går ble trygdeoppgjøret behandlet her i salen. Det ble også nevnt av representanten Sanner. Det er prisverdig at regjeringspartiene er med og tar ansvar for finansieringen, men det kunne være interessant å høre om Høyres finanspolitiske talsmann er enig i det som var statsråd Normans vurdering i går, at han egentlig var litt lei seg for at pensjonistoppgjøret blir slik som Stortinget nå har vedtatt det.

Jan Tore Sanner (H): Nå hørte ikke jeg statsråd Victor D. Normans innlegg i går, men vi blir vel fra tid til annen lei oss alle sammen, uten at jeg har lyst til å ta en reprise på debatten i går. Jeg synes vi skal konsentrere oss om det vi skal gjøre i dag.

Det vi har vært opptatt av i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett, når trygdene ble økt utover Regjeringens forslag, er at det skal dekkes inn. Der har regjeringspartiene og Arbeiderpartiet funnet hverandre på inndekningssiden, og det bekrefter at Arbeiderpartiet har opptrådt på en ansvarlig måte.

Ellers har jeg lyst til å si om disse såkalte fire omkampene: Det Regjeringen var opptatt av, var at disse fire vedtakene som ble fattet utover våren, ikke hadde inndekning. I løpet av arbeidet med revidert nasjonalbudsjett har vi sørget for at trygdeoppgjøret har fått inndekning. Vi har sørget for at fritaket for arbeidsgiverbetalt barnehage har inndekning. Det betyr at to av de fire såkalte omkampene nå er dekket inn. Det synes vi er tilfredsstillende.

Per Erik Monsen (FrP): Stramt budsjett og ansvarlighet har gått igjen i retorikken fra denne regjeringen. Tall fra SSB viser at vi hadde negativ vekst i siste kvartal

i fjor og i første kvartal i år. Dette kalles resesjon. Tidligere ble det kalt depresjon og sett på som et alvorlig problem. Nå kaller denne regjeringen det resultatet av en vellykket økonomisk politikk. Mener Høyre at rentenedgangen kun er et resultat av finanspolitikken, eller mener Høyre at det også kan ha sammenheng med økonomisk nedgang både hjemme og ute?

Jan Tore Sanner (H): Jeg forsøkte i mitt innlegg å si lite grann om samsillet mellom finanspolitikken og pengepolitikken, nemlig at en mer ekspansiv finanspolitikk skaper behov for en strammere pengepolitikk, mens en stram finanspolitikk kan gi rom for lettelser i pengepolitikken. Det er helt opplagt at det er mange forhold som spiller inn i norsk økonomi. Den internasjonale nedgangskonjunkturen har helt opplagt betydning. Da er spørsmålet: Hvordan svarer vi på den nedgangskonjunkturen? Svarer vi på den ved å bruke finanspolitikken med selektive støttetiltak og ved å sørge for at det kan ansettes flere bygningsarbeidere? Eller sørger vi for å gjøre noe med årsaken til den stigende arbeidsledigheten og skape større rom for konkurranseutsatt sektor? Det er det siste vi har valgt, og vi ser at det nå gir resultater. Det Statistisk sentralbyrå sa i går, var at lavere rente gir fart i økonomien. Det er en trygg kurs, som vi ønsker å holde fast ved.

Heidi Grande Røys (SV): Jan Tore Sanner sa at det viktigaste i revidert budsjett var å styrkje kampen mot arbeidsløysa og skape optimisme i næringslivet. Men då er det jo heilt utruleg at Regjeringa for vel ein månad sidan la fram eit forslag til revidert budsjett som omtrent var kjemisk fritt for tiltak som kunne stimulere næringslivet til nyskaping og omstilling. Tvert imot var det kutt, som t.d. på næringsretta forskning. Ikkje før regjeringspartia såg at det likevel vart fleirtal for ein del forslag, t.d. å auke løyvingane til SND og til forskning og utvikling, støtta dei slike tiltak.

Er det slik å forstå at Høyre prinsipielt er imot å bruke målretta verkemiddel for å få ned arbeidsløysa?

Jan Tore Sanner (H): Høyre er prinsipielt for å bruke målrettede tiltak for å få ned arbeidsledigheten. Det er det vi har gjort i revidert nasjonalbudsjett, for vi vet at den fremste årsaken til at arbeidsplasser i konkurranseutsatt sektor er truet, har vært den høye renten og den sterke kronen. Vi svarer i forhold til det partene i arbeidslivet selv understreker og ber om, og det gjelder både på arbeidsgiversiden og på arbeidstakersiden, nemlig et stramt budsjett som kan bidra til lavere rente og svakere kronekurs. Det er det mest målrettede tiltaket mot den stigende arbeidsledigheten.

Så er vi selvsagt ikke imot å diskutere andre tiltak, men problemet er at hvis du legger alle disse andre tiltakene oppå hverandre, blir ikke resultatet et stramt budsjett. Da blir resultatet et ekspansivt budsjett, som ikke i samme grad ville ført til at vi kunne gjort noe med årsaken til den stigende arbeidsledigheten.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Øystein Djupedal (SV): Det går et spøkelse over Europa, og det går et spøkelse over Norge. Det er arbeidsledigheten spøkelse. Mer enn 100 000 norske familier er rammet, og arbeidsledigheten vil stige enda mer i det året vi har framfor oss. Dette spøkelse er det største samfunnsproblem vi står overfor, og dette spøkelset er det verste som kan ramme våre familier. Denne svøpen trenger ikke å være permanent, denne svøpen er ikke naturlig, denne svøpen kan man gjøre noe med hvis man har vilje og mot til å bruke de virkemidlene som staten rår over for å bekjempe arbeidsledigheten.

Kampen mot ledighet er en av de tre viktigste områdene som SV har prioritert i dette reviderte budsjettet. Det andre området er en bedring av kommuneøkonomien, og det tredje er å få reversert denne omkampen som Regjeringen har lagt opp til.

Dessverre er det slik at Regjeringen ikke tar kampen mot arbeidsledighet på alvor. De har ikke verktøy, sier de, verktøykassa er tom. Det ser vi resultatet av, for en blind tro på at lavere rente og lavere kronekurs i seg selv er nok til å skape flere arbeidsplasser, er dessverre ikke riktig. Det er også en slags blind tro på at bare budsjettet er stramt nok, vil dette redusere arbeidsledigheten og få folk i arbeid. Dessverre er situasjonen nå at det er arbeidsledigheten som er årsaken til de tendenser til bedring i økonomien som vi ser. Det at kronekursen nå er svekket, at renten har gått ned, skyldes Regjeringens politikk – og Regjeringens politikk har ført til mer arbeidsledighet. Jeg synes det er forbausende å legge merke til at Regjeringens representanter prater på en måte som om dette er årsaken, etter at de har påført Norge en rekordhøy arbeidsledighet gjennom vinteren.

Noe av det paradoksale her er at vi har fått en måte å fastsette renten på, og dermed også kanskje kronekursen, som er frikoblet fra det politiske system. Man har nå et system der Norges Bank fastsetter renten etter fire kriterier, gitt i et mandat av Stortinget. Nå skal man kanskje være varsom med å kritisere Norges Bank for mye, for dette er jo et politisk ansvar som egentlig ligger i denne sal, men hovedstyret har altså bommet på samtlige fire parametre som er opplistet i deres mandat.

Det første er at man skal ha en stabil krone i forhold til internasjonal valuta. Det har ikke vært oppfylt. Tvert imot har den norske kronen vært rekordsterk gjennom hele vinteren, som har påført norsk industri et blodbad. Produksjon og sysselsetting står omtalt i øvrige deler av mandatet. Produksjonen stagnerer, ifølge en rapport fra Statistisk sentralbyrå senest i går. Sysselsettingen har aldri vært lavere. Det betyr at arbeidsledigheten er høy. Det siste er altså inflasjonen, som man har styrt målbevisst etter. Inflasjonsmålet har man altså bommet totalt på. I en situasjon der vi er inne i dårlige tider, burde man ha bommet i overkant av 2,5 pst. Man har altså bommet i underkant, helt nede på 1,2 pst. har inflasjonsmålet nå vært, i stedet for 2,5 pst., som var målet. Det betyr at Norges Bank har tatt feil på samtlige fire parametre som har med mandatet å gjøre, og det er alvorlig, for dette er dypest sett politiske beslutninger. Dette har bidratt sterkt til den pessimisme som rår i næringslivet, og den pessi-

misme som rår i samfunnet. SV var jo det eneste partiet her i salen som advarte mot denne formen for rentefastsettelse. Vi fikk dessverre rett. Dette har norske husholdninger og norske arbeidsplasser nå måttet blø for.

Jeg er glad for at finansministeren har kalt sentralbanksjefen inn til en samtale om hvordan dette mandatet skal forstås. Det har vi lenge vært enig i, og vi håper nå at det betyr at hele mandatet faktisk brukes, at man bruker litt sunn fornuft og ikke bare økonomiske modeller, som dessverre er feil.

På mandag stod det en interessant artikkel i Aftenposten, skrevet av tidligere nobelprisvinner Joseph E. Stiglitz, som flere bør lese. Han skriver bl.a. at hensynsløs jakt på prisstabilitet er i virkeligheten til skade for økonomisk vekst og velferd. Videre skriver han at teknokrater og aktører i finansmarkedene, som nyter godt av dette institusjonelle instrument, altså inflasjonsmålet, har gjort en imponerende jobb i å overbevise mange land om inflasjonsmålets fortreffelighet og om hvor nødvendig det er å behandle det som en teknisk sak som står over politikken. Poenget er jo at det er dette som er den politiske realiteten, at inflasjonsmålet har blitt en slags teknikk, og ikke politikk, som det jo selvfølgelig er. Dette er en presis beskrivelse fra nobelprisvinneren om den ansvarsfraskrivelse som ligger i ikke å si at det er storting og regjering som selvfølgelig har ansvaret for landets økonomiske politikk, for arbeidsledighet, for rente, for kronekurs – og dermed for å bruke de virkemidler som Stortinget har til rådighet. Det er politisk avmakt å legge dette til sentralbankstyret. Det er selvfølgelig et politisk ansvar som dermed legges, men som man ikke kan ta konsekvensen av.

La meg ta et annet eksempel på denne regjeringens manglende næringspolitikk. En stor industribedrift på kysten av Trøndelag som heter Marin Harvest, skal nå legges ned, dessverre, fordi norsk laksenæring ikke er inne i gode tider. Men når jeg da spør næringsministeren om han kunne tenke seg å ta kontakt med SND eller SIVA for å se om det var mulig å få dette i gang, sier han: Nei, det har jeg ikke tenkt å gjøre, og for øvrig har Regjeringen en utmerket politikk, med lavere skatter, og vi har nå også fjernet elavgiften til industrien. – Ja vel, god dag mann – økseskaft! Der var de 150 arbeidsplassene borte! Regjeringen har ikke tenkt å gjøre noe som helst. Denne listen som hr. Sanner refererte til, over hvor godt det gikk for norsk industri, kan gjøres veldig lang – av industribedrifter som er lagt ned. Det er jo det hele Norge ser, at gjennom denne vinteren har det vært et blodbad som hovedsakelig skyldes en feilslått pengepolitikk, og en feilslått politikk fra Regjeringen.

SVs politikk på dette er en mer aktiv stat. Staten må bruke de virkemidler vi har til rådighet. Gjennom budsjettet har vi nå fått flertall for en del ting, som er positivt. Det gjelder gassferjer, endring i permitteringsloven, noen høyskolebygg har vi fått på plass, en milliard til forskningsfondet, litt til utviklingskontrakter, 50 mill. kr til rassikring og et par andre ting som er viktig. For all del – dette er gode tall i Stortinget, det burde vært langt flere. Stortinget bør nemlig være det som nå må sørge for

å skape optimisme for å kjempe mot denne pessimismen som dessverre har bredt seg. Og dette er en forsiktig start. Vi fra SVs side sier veldig åpent at vi nå må ha en nasjonal dugnad. Det betyr at mange må sette kjepphester på stallen, også vi, for å få ledige hender i arbeid og få løst uløste oppgaver. Regjeringen bør ikke minst være en deltaker i dette, og ikke en motspiller der man ensidig sier at bare vi får stramme nok budsjett, så går nok dette bra. Kjære venner – det gjør det altså ikke. Staten må være aktiv for å få hender i arbeid og for å få løst store, viktige samfunnsproblemer. Vi har store utfordringer foran oss.

Den andre viktige prioriteringen SV har i forbindelse med dette reviderte budsjettet, er kampen for kommuneøkonomien. Jeg må si at jeg er veldig skuffet over at vi ikke lyktes i å komme i mål. Særlig er jeg skuffet fordi den paradoksale situasjonen oppstod at Fremskrittspartiet av alle, som jo bestandig har vært de som har kuttet mest i kommuneøkonomien, for en gangs skyld traff rett. De har bevilget litt ekstra penger, litt mindre enn SV riktignok, men de har bevilget – og så opplever vi det paradoksale at det var Arbeiderpartiet som ikke ville være med på dette!

Det er selvfølgelig ikke riktig som representanten Solberg sier, at SV har penger til alt. Vi har et budsjett som er strammere enn Regjeringens, men det er nok litt tilfeldig. Poenget er at vi selvfølgelig har dekt inn hver krone vi har. Vi har prioritert kommunene, og vi er overrasket over at det ikke var flertal for dette, simpelthen fordi Arbeiderpartiets lokalpolitikere, Arbeiderpartiets velgere ute i de norske kommuner, jo må se hvor smalhans det er. Kommunene sier nå opp folk – ikke fordi det ikke er bruk for disse hendene, men fordi de ikke har økonomi til å lønne de ansatte.

Denne pessimismen som også rår i våre kommuner, er en del av det vi må være med og slåss mot. Vi må prøve å skape optimisme. Nedgangstidene i norske kommuner forsterker denne negative tendensen som vårt samfunn dessverre er inne i, akkurat i disse dager.

Vårt mål – og det utfordrer vi også stortingsflertallet på – er at dette må vi også gjøre noe med. Kommuneøkonomiproposisjonen er et tegn i riktig retning, det er vi glad for, men det er et halvt år framover til denne skal begynne å virke. Det betyr at mange kommuneansatte kommer også til å miste jobben, og mange oppgaver kommer ikke til å bli utført i det neste halvåret.

Det tredje hovedmålet vårt var å få gjort om disse fire omkampene som Regjeringen har lagt opp til. Barnehageforliket er en bit av dette, som vi er veldig stolt over er brakt i land. Jeg skal ikke bruke mer tid på det nå. Pensjonistene har fått det Stortinget faktisk bad om. Dette er dekt inn krone for krone, som hr. Sanner og andre har sagt at vi ikke har gjort – det har vi selvfølgelig gjort. Vi er glad for dette, vi er også glad for at nettolønnsordningen blir videreført, som SV var med på i et forlik. Og vi er glad for at barnefamiliene får pengene gjennom en bedret bostøtteordning, som SV var med på. Vi er ikke glad for dette bare fordi vi nå har fått disse vedtak som vi er glade for, men først og fremst fordi dette også bidrar til politikken anseelse. Disse stadige endeløse omkam-

per fra Regjeringen og stortingsflertallet bidrar til å svekke politikkenes omdømme, politikkenes anseelse og denne sals generelle tillit. Jeg mener i fullt alvor at det burde Regjeringen tenkt nøye på når den gang etter gang utfordrer og provoserer stortingsflertallet. For det er altså folk i denne salen som skal bestemme – ikke Regjeringen.

Dette reviderte budsjettet har altså kommet et stykke på vei når det gjelder enkelte ting. Vi hadde gjerne sett at vi kom mye lenger. Det vil vi komme tilbake til i framtidige budsjett.

Jeg tar da opp de forslag, som er inntatt i innstillingen, der SV er medforslagsstiller, og jeg vil komme tilbake til noen endringer av forslagene i løpet av debatten.

E i r i n F a l d e t hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Representanten Øystein Djupedal har tatt de forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Asmund Kristoffersen (A): En mer aktiv stat, sier representanten Djupedal – og jeg er enig i hans resonnement omkring dette. Behovet for å slå ring om arbeidsplasser som er i fare, er nå åpenbart. Statens aktive deltakelse har vært, og bør være, et viktig virkemiddel og et redskap mot nedleggelse av arbeidsplasser.

Arbeiderpartiet har fremmet en rekke tiltak som bør aktivisere en passiv regjering på dette området, og jeg viser til Hill-Marta Solbergs innlegg og hennes dokumentasjon på dette.

Det er derfor med forskrekkelse jeg ser at SV har gitt Regjeringen all nødvendig hjelp til å privatisere en rekke bedrifter som staten eier gjennom SND Invest. Dermed svekkes det statlige eierskapet i norsk næringsliv.

Er representanten Djupedal fornøyd med en avviklig av statlige arbeidsplasser?

Øystein Djupedal (SV): Nå tror jeg at representanten Kristoffersen ikke riktig vet hva SND Invest er. Det er ikke statlige arbeidsplasser, men det er staten som gjennom SND bidrar til egenkapital i enkelte virksomheter.

SND Invest ligger utenfor det vi mener er SNDs og statens viktigste oppgave. Og vi har nå fått flertall for ca. 200 mill. kr mer til SND gjennom dette budsjettet. Vi har også fått en halv milliard gjennom virkemiddelproposisjonen til dette store «Ryan-fondet», altså distriktsfondet, som skal bidra til arbeidsplasser i næringsfattige områder – en betydelig seier for offentlig virkemiddelapparat, og ikke minst en betydelig seier for næringsfattige utkantkommuner.

SND Invest har vært en rent vanlig kommersiell aktør, som vi mener at det private bank- og finansmarked i all hovedsak bør ta seg av. Disse bedriftene ligger i all hovedsak i Oslo og Østlandsområdet – sikkert god kapital for dem som har disse bedriftene, men vi har ment at det offentlige virkemiddelapparatet mer bør målrettes mot områder der det trengs mest.

Det som ligger i virkemiddelproposisjonen, som er vedtatt her i Stortinget for få dager siden, er en betydelig styrking og forbedring av det offentlige virkemiddelapparatet, der saksordføreren, Ryan, har gjort en forbillig jobb til gagn for norsk næringsliv. Det er vi svært stolte av.

Gjermund Hagesæter (FrP): SVs retorikk er som kjent at det er dei rikaste som skal bli flådde økonomisk dersom SV får gjennomslag for prioriteringane sine og for politikken sin.

Men SVs forslag i revidert budsjett viser at det ikkje berre er dei såkalla rike som vil tape med SVs politikk. SV går m.a. inn for å auke rettsgebyret frå 700 til 740 kr, dvs. ein auke på ca. 6 pst. Dette vil føre til at det blir dyrare å bringe gjeldssaker inn for forliksråda. Det vil gi dyrare pass og også ha ein del andre negative konsekvensar, som det vil ta for lang tid å ramse opp.

Meiner representanten Øystein Djupedal verkeleg at auken av rettsgebyret er ei rett og god prioritering?

Øystein Djupedal (SV): En av vårt samfunns største utfordringer er å slåss mot økte økonomiske forskjeller. Med den regjeringen som vi nå har, ser vi dessverre at de økonomiske forskjellene øker. Skatte- og fordelingspolitikken som det legges opp til, bidrar til at tallet på dem som har mye, øker.

I revidert budsjett har vi ikke tatt omkamp på alle de skatteforslag vi mener Regjeringen har tatt. Men ett har vi tatt, og det er forslaget om skatt på aksjeutbytte, som er den enkeltskatteordning som bidrar til størst forskjellsutvikling i Norge. Dette er et viktig forslag – som SV dessverre ikke har fått støtte for. Jeg regner med at Arbeiderpartiet kanskje støtter oss i neste runde. Dette er en viktig måte å sørge for at vi får kapital inn til staten på, som også kan brukes mer målbevisst for å utligne forskjellen.

Rettsgebyret, som representanten Hagesæter tar opp, er en relativt liten sak, la meg bare si det. Det dreier seg om 40 kr mer for passet, så vidt jeg husker i farten. Det er klart at dette er også en viktig bit for SV som kan bidra til at vi får penger inn i vårt alternative budsjett, slik at vi kan bruke dem på andre viktige områder.

Men kampen mot økonomiske forskjeller, som Hagesæter er opptatt av – eller som han later som han er opptatt av – er for SV en hovedsak.

Dagrun Eriksen (KrF): Da Kristelig Folkeparti gikk inn i regjering med Høyre, var det mange som var engstelige – deriblant jeg – for hvordan det skulle gå med bistandsinnsatsen vår. Men som alle har registrert, har denne regjeringen hatt den høyeste innsatsen noensinne på dette området.

Den største globale utfordringen vi har, er å utjevne forskjeller mellom land. SV har normalt vært en medspiller for Kristelig Folkeparti i dette arbeidet. Derfor er jeg sjokkert over å registrere at SV nå sammen med Fremskrittspartiet og Arbeiderpartiet – jeg er her ikke så forundret over disse to, men over SV – går med på å flytte

bistandsmidler fra Afrika, Sør-Asia og Mellom-Amerika til Balkan. Balkan har helt klart utfordringer, men å ta fra de deler av verden som er fattigst, synes jeg er ille. Dessuten er mye av dette penger som er bundet opp i avtaler, og vi risikerer å måtte gå tilbake på forventninger om tilsagn.

Er dette en ny linje fra SV? Kommer vi til å se at SV i sin iver etter å være høyt oppe på galluper, har glemt sitt hjerte? Vil SV i løpet av dagen reversere dette?

Øystein Djupedal (SV): Ja, ja – det er jo lov å prøve seg, selvfølgelig. Og det er jo et hyggelig forsøk.

Vi er glad for – la meg bare si det med en gang – at det eneste synlige tegn på at Kristelig Folkeparti sitter i regjering, er at Regjeringen ikke har kuttet i bistand. Vi har vært en varm forsvarer av den delen av Regjeringens politikk som går på bistand, og den skal Kristelig Folkeparti ha honnør for. Jeg er helt overbevist om at hadde statsråd Per-Kristian Foss og hans kumpaner fått det som de ville, hadde man fått betydelige kutt i bistandsbudsjettene. Så det skal jeg altså gi honnør for.

Den endringen som er foretatt i revidert budsjett som går på å berge Balkan, er relativt liten. Vi har sammen med andre partier funnet en måte å gjøre dette på, nemlig gå tilbake på et kutt som Regjeringen hadde foreslått. Disse pengene var viktige, og vi mener at satsingen på Balkan er viktig. Derfor har vi gått mot Regjeringen og funnet inndekning for dette på en måte som er skånsom, fornuftig og ansvarlig.

Men jeg vil gjerne utfordre Dagrun Eriksen tilbake, for det skal stå mange nye, store slag. Jeg la merke til at en representant fra Kristelig Folkeparti i gårsdagens Aftenposten sa at opposisjonen stjeler Regjeringens penger med hensyn til prioriteringer. Hvis man kan fortsette å prioritere bistand, lover vi å gi støtte til det. Men da må Regjeringen slutte å tro at Stortinget stjeler penger – Stortinget *bevilger* penger.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF): Å vera arbeidsledig er ein vond situasjon. Arbeidsløyse dreier seg om langt meir enn tap av inntekt, sjølv om det åleine er vanskeleg nok.

Difor er kampen mot arbeidsløyse ei av dei viktigaste oppgåvene for storting og regjering nett no. Av den grunn er me i Kristeleg Folkeparti glade for at Regjerings faste og konsekvente haldning for eit stramt finanspolitisk opplegg har medverka til lågare rente og til at krona har svekt seg kraftig, noko som er svært positivt for dei som arbeider i den eksportretta delen av næringslivet vårt. Dei fleste fagfolka meiner at det er god grunn til å venta at presset på renta og på krona vil minka endå meir.

Politisk kan det ha ei kostnadsside å føra ein konsekvent og ansvarleg økonomisk politikk. Det trengst ikkje lange studeringa av galluptala frå den seinare tida for å sjå det. Men me misser ikkje motet av den grunn! Som eg nett sa, ser me allereie positive følgjer av denne poli-

tikken, og ved å unngå populistiske endringar vil dei positive følgjene verta fleire. Me registrerer at optimismen er på veg tilbake både i næringslivet og i dei fagmiljøa som er særleg opptekne av økonomisk politikk.

Regjeringas forslag til revidert nasjonalbudsjett 2003 var i høg grad prega av intensjonen om å sikra og skapa arbeidsplassar. Dette kom m.a. til uttrykk gjennom avsetjing til fire nye regionale såkornfond, administrert av SND, med 100 mill. kr til kvar, pluss eit tapsfond på 100 mill. kr, og avsetjing av ytterlegare 1 milliard kr til den gunstige låneordninga for skulebygg i kommunane.

Proessen i komiteen har i høg grad vore prega av at dei ulike partia tek kampen mot arbeidsløysa på alvor, sjølv om det politisk kan vera usemje om kva som er dei beste grepa i denne kampen.

I denne samanhengen vil eg trekkja fram det inntektspolitiske samarbeidet. For ved sida av ein stram budsjettpolitikk har det vore nødvendig å få redusert den sterke lønsveksten. Her har eit godt og forpliktande samarbeid mellom Regjeringa og partane i arbeidslivet gjeve resultat.

Regjeringspartia er med på å auka fondskapitalen til forskning og nyskaping med 1 milliard kr, dei er med på å auka løyvingane til internasjonal marknadsføring av reiselivet med 10 mill. kr og å auka løyvinga til rassikring med 50 mill. kr.

Utover dette må eg trekkja fram at ein samrøystes komite går inn for at det skal byggjast fleire ferjer. I kombinasjon med dispensasjonsordninga når det gjeld permitteringsreglane for spesielt utsette bransjar er dette svært godt nytt for dei som arbeider i verftsindustrien langs kysten. Bygging av nye ferjer som oppfyller bestemte utslppskrav, er òg god miljøpolitikk, i tillegg til at det gjev moglegheit for teknologisk kompetanseheving ved at norsk næringsliv aktivt kan vera med på å utvikla neste generasjon i ferjeflåten – ferjer med framdriftsmaskineri som fører med seg ein kraftig reduksjon i utslipp av klimagassar.

Dispensasjonsordninga for permitteringsreglane, som eg nemnde tidlegare, vil òg gjera det lettare å ta vare på høgkompetansen i utsette bransjar som har relativt store svingingar i sysselsetjinga på grunn av at ordretilgangen kan variera. Ei slik dispensasjonsordning er i tråd med ønsket frå næringslivet sjølv, og det er eit grep som lettar rammevilkåra for det næringslivet som skal skapa grunnlag for ytterlegare vekst og utvikling i landet vårt.

Eg må få nemna ei anna sak som me i Kristeleg Folkeparti er svært nøgde med. Det gjeld auken i avgifta på rusbrus. Det er no eit klårt fleirtal i komiteen for å auka avgifta på dette alkoholproduktet. Alkoholpolitisk er dette eigentleg ein konsekvens av den bekymringa som kom til uttrykk i dei fleste partia, då pålegget om å gjera rusbrus til nærast eit daglegvareprodukt måtte gjennomførast frå nyttår.

Revidert nasjonalbudsjett 2003 er ikkje behandling av eit nytt budsjett. Det er revisjon og justering av eit budsjett, med ein politikk som har vist seg å vera eit langsiktig og godt verkemiddel i kampen mot arbeidsløysa, og

for å sikra og skapa arbeidsplassar. Også prosessen i finanskomiteen har understreka dette.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Tore Nordtun (A): Det var med undring jeg hørte innlegget til representanten Sørfohn. Han tilhører et av regjeringspartiene, Kristelig Folkeparti, og han var glad for den faste og konsekvente holdningen Regjeringen hadde hatt, spesielt i arbeidsmarkeds- og sysselsettings-spørsmål.

Da må jeg spørre Sørfohn: Var han så veldig glad for Regjeringens faste holdning når det gjaldt nettolønnsordningen for sjøfolk, når det gjaldt tiltak for å bygge flere ferjer i Norge for å øke sysselsettingen, når det gjaldt å gjøre permitteringsloven mer human overfor de arbeidsledige? Dette var jo ikke Regjeringens politikk. Det var heller ikke Kristelig Folkepartis politikk. Men når jeg leser Bergens Tidende og andre aviser, fremstår det som om det er Kristelig Folkepartis politikk. En måtte forhandle seg fram i finanskomiteen for å få flertall for disse forslagene. Motvillig gikk de med på det til slutt, for opposisjonen stod på sine tiltak. Dette kaller jeg mildest talt totalt villedende. Jeg føler at jeg måtte rette opp dette.

Ingebrigt S. Sørfohn (KrF): Først vil eg seia at det er hyggeleg å høyra at òg representanten Nordtun les Vestlandets store avis, Bergens Tidende. Eg trur det kan gje han gode og nyttige innspel og god informasjon som han heilt sikkert kan ha nytte av i arbeidet vidare.

Når det så gjeld Regjeringas faste og konsekvente økonomiske politikk, er me glad for den, og den er heilt nødvendig for å motarbeida arbeidsløysa, som me opplever som ein trussel. Arbeidsløysa kjem av ein kombinasjon av mange ting. Det har samanheng med det som skjer ute, med ein nedgang i internasjonal økonomi, det har samanheng med det høge rentenivået me har hatt i Noreg, med den sterke kronekursen og den høge lønsveksten me har hatt. Det er fleire faktorar som har verka saman. Regjeringa har konsekvent stått på for å gjera noko med dei faktorane som me kan gjera noko med.

Når med då i tillegg, i lag med andre gode krefter, har fått til endringar i permitteringsreglane og bygging av fleire ferjer, synest me at dette er ein vinn-vinn-situasjon som det på ein slik dag må vera lov til å glede seg over.

Per Erik Monsen (FrP): Jeg har alltid oppfattet det slik at Kristelig Folkeparti har ønsket å profilere seg som familie- og omsorgspartiet. De har ofte gitt uttrykk for et spesielt ansvar for de svakeste i samfunnet. Det var derfor med forundring jeg så at Regjeringen i revidert budsjett foreslår å øke egenandelene på en rekke områder innenfor helsevesenet.

Mener Kristelig Folkeparti at presset i norsk økonomi i dag er så sterkt at det er tvingende nødvendig å øke skatten på sykdom med 75 mill. kr? Er Kristelig Folkeparti komfortable med at de syke skal skaffe inndekning og ta ansvar for stramheten i budsjettet?

Ingebrigt S. Sørfohn (KrF): Det er godt å registrera at òg representanten Monsen har fått med seg Kristeleg Folkepartis slagord. Familie og omsorg er nemleg veldig viktig for oss, og det er det me vil lyfta fram meir enn noko anna.

Så stiller han spørsmål om eigendelar. Då kan det vera greitt med ei lita avklaring. Det som ligg i forslaget til revidert budsjett, er resultatet av det som er framforhandla i legeoppgjeret. I tillegg vil eg minna om at eigendelstaket ikkje er auka. Dette vil difor ikkje få konsekvensar for dei som allereie er i taket. Det vil gjera at nokre fleire vil koma i taket på eit tidlegare tidspunkt, men eigendelstaket ligg der. Å framstilla dette som ein veldig nedtur, er ei heilt feil framstilling.

Heidi Sørensen (SV): Jeg er glad for at innstillingen viser at Regjeringen ikke har flertall for sitt forslag til omlegging av elavgiften fra 1. januar 2004. Det er jeg meget glad for, for det er et ualmennelig dårlig forslag. Det svekker kraftbalansen med ca. 3 TWh, noe som faktisk tilsvarer seks utbygginger i Sauda. Det koster 2 milliarder kr. Men verre er det at det slår beina under den miljøvennlige varmebransjen vi trenger for at folk skal bli mindre avhengig av strøm til oppvarming.

Vi opplevde kjempehøye strømpriser i vinter. Den langsiktige, miljøvennlige løsningen på det er at vi bygger ut mer vannbåren varme. Forslaget til omlegging av elavgiften vil være det mest effektive tiltaket for å sørge for at den utviklingen ikke skjer.

Jeg har lyst til å spørre representanten Sørfohn om det er slik at han kan love at Regjeringen i statsbudsjettet ikke vil legge fram en slik ordning som vil slå beina under den bransjen vi så sårt trenger.

Ingebrigt S. Sørfohn (KrF): Eg er litt usikker på kva del av elavgifta representanten Sørensen tenkte på, om det er elavgifta for industrien, som ein har fått eit pålegg frå ESA om å leggja om. Når det gjeld den biten, som eg skjønar det dreiar seg om, er det eit faktum som me må halda oss til, at me har eit ESA-pålegg som gjer at me er nøydd til å gjera noko med denne avgifta. Det er gjeve ein omtale i revidert budsjett der det er sagt at det er ulike måtar å gjera dette på. Men det er ikkje trekt nokon konklusjon med omsyn til kva slags alternativ ein vil falla ned på. Den delen av diskusjonen vil me få i tida som ligg framfor oss, fram til me må ha ei avklaring i dette spørsmålet. Me har ikkje trekt nokon konklusjon, men dette vert ein debatt som kjem til å gå i tida framover, og der Regjeringa er veldig oppteken av å finna ei løysing som kan tena industrien sine interesser, men som òg er i samsvar med det som kan godkjennast av ESA.

Presidenten: Replikordskiftet er dermed omme.

Arne Braut (Sp) (ordfører for sak nr. 4): Med mitt etternavn er det kanskje ikke så unaturlig å åpne med et Garborg-sitat, for anledningen attpåtil på dansk-norsk: «Sandheden, Sandheden – om den saa skal føre til Helvede!». En kan spinne litt rundt denne oppfordringen.

For det første er vel sannheten den at et flertall for Senterpartiets budsjettopplegg ville ha ført norsk økonomi i en helt annen retning enn det jeg antydte i Garborgsitatet. Spesielt har vi aktivt støttet målrettede tiltak for å motvirke den negative utviklingen på arbeidsmarkedet. Det viktigste tiltaket er 1 milliard kr til samferdselssektoren, med økte investeringer i veibygging, vedlikehold og rassikring. En annen hjørnestein i vårt opplegg er en omfattende satsing på regional utvikling generelt og kommunene spesielt i størrelsesordenen 1,5 milliarder kr. For det tredje går Senterpartiet inn for å bruke mer penger på næringsrettet forskning og utvikling. Blant annet har vi gått inn for å øke Fondet for forskning og nyskaping med 2 milliarder kr, mens vi i tillegg lanserer spesielle tiltakspakker for møbel- og verftsindustrien. Vi foreslår også økt satsing på markedsføring av norsk reiseliv. Vi vil i tillegg ha en økt satsning på helse- og sosialområdet.

Den røde tråden er lett å se og kan oppsummeres slik: Senterpartiet mener vi verken har tid eller råd til å satse ensidig på at pengepolitikken, dvs. rentenedgang, skal trekke norsk økonomi ut av uføret. Finanspolitiske grep i form av økt offentlig konsum og investeringer må tas, ikke minst for å løse de akutte problemene som har oppstått etter at veksten i norsk økonomi sist høst avtok momentant og dramatisk. Det er heller ikke snakk om å åpne for en uansvarlig flodbølge av økte offentlige utgifter, men gjennomtenkte tiltak som svarer til de utfordringene vi på kort sikt står overfor. Det hører også med til historien at det i fagmiljøene synes å være en større enighet om at nettopp finanspolitiske grep må tas.

Regjeringspartiene uttaler seg enkelt ganger som om sammenhengen mellom såkalte stramme budsjetter og rentefastsettelse i regi av Norges Bank balanserer på en knivsegg, og at en svekking av balansen – for igjen å si det med Garborg – raskt kan «føre til Helvede» hen. Senterpartiet mener dette er en sannhet med til dels store modifikasjoner. Sammenhengen mellom svekket budsjettbalanse og renteoppgang er relativt ukontroversiell. For eksempel ble underskuddet på statsbudsjettet i fjor høst 10 milliarder kr større enn budsjettet, uten at det umuliggjorde politikkskifte i Norges Bank på tampen av året. Med andre ord: Vi har sannsynligvis en større grad av finanspolitisk handlegfrihet enn det regjeringspartiene hevder, og den økonomiske situasjonen krever at de politiske partiene må enes om å bruke den.

Mye av debatten rundt revidert har fokusert på de omkampene Regjeringen har valgt å spille med Stortinget, jf. nettolønn for sjøfolk og pensjoner. Karl Marx uttalte som kjent at historien først gjentar seg som tragedie, der nest som komedie. Omkampene i Stortinget har derimot primært vært tragiske, mest fordi de sannsynligvis både har tatt plass og tid som i stedet burde ha vært brukt på å utforme et budsjett mer for sin tid. Vi får se om Marx har rett, og at komikken inntreffer for fullt med nye omkamper til høsten.

Regjeringen mener visstnok at flere av de forslag som i dag får flertall, er i tråd med Sem-erklæringen. Det kan så være, men atter en gang: Sannheten er at mange av disse forslagene ikke ble foreslått av Regjeringen selv.

Når alt kommer til alt, slik som nå, er det stortingsregjeriet som gjør at Regjeringen realiserer det den selv mener er egne mål. For regjeringspartiene må det kanskje mest føles som fullbyrdelse av et innbilt svangerskap.

Til slutt vil jeg ta opp de forslagene som Senterpartiet har fremmet i innstillingen.

Presidenten: Representanten Arne Braut har tatt opp de forslagene han refererte til.

May Britt Vihovde (V): Jobb nr. ein er etter Venstre sitt syn å få ned veksten i talet på arbeidsledige og skapa nye, framtidretta arbeidsplassar.

Venstre er fornøgd med at Regjeringa har fått igjenom eit revidert budsjett i Stortinget der både stramheit og Regjeringa sine prioriteringar er sikra. Målet med statsbudsjettet for 2003 og revideringa av dette er først og fremst å gi eit viktig bidrag til arbeidslivet i kampen mot den aukande arbeidsløysa. Dette gjer vi først og fremst gjennom å sikra at budsjettet blir revidert innanfor ansvarlege rammer, slik at ytterlegare rentereduksjon og ein svakare kronekurs blir resultatet.

Det kan alltid vera freistande å bruka meir pengar på ei rekkje gode formål, men kostnaden i form av auka rente og tap av arbeidsplassar er etter Venstre sitt syn ein altfor høg pris å betala.

Inga innstramming verkar meir usosialt enn høg rente, som rammar både privatpersonar, kommunar, næringslivet og ikkje minst unge som skal etablere seg for første gong. Eit stramt budsjett er òg det viktigaste tiltaket for å sikra arbeidsplassane og eit sterkt og konkurransedyktig næringsliv i heile Noreg. Venstre er difor glad for å kunna konstatera at Regjeringa sin politikk fungerer. Etter at statsbudsjettet for 2003 blei vedteke, har renta gått ned fire gonger, frå 7 pst. til 5 pst. Etter at krona nådde ein topp i byrjinga av året, er ho no svekt med meir enn 7 pst.

I kampen mot den aukande arbeidsløysa må vi òg ta andre verkemiddel i bruk. For Venstre har det vore særleg viktig å fokusera på å skapa nye arbeidsplassar. Venstre vil gi rom for mennesket sine skapande evner, slik at det blir like naturleg å skapa sin eigen arbeidsplass som å finna ein plass innanfor det etablerte arbeidslivet.

Det reviderte budsjettet for 2003 er eit krafttak for nyskaping, gründerar og småbedrifter – eit krafttak som vil bidra til å skapa nye arbeidsplassar over heile landet. Ei storstilt satsing på såkornfond vil bidra til å styrkja tilgangen på såkornkapital nettopp i den tidlege fasen av utviklinga av bedrifta. Ei storstilt satsing på forskning gjennom auka løyvingar til m.a. Forskningsfondet og skatteFUNN-ordninga vil gi ei betydeleg forbetring av rammevilkåra for kunnskapsbedrifter og stimulera næringsretta forskning. Dette, saman med andre tiltak, vil òg vera viktige bidrag for å skapa nye arbeidsplassar over heile landet.

«Disse medlemmer er meget godt innforstått med at man skal være forsiktig med å love penger til alle gode formål.»

Dette sitatet – tru det eller ei – er henta frå Framstegspartiet sine merknader i innstillinga frå finanskomiteen. Framstegspartiet, som subsidiært har støtta budsjettet vi reviderer, men som brukar milliardar utan inndekning, og som i tillegg vil signalisera titals nye milliardar til bruk i 2004, påplussingar som slett ikkje tryggjer arbeidsplassar i vår konkurranseutsette industri, snarare tvert imot.

Venstre er saman med dei andre regjeringspartia svært godt nøgd med at vi gjennom finanskomiteen sitt arbeid har klart å finna fleirtal for inndekning av kvar einaste krone i den utvida ramma i trygdeoppgjeret og barnehageforliket. Vi er òg glade for at enkelte av opposisjonspartia opptrådte så ansvarleg som ein må kunna forventa av ansvarlege opposisjonsparti.

I går behandla vi kommuneproposisjonen for 2004 i denne salen. For Venstre har arbeidet for auka lokalt sjølvstyre og mindre statleg detaljering vore ei hovudsak denne våren. Det vil det òg vera i tida framover, men eg ser ut frå merknadene og debatten i går at Venstre har ein jobb å gjera.

Arbeidsplassar som gir tryggleik for den einskilde, samt skatteinntekter til kommunane, vil saman med lågare rente gi meir ressursar til kommunane. Vi registrerer at Arbeidarpartiet i revidering av budsjettet for 2004 prioriterer kampen mot arbeidsløysa først, men til neste år lovar Arbeidarpartiet over 3 milliardar kr meir til kommunane, meir til pensjonistane og igangsetjing av mange nye offentlege bygg, og ut frå merknader vil ein også oppfylle avtalen om forsvarsinvesteringar. Det er skapt store forventingar til Arbeidarpartiet, og det skal bli spennande å sjå gjennomføringa.

Venstre er godt fornøgd med eigen innsats både i regjering og på Stortinget denne våren. Regjeringa sin politikk verkar i kampen mot den aukande arbeidsløysa. Det fekk vi seinast erfara då vi hørde SSBs anslag for norsk økonomi, som blei lagt fram i går. Der konstaterer SSB at biletet av arbeidsmarknaden no er noko sterkare enn det var i førre periode.

Satsing på den ufødde bedrift, på kunnskap, på forskning og på nyskaping gjer at vi klarer å skapa nye arbeidsplassar som gir inntekter til å vidareutvikla framtida vår. Saman med ein stram finanspolitikk meiner Venstre at den jobben Regjeringa gjer, gir gode resultat.

Til slutt: Regjeringspartia vil støtta forslag nr. 109, frå Arbeidarpartiet, om å gi Regjeringa fullmakt til å setja i gang tiltak for nordsjødykkarane mens vi ventar på at denne saka blir behandla her.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Torstein Rudihagen (A): Representanten Vihovde er nøgd med Venstres eigen innsats. Men det må antakeleg vere ein god del smertefulle ting som Venstre, som har prøvd å profilere seg på miljøvennleg energibruk, må vere med på i denne regjeringa. Eg viser m.a. til kuttet på Enova på 20 mill. kr.

Representanten Vihovde fokuserte på kampen mot arbeidsløysa. Eg er einig i det som har vore sagt her tidleg-

are, at ein ikkje kan grave eller byggje seg ut av arbeidsløysa, men det finst ledig kapasitet, og derfor har stortingsfleirtalet no greidd å få forsert ein del byggjeprojekt, bl.a. høgskuleprosjekt, og skapt eit fleirtal for det.

Men eg vil utfordre Vihovde på eit anna område, for det finst ein del slike kurante prosjekt som Statsbygg har ei fullmakt til å kunne gjennomføre. Eg veit om ein del høgskular som står klare til å setje spaden i jorda, finansiert gjennom leieinntekter, men på grunn av dei stramme rammene som Statsbygg no har, kjem dei ikkje i gang. Det har Arbeidarpartiet og SV peikt på. Eg håpar at Vihovde som representant for regjeringspartia kan følgje dette opp i budsjettet.

May Britt Vihovde (V): Lat meg starta med kuttet i Enova. Ja, det er eit lite kutt der, men samtidig har denne regjeringa satsa mykje på fornybar energi, og ein har òg lagt inn 225 mill. kr. til varmpumper.

Så til byggsektoren. Det er mange gode prosjekt på gang, og Arbeidarpartiet har fått fleirtal for igangsetjing og prosjektering av mange av dei. Venstre kunne godt ha tenkt seg fleire av dei, for det er eit etterslep innan vedlikehald av offentlege bygg. Men når ein skal prioritera og halda eit stramt budsjett, har ein kutta her.

Eg kunne kanskje utfordra Arbeidarpartiet tilbake. Når dei no sikrar fleirtal for oppstart av mange nye bygg, samtidig som dei òg vil styrkja kommuneøkonomien, sikra seg mot arbeidsløysa, sikra forsvarsinvesteringar og pensjonistane, korleis skal dei klara den prioriteringa når vi skal diskutera budsjettet for 2004?

Som eg sa, det er mange gode tiltak ein kunne ha tenkt seg å ha støtta, men det viktigaste er å sikra norske arbeidsplassar.

Gjermund Hagesæter (FrP): Representanten Vihovde opplyste at jobb nr. ein for Regjeringa er å få ned arbeidsløysa. Eg kunne tenkt meg eit svar frå representanten Vihovde på om ho tykkjer at Regjeringa har lykkast på dette området, når vi ser utviklinga så langt i år.

Når arbeidsløysa er jobb nummer éin, kunne det også ha vore interessant å få vite kva som er jobb nummer to, jobb nummer tre osv. for Regjeringa, og høyre litt om korleis utviklinga og status er på desse områda.

May Britt Vihovde (V): Eg tykkjer Regjeringa har lykkast på dette området. Det viser òg SSBs konjunkturrapport, at det godt kan henda at dette snur. Det viser at det å levera eit stramt budsjett, å levera eit stramt revidert nasjonalbudsjett, fungerer. Når renta går ned medan kronekursen blir svekt, vil næringslivet i den delen av landet som både representanten Hagesæter og eg bur i, kanskje få betre vilkår og treng kanskje ikkje kutta i arbeidsstokken.

Teknologibedriftenes Landsforening har uttalt at viss euroen blir svekt, det trudde ein ikkje, men viss han kom seg ned mot åttetalet, hadde ein lykkast i å snu dette. Det har faktisk skjedd.

Denne regjeringa leverer, dette lykkast. Det er faktisk jobb nummer éin å skaffa fleire folk jobb. Klarar vi ikkje

(Vihovde)

det, svekkjer vi velferda. Vi reduserer inntektene til staten som vi må bruka for å finansiera dei velferdsordningane som vi må ha.

Geir-Ketil Hansen (SV): Det seiler daglig russiske oljetankere med råolje langs kysten av Nord-Norge. Denne trafikken er mye, mye større enn vi hadde forutsett, og den er økende. Kystdirektøren har sågar sagt at Norge er tatt på senga. Standarden på mange av disse oljetankerne er av en slik art at faren for en oljekatastrofe er overhengende. Behovet for å få på plass tilfredsstillende kystberedskap raskt er høyst påkrevet.

I revidert nasjonalbudsjett har Regjeringen kun orientert om tiltak man skal vurdere å komme tilbake til i budsjettet for 2004. Det er ikke foreslått bevilgninger til konkrete tiltak. Det største behovet er å få på plass god nok slepebåtkapasitet. SV har foreslått at det bevilges 40 mill. kr. til å styrke denne kapasiteten, slik at den kan være på plass før vinterstormene setter inn og faren for havari øker. Det vil ikke Regjeringen og Venstre være med på.

Mitt spørsmål til May Britt Vihovde er om hun er fornøyd med at vi ikke får på plass den nødvendige oljevernberedskapen langs kysten av Nord-Norge før langt ut i 2004.

May Britt Vihovde (V): Det står i stortingsproposisjonen at når det gjeld slepebåtkapasiteten, vil Regjeringa koma tilbake til dette spørsmålet i 2004, og at ein har sett i gang ordningar som vil fungera, som er godkjende, inntil ein kjem tilbake til det totale.

Eg har òg registrert at Regjeringa faktisk prioriterer det viktigaste tiltaket som kom i Finnmark, nemleg Trafikksentralen. Ein har omprioritert midlar for å prosjektera dette. Det er ei av dei viktigaste brikkene som skal til langs Finnmarkskysten for å sikra beredskapen.

Eg håpar at Regjeringa, som ein har uttala, får til eit tettare samarbeid mellom dei ulike aktørane som driv innan beredskap langs kysten vår, og at dei vil forsera dette arbeidet.

Eg er totalt sett nøgd med den jobben Regjeringa gjer med dette, sjølv om ein alltid kunne ha tenkt seg at det gjekk fortare. Men ein tek dei grepa som ein finn nødvendige, og kanskje først og fremst Trafikksentralen.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Steinar Bastesen (Kp): Den siste replikken fra Geir-Ketil Hansen burde ha vært rettet til meg, for jeg vet mest om det. Jeg er den som har snakket mest om det. May Britt Vihovde har ikke peiling på det som skjer, at man flytter skipstrafikken innenfor tolvmilsgrensen. I dag går den stort sett utenfor tolvmilsgrensen. Men la nå det være.

Det jeg skulle si, er at Kystpartiet mener det er rom for å bruke mer penger enn det den vedtatte rammen tillater. Men pengebruken må målrettes mot nødvendige tiltak for å sikre et variert, verdiskapende arbeidsliv som

fundament for velferdsstaten. Vi har i flere år kjørt med både stramme budsjetter og høye renter. Til tross for at det gjennom lang tid har vært klart at dette betyr at arbeidsplasser forsvinner ut av landet, og at næringslivet mister konkurransekraft, har Regjeringen truet med rentespøkelset hver gang noen har fremmet konstruktive forslag som skulle sikre arbeidsplassene i dette landet. Først nå, når et par hundre arbeidsplasser forsvinner hver dag, har Regjeringen funnet det for godt å sørge for et inntektspolitisk samarbeid med partene i arbeidslivet. Samtidig har sentralbanksjefen fått klar beskjed fra Regjeringen om at hvis ikke Stortinget aksepterer rammen, skal renten settes opp.

Når etterslepet av investeringer i veg, bane og vedlikehold får vokse fra år til år, samtidig som den økonomiske politikken fører til nedlegging av arbeidsplasser, øker behovet for bruk av oljepenger, dessverre. Det blir vanskelig for alle å drive langsiktig planlegging når en ikke kan stole på stabile rammevilkår i mer enn seks måneder om gangen. Nå ser det ut til at Regjeringen ikke har noe langsiktig mål, og det smitter over på lysten til å investere i dette landet.

Det er vanskelig for normale folk å forstå at mens vi før kunne ta opp store utenlandslån for å investere i framtidige inntektsmuligheter, kan vi ikke nå når inntektene kommer, investere verken i konkurransedyktige rammevilkår for næringslivet, vedlikehold av tidligere investeringer eller i ny utbygging som kan utlikne næringslivets konkurranseulempe ved å ligge langt fra markedet. Tvert imot kommer det stadig nye forslag som gjør det vanskelig å opprettholde næringsliv og bosetting i hele landet. Dette er Kystpartiet dypt bekymret for. Kystpartiet mener vi bør skille mellom usikre oljeinntekter og forutsigbare inntekter fra gass som selges på langsiktige kontrakter. Kystpartiet mener at gassinntektene i større grad enn oljeinntektene kan brukes i de årlige budsjettene. Vi mener at investeringene fra oljeinntektene må plasseres slik at de gir langsiktig avkastning. Aksjespekulasjon med folkets oljefond har så langt vært mislykket, på grensen til det skandaløse. Det er stadig flere økonomer som er kritiske til den økonomiske politikken. Det burde Regjeringen ta på alvor.

Kystpartiet fremmer tre forslag, som er omdelt i salen. Vi håper jo at det skal bli flertall for forslagene, men det gjenstår å se. I så fall vil forslagene bli oversendt.

Forslaget om å opprette et nasjonalt kompetansesenter for utvikling av maritime næringer i Haugesund er en oppfølging av tidligere vedtak og har ingen provenyvirkning, idet det finansielle fundamentet er foreslått å være den bundne sjømannsavgiften innenfor nettolønnsordningen. Hvis de maritime fora selv definerer administrasjonsbehovet, vil administrasjonskostnadene bli lavest mulig, for næringen er interessert i å benytte mest mulig til å oppfylle de vedtak som lå i Stortingets premisser i vedtaket av 27. februar.

Det er alt satt i gang utviklings- og forskningsprosjekter som har et lengre tidsperspektiv enn seks måneder. Kystpartiet ber derfor om tilslutning til det omdelte forslaget for å sikre en større langsiktig stabilitet i ramme-

vilkårene, slik at igangsatte forskningsprosjekter kan fullføres og nye påbegynnes i tråd med Stortingets ønsker.

Da Rederiforbundet som svar på Regjeringens manglende oppfølging av Stortingets vedtak foreslo at bare ofiserer på NIS-skip skulle omfattes av nettolønnsordningen, reagerte de maritime fora langs kysten med å henvende seg til Haugesund og be maritimt forum der være talerør for hele kysten. Kystpartiet mener at dette var et klart signal om at den maritime næringsklynge har behov for et alternativt talerør til Rederiforbundet, fordi kystens maritime næringsklynger har et samarbeidsomfang som går utover de interesser Rederiforbundet ivaretar. Dette er bakgrunnen for vårt forslag. Bakgrunnen for alle forslagene knyttet til skipsfart er omdelt i representanthyllene.

Min taletid rekker ikke til å utdype dette nærmere, men problemstillingene skulle være vel kjent. Forslaget om innfasing av sabbatsår er et forsøk på å utnytte dagens kompetanseoverskudd til å stimulere eldre lærere til fortsatt innsats i skolen ved at de kan tilbys et år for kompetansepåfyll som alternativ til tidligpensjonering, samtidig som forslaget vil sikre at unge lærere ikke forsvinner til andre yrker før det store pensjonsraset kommer.

Alle våre forslag er et forsøk på å sikre bred kompetanse og hindre arbeidsledighet. Jeg tar herved opp de forslagene som vi har fremmet alene eller sammen med andre.

Presidenten: Representanten Steinar Bastesen har tatt opp de forslag han refererte til.

Svein Roald Hansen (A): Denne debatten viser at Fremskrittspartiets viktigste målsetting er å løpe fra ansvaret for årets budsjett, som de stemte for. Det ansvar som kreves for å ha innflytelse og få flertall for sine forslag, greier ikke Fremskrittspartiet lenger å bære.

Representanten Siv Jensen sa at man ved revideringen burde oppsummere alle utspill som var gjort i vinter. Fremskrittspartiet har i vinter lagt fram forslag bare om veibygging som summerer seg til ca. 50 milliarder kr, bl.a. firefelts vei fra Oslo til Trondheim. Man kommer ikke langt nordover fra Gardermoen med 1,5 milliarder kr, som Fremskrittspartiet nå foreslår.

Representanten Siv Jensen sa også at Fremskrittspartiet hadde «motstått fristelsen» til å foreslå store skatte- og avgiftslettelser nå. Vi får ta det som et lite lyspunkt i debatten, at man også i det partiet nå begynner å motstå fristelser.

Behandlingen av revidert nasjonalbudsjett skjer uten den dramatik man kunne forvente etter statsministerens sabelrasling for noen uker siden. Men i én sak er det knyttet ganske mye dramatik til realitetene, nemlig omleggingen av ordningen med lavere arbeidsgiveravgift i distriktene.

Arbeiderpartiet bad tidlig Regjeringen legge opp til en bred drøfting av denne problemstillingen med partiene i Stortinget, men Regjeringen valgte å begrense seg til orien-

teringer i Stortingets EØS-utvalg. Vi mener en bredere kontakt med Stortinget i en så viktig distriktspolitisk sak kunne gitt et bedre grunnlag, både for å vurdere muligheten for å utnytte EØS-avtalens unntaksbestemmelse, som gir rom for en politisk vurdering av unntak fra statsstøtte-regelverket, og for å vurdere mulighetene for et bredere unntak enn de Regjeringen nå legger opp til.

Det er bra at det tas sikte på å videreføre dagens ordning for Finnmark og Nord-Troms og for fiskeri og landbruk samt overgangsordninger i de områdene hvor lavere avgift skal avvikles. Men etter Arbeiderpartiets syn har ikke Regjeringen på en fullgod måte klarlagt at det ikke kunne være grunnlag for å benytte ODA protokoll 3 også i andre soner enn Finnmark og Nord-Troms.

Fra Arbeiderpartiets side vil vi understreke at mulighetene for å beholde lavere arbeidsgiveravgift for bransjer hvor dette ikke er konkurransevridende, må utnyttes fullt ut. Mulighetene for å bruke transportstøtte som alternativt tiltak må utnyttes i alle regioner som rammes, og det må legges opp til næringspolitiske tiltak der hvor det ikke er mulig å finne løsninger som kan avhjelpe kostnadsøkningen i bransjer og enkeltbedrifter.

Så langt har ikke Regjeringen presentert et opplegg for dette.

Fra Arbeiderpartiets side vil vi også understreke at de økte avgiftsinntektene omleggingen gir, fullt ut skal nyttes til tiltak i de enkelte regioner hvor avgiften må økes. De tiltak det legges opp til, må være varige og ikke bare være overgangsordninger. Når det gjelder kommuner og fylkeskommuner, forutsetter vi at bortfallet kompenseres fullt ut.

Når Regjeringen og Fremskrittspartiet har bestemt seg for å fjerne elavgiften for alt næringsliv, skapes det alvorlige problemer for fjernvarmeutbyggingen. Nå lover riktignok Regjeringen såkalt avbøtende tiltak, men presenterer ikke noe klart opplegg for hvordan dette skal være. Dermed kastes fjernvarmeselskapene ut i stor usikkerhet, og mange steder meldes det om stans i det arbeidet som er i gang.

Nå kan Regjeringen håpe på en våt sommer og høst, slik at strømprisene ikke blir like skyhøye som sist vinter. Men det er liten tvil om at fjerning av elavgiften for elektrisitet også til lys og varme i næringslivet vil føre til økt strømforbruk og et enda større gap mellom det vi selv kan produsere, og behovet. Regningen vil komme i form av høyere strømpriser både for næringslivet og husholdningene.

Det er gledelig at regjeringspartiene slutter seg til forslaget om å endre avgiftssystemet for rusbus, selv om det først vil skje fra 1. januar. Det kan ikke være med glede at Kristelig Folkeparti i dag skal stemme mot forslaget om å øke rusbusavgiften allerede fra 1. juli.

Jeg vil anbefale bransjen å legge bort den kampen de nå varsler mot denne avgiften. Denne bransjen ønsker å opptre med samfunnsansvar når de begrunner ønsket om lavere alkoholavgifter med at en større del av forbruket skal gå gjennom de ordinære omsetningskanalene. At det også innebærer at en større del av alkoholforbruket vil gå gjennom deres regnskaper, får så være.

Hvis de nå skal kjøre en kampanje mot økte avgifter på rusbrus, forsvinner fikenbladet av samfunnsansvar som importørene forsøker å dekke seg bak, i kampen for lavere alkoholavgifter generelt. En rekke land har avgiftsbelagt rusbrus høyere enn øl for å bremse forbruket av denne ungdomsdrinken.

Det er flere avgiftsendringer som volder problemer, men det er på grunn av de løsninger Regjeringen og flertallet har valgt.

Omleggingen av avfallsavgiftene som flertallet vedtok i fjor, har Regjeringen ikke fått på plass. Det gjelder avgiften på energigjenvinning av avfall, hvor det fortsatt er uklart om ESA gir godkjenning. Hadde man valgt den løsningen Arbeiderparti foreslo, ville dette problemet ikke eksistert.

Heller ikke har man fått på plass regelverket for miljøgodkjenning av deponier uten dobbelt bunntetting. Likevel innfører man altså det nye avgiftssystemet fra 1. juli.

J ø r g e n K o s m o hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Statsråd Per-Kristian Foss: Det er med glede jeg registrerer at Regjeringen får støtte til hovedlinjene i den økonomiske politikken gjennom behandlingen av revidert budsjett i Stortinget. Det vedtas et budsjett med ansvarlige rammer. Jeg registrerer at Regjeringen med skiftende støtte får flertall på viktige punkter.

Jeg registrerte at komiteens leder uttrykte at Arbeiderpartiet hadde lagt seg flat for Regjeringen. Jeg kan ikke registrere noe slikt i innstillingen. Det at man holder på hovedprinsipper for inndekning og ansvarlige rammer, kan ikke karakteriseres med slike uttrykk.

Bakgrunnen for hvorfor det er viktig med de ansvarlige rammer, er at høy kostnadsvekst og sterk krone gjennom 2002 og ut i 2003 svekket lønnsomheten i norsk konkurranseutsatt næringsliv. Resultatet er svak vekst og økende ledighet. Hovedutfordringen for den økonomiske politikken har vært og er å snu denne utviklingen. Vi må føre en politikk for å sikre og skape arbeidsplasser, spesielt i de konkurranseutsatte næringene.

I denne situasjonen er det viktig at stimulanser i den økonomiske politikken kommer i form av lettelse i pengepolitikken. Et stramt budsjett har lagt til rette for lavere rente og en svakere kronekurs. Siden statsbudsjettet ble vedtatt, har renten gått ned fire ganger, fra 7 pst. til 5 pst. Norge har imidlertid fortsatt et rentenivå som er klart høyere enn nivået i andre land. Den tre måneders penge-markedsrenten i Norge er nå om lag 1,7 prosentpoeng høyere enn i euroområdet, og 2,8 prosentpoeng høyere enn i USA. Det er følgelig fortsatt betydelig handlefrihet i pengepolitikken.

I et foredrag 3. juni uttalte sentralbanksjefen:

«Det ser nå ut til at finanspolitikken vil virke mer nøytralt på den samlede etterspørselen, og offentlig forbruk og sysselsetting vokser ikke lenger. Finanspolitikken – slik den er lagt frem i Revidert Nasjonalbudsjett – bidrar derfor ikke til å låse inn den sterke kronen.»

I det samme foredraget signaliserte sentralbanksjefen at perioden med lettelse i pengepolitikken vil vare ved, og at Norges Bank vil vurdere å ta større skritt i rentenedsettingen.

Lavere renter betyr reduserte utgifter både for husholdninger, bedrifter og kommuner. Det legger grunnlaget for ny vekst. Forutsetningen er imidlertid at vi holder fast ved fortsatt stramme budsjetter.

Kronekursen har gått ned, slik vi håpet. Siden årsskiftet har kronen svekket seg med 12,5 pst. mot euroen. Svekkelsen mot amerikanske dollar har vært vesentlig mindre. Samlet sett er dermed industriens effektive kronekurs nå nesten 10 pst. svakere enn ved årsskiftet. Til sammenlikning styrket kronen seg effektivt med om lag 16 pst. fra sommeren 2000 og ut 2002.

Verdensøkonomien går dårlig for tiden, og Norge er ikke i ly av dette. Norsk økonomi har i det siste året utviklet seg svakere enn tidligere lagt til grunn. Den økonomiske veksten i Fastlands-Norge anslås nå i revidert til 0,7 pst. i inneværende år og 1,9 pst. neste år. For inneværende år innebærer dette en nedjustering av veksten på vel 1 prosentpoeng siden nasjonalbudsjettet i fjor høst.

Ny informasjon siden revidert nasjonalbudsjett ble lagt frem, bekrefter bildet av svak aktivitetsvekst i norsk økonomi. BNP for Fastlands-Norge falt med 0,6 pst. i første kvartal i år, etter en tilsvarende nedgang i fjerde kvartal i fjor. Nedgang i elproduksjonen kan forklare noe av fallet i aktiviteten. Utviklingen har i tillegg vært spesielt svak for industrien. Resultatet er at arbeidsmarkedet svekkes. Sysselsettingen falt med om lag 15 000 personer gjennom fjoråret. Den registrerte ledigheten har steget mer enn ventet, og utviklingen i ledige stillinger har vært svak. Mer enn 100 000 personer er nå uten fast jobb. Det er en tragedie for hver enkelt av dem. Derfor er kampen mot arbeidsledigheten det viktigste for Regjeringen. Det er derfor positivt at vi nå ser resultatene av den økonomiske politikken som føres. Rentenedgangen og kronevekkelsen bidrar til ny optimisme for norsk økonomi. Det bekrefter nye prognoser som i går ble lagt frem av Statistisk sentralbyrå. Under overskriften: «Lav rente får fart på norsk økonomi», presenterte sentralbyrået anslag som viser at den økonomiske veksten tar seg opp neste år. Ifølge byråets analyser vil vi neste år se at ledigheten begynner å gå ned igjen. Forutsetningen for at dette skal skje, er at Regjeringen får tilslutning til hovedlinjene i vår økonomiske politikk. Det er ingen grunn til å endre en kurs vi nå ser gir resultater. Den finanspolitikk Regjeringen fører, har gitt rom for rentereduksjoner og reversering av kronekursen. Skulle vi fulgt oppskriften om å pøse på med mer penger, ville rommet for lettelse i pengepolitikken blitt borte. Det ville ødelagt konkurransevnen for norske bedrifter. Grunnlaget for vårt velferdssamfunn ville dermed også vært truet.

Det er også grunn til å rette søkelyset mot langsiktigheten i den økonomiske politikken. Det er viktig å føre en budsjettpolitikk fra år til år som ser mange år frem i tid. Statens forpliktelser knyttet til fremtidige pensjonsutbetalinger er jo ikke reflektert i de løpende statsbudsjett-

ter. Forpliktelsene knyttet til folketrygdens alders- og uførepensjoner ved inngangen til dette året beløper seg til om lag 3 400 milliarder kr. Vi anslår nå at Petroleumsfondet vil utgjøre om lag i underkant av 800 milliarder kr ved utgangen av dette året, dvs. knapt en firedel av pensjonsforpliktelsene. Skulle vi legge sammen netto kontantstrøm av fremtidig petroleumsvirksomhet, kan vi på usikkert grunnlag anslå det til om lag 1 900 milliarder kr, altså noe over halvparten av de anslåtte forpliktelsene. Denne virkeligheten tilsier at det er viktig å holde fast på de retningslinjene som er etablert for bruken av oljeinntektene. Vi må føre en politikk som sikrer grunnlaget for de generasjoner som kommer etter oss. Beregninger av generasjonsregnskapet presentert i revidert nasjonalbudsjett viser et betydelig innstrammingsbehov, mellom 50 og 75 milliarder kr dersom innstrammningene skulle vært foretatt over ett år, tilsvarende altså 4–6 pst. av hele brutonasjonalproduktet for Fastlands-Norge.

Også andre vestlige land vil få en økende andel eldre i befolkningen utover århundret. I tråd med dette ventes offentlige utgifter til alderspensjoner å øke i hele OECD-området sett under ett frem mot 2050. Mens utgiftene til fremtidige alderspensjoner var relativt lave i Norge sammenliknet med andre land i 2000, vil det i 2050 være slik at Norge ligger klart over det europeiske gjennomsnittet for alderspensjoner. Forskjellen skyldes ikke at alderssammensetningen av befolkningen, altså den demografiske utviklingen, er mer krevende i Norge enn i andre OECD-land, men det skyldes at flere av de andre landene har kommet lenger i arbeidet med å reformere pensjonssystemet enn det vi har. Regjeringen vil komme tilbake til en trygghetsreform av det norske pensjonssystemet etter at Pensjonskommisjonen har lagt frem sin endelige rapport, ventet i oktober i år.

Jeg viser også til at vi i revidert nasjonalbudsjett la frem beregninger som viser at pensjonsutgiftene vil vokse raskere enn verdiskapingen i økonomien. Folketrygdens utgifter til alders- og uførepensjoner utgjør nå vel 9 pst. av hele Fastlands-Norges BNP og anslås med et uendret pensjonssystem og med lønnsregulering av G å komme opp i nærmere 20 pst., altså over det dobbelte, i 2050. Selv om vi tar hensyn til at også fremtidens pensjonister vil betale skatt, innebærer dette at fremtidens yrkesaktive må bruke en vesentlig større del av sine samlede inntekter til å betale skatt, enn det som i dag er tilfellet.

La meg avslutningsvis få respondere på en utfordring, et spørsmål fra representanten Hill-Marta Solberg som gjaldt helsereformen. Representanten Solberg sa at helsereformen ikke er tjent med at enkeltbeslutninger bringes inn i Stortinget fra foretakene. Det er jeg helt enig i. Jeg kan bekrefte at Regjeringen i budsjettproposisjonen for neste år vil legge frem en bred informasjon om helseforetakenes resultater og strategiske planer for kommende år. Her vil det også bli orientert om gjennomføringen av vedtatte strukturomlegginger og konsekvensene av disse. Jeg viser til den omtale som er gitt i St.prp. nr. 65 og til helseministerens brev inntatt i Innst. S. nr. 208. Dette vil gi Stortinget anledning til i tilknytning til budsjettet å

drøfte hovedlinjene i utviklingen av spesialisthelsetjenestens struktur i årene fremover.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Hill-Marta Solberg (A): Finansministeren sa i sitt innlegg at det var en tragedie for hver enkelt av de over 100 000 som nå er blitt arbeidsledige. Samtidig tok finansministeren utviklingen spesielt i rentekurs som inntekt for en vellykket politikk. Jeg er redd, og håper da virkelig ikke finansministeren innkasserer noen seier når det gjelder kampen mot ledighet lenge før han er i nærheten av å nærme seg målstreken!

I revidert budsjett er det skissert at ledigheten skal øke ut dette året og også inn i neste år. Det var kanskje nyanser i det finansministeren sa i sitt innlegg i sted. Er det slik at finansministeren justerer seg på dette punktet, eller vil han nå bekrefte at hans vurdering er at ledigheten ikke har nådd toppen, og at den vil fortsette å øke også inn i 2004?

Statsråd Per-Kristian Foss: Jeg justerte ikke de anslag som ligger i revidert budsjett, og de samsvarer også i stor grad med de nye beregninger som Statistisk sentralbyrå la frem så sent som i går, som bekrefter at vi neste år vil kunne oppleve en nedgang i ledigheten, men vi vil utover i året kunne oppleve en økning. Det er slik at når man ser de første tegn på at den økonomiske utvikling snus i retning av forbedring, så er ikke nedgang i ledigheten det første som kommer. Jeg understreker at de tendenser til økonomisk oppgang som vi ser, er vage, de er forsiktige. De er også beheftet med ganske stor usikkerhet hva gjelder den internasjonale utviklingen, særlig gjelder det USA, men også deler av EU-området. Vi skal derfor være forsiktig med å innkassere dette som manifeste og veldig tydelige tegn. Men det er et tegn på at det virker i Norge. Ikke minst har vi fått rapporter fra eksportindustrien, som nå begynner å legge til side planer om å flytte ut, legge ned og begrense sin arbeidsstokk.

Siv Jensen (FrP): Da finansministeren var stortingsrepresentant, snakket han svært ofte om «harrypenger». Det var et begrep den daværende stortingsrepresentanten brukte for å beskrive inndekningsforslag som var høyst tvilsomme.

Etter at Per-Kristian Foss ble statsminister, unnskyld finansminister, har han vært på stadig leting etter nye og kreative måter å bruke harrypenger på. En av metodene er altså å saldere budsjetter gjennom økt utbytte fra statselskaper. Det er vel kjent at man tilfører statsselskapene penger såkalt under streken, hvor de ikke påvirker balansen, og så tar man tilbake pengene over streken og dekker inn andre utgiftsøkninger.

Jeg vil gjerne utfordre finansministeren på dette og be ham svare på om han mener at det å dekke inn andre økte utgifter ved hjelp av økt utbytte ikke er harrypenger. For det har han tidligere tatt til orde for mange ganger.

Statsråd Per-Kristian Foss: Utbytte er for en eier gode inntekter, det, på linje med andre, og at man bidrar til å dekke inn noe av reduserte inntekter eller økte utgifter på denne måten, vil jeg ikke karakterisere som harypenger på noen som helst måte. Det har jeg heller aldri gjort.

Jeg registrerer også at Fremskrittspartiet nå er på full fart bort fra hva de mente i budsjettet i fjor, der de sammen med regjeringspartiene var med på å sette opp utbytteprosenten til Statkraft, som man nå angriper.

Jeg tror det er en dårlig metode. Det faktum at man tilfører selskapene betydelig økt egenkapital, tilsier jo at kravet til utbytte på egenkapitalen også øker, slik det vil ha gjort for enhver privat eier.

Men siden vi først er inne i mimringens tid: Som tidligere stortingsrepresentant husker jeg også godt Fremskrittspartiet fra den tiden. Jeg husker et fremskrittsparti som var for mindre offentlige utgifter, for redusert statlig eierskap, ja faktisk også for å grunnlovsfeste at vi ikke skulle bruke av Petroleumsfondet til annet enn pensjoner. Det var tider det! (Munterhet i salen).

Øystein Djupedal (SV): Sentralbanksjefen har nå gjennomført flere rentesenkninger gjennom våren, og han har også annonsert at det vil komme nye rentesenkninger, sågar større enn dem som har vært. Dette er bare nok en bekreftelse på at den pengepolitikken som er blitt ført, særlig i fjor høst og i fjor vår, var feil. Dette vil de fleste nå være enig i har påført norsk næringsliv og norske husholdninger kostnader som er langt over det som man burde ha hatt. Ut fra enhver betraktning er de fire feltene som er omtalt i mandatet, ikke oppfylt: Inflasjonsmålet er langt fra nådd, produksjon og sysselsetting har gått i helt feil retning, og ikke minst har kronkursen, som er omtalt allerede i den første setningen, vist seg å være katastrofal.

Mitt spørsmål til sentralbanksjefen, unnskyld finansministeren, er om han er tilfreds med sentralbankens utøvelse av pengepolitikken. Jeg registrerer at han har kalt sentralbanksjefen inn til Finansdepartementet. Det synes jeg er klokt. Men spørsmålet er kort og godt: Er finansministeren tilfreds med håndhevingen av pengepolitikken fra den sittende sentralbanksjefen og hans styre?

Statsråd Per-Kristian Foss: I halvveise forsnakkeser her ble jeg både sentralbanksjef og statsminister. Jeg vet ikke hva jeg skal legge mest vekt på.

Presidenten: Ja, det hadde vært noe.

Statsråd Per-Kristian Foss: En av delene, kanskje.

Som svar på spørsmålet vil jeg si at finansministeren og Regjeringen har full tillit til sentralbanksjefen og den måten han utøver pengepolitikken på. Men det er en del av systemet at man i ettertid skal lære av de vurderinger som er gjort, og der de eventuelt ikke helt holdt. Det å utstede prognoser for fremtiden, er usikkert. Det å si noe om hvordan det i ettertid gikk, er, for å si det mildt, noe sikrere som vitenskap. Det er nettopp i denne prosessen

det foregår en dialog mellom Norges Bank og Finansdepartementet. Det er som et ledd i denne dialogen vi har bedt sentralbanksjefen om å redegjøre for avstanden mellom prognoser og faktisk prisutvikling. Det er ikke slik at sentralbanksjefen er kalt inn på teppet. Dette er en ordinær måte som man kan kommunisere med sentralbanksjefen på. Resultatet av det skal etter Stortingets og Regjeringens ønske legges frem bl.a. i kredittmeldingen for 2002, som altså kommer til høsten, hvor man skal lære av de vurderinger som er gjort. Det tror jeg noen og hver kan ha nytte av.

Arne Braut (Sp): Vi har vel konstatert at Regjeringen har gitt opp det som mange mener er det viktigste distriktsvirkemidlet, nemlig differensiert arbeidsgiveravgift, fordi man fra EU har sagt at man skal si hopp, og så hopper vi. Så prøver man å dekke over hvordan dette egentlig slår ut. Vi vet at differensiert arbeidsgiveravgift er til for å bli brukt målrettet, og vi vet hvordan det har fungert.

Ifølge media har finansministeren uttalt at bortfallet av differensiert arbeidsgiveravgift kan kompenseres med lavere lønnskrav. Er det virkelig slik å forstå at Regjeringen mener at distriktpolitiske virkemidler skal kompenseres ved at befolkningen i distriktene skal gå ned i lønn og på det viset få en lavere levestandard enn det en har i sentrale strøk?

Statsråd Per-Kristian Foss: Det var to feilsiteringer i det innlegget som her ble holdt, og derfor ble de heller ikke gjengitt som sitater. Men da blir de feilaktige, sterkt misvisende påstander i strid med faktiske forhold.

Det ene er at Regjeringen har gitt opp den differensierte arbeidsgiveravgiften. Nei, det er et resultat av et pålegg som for lengst er kjent gjennom vår EØS-avtale, og som heller ikke en senterpartiregjering ville kommet unna på noen som helst måte. Jeg registrerer at Senterpartiet er det eneste parti som har gitt oss det råd å kjøre dette til rettsak. Det har et samlet næringsliv advart mot, for da vil distriktsnæringslivet kunne komme i den situasjon at man to-tre år i ettertid må sende tilbake penger som man har fått utbetalt i årene som har gått. Det ville være katastrofalt, også for distriktsnæringslivet.

Den andre feilen i innlegget var påstanden om at jeg skulle ha hevdet at man burde ha fremmet lavere lønnskrav og lavere levestandard. Jeg har ikke kommet med noen slik uttalelse, mener det heller ikke, og derfor er det også villedende for debatten å bringe det inn. Vi skal gjennom ordninger bringe kompensasjon for bortfallet av den differensierte arbeidsgiveravgiften så godt det lar seg gjøre innenfor det nåværende regelverk.

Hill-Marta Solberg (A): Jeg merket meg at finansministeren i sitt innlegg også svarte på en utfordring når det gjelder helseforetakene, som jeg tidligere i dag presenterte for Regjeringen. Jeg oppfattet det som et positivt tilsvarende at Stortinget skal få en gjennomgang av vedtatte strukturomlegginger i helseforetakene og få drøfte struktur i forbindelse med en planmelding.

Helseministeren har i sine foretaksvedtak bedt om at gjennomføringsplanene skal komme til ham innen 1. november og før endringer iverksettes. Da må jeg forstå det finansministeren svarte, slik at når Stortinget får dette i forbindelse med budsjettokumentene, vil altså det si før endringer iverksettes.

Statsråd Per-Kristian Foss: Jeg kan bekrefte – på helseministerens råd – at Stortinget vil få seg forelagt dette på en måte som gjør at det er mulig for Stortinget å påvirke de langsiktige planene. Samtidig er det grunn til å legge vekt på det Hill-Marta Solberg sa i sitt første innlegg i dag, nemlig at enkeltvedtak som det enkelte helseforetak er ansvarlig for, ikke skal bringes inn for Stortinget. Det har Stortingets flertall i forbindelse med et Dokument nr. 8-forslag uttalt seg om tidligere, at det skal være klare grenser mellom hva som bringes inn i stortingsalen, og hva som ligger av ansvar til statsråden og foretaksmøtene.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Heidi Grande Røys (SV) (ordfører for sak nr. 7): I motsetning til Regjeringa har vi i SV ei offensiv satsing for næringslivet i våre budsjettforslag, og det skulle berre mangle med den høge og stigande arbeidsløysa som vi har. Det er nemleg ikkje mangel på uløyste oppgåver i vårt samfunn, og då er det vettig å kople viktige oppgåver som står ugjorde, med arbeidslause med den rette kompetansen, og ikkje minst å sørge for at dei som vert arbeidslause eller permitterte, får behalde kompetansen sin, gjennom løyvingar til diverse forskings- og utviklingsprogram.

Våre satsingar er i stor grad retta inn mot industrien, fiskerinæringa, reiseliv og forskning. Den aller største potten legg vi inn i SND, til saman 400 mill. kr Det er viktig å rette politikken inn mot å stimulere til framveksten av konkurransedyktige arbeidsplassar baserte på nye idear eller innovasjonar som er med på å drive økonomien framover. Støtte til SND vil vere med på å demme opp for den aukande arbeidsløysa, ved å gi næringslivet hjelp til omstilling og samtidig sikre mange nye, varige og lønnsame arbeidsplassar.

Ei type omstilling er kompetanseutvikling gjennom forskings- og utviklingskontraktar. SND-støtte har vist seg å ha betydning for at prosjekt vert gjennomført, og det hjelper til å utløyse anna finansiering. Difor aukar SV og fleirtalet denne posten med 35 mill. kr.

Fleirtalet aukar Fondet for forskning og nyskaping med 1 milliard kr, og regjeringspartia har gledeleg nok slutta seg til dette. Vi nullar òg ut kuttet på Forskningsrådet på vel 53 mill. kr, og registrerer at regjeringspartia òg vel å gå tilbake på det. Og eg heldt på å seie: Det skulle berre mangle. Beløpet var allereie i vesentleg grad disponert gjennom bindande tilsegn, og ville ha ført til monaleg skepsis i næringslivet til seinare å satse på FoU, fordi ein då ville ha merka seg at ein ikkje kan stole på at Regjeringa innfrir sine forpliktingar. Og det har dei jo rett i, for ein kan ikkje nå OECD-målet innan utgangen av 2005 ved å kutte i løyvingane til forskning.

Innanfor primærnæringane er det òg trong for omstilling, både vilja og pålagd. Måndag denne veka vedtok Stortinget strukturtiltak for kystfiskeflåten som vil få store konsekvensar for denne flåten, og trongen til omstilling og utvikling er endå større enn tidlegare som følgje av fleirtalet sitt vedtak. SV er med på ei samla pakke gjennom SND på til saman 125 mill. kr til fiskeri og havbruk, der nyskaping, omstilling og kapasitetstilpassing i fiskerinæringa vert styrkt. Vi løyver pengar til eit tapsfond, og legg inn 50 mill. kr til ei statleg garantiordning for driftskreditt i fiskerinæringa. Alt dette er gode forslag, og vi er veldig glade for at dei får fleirtal.

Sjølvsagt har SV ei satsing på den delen av næringslivet som syslar med alternativ energi. Vi har ikkje gløymt straumkrisa frå i vinter, då mange ikkje hadde alternativ til elektrisitet til oppvarming. Vi legg 200 mill. kr inn i ENOVA, som gjennom omlegging til enøk og berekraftig energi vil gi fleire tusen nye arbeidsplassar.

Medan vi er inne på dette med elektrisitet: Regjeringa har lagt fram eit forslag til endringar i elavgifta som går på å frita alt næringsliv for elavgift. Dette gir ulike konkurranseforhold for alternative oppvarmingsformer og energikjelder. Det vil ikkje vere lønsamt med utbygging av fjernvarmesystem, og ikkje minst vil det føre til ein auke i straumforbruket som vil forsterke den underbalansen som allereie eksisterer.

For kraftkrevjande industri er dette alvorleg. PIL har gått inn for den danske løysinga, som Arbeidarpartiet og SV i denne innstillinga har bede Regjeringa om å sjå på. Eg vil innstendig be Regjeringa vurdere det danske systemet i det vidare arbeidet fram mot statsbudsjettet, og gir Kristeleg Folkeparti eit særleg ansvar for å få Regjeringa på rett spor. Dei har jo uttala seg heilt i tråd med det Arbeidarpartiet og SV meiner.

Så til slutt til ei anna sak, som har med forholdet vårt til EU å gjere: bortfallet av den differensierte arbeidsgivaravgifta. SV er på langt nær fornøgd med det arbeidet Regjeringa har gjort så langt, verken når det gjeld unntak for næringslivet som ikkje konkurrerer over grensene, ODA-mekanismen, maksimal notifikasjon av transportstøtte eller opprettinga av strukturfond innanfor EU-regelverket. I brev til ESA frå Regjeringa så seint som 5. juni i år er ikkje transportstøtta foreslått utvida, det er ikkje søkt om fritak for næringar som kunne ha fått det, det manglar framleis dokumentasjon for unntaket for landbruk og fiske, og det kjem heller ikkje fram nye argument for å vidareføre ordninga for Nord-Troms og Finnmark.

Det er totalt uakseptabelt for SV om vi ikkje nyttar dei moglegheitene som finst i det regelverket vi må rette oss etter. Det vil vere ei katastrofe for næringslivet om ikkje Regjeringa kjem på andre tankar, og med ein heilt annan motivasjon går inn i det arbeidet i forhold til ESA.

Björg Tørresdal (KrF): Så gikk det bedre enn mange trodde. Vi reviderer statsbudsjettet, og vi gjør noen, men ikke mange, endringer. Mange vil kunne si – og med rette – at vi gjør noen forbedringer i et allerede godt og riktig budsjett. Utgangspunktet for revidert budsjett

denne våren var svakere skatteinngang, eller lavere inntekter enn beregnet, og høyere utgifter. Det har vært en av utfordringene for Regjeringen ved framleggelsen og for Stortinget i behandlingen. Men alle hovedsatsingene i budsjettet for 2003 består.

Det er en historisk satsing på helse, og på bistand til verdens fattigste.

Det er et stramt budsjett som tar utfordringene med å sikre og skape arbeidsplasser på alvor.

Det er en stor satsing på bygging av nye barnehager. Det er gledelig at det nå er blitt en total enighet om en plan for bygging av barnehageplasser til alle og for en lavere foreldrebetaling. Det er ikke et enten-eller, men et både-og, først en kraftig utbygging, så lavere pris. Dette er familierpartiet Kristelig Folkeparti godt fornøyd med. Viktige brikker har falt på plass. Det er en seier for barnefamiliene.

Det er bevilget mer penger til opprusting av skolebygg. Det gir økt sysselsetting i bygg og anlegg, men det gir også barn og unge en triveligere arbeidsplass.

Kristelig Folkeparti har nå fått gjennomslag i Stortinget for å styrke støtteordningen for elever i videregående opplæring. Ved behandlingen av statsbudsjettet i høst var Kristelig Folkeparti en viktig pådriver for at Stortinget forpliktet seg til å ivareta borteboerstipendet ved overgang til nye stipendordninger for elever i videregående skole. Nå har det kommet på plass i 2003-budsjettet.

Det er vedtatt en betydelig økning i stipendtildelingen, spesielt til elever fra familier med svak økonomi. For at elever fra familier med lav inntekt skal kunne ta videregående opplæring, må de få økte stipender. Den nye støtteordningen er en styrking på 400 mill. kr fra skoleåret 2003–2004 i forhold til den ordningen som gjelder i dag. Denne satsingen vil forbedre studiehverdagen til elevene betraktelig.

Borteboerstipendet videreføres som i dag. Det betyr mye for ungdom og familier i distriktene. I tillegg vil støtteordningen være basert på behovsprøving mot inntekt og formue, og støtteordningen skal ta hensyn til utgifter til læremidler. Man kan gjennom behovsprøving bli tildelt både grunnstipend og læremiddelstipend. Det behovsprøvde læremiddelstipendet vil erstatte den lite treffsikre utlånsordningen fra Arbeiderpartiet, med en ordning som virkelig prioriterer dem med størst behov.

Det er en stor seier for Kristelig Folkeparti at det nå blir flertall for økt avgift på såkalt rusbrus. Regjeringen vil ved framleggelsen av statsbudsjettet for 2004 øke rusbrusavgiften betydelig. Rusbrus er blitt en lokkedrikk for unge helt ned i 12–13-årsalderen, særlig unge jenter. Undersøkelser viser at de unge som drikker rusbrus, ikke reduserer inntaket av annen alkohol, og at når det drikkes rusbrus, drikkes det relativt store mengder. Kristelig Folkeparti ser alvorlig på utviklingen i forhold til rusbrus, og er derfor glad for at det blir flertall i Stortinget for å bruke avgiften for å bekjempe omfanget av rusbrusen.

Spørsmålet har vært stilt om ESA vil godta en slik avgift. For Kristelig Folkeparti er dette en altfor viktig sak til at vi nå vil legge fram et regelverk som får problemer i

forhold til ESA. Vi vil derfor nå bruke tiden til å uforme en ordning i tråd med ESAs retningslinjer, som gjør at rusbrusen blir dyrere og dermed mindre attraktiv.

Skattefradrag for gaver til frivillige organisasjoner er en god investering i frivillighet, dugnad og velferdsarbeid i landet vårt. Det er derfor gledelig at det ikke har blitt flertall for å fjerne skattefritak for gaver til frivillige organisasjoner, slik Arbeiderpartiet har foreslått. Det vil etter Kristelig Folkepartis mening vært helt galt om innsparinger skulle ramme Frivillighets-Norge.

Til slutt: I Kristelig Folkeparti er vi opptatt av familie og omsorg. I dette budsjettet har Kristelig Folkeparti fått gjennomslag for mange viktige saker – viktige både for familie og når det gjelder omsorgsbegrepet.

Grethe Fossli (A): For to dager siden behandlet Stortinget St.prp. 51, Virkemidler for et innovativt og nyskapeende næringsliv. Proposisjonen ble oversendt i vår fra Regjeringen, og bl.a. på grunn av situasjonen i arbeidsmarkedet og at næringslivet i Norge trenger et enda bedre virkemiddelapparat, ble saken behandlet med rekordfart i komiteen.

Men et godt organisert virkemiddellapparat må ha penger, ellers er det ikke mye verdt. Ellers kan de ikke bidra til å snu strømmen og skape nye arbeidsplasser som vi så sårt trenger. Derfor har vi i Arbeiderpartiet til dette reviderte budsjettet presentert en pakke med tiltak mot arbeidsledighet, hvor mange av elementene nettopp er å fylle på i potten til virkemiddelapparatet.

Det er gledelig at flertallet i Stortinget er enig med oss, og vi har derfor fått gjennomslag for mange av våre forslag.

Jeg starter med SND, som har en meget viktig rolle. Vi foreslo å øke tilskuddet til Landsdekkende innovasjonsordning med 125 mill. kr. Denne posten skal brukes til innovasjon og omstilling. Vi har valgt å være ganske målrettet i disse bevilgningene, slik at de skal kunne puttes inn der vi mener det er mulig å få til relativt rask vekst av arbeidsplasser.

Jeg må innrømme at jeg holder en knapp på Landsdekkende innovasjonsordning. Den kan brukes over hele landet, og den kan brukes bransjevis på tvers av regionene. Vi har valgt å fokusere på noen områder innenfor de mulighetene denne posten gir, og har derfor valgt å prioritere de følgende områder:

- støtte til kommersialisering av forskningsresultater, kompetanseutvikling og støtte til nyetablerere med 50 mill. kr
- et nytt program for kulturbasert næringsutvikling, 5 mill. kr
- nytt program for næringsrettet design, 5 mill. kr

Kort om programmet for næringsrettet design: Design får mer og mer betydning i produktutviklingen. Det vises bl.a. til hvilke produkter som vinner i kampen om det internasjonale markedet. På Designdagen, som arrangeres hvert år, premieres en rekke produkter for god design, og interessant nok er det ikke bare serviser, glass og møbler som blir trukket inn. I 2002 ble merket for god design tildelt bl.a. en bilbarnestol, en lysmast til veibelysning, en

startloop til å starte biler med og en rullator for eldre. Jeg kunne ha nevnt mange flere spennende produkter. Vi må bli enda flinkere til å fokusere på dette, og til det trengs det penger.

Reiseliv er et annet område vi kan bli mye bedre på. I 2001 utarbeidet Norges Turistråd en opptrappingsplan for satsing på merkevarebygging av Norge som reisemål for 2002–2006. Denne ble utarbeidet etter de signaler Stortinget gav i forbindelse med behandling av St.meld. nr. 15 for 1999-2000, Lønnsomme og konkurransedyktige reiselivsnæringer. Problemet er at Turistrådet ikke har fått mer penger, men i stedet har fått kutt. Reiseliv er arbeidsplasser, og det er arbeidsplasser over hele landet, både i Asker, der jeg bor, og på Røst i nord. Når vi nå foreslår å øke posten Tilskudd til internasjonal markedsføring av Norge med 10 mill. kr, høres det kanskje ikke så mye ut, men for Norges Turistråd betyr det at de har mulighet til å drive markedsføring av Norge internasjonalt i forbindelse med vinteren som kommer, og de har mulighet til å følge opp opptrappingsplanen. Sammen med næringen selv vil de kunne satse enda mer på internasjonal profilering, noe jeg har erfart at det er vilje til, etter å ha deltatt i samtaler med dem om dette.

Reiselivsnæringen er en viktig næring, og den dekker som jeg sa hele landet, i tillegg er det viktige kvinnearbeidsplasser.

Turistrådet sier i opptrappingsplanen følgende:

«På lang sikt vil et positivt nasjonalt omdømme være avgjørende for vellykket eksport av norsk kultur, natur, kunnskap, kompetanse, varer og tjenester og turisme. En vesentlig styrking og samordning av den nasjonale innsatsen på dette området er helt nødvendig.»

På onsdag fattet Stortinget vedtak om at Norges Turistråd skal innlemmes i den nye enheten for innovasjon og internasjonalisering. Sammen med SND, SVO og Norges Eksportråd vil Turistrådet nå få et ønske oppfylt, som de også har skrevet om i sin plan, nemlig samordning av offentlig innsats. Med litt mer penger til innovasjon, design, kulturbasert næringsliv og internasjonal markedsføring bør dette gi et enda bedre utgangspunkt, selv om enheten ennå ikke er på plass – og i hvert fall ikke i morgen.

Det er så mye bra jeg kunne ha snakket om når det gjelder de forslag som vi har fått flertall for, men tiden begynner å bli knapp. Men bare én ting til siste taler: Jeg er så hjertens enig når det gjelder rusbrus. Det er flott med en avgiftsøkning. Så må vi sette inn tiltak for at færre og færre tar i bruk dette produktet.

Svein Flåtten (H): De internasjonale nedgangskonjunkturer merkes også i vårt land og har bl.a. medført en stigende arbeidsledighet, en arbeidsledighet som dog ikke er høy sammenlignet med internasjonale forhold, men hvor vi her hjemme statistisk må tilbake til Gro Harlem Brundtlands regjering først på 1990-tallet for å finne et høyere tall. Da var den til gjengjeld betydelig høyere, uten at det er noen trøst for dem som rammes.

Kampen mot den økende arbeidsledigheten har derfor vært og vil fortsatt være en prioritert oppgave for Regje-

ringen. Næringslivet må settes i stand til å ansette flere. Det må legges til rette for at nye bedrifter blir etablert, at de eksisterende utvides, og at konkurranseutsatt industri styrkes. Dette må skje på bred basis – over hele landet, i alle bransjer, i alle næringsgrener. Derfor er det først og fremst de generelle rammevilkårene som må forbedres i en slik situasjon. Gjennom en stram finanspolitikk har derfor Regjeringen lagt til rette for at vi kan få en rente som reduseres ned mot europeisk nivå. Den reduserte rentedifferansen svekker presset på kronekursen, slik at norsk konkurranseutsatt industri får bedre vilkår. Politikken virker. I tillegg har Regjeringen gått aktivt inn i det inntektspolitiske samarbeidet med partene i arbeidslivet for å få til et moderat oppgjør, og har også der lyktes.

Det å føre en stram og ansvarlig finanspolitikk som legger til rette for en bedring av de generelle rammebetingelser, er ingen passiv øvelse – tvert om. Med et storting som gjerne øker utgifter til ytterligere velferdstiltak, er dette en krevende øvelse.

Når det reviderte budsjett vedtas i ettermiddag, har det beholdt sin stramme profil i forhold til utgiftsvekst, og påplussingene ligger i en ansvarlig og forsvarlig størrelsesorden. Samtidig har ikke finanspolitikken over tid hindret at renten nå i løpet av et halvt år er blitt betydelig redusert, at mer er i vente, og at valutakursen svekkes. Budsjettrevisjonen vil legge grunnlag for at den positive utviklingen kan fortsette.

Oppfordringene til å føre en annen budsjettpolitikk, til å bruke mer penger, til å øke utgiftsveksten, har vært legio, ikke minst fra skiftende flertall i dette hus. Mange har ønsket å dele ut minus karakterer til Regjeringen her i dag. De eneste minus man egentlig får øye på, er minus 20 milliarder kr i skatter og avgifter, minus 2 pst. i rente og minus 10 pst. i den gjennomsnittlige valutavekkelsen for norske kroner så langt.

Reduksjoner av skatter og avgifter er en sentral rammebetingelse for næringslivet og dermed også en sentral forutsetning for å få en bedre sysselsetting og for å unngå arbeidsledighet – i hvert fall at den stiger. Det er derfor nedslående å se at to av de partiene som i debatten her i dag selv markedsfører seg som de fremste frontsoldater mot ledighet, ønsker å øke næringslivets skatter i en slik situasjon. Arbeiderpartiet vil øke skattene med over 650 mill. kr. Adresselappen er stort sett til norsk næringsliv. Sosialistisk Venstreparti på sin side tar mer i og øker skattene med 1,6 milliarder kr og gjeninnfører bl.a. skatt på aksjeutbytte. Er det dette som er å stimulere næringslivet, slik representanten Grande Røys gir inntrykk av i en replikk i dag, eller er det de målrettede virkemidlene hun snakker om? Eller er denne skatteøkningen første del av den nasjonale dugnad som Øystein Djupe-dal er inne på?

Sosialistisk Venstrepartis leder, Kristin Halvorsen, funderer i en kronikk i Tønsbergs Blad forleden over næringslivspolitikken, og sier at skatt på utbytte ikke rammer bedriftene og næringslivet, bare eierne. Eierne er, slik jeg forstår partiets politikk, uvesentlige i næringslivs- og verdiskapingssammenheng. Vi har 420 000 bedrifter i Norge. 95 pst. av dem er små eller svært små. Prøv å for-

telle disse eierne at økt beskatning på næringsrelaterte inntekter ikke har betydning for deres interesse, for deres forhold til det å drive sitt eget og til det å etablere arbeidsplasser og ny virksomhet, som er det vi ønsker i den situasjonen vi er i i øyeblikket.

Jeg forstår også at partiets leder er av den oppfatning at det å beskatte eiere i næringslivet sterkere er en god forbyggende medisin mot at enkeltpersoner kjøper dyre hytter i Blindleia, på Tjøme eller hvor det måtte være, eller har for mange biler. En slik kunnskapsløshet om sammenhengen i næringslivet og om hverdagen i småbedrifter er forstemmende. Det er svært lite egnet til å få opp innsatsen hos bedriftseiere for å øke sysselsettingen, for økningen må også komme derfra.

Vi trenger næringslivet vårt mer enn noen gang. Vi kan uansett statlige støttetiltak ikke vedta oss ut av arbeidsledigheten. Arbeidsplassene må skapes, og verdiskapingen må økes. Den er helt nødvendig for det velferdssamfunn som ikke minst SV er den aller varmeste talsmann for, og alltid er beredt til å bruke nye offentlige milliarder for å øke størrelsen på.

Torstein Rudihagen (A) (ordfører for sakene 3, 5 og 6): Som nesten alle her seier, er den store utfordringa vår for tida kampen mot den aukande arbeidsløysa.

Bondevik II-regjeringa har så visst ikkje utmerkt seg med nokon offensiv næringspolitikk, utanom å gjenta dette med skattelette og behov for ein stram finanspolitikk. Tvert imot har vi opplevd nedbygging av verkemiddelapparat og målretta tiltak. Samtidig er levekåra for dei arbeidslause forverra med karensdagar, reduserte dagpenge, redusert utbetalingstid og høgare inntektstærskel for å få dagpenge. Framlegget til revidert nasjonalbudsjett var heller ikkje noko opplegg for å betre situasjonen på dette området.

I forkant av framlegginga av revidert blei det fremma tre Dokument nr. 8-framlegg, av representantar frå respektive SV, Framstegspartiet og Arbeidarpartiet, om ulike tiltak mot arbeidsløysa. Lat meg – fort – som ordfører for desse sakene kvittere dei ut: Innstillinga i alle tre sakene er at framlegget blir å leggje ved protokollen – ein viser til behandlinga av revidert.

Arbeidarpartiet har i sitt alternativ til revidert nasjonalbudsjett fremma tiltak mot arbeidsløysa for 1,2 milliardar kr for å kjempe mot arbeidsløysa, styrkje konkurranseutsett næringsliv og skape grunnlag for nye arbeidsplassar. Dette fekk vi vel å merke til innafor dei same rammene som Regjeringa hadde lagt opp til.

Hadde ikkje Regjeringa og stortingsfleirtalet i budsjettet prioritert og vedteke store skatteletter, mest for kapitaleigarar og dei som har best råd til å betale skatt, ville handlingsrommet for tiltak vore mykje større. Men det er avgrensa kor mykje ein kan endre på skattevilkåra midt i året.

Gjennom behandlinga i finanskomiteen er Regjerings framlegg betra vesentleg når det gjeld tiltak mot arbeidsløysa, sjølv om det på langt nær er nok. Arbeidarpartiet sine ønske har fått oppslutning på nokre viktige område. SND får styrkt verksemda i stor grad, med ei

landsdekkjande innovasjonsordning til m.a. kommersialisering av forskingsresultat, støtte til nyetablerarar, eit nytt prosjekt for næringsretta design og eit nytt prosjekt for kulturbasert næringsutvikling.

Når det gjeld kulturbasert næringsverksemd, er det mykje positivt på gang, men det er eit stort uutnytta potensial. Vi treng ein offensiv statleg næringspolitikk og på dette området. Næringsministeren blei utfordra i ein interpellasjonsdebatt på dette, men vrei seg unna. Derfor er det gledeleg at heile komiteen no er med på at SND skal utvikle eit eige program for dette, og at det vil bli løyvt 5 mill. kr i år.

Kultur er eit viktig reiselivsprodukt, men reiselivet treng òg sterkare internasjonal marknadsføring, så det er viktig at støtta til dette no blir auka i forhold til framlegget frå Regjeringa.

Kapitlet Forskings- og utviklingskontraktar blir styrkt med 35 mill. kr, slik at SND ikkje må avvise gode prosjekt som kan føre til kompetanseoppbygging og auka lønsemd i bedrifter i framtida. Det er fleirtal for bygging av fleire riksvegferjer, m.a. gassferjer. Fiskerinæringa blir styrkt med 40 mill. kr meir til SND sitt program for nyskaping og omstilling og til marint innovasjonsprogram. Tapsfondet for risikolån i næringa blir auka med 65 mill. kr. Nettolønsordning for offshorefartøya i NOR kjem på plass. Det blir meir til rassikring og til framskunding av prioriterte universitets- og høgskulebygg.

Vi har fått mange innspel frå næringsverksemdar om at det må bli gitt tilgang til å forlengje permitteringstida utover 26 veker. Mange bransjar er svært sesongbetonte, og andre slit med lite oppdrag for tida. Når folk har vore permitterte i 26 veker, er oppseiing ofte det einaste alternativet. Derfor mister også bransjar fagfolk og kompetanse som dei i neste omgang treng på ny. Det er derfor viktig at Regjeringa no tek i bruk den moglegheita ho får til å gi dispensasjon frå 26 veker-regelen.

Så kan mykje meir gjerast, sjølv innafor dei same rammene som Regjeringa har lagt seg på. Det syner Arbeidarpartiet sitt framlegg. Vi har foreslått 140 mill. kr meir til regional utvikling. Det vil styrkje fylkeskommunen si rolle som regional utviklingsaktør og gi større moglegheit til kommunale næringsfond og næringsutvikling òg utanom dei sentrale områda. Vi foreslår òg å utvide låneramma til SIVA og styrkje Enova i høve til det Regjeringa har lagt opp til.

Det er ikkje fleirtal for mange av dei tiltaka her i salen. Svært ille er det at vi ikkje får fleirtal for kravet om 3 000 nye tiltaksplassar, der 2 000 av dei skal vere innafor bedriftsintern opplæring. Dei urimelege kutta i dagpengeordninga blir heller ikkje reverserte. Heller ikkje er det fleirtal for å utvide utlånsramma til Husbanken med 2 milliardar kr.

Når vi no opplever at Framstegspartiet kritiserer Arbeidarpartiet for manglande vilje, er eg litt forundra over at dei ikkje er med oss på å få fleirtal for fleire av desse framlegga.

Torbjørn Hansen (H): For regjeringspartiene handlar revidert budsjett først og fremst om kampen mot ar-

beidsledighet. Arbeidsledighet er et samfunnsproblem. Utflagging, nedleggelse og oppsigelser er meget dramatisk både for ansatte, for ledelsen og for eierne. Konkurransetsatt næringsliv sliter og reduserer bemanningen.

Årsaken er rimelig klar, det er høy kronekurs, høy lønnsvekst, høyt rentenivå og høyt kostnadsnivå ellers i Norge. I en slik situasjon er det Regjeringens plikt å ta ansvar, og det ansvaret har Regjeringen tatt.

Hovedgrepene er

- en stram budsjettpolitikk som får ned rentenivået og kronekursen. Regjeringen har foretatt tøffe budsjettmessige prioriteringer for å få til dette
- forhandlinger med partene i arbeidslivet og avtale om et moderat lønnsoppgjør. Å få kontroll med lønnsveksten er grunnleggende viktig
- skatte- og avgiftslettelser på 20 milliarder kr, som i hovedsak har gått til næringslivet
- økte bevilgninger til forskning og utvikling og skattefradrag for forskning og utvikling i bedriftene. Dette skaper nye arbeidsplasser på sikt
- tradisjonelle tiltak som økte ressurser til Aetat, stimulerings tiltak i regi av SND, mer fleksible permitteringsregler, penger til bygging av skolebygg og gassferger, mer markedsføring til reiselivet, mer til rassikring, osv.

Alt dette er gjort innenfor ansvarlige økonomiske budsjetttrammer.

Det positive nå er at Regjeringens tiltak virker, og at vi har oppnådd betydelig effekt av de grepene som er foretatt for å få ned ledigheten. Man ser det ikke på ledighetstallene, men man ser det på rammebetingelsene for næringslivet.

Renten er nå satt ned med 2 prosentpoeng siden vi la fram statsbudsjettet for 2003. Siden årsskiftet har kronekursen svekket seg med om lag 12,5 pst. mot euro. Lønnsoppgjøret for 2003 er moderat og innebærer et klart brudd med den høye lønnsveksten som har vært de siste årene. I sum øker dette konkurranseevnen vesentlig for næringslivet.

Tidligere denne uken offentliggjorde Eksportrådet statistikk som viser økt eksport av tradisjonelle varer i sju av fylkene våre. Eksporten økte med 16 pst. i Rogaland, 15 pst. i Hordaland og 12 pst. i Vestfold, for å nevne de tre beste fylkene. Eksportrådet oppgir nettopp svekkelse av kronekursen som hovedårsaken til framgangen i disse fylkene.

På samme måte viser statistikk fra Statistisk sentralbyrå at eksporttallene for prosessindustrien for mai måned var de beste siden juni 2001, med 9,5 milliarder kr i eksportinntekter. Også her framheves kronekursen som en medvirkende årsak.

I går kunne Statistisk sentralbyrå i sin konjunkturanalyse bekrefte at lav rente får fart på norsk økonomi, og at fortsatt rentenedgang vil få opp veksten igjen.

Dette er gode signaler. Det er signaler som gir håp om at bedrifter som sliter, og som i disse dager vurderer framtiden i Norge, kan foreta beslutning om å fortsette å bli i Norge, og kanskje utsette eller avlyse oppsigelser og nedbemanning. Det gir håp om at trenden snur, og at

veksten i ledigheten stopper opp og kan erstattes med økt sysselsetting igjen.

Responser fra fagmiljøene på revidert budsjett var også helt entydig, stramheten i budsjettet bidrar til fortsatt rentenedgang. Når vi ser virkningen av budsjettpolitikken, når vi ser meldingene fra industrien, fra Eksportrådet og fra Statistisk sentralbyrå, er det altså ingen tvil om at Regjeringens innsats og de prioriteringer som Regjeringen har gjort, gir bedre rammebetingelser for næringslivet.

Derimot er det skremmende at opposisjonspartiene nesten kontinuerlig krever tiltak som i sum kan stanse denne utviklingen. Gjengangeren er diverse ulike «pakker», hvor det offentlige skal gi ekstra bevilgninger på områder som kan gi økt aktivitet. Mange ser ut til å tro at staten kan bevilge seg ut av problemene og erstatte tapte arbeidsplasser i industrien med offentlige arbeidsplasser. Et slikt grep ville være dramatisk for eksportindustrien, fordi det ville opprettholde presset på både rente, valuta og lønnsvekst.

Det er jo veldig spesielt når venstresiden faktisk tyr til skatteøkninger for næringslivet for å finansiere tiltak for næringslivet. Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti foreslår i revidert budsjett økt skatt på næringslivet, bl.a. gjennom innstramming i delingsmodellen, økt formuesskatt på aksjer i en rekke bedrifter, økt skatt på opsjoner i arbeidsforhold og dobbel skatt på aksjeutbytte. Det er i næringslivet at ledigheten øker, og for meg er det rimelig ubegripelig hvordan venstresiden skal kjempe mot økende arbeidsledighet i næringslivet gjennom å øke byrdene for hardt pressede bedrifter.

Sosialistisk Venstreparti presenterer faktisk dette med økt skatt på aksjeutbytte som ett av grepene innenfor Sosialistisk Venstrepartis næringspolitikk. Partiet mener altså at økt skatt på egenkapital ikke rammer næringslivet. Men forslagene om å øke skatt på egenkapital kommer altså fra partier som vil opprette milliardfond for å støtte bedrifter som sliter med nettopp tilgang på egenkapital. Forslagene kommer fra partier som beklager seg hver gang en norsk bedrift blir solgt til utlandet som følge av svake norske eiermiljøer, og fra partier som nettopp bad om 10 milliarder kr mer til en enkeltbedrift for å sikre nasjonalt eierskap.

For næringslivet er det revnende likegyldig hvordan kassen tappes. Verdiene forsvinner uansett skattemetode, og dermed også grunnlaget for økt verdiskaping og økt sysselsetting i Norge. Derfor er det en betydelig forskjell på hvordan regjeringspartiene og den borgerlige side innretter seg i forhold til kampen mot arbeidsledighet.

Regjeringen har fått vedtatt et stramt og ansvarlig budsjett for 2003. Jeg er glad for at dette blir videreført også i revidert budsjett.

Aud Gaundal (A): Er det noe vi ikke trenger mer av i dette landet, er det flere arbeidsledige. Noe av det mest utrygge vi mennesker kan oppleve, er å ikke ha jobb og ikke vite hvordan vi skal få betalt regningene våre.

Derfor er det så viktig for oss i Arbeiderpartiet at de forslagene vi legger fram i revidert budsjett, er knyttet til

å hindre at flere blir ledige, og til å skape flere nye arbeidsplasser. Samtidig er det viktig at alle de som allerede er blitt ledige, får tilbud om sysselsetting gjennom arbeidsmarkedstiltak, og ikke minst at vi prøver å rette opp de urimelige kuttene som regjeringspartiene og Fremskrittspartiet gjorde overfor de arbeidsledige da budsjettet for inneværende år ble behandlet.

Det er forunderlig hvor lite opptatt Regjeringa er av den stigende arbeidsledigheten. For dem gjelder skattelette, og kun skattelette. Selv om statsministeren nå denne uka har antydning at nå er det nok skattelette, er finansministeren forbausende stille. Høyre må vel også snart skjønne at skattelette ikke hjelper de bedriftene som har gått konkurs.

Istedenfor å ta grep da budsjettet for inneværende år ble lagt, viste Regjeringen til Ekspertutvalgets utredning, som skulle være grunnlaget for Regjeringens vurdering av situasjonen for konkurranseutsatt industri. Imens forsvinner arbeidsplasser, og næringsministeren sier at det eneste han har, er en tom verktøykasse.

Fra mai i 2002 til mai i år er arbeidsledigheten økt med 29 pst. Uten omfattende tiltak vil ledigheten fortsette å øke. Aetat forventer at ledigheten fortsetter å stige både i år og neste år. Statistisk sentralbyrå sier at forbedringene kommer først i 2005. Dette står i sterk kontrast til det representanten Sanner hevder. I replikkordskiftet med Siv Jensen i dag sa han at det nå kommer meldinger fra næringslivet om at det går mye bedre. Prognosen sier at 200 personer mister jobben sin hver dag i juni måned. Arbeiderpartiet kaller ikke dette at det går «bedre». Nei, dessverre, den dystre utviklinga fortsetter. Spør de ansatte på Elopak i Røyken om de opplever at det er slutt på utflagging, når styret onsdag sa at bedriften flytter til Finland.

Noen av de tiltakene vi fra Arbeiderpartiets side har lansert i forbindelse med revidert budsjett, går på SND. Det er viktig at de gode ordningene som der er, blir utvidet ved at vi fyller på med virkemidler.

Arbeiderpartiet går imot Regjeringas forslag om å kutte 50 mill. kr på fylkeskommunenes økonomiske rammer for å drive regional utvikling. Her vil vi øke med ytterligere 90 mill. kr. Vi vil også øke utlånsrammen til SIVA med 300 mill. kr.

Arbeiderpartiet mener at gassen fra norsk sokkel bør utnyttes til å skape ny industri og flere arbeidsplasser her heime. Staten må delta i satsinga på ny infrastruktur og forskning og utvikling. Vi tar opp igjen vårt forslag om at et statlig investeringsselskap tilføres 3 milliarder kr i egenkapital. Dessverre får vi ikke et flertall for dette forslaget i salen.

Med de problemene vi har innen skipsverftene, ønsker vi å gi fergeselskapene tilsagn om støtte til ytterligere fire ferger i 2003. De fergereferiene som skifter ut konvensjonelle ferger med ferger drevet med naturgass, mener vi bør få vesentlig lengre konsesjonsperioder for de aktuelle strekningene.

Ikke bare innen skipsverftene er situasjonen vanskelig, også innen fiskerinæringa er det store problemer. Som et beredskapstiltak for å sikre mottaket av fisk er det

etter vår mening nødvendig å etablere tiltak som sikrer driftskreditt til fiskerinæringa. Vi gjenopptar vårt forslag om å gi en garantiramme på 200 mill. kr til fiskeindustrien og bevilge 50 mill. kr til et tapsfond.

Dette er noen av de få forslagene vi fremmer. Det er begrenset hva en får til i et revidert budsjett.

Ansvar for 29 pst. stigning i ledigheten på ett år er hos Regjeringa, med støtte fra Fremskrittspartiet, da de har ansvaret for årets budsjett. Det er disse partiene som også nå sørger for at de arbeidsledige fortsatt må leve med dårligere vilkår enn om Arbeiderpartiets reviderte budsjett hadde blitt vedtatt.

Heidi Larssen (H): Som også andre har gitt uttrykk for, er det gledelig at behandlingen av revidert budsjett er blitt det den burde være, nemlig revidering av budsjettet, og ikke en ny, hel budsjetttrunde. Og det er gledelig at revideringen blir vedtatt innenfor ansvarlige økonomiske rammer. Det beste bidraget regjering og storting kan gi i kampen mot arbeidsledigheten, er nettopp et stramt budsjett, med lavere rente og svakere krone som følge, og bedring i bedriftenes rammevilkår, bl.a. gjennom skatte- og avgiftslettelser.

Nå skjønner jeg at det ikke er alle i salen som er enig i det. Hill-Marta Solberg sa til og med i et replikkordskifte tidligere i dag at skatteskjerpelser ikke har noen betydning for etablering av nye arbeidsplasser, så derfor var det helt greit å øke beskatningen av næringslivet med 0,5 milliarder kr midt i året. Jeg konstaterer at Arbeiderpartiets prat og tidligere ønsker om å styrke det private norske eierskapet ikke lenger gjelder. Synd for norsk næringsliv og norske arbeidsplasser!

Konkurransesvnen må bli bedre og verdiskapingen større. Med Samarbeidsregjeringen har utviklingen gått i riktig retning. I samarbeid og dialog med partene i næringslivet har lønnsveksten i år blitt moderat. Renten går nedover – hittil med 2 prosentpoeng. Mer kan komme. Kronen er svekket. Skatter og avgifter har blitt kraftig redusert – på to år er de redusert med 19 milliarder kr, hvorav halvparten til bedriftene.

Dette viser at Regjeringen gjør noe med de grunnleggende problemene, og ser ut til å lykkes. Kombinasjonen av rentekutt, svakere krone og internasjonal oppgang gjør f.eks. at Longva i Statistisk sentralbyrå sier til Aftenposten i dag at han «ser lysere på utsiktene for norsk økonomi», og han fortsetter:

«Rentekuttene vil være en kraftig stimulans, og de spiller en viktig rolle for å øke aktiviteten i norsk økonomi.»

Arbeiderpartiets kritikk om at Regjeringen gjør for lite, blir derfor litt hul, ikke minst når man vet at med Stoltenberg som statsminister ble vilkårene for norske bedrifter kraftig forverret, renten gikk opp, kronen styrket seg, og skattene økte. Arbeiderpartiet har rett på ett punkt: Det er forskjell på hvem som sitter i regjering.

Fremskrittspartiet er et interessant parti. De har som hovedmål en «sterk nedsettelse av skatter, avgifter og offentlige inngrep». Likevel stemmer de systematisk for forslag som øker de offentlige utgiftene og dermed redu-

serer mulighetene for å senke skatter og avgifter. Flere og flere av de forslagene de tidligere var imot, stemmer de nå for. Torgeir Høien, som sitter i Fremskrittspartiets sentralstyre, har sagt det så treffende:

«For hver oppgave staten tar på seg, reduseres sjan- sen til å senke skatter og avgifter, som igjen påvirker folks frihet til å velge. Vi vil ikke øke, men redusere statens makt i samfunnet.»

Han har ikke fått med seg de siste rundkastene, for flere og flere forslag de tidligere var imot, stemmer de nå for – jeg skulle nesten si: såfremt det medfører offentlige utgifter. Det eneste systematiske endrer oppfatning for tiden er at de systematisk endrer oppfatning. Men det blir ikke mindre stat og større frihet for enkeltmennesket av det. Det synes som om den tiden Høyre og Fremskrittspartiet var enige, er forbi.

Jens Stoltenberg (A): I dag reviderer Stortinget det statsbudsjettet regjeringspartiene og Fremskrittspartiet vedtok i fjor høst. Det betyr at vi ikke skal vedta et nytt statsbudsjett, det betyr at vi skal gjøre justeringer på et budsjett Fremskrittspartiet og regjeringspartiene fikk vedtatt før jul. Det er åpenbart at handlingsrommet til å endre budsjettet er begrenset midt i året, når en har begynt å bruke penger på de ulike budsjettpostene, og når muligheter til å gjøre ting på inntektssiden i budsjettet er svært begrenset. Det er likevel greit å minne om dette, for når man hører på debatten, spesielt fra Fremskrittspartiets side, får man inntrykk av at de nærmest er uten ansvar for det budsjettet som er vedtatt. De stemte for budsjettet. Det vi nå gjør, er å revidere – justere – et budsjett Fremskrittspartiet har stemt for.

Arbeid til alle er det viktigste målet for Arbeiderpartiet i den økonomiske politikken. Desto mer urolige er vi når vi nå ser at arbeidsledigheten vokser. Bare siden i fjor har arbeidsledigheten vokst med nær 30 pst. Dette er historien om en varslet økning i arbeidsledigheten. Et samstemt miljø av fagøkonomer varslet økende ledighet, og Finansdepartementet varslet økende ledighet i budsjettet i fjor høst. Likevel kom det for få og for svake tiltak mot den økende ledigheten fra regjeringspartienes og Fremskrittspartiets side, og resultatet er at ledigheten vokser kraftig og jevnt og trutt hver eneste måned.

Vi foreslo omfattende tiltak mot den økende ledigheten fra Arbeiderpartiets side i det budsjettet vi la fram i fjor høst, og vi har foreslått tiltak i forbindelse med det reviderte budsjettet, som behandles nå. Det er riktig at rentene går ned. Det er bra, det er vi alle sammen glad for. Men det er ingen tvil om at hovedårsaken til at rentene går ned, er at arbeidsløsheten går opp, og målet for den økonomiske politikken må jo være at vi gjennom inntektspolitikken, gjennom budsjettpolitikken, lykkes i å få rentene ned, ikke at det er økende arbeidsløshet som bringer rentene ned.

Arbeiderpartiet er opptatt av å føre en økonomisk politikk som gir grunnlag for lavere rente og lavere kronekurs også på sikt og over tid. Derfor har vi vært opptatt av å ha ansvarlige budsjetttrammer, nå, som tidligere. I tillegg har vi foreslått en lang rekke andre tiltak som kan

bidra til å redusere ledigheten. Vi ønsker en aktiv næringspolitikk, en aktiv arbeidsmarkedpolitikk, i motsetning til den passiviteten vi ser fra Regjeringens side på disse to områdene. Vi har foreslått en pakke for tiltak mot ledighet og har fått flertall for deler av den nå i behandlingen av revidert nasjonalbudsjett. Det er vi glad for. Men vi beklager selvsagt at vi ikke fikk flertall for resten, og at vi heller ikke fikk flertall for mer omfattende tiltak mot ledighet i fjor høst, og vi vil selvsagt følge opp det i det ordinære budsjettet kommende høst.

De tiltakene vi har lagt vekt på denne gangen, er mer for nyskaping, nyetablering, gjennom å styrke forskning, utvikling, statlige og offentlige virkemidler som f.eks. forsknings- og utviklingskontrakter, Statens nærings- og distriktsutviklingsfond og andre offentlige virkemidler som kan legge til rette for nyskaping, nyetableringer, i næringslivet. Det andre er tiltak rettet mot spesielt utsatte bransjer – reiselivsbransjen, fiskerisektoren, men også verkstedindustrien, bl.a. ved å gå inn for at man skal bygge nye ferjer, og vi har også gått inn for en del tiltak når det gjelder byggevirksomhet, innenfor skolebygg og Husbanken. Det tredje er en aktiv arbeidsmarkedpolitikk. Noen ganger blir det omtalt som nærmest noe passivt, noe mindreverdig. Men vi tror at noe av det fineste vi kan gjøre når folk først har blitt arbeidsledige, er å sørge for at de får kompetanse, opplæring, har en grunn til å stå opp om morgenen, og at myndighetene så byr dem et arbeidsmarkedstiltak som en bro tilbake i arbeidslivet, slik at vi unngår at ledighet fører til varig utstøting av mennesker. Derfor satser vi som ett av flere elementer på en aktiv arbeidsmarkedpolitikk, og vi beklager at regjeringspartiene og Fremskrittspartiet har stemt det ned også ved denne korsveien.

Innenfor en budsjetttramme som er ansvarlig, har vi prioritert, i tillegg til kampen mot ledighet, tiltak for pensjonistene. Vi følger opp løftene om at pensjonene skal reguleres i takt med lønnsutviklingen. Vi mener at Regjeringen tok helt unødvendige omkamper ved to ganger å skape usikkerhet, både i spørsmålet om etterregulering og i spørsmålet om hvorvidt pensjonene skulle vokse i takt med lønnsutviklingen. Men Regjeringen har akseptert nederlag. De tapte første runde, de tapte annen runde, de spilte noe som het revansj – tapte også det. Men pensjonistene har fått sine penger.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Oddvard Nilsen (H): Vi er alle enige om at kampen mot arbeidsledigheten er viktig. Regjeringen har lagt frem sin løsning, nemlig å sørge for skatte- og avgiftslettelser til næringslivet og et stramt budsjett med sikte på å få rente og kronekurs ned. Og det virker. Nå er det slik at i økonomisk politikk tar det tid før tingene virker. Jeg har to spørsmål til representanten Stoltenberg. Høsten 2000 la hans regjering frem et budsjett med betydelige skatte- og avgiftslettelser for næringslivet. Da reagerte det konkurranseutsatte næringslivet, men fikk følgende svar i henhold til Dagsavisen 7. oktober, av Kjell Opseth, en fremtredende representant for Arbeiderpartiet: Dersom

de ikke kan leve med disse avgiftene, får de være så vennlige å si opp folk.

Mitt spørsmål til representanten Stoltenberg er derfor: Ut fra det vi i dag ser, med konkurranseutsatt næringsliv og nedbemanning i industrien, var det et bevisst valg Arbeiderpartiet gjorde høsten 2000? Eller var analysen til Arbeiderpartiet feil?

Jens Stoltenberg (A): Det er noe underlig når man hører representanter for Høyre si at det viktigste tiltaket for å bekjempe arbeidsløsheten er lavere skatt. Og så sier de at det virker. Vel, vi har sannsynligvis aldri etter krigen hatt så store skattelettelse som vi har hatt de to siste årene, og ikke på mange, mange år har ledigheten vokst så sterkt som nettopp i de årene hvor man har gitt så kraftige skattelettelse. Så hvis det var slik at lavere skatt skulle gi lavere ledighet, har jo i hvert fall historien bevist at det er helt feil. Vi har hatt kraftige skattereduksjoner og kraftig økning i ledigheten. Det henger sammen med et annet poeng, som Høyre har rett i, nemlig at vi skal ha ansvarlige budsjetter, og problemet er at gir man for mye skattelette, er det vanskelig å holde ansvarlige budsjetter. Derfor har Høyre slitt med det. Høyre burde hatt strammere finanspolitikk tidligere. Da hadde de unngått den kraftige økningen i kronekurs og renter – det hadde i hvert fall bidratt til å dempe kronekurs og renter. Når vi hadde en stram finanspolitikk høsten 2000, var det nettopp fordi 1 ½ pst. konjunkturavgift er langt å foretrekke framfor å miste kontroll over kronekurs og kostnadsvekst, slik Høyre har gjort i regjeringskontorene.

Carl I. Hagen (FrP): Det som kjennetegner behandlingen av revidert nasjonalbudsjett, er at Arbeiderpartiet har lagt seg flatt for Regjeringen. Alt som ble sagt tidligere om kommuneøkonomi og omfattende tiltak mot ledighet, glimrer med sitt fravær fra Arbeiderpartiet. Det ligger forslag som, dersom Arbeiderpartiet hadde stemt for, ville sikret langt, langt mer i kampen mot ledighet, bl.a. gjennom å forsere veibygging og bygging av offentlige bygg, og også på andre områder, bl.a. når det gjelder kommunene.

Under behandlingen av revidert nasjonalbudsjett i fjor prioriterte Arbeiderpartiet å øke innbyggertilskuddet til kommunene. Da hadde man under revideringen også penger til kommunene. I år har man mast med hvor dårlig det skulle være, og nå nekter altså Arbeiderpartiet å sikre den samme inntekten for kommunene som det var meningen at de skulle ha ut fra det vedtatte budsjett. Skatteinntektene synker. Mitt spørsmål til Jens Stoltenberg er: Vil Arbeiderpartiet fortsatt hevde at de stiller opp for Kommune-Norge når de nedstemmer et forslag om 1 milliard kr mer til kommunene, når de i fjor, i nøyaktig den samme situasjonen, stemte for mer penger til kommunene?

Jens Stoltenberg (A): Jeg tror det er greit å minne representanten Hagen om at det er Hagens budsjett, det budsjettet *han* stemte for, vi nå reviderer. I det budsjettet ble det bevilget for lite penger til kommunene. Vi hadde

3 milliarder kr mer til kommunene da budsjettet ble vedtatt. Det hadde ikke Fremskrittspartiet. Vi har i kommuneproposisjonen, der vi behandler kommuneøkonomien for neste år, også lagt inn 3 milliarder kr. Så både for i år og neste år har vi betydelig mer til kommunene.

Det vi har gjort i revidert, er at vi innenfor de begrensninger som ligger der når budsjettet skal revideres, men ikke vedtas på nytt, har prioritert tiltak mot ledighet. Og hvis det er slik at Hagen mener det er for lite, er det rart at han ikke stemmer for alle våre forslag i dag. Han stemmer mot flere av våre forslag, ikke minst knyttet til en aktiv arbeidsmarkedspolitikk når det gjelder kompetanse og kvalifisering av de ledige, og han står ved kuttene i ledighetstrygden til dem som har blitt arbeidsledige.

Vi har forslag om mange tiltak. Hagen har stemt mot mange av dem, og Hagen må nå snart ta ansvar for det budsjettet han stemte for i fjor høst.

Øystein Djupedal (SV): Oppførselen til Arbeiderpartiet knyttet til kommuneøkonomien er merkelig, det må jeg virkelig si. Her hadde de virkelig muligheten til å innfri et av de viktigste løfter til velgerne sine, men de har altså valgt ikke å gjøre det. Men det får Arbeiderpartiet svare for. Det er trist for Kommune-Norge, og det er trist for de mange, mange innbyggerne i Norge som kunne ha fått det litt bedre – om ikke mye bedre, så litt bedre – 1 milliard kr er tross alt penger, det også.

Noe av det siste regjeringen Stoltenberg gjorde, var å foreta en endring i pengepolitikken. Dette har nå virket i noe over to år, og det har ut fra enhver betraktning ikke vært noen suksess. På alle de fire områdene som er nevnt spesielt i mandatet, har hovedstyret og sentralbanksjefen bommet ganske vesentlig. Dette har bidratt sterkt til den vanskelige situasjonen norsk industri er i, bidratt til å forsterke en negativ pessimisme og bidratt til en større arbeidsledighet enn vi ellers ville hatt.

Mitt spørsmål til Stoltenberg er i grunnen det samme som jeg stilte til finansministeren: Er han tilfreds med utøvelsen av pengepolitikken som er skjedd under Gjedrem, ut fra dette endrede mandatet som han har fått?

Jens Stoltenberg (A): Jeg er optimist. Verden går framover, og samarbeidet med SV og Arbeiderpartiet utvikler seg stadig bedre. Nå har også Øystein Djupedal kommet til den erkjennelse at 1 milliard er «penger, det også». (Munterhet i salen). Da lover det godt for budsjettbalansen, og det takker vi for.

Vi har omdisponert 2,2 milliarder kr i revidert budsjett og funnet penger til pensjonister og til tiltak mot arbeidsledighet. Og så har vi i budsjettet for i år funnet 3 milliarder kr og i budsjettet for neste år funnet 3 milliarder kr. Men vi har ikke funnet det i forbindelse med revidert, simpelthen fordi det ikke er et nytt budsjett. Det er en revisjon, og da måtte vi prioritere strengt innenfor de rammene vi hadde.

Når det gjelder pengepolitikken, er kortversjonen den at jeg ikke er urolig for retningslinjene, men jeg har vært mer urolig for praktiseringen av dem. Der er det vel slik at alle – det gjelder mange i denne sal, men forhåpentlig-

vis også mange i Norges Bank – har lært av erfaringene, og man må ha det med seg neste gang vi får den type press mot rente og kronekurs.

Presidenten: Replikordskiftet er avsluttet.

Carl I. Hagen (FrP): Det mest oppsiktsvekkende denne våren er Arbeiderpartiets oppførsel. Jeg finner egentlig grunn til å gratulere statsministeren med at hans mange uttalelser som ble oppfattet som trusler om eller varsling av et mulig kabinettsspørsmål i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett, har vært en suksess. Jeg selv var i hele vinter skyteskive, sammen med Regjeringen, for budsjettvedtaket for 2003, til tross for at vi hadde det som et subsidiært budsjett. Det har ikke vært grenser for hvor ille dette budsjettet har vært når det gjelder kommuneøkonomien, sett med Arbeiderpartiets øyne, og når det gjelder en del andre velferdsordninger.

Om høsten voterer vi over budsjettet som én pakkevo-tering. Om våren kan vi altså rette opp eventuelle skader som budsjettbehandlingen om høsten medfører. Vi hadde derfor forventet, når Jens Stoltenberg og andre i Arbeiderpartiet var høyt på banen og skapte forventninger om en bedre kommuneøkonomi og om omkamp på en del av velferdsordningene, at de ville komme med forslag. Vi forventet omfattende tiltak når det gjelder å bekjempe ledigheten innen anleggs- og byggesektoren, og forslag til bevilgninger. Det blir ikke noe vedlikehold og bygging av skoler, sykehjem eller veier med lavere kronekurs og lavere rente. Det er bevilgningene over statsbudsjettet som styrer det. Derfor er det bare å konstatere at truslene virket, og at Arbeiderpartiet har lagt seg fullstendig flatt og akseptert de samme rammer som Regjeringen. Det blir interessant å se om Arbeiderpartiet også legger seg på nøyaktig de samme rammer som Regjeringen har valgt ut, når høstens budsjettbehandling kommer. Det hadde vært interessant å få et svar på det.

Vi har i realiteten som det eneste partiet holdt fast ved det vi gjorde, selv om det var subsidiært, når det gjelder kommuneøkonomien. Vi har i revidert nasjonalbudsjett fått beskjed om at inntektene til kommunene gjennom skatteinngangen blir ca. 1 milliard kr mindre. Da tar vi ansvar og bevilger den milliard. Da blir det for kommuneøkonomien slik det opprinnelig var ment fra både Regjeringen og oss i det subsidiære budsjettet vi stemte for. Situasjonen er nå den at Arbeiderpartiet og regjeringspartiene forverrer kommuneøkonomien i 2003 med 1 milliard kr ved votingen senere i dag.

Jeg har også lyst til å trekke frem vinneren i revideringen. Når det gjelder alle andre områder, inkludert helsevesenet, sykehusene osv., har Regjeringen den oppfatning at det som er vedtatt, skal holdes, og hvis det ser ut til at det blir brukt mer penger enn det er dekning for, foretar man en innstramning i regelverk og annet, man endrer f.eks. enhetsprisen for sykehusene med tilbakevirkende kraft, eller kommer med en annen indeks for å hindre at sykehusene får betalt det de var lovet. Men når det gjelder innvandringspolitikken og asylpolitikken, hvor man tidlig ser at budsjettet kan bli sprengt, er det in-

gen tendens til innstramning i regelverket, enda vi vet at det virker. Det ser vi nemlig fra Danmark, der har man strammet inn. Fremskrittspartiet har her i denne salen veldig nylig fremmet en rekke forslag til tiltak, som har vært gjennomført i Danmark med det resultat at tilstrømmingen av asylanter i Danmark har gått radikalt ned, antallet er nå på bare noen tusen. I Norge var tallet i fjor ca. 17 000, og det ligger vel fremdeles an til et betydelig tall – så betydelig at man bevilger 1 milliard kr mer til dette i forbindelse med revideringen av budsjettet. Det er en ganske fantastisk prioritering de øvrige partier her gjør. Vi fatter ikke at man ikke også her kan stramme inn regelverket og vise noe evne til å holde budsjettets rammer.

Så er det noe som egentlig er fornøylig også når det gjelder Arbeiderpartiet. For noen dager siden var vi enige om at det er fornuftig om Statkraft får en økning av egenkapitalen fordi de er tappet for egenkapital. Ja, vi var i høst med på det ved å gi subsidiær tilslutning til det, for vi kan ikke skille ut de elementer vi synes er helt hårreisende dumme, det nytter ikke. Men vi har i hvert fall ikke nå gjort det helt frivillig, slik som Arbeiderpartiet gjør når de øker utbyttet fra Statkraft med 482 mill. kr. Det virker som om man det ene året ønsker å bevilge egenkapital under streken for å ha et sted hvor man kan hente penger over streken året etter. Og det er å lure befolkningen. Det er derfor jeg sier at den egentlige budsjettvirkningen er en sprekk på langt mer enn 800 mill. kr, sannsynligvis mer enn det dobbelte hvis man går inn og ser på budsjettet.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jens Stoltenberg (A): Noe av det mest interessante som skjedde i vinter, var at Fremskrittspartiets leder, Carl I. Hagen, på landsmøtet sa at han skulle slutte å kritisere andre partier. Heretter skulle han konsentrere seg om å fortelle om Fremskrittspartiets politikk. Det varte noen uker. I dag har både Siv Jensen og representanten Hagen brukt nesten all sin taletid på å skjelle ut alle andre, og de har fortalt svært lite om hva de selv har tenkt å gjøre. På en måte er det også greit, for da kan vi ta igjen.

Det er ikke noe oppsiktsvekkende i at Arbeiderpartiet holder rammene. Det gjorde vi i statsbudsjettet i fjor. Da hadde vi nøyaktig de samme rammene som Regjeringen, og vi har nøyaktig de samme rammene som Regjeringen nå. Forskjellen er at i fjor omdisponerte vi over 7 milliarder kr. Da fant vi penger til mange gode formål. Nå er beløpet 2 milliarder kr, simpelthen fordi vi midt i budsjettåret f.eks. ikke kan bruke utbytteskatt som en finansieringskilde. Da er rammene mindre i forhold til hvor store endringer man kan gjøre midt i et budsjettår. Det vet Fremskrittspartiet, og det vet Arbeiderpartiet. Derfor er endringene mindre nå enn ved det ordinære budsjettvedtaket om høsten, og det er også årsaken til at vi har mindre til en del formål enn det vi ellers skulle ønske.

Carl I. Hagen (FrP): Hvis jeg ikke husker feil, skrøt Jens Stoltenberg i fjor høst av at han hadde enda stram-

mere rammer enn Regjeringen. Og ut fra de vanlige virkninger av finanspolitikken ville det bety at ledigheten kunne vært enda høyere hvis man bare så på akkurat det.

Ellers er det et feilsitat Stoltenberg her kommer med. Jeg sa i min landsmøtetale at jeg for en gangs skyld ville bruke landsmøtetalen til bare å snakke om Fremskrittspartiets politikk og ikke noen andres. Jeg har ikke avskåret meg fra muligheten til å gjøre det Stoltenberg gjør hele tiden, nemlig bare å kritisere andre. Jeg visste også at det ikke ville være mulig, fordi vi faktisk også ønsker å ta igjen når det gjelder alle de utdige og feilaktige angrepene som Jens Stoltenberg har drevet med i hele vinter. Da må vi begynne å fortelle sannheten om Arbeiderpartiet. Og sannheten om Arbeiderpartiet er at Arbeiderpartiet, sammen med regjeringspartiene, hindrer at kommunene får 1 milliard kr mer.

For øvrig merker jeg meg med interesse at når det gjelder statsbudsjettets rammer, har Stoltenberg ingen mening. Han gjør bare automatisk det Regjeringen bestemmer.

Oddvard Nilsen (H): Det er mangt man kunne ta opp, men det kunne være interessant å få en litt mer prinsipiell diskusjon med Carl I. Hagen.

Det er noe som er veldig viktig i årets reviderte nasjonalbudsjett. Det går på hvordan vi gjør opp trygdeoppgjøret. De andre partiene sørger for at trygdeoppgjøret blir dekket inn ved at man kutter i budsjettet, under den forutsetning og ut fra den erkjennelse at hvis vi alle sammen ønsker oss bedre velferdsgoder i dette landet, må vi i fellesskap være med og dekke kostnadene. Der melder Carl I. Hagen seg ut.

Mitt spørsmål til Carl I. Hagen er: Ser han ikke at ved å gjøre slik som Fremskrittspartiet til stadighet gjør, ta penger fra oljefondet, så tar Fremskrittspartiet penger fra fremtidens generasjoner? Ser han ikke at det er våre barn og barnebarn som vil måtte bære større økonomiske belastninger enn nødvendig ved den politikken som Fremskrittspartiet fører? Er Carl I. Hagen tilfreds med det?

Carl I. Hagen (FrP): Når det gjelder Fremskrittspartiets forslag – både i forbindelse med budsjettet i fjor og også våre forslag nå – har de én innretning, nemlig å bedre vekstevnen i norsk økonomi, å få opp veksten. Hvis vi ikke får en økt vekst i økonomien, blir det det store problemet i fremtiden. Derfor må vi foreta en del investeringer i fremtiden. Vi må sørge for en nødvendig infrastruktur og også bedre kapitaltilførselen til det private norske næringslivet, slik at vi kan få vekstevnen opp.

Det er ingen øremerking av de fremtidige, skal vi si, trygdeutbetalinger. Og vi innrømmer åpent at når situasjonen fra i fjor høst til nå er endret med anslagsvis 20 000 flere ledige, og mange piler peker nedover, mener vi det er uansvarlig passivt å betale folk arbeidsledighetstrygd for ikke å gjøre noe. Da er det langt bedre at vi bruker noe mer av vårt gigantiske overskudd til å betale folk lønn for å bygge veier, vedlikeholde skoler og bygge sykehjem, enn at folk passivt bare skal motta trygder.

Audun Bjørlo Lysbakken (SV): Det nærmer seg valg igjen. Det sikreste tegnet på det er at Carl I. Hagen begynner å snakke om flyktninger. Jeg skal ikke spørre han om det nå, for da får han bare snakket om det en gang til. Jeg skal spørre om noe annet.

Vi har bak oss en vinter og vår med stor uro i mange lokalsamfunn rundt forslag om nedbygging og nedlegging av sykehus og helsetjenester. Fødeavdelinger og akuttberedskap i distrikter mange steder i landet er foreslått lagt ned. Og nå har flere vedtak fra helseforetakene, om nedlegging og nedbygging, fått en foreløpig åpning fra helseministeren på foretaksmøtene.

Fremskrittspartiet har jo vanligvis høy sigarføring i helsepolitikken, men har likevel ikke løftet en finger for å gripe inn og har ikke støttet forslaget om politisk behandling av disse forslagene, som er fremmet her i Stortinget. Med henvisning til sykehusreformen setter Fremskrittspartiet seg på sidelinjen, mens folk rundt om i landet strir for helsetjenestene sine. Plutselig er den moralske harmen og den dirrende pekefingeren vekk.

SV og Senterpartiet fremmer i dag et forslag om en konsekvensutredning av disse nedbyggings- og nedleggingsforslagene, og spørsmålet er om Fremskrittspartiet støtter det kravet.

Carl I. Hagen (FrP): La meg først tilbakevise det om innvandrings- og asylpolitikken. Som om vi ikke skulle påpeke og si ifra når man i stramme rammer fra regjering, SV og Arbeiderpartiet prioriterer 1 000 mill. kr mer til det formål, når man kutter i Politiet, kutter i Forsvaret og kutter i veivedlikehold for å få det til! Det er ingen andre som tør å nevne det, for da skal man selvsagt ha veldig dårlig samvittighet. Noen må tørre å si ifra, og det tør Fremskrittspartiet.

Når det gjelder sykehus, har vi klart sagt fra at det som er faglig fornuftig og forsvarlig å gjøre når det gjelder en sykehusstruktur, det må vi støtte opp om. Men hvis mangel på penger og dårlig økonomi når det gjelder endringer, brukes som en begrunnelse, vil vi ikke akseptere det. Vi følger helseministerens aktivitet i forhold til foretaksmøtet meget nøye. Men det er først når helseministeren har fattet sine avgjørelser, at Stortinget som etterkontroll eventuelt kommer inn.

Presidenten: Replikordskiftet er avsluttet.

Kristin Halvorsen (SV): Det er vel noen tegn i tiden som tyder på at Stortinget snart trenger en liten ferie, og det er ikke så mange timer til heller.

Jeg synes at vi klarer å lage en debatt som er preget av mangel på framtidstro og optimisme, som ikke hører hjemme i et av verdens rikeste land og i et av verdens flotteste land. Hvis en kommer seg ut av dette huset, ser en hvor irrgønt Norge kan være, hvor heldige vi er som har alle de ressursene vi har, og f.eks. hvor mye vann vi har. Veldig mange land sliter med vannforsyning og reint vann, og veldig mange av konfliktene i verden framover kommer til å dreie seg om kampen om reint vann.

Jeg hadde lyst til å begynne med å si det, for det påhviler oss i Stortinget et veldig stort ansvar for å sørge for at vi ikke tegner et bilde av Norge, av norsk økonomi og av de mulighetene vi har, som gjør at folk mister motet. Det er mange tegn som tilsier at vi burde samle oss om noen breie, viktige løft i norsk politikk.

Når arbeidsløsheten øker, er det viktig at vi utnytter de mulighetene vi har, og setter inn ressurser. Utgangspunktet er at det verste et samfunn kan gjøre, er å sløse ved å la folk – med eller uten kompetanse – gå ledige. Derfor blir det helt bakvendt at vi har en kommuneøkonomi som mange steder er så stram at man begynner å si opp folk som man egentlig trenger, rundt omkring i kommunene. Det gjelder nå i forhold til en del skoler og på andre områder. De pengene vi hadde trengt å bruke for å pleie den oppvoksende slekt, finnes ikke, og det går motsatt vei av det mange skulle ønske. Hvis vi ikke klarer både å beskrive det som er feil, og også å påpeke de mulighetene som finnes, tror jeg mange andre, utenfor denne salen, ikke vil utnytte de muligheter som faktisk finnes.

Nå har Stortinget blitt sammensatt etter et stortingsvalg i 2001. Vi har et borgerlig flertall i Stortinget. Det betyr at vi har en Høyre-dominert regjering, med en statsminister fra Kristelig Folkeparti, og de sitter stort sett på Fremskrittspartiets nåde. Det kan ikke velgerne få gjort noe med før i 2005. Det stiller krav til oss: Klarer vi å samarbeide om noen viktige saker fram til 2005, eller skal vi bruke tiden vår på hvert halvår å sette i gang store «hulabalur» og kamper, og spre den pessimismen som til tider råder i norsk politikk?

Det var mange som sa at barnehageforliket – det å gjøre noe på den måten – var det mest håreisende som noensinne er gjort i norsk politikk. Og det er riktig at det var frekt gjort. Men det har altså ført til 5–6 milliarder kroner til barnehagesektoren og en reform som folk har jobbet for i 30 år – kanskje ikke alle partiene på Stortinget, men etter hvert ble det allemannseie. Man har klart å få til et forpliktende flertall til å jobbe fram en barnehagereform som skaffer plass til alle, og med makspris. Det er et stort løft. Hvis en kan tenke videre langs den aksen og tenke skole, og særlig ungdomsskole, i neste omgang, så kan man få til noe på det området også. Og så kan man som en tredje sak prøve å løse arbeidsledighetsproblemet, ikke med 1950-tallsløsningene og ropet om de svære ledningene og de digre røra, men med vekt på det som er bærekraftig på sikt, med miljøarbeidsplasser. Vil vi sørge for at vi får arbeidsplasser innenfor ny fornybar energi, så har vi muligheter til det.

Det dette Stortinget ikke kommer til å bli enige om, er fordelingspolitikken. Det er klart – Høyre og SV blir ikke enige om: punkt 1, hva som er målene for fordelingspolitikken, og: punkt 2, hva som er virkemidlene i fordelingspolitikken. Det er vel kanskje på det området at forskjellene er størst. Det er der vi har opplevd flest smålige nederlag, med kutt i ytelsene til arbeidsløse og økte egenandeler som resultat. Den faiten skal vi ta hver dag i Stortinget. Får vi lirket Høyre på plass gjennom å appellere til Kristelig Folkepartis dårlige samvittighet, så gjør

vi gjerne det. Men jeg tror vel at fordelingskampen blir en av de viktigste fram til 2005.

Det som jo vil skje hvis Stortinget kan samle seg om noen breie, viktige forlik, er jo at vi indirekte demmer opp for en del Høyre-politikk. Det er klart at hvis vi båndlegger en del av de milliardene som Høyre gjennom Sem-erklæringen har forpliktet Regjeringen til å bruke til skattelette, og mest til dem som har mye fra før, så kan vi sørge for at vi har handlefrihet framover også.

SV kommer til å fortsette den konstruktive tonen som vi har prøvd å reindyrke. Vi klarer det ikke alltid med like stort hell. La oss ta såpass selvkritikk på egne vegne. Men jeg tror faktisk at hvis ikke folk flest ser at vi har et stortingsflertall som kan samle seg om noe av det vi synes er viktig, og det vi alle sammen kommer til å snakke om i valgkampen fram til 2005, så mister folk respekten for politikken.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Svein Roald Hansen (A): Det er interessant at SV forsøker å plassere seg i sentrum av norsk politikk, og de har penger til mange gode formål. Inndekningen er imidlertid ikke alltid like god. I revidert nasjonalbudsjett foreslår de å kutte 830 mill. kr til Snøhvit-utbyggingen som er i gang, så det må vel betegnes som monopolpenger. Alvorligere er det at de ønsker et lavere tempo i oljeleting og oljeinvesteringer. Det ville være alvorlig for leveandørindustrien, som sliter.

Dessverre er også SV imot opprettelsen av et selskap som kan bringe gassen i land i Norge og gi grunnlag for en industriell utnyttelse av gassen også hos oss. Det kunne gi grunnlag for en industriell utvikling på linje med den vi har hatt gjennom utviklingen av oljenæringen gjennom de siste 30 årene. Det ville skape den framtidstro og optimisme som Kristin Halvorsen etterlyste. Det ville også på sikt kunne være et bidrag til en bærekraftig utvikling. Så jeg håper at SV, som nå nyorienterer seg i forhold til frihet og Europa, også kan nyorientere seg i forhold til verdiskaping.

Kristin Halvorsen (SV): Det er riktig at SV ikke har vært med på å bevilge 3 milliarder kr til et selskap som kunne stå for å bygge gassrørledninger fra sokkelen og inn til Fastlands-Norge. Men det blir jo ikke veldig mange gassrørledninger av det forslaget som Arbeiderpartiet har lagt i bunnen, heller. La oss være såpass edruelige at vi innrømmer det. Det er jo bl.a. fordi det kommer til å være vanskelig å skaffe privat kapital til å investere i den typen gassrørledning, fordi det ikke er opplagt at dette er veldig økonomisk lønnsomme investeringer heller.

Det er jo rett og slett slik at hvis en skal ha lønnsomhet i disse gassrørledningene, så skal en ha et utall antall gasskraftverk i andre enden. Og det er slik at de selskapene som til nå har bedt om å få bygge gasskraftverk, ikke har gjort det. De har altså fått lov til å bygge tre, som det ikke har blitt noe av, fordi det ikke lønner seg. Men vi står jo for denne politikken også av miljøgrunner. Det er mange flere arbeidsplasser å hente i å satse på ny forny-

(Kristin Halvorsen)

bar alternativ energi. Det er det som er framtidens løsning. Det er ikke de svære røra og den digre kubikken som kommer til å sikre oss i framtiden.

Gjermund Hageseter (FrP): Representanten Kristin Halvorsen snakkar varmt både om energiforskning og også arbeidsplassar innanfor dette området.

Når det kjem til praktisk politikk, synest eg likevel det sviktar lite grann. Her har ein bl.a. eit forslag innanfor energiforskning, på kap. 1830 post 50, der det er foreslått 20 mill. kr. Dette er eit forslag som Arbeidarpartiet, Framstegspartiet og Senterpartiet står bak. Det betyr altså at SV kunne ha sikra fleirtal for desse 20 mill. kr til energiforskning dersom dei hadde slutta seg til det, men dei gjer det ikkje.

Då er mitt spørsmål til Kristin Halvorsen: Er ikkje SV oppteke av energiforskning? Eller er det nokon annan grunn til at SV ikkje sikrar fleirtal for dette forslaget?

Kristin Halvorsen (SV): Når en sitter i en innspurt i finanskomiteen, så finnes det noen knep man kan ta. Man kan f.eks. komme fem over tolv med forslag som en vet en kunne ha fått flertall for hvis en kom fem på tolv. Og dette er nettopp en slik type forslag. Dette er et område der jeg tror at hvis en hadde gitt seg litt mer tid, og hvis en hadde ønsket å oppnå resultater, så hadde man klart å finne fram til et flertall for en felles innsats som faktisk hadde ført til en bevilgning i Stortinget. Men det hender jo også at hvis man kommer med et forslag fem over tolv, så kommer man med et forslag som man egentlig ikke ønsker noe resultat av, men som en gjerne skal ha for å flagge litt rundt omkring.

Hvis det er slik at dette er et felt der en har mulighet for å få til flertall senere, så er vi i SV selvsagt åpne for å diskutere det. Dette er et felt som er prioritert av oss. Og skal vi bruke mye penger slik litt over tid, tror jeg faktisk at vi kan klare å få til ting på dette området framover.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF): SV er prinsipielt usamd i det pengepolitiske regimet som eit fleirtal i Stortinget stiller seg bak, og har ved fleire høve framstilt dette som hovudgrunnen til næringslivet sine problem.

Eg oppfattar det likevel slik at òg SV er samd i at eit velfungerande næringsliv er ein viktig føresetnad for både vekst, utvikling og velferd. Frå breie lag av næringslivet, både på arbeidstakar- og arbeidsgjevarsida, har det vore og er det sterke krav om eit stramt finanspolitisk opplegg som eit viktig verkemiddel for å dempa presset på krona og på renta, for på den måten å styrkja nettopp grunnlaget for vekst, utvikling og velferd.

Mitt spørsmål er då: Meiner representanten Halvorsen og SV at dei som krev dette, tek feil?

Kristin Halvorsen (SV): Vi mener vel at de som påstår det, lukker igjen det ene øyet og kniper halvveis igjen det andre. Man må altså ha flere perspektiver på politikken.

Vi synes det er rart at pengepolitikken ikke har stått mye mer i fokus. Mange konkurranseutsatte bedrifter fikk et påslag på 10 pst på siste pris fordi man har kjørt så stramt på dette. Nå har sentralbanksjefen innrømmet at han har vært for streng, men vi burde jo hatt mye sterkere vektlegging av det elementet i mandatet til Norges Bank som dreier seg om å føre en pengepolitikk ut fra hensynet til arbeidsløsheten. Det hadde vært veldig fornuftig. Å bomme på rentefastsettelsen er ikke noe man på en måte kan sjanse med. Så store konsekvenser har det for norsk industri.

Vi mener at man ikke skal se seg blind på stramheten i et budsjett. Industri og næringsliv er helt avhengige av en offensiv innsats når det gjelder kompetanse, forskning og risikokapital til virksomheter som i utgangspunktet ikke klarer å få det i det private markedet. Her er det en balanse som gjør at det ikke nødvendigvis er det strammeste budsjettet som er det mest effektive budsjettet for industrien.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Jon Lilleton (KrF): Vi hører mykje snakk om at folk er usikre om dagen. Folk er usikre på jobbane sine, og dei er usikre på verdsøkonomien og på korleis han vil påverke Noreg. I slike tider er det viktig at ein kan stole på at politikarane gjer sin del av jobben med å skape tryggleik.

Vår felles politiske utfordring no er arbeidsløysa, som mange har sagt her i dag. Før revidert budsjett vart lagt fram, utfordra LO-leiar Gerd-Liv Valla politikarane til å gjere sin del av jobben for dei arbeidslause. Ho åtvare mot ein lettvinne populisme i kampen mot arbeidsløysa. Eg siterer:

«Vi kan ikke pøse ut penger nå, det ville ødelegge alt vi har fått til og skyve rentenivået opp igjen.»

Vi får eit budsjett som er meir ansvarleg enn mange frykta tidlegare i vår. Regjeringa har vist handlekraft. Det har òg Stortinget gjort, ved å vere realistisk. Ein brukar under 800 mill. kr meir enn det Regjeringa hadde lagt opp til, og det er til å leve med. Regjeringa har saman med eit ansvarleg storting fått til eit stramt budsjett, i solidaritet med dei som er arbeidslause eller som står i fare for å misse jobben sin. No har vi fått ei ramme som legg grunnlag for at rentenedgangen kan halde fram. Det vil eg rose Stortinget for.

Så vil eg kome litt inn på noko som Kristin Halvorsen har teke opp både i «Standpunkt» nyleg og i salen her i dag: viljen til meir samarbeid på tvers. Eg trur at måten vi omtalar kvarandre på, måten representanten Halvorsen omtalar Regjeringa og «det kalde blå» på, og måten som media av og til skildrar opposisjonen på, ikkje tener til å skape respekt ute.

Eg vil nemne éin ting til. Når representanten Stoltenberg seier at det ikkje er Regjeringa sin politikk som får renta og kronekursen til å gå nedover, men arbeidsløysa, så er jo det ein del av sanninga, men slettes ikkje heile sanninga. Dersom vi skal tru dei økonomiske fagmiljøa – dersom dei er veldig samla iallfall – er domen eintydig

og òg hos sentralbanksjefen: Regjeringa sin politikk er hovudårsaka til at renta har gått ned. Tenk om representanten Stoltenberg og vi i regjeringspartia då kunne vere samde om dette: Visst verkar arbeidsløysa og dei internasjonale konjunkturane, men forsyne meg verkar òg Regjeringa sin politikk! Vi tek «tran», med bitre og tunge kutt, og så ser vi at det verkar. Dersom vi snakkar sant om kvarandre, slik som eit av dei ti bodorda seier at vi skal, trur eg forsyne meg det ville skape meir respekt for oss politikarar ute hos folk.

Representanten Halvorsen vil ha meir samarbeid. Ja, eg trur at det kan vere ein tanke, men under to føresetnader. Den eine er at alt må passast inn i ein totalitet i forhold til ramma. Dersom vi berre tek eitt og eitt område og ser kva som er best for det, utan at vi set det inn ei ein samanheng, vert det meningslaust. Difor må oppskrifta til representanten Halvorsen på ein måte ta opp i seg nokre fleire element. Korleis tek vi vare på heilskapen når vi skal samarbeide på område etter område?

I det danske folkettinget har dei ein praksis der ein dei lét store reformer liggje til dei har klart å arbeide seg fram til ein ganske brei konsensus. Eg tykkjer det er ganske bra, men då må ein på ein måte òg ha tid til å vente. Dersom Regjeringa seier at her er det ein del føresetnader vi må sjå på, ja, så må Regjeringa få høve til det. Ein må ikkje gjere som ein gjorde i fyrste runde i barnehageforliket: leggje inn føresetnader der det eine målet motverkar det andre. No fekk det ei god løysing, men dersom vi hadde hatt tid til å arbeide oss fram til ei semje undervegs, kunne vi i Stortinget, slik det er samansett, kanskje ha oppført oss på ein måte som hadde skapt ei større forståing ute. Den eine føresetnaden er altså å plassere dette inn i ein heilskap.

Den andre føresetnaden er at vi òg må sjå på ressursbruken innanfor ein sektor. Eg er jo heilt samd med representanten Halvorsen i at skulen er eit av dei områda vi skal sjå på. Men det vil igjen krevje at det er to ting vi må gjere der òg. Det eine er å lage ein innhaldsreform som ytterlegare styrkjer skulen – det er vi samde om – og så må vi gjere ein god del for bygningane. Ein seier heile tida at skulebygningane står og forfell. Men vi gjer ein god del for bygningane. Fyrst gjorde Regjeringa ein del, og så har Stortinget gjort endå meir. Men igjen må vi sjå på den ressursbruken vi har i dag, om det er mogleg å omdisponere ein del, i og med at vi faktisk i internasjonal samanheng har bra med ressursar å bruke. Igen må vi vere villige til å gjere begge delar.

Så gjeld det velferdspolitikken totalt sett. Når vi får Pensjonskomisjonens framlegg til hausten, vil det vise at vi treng å arbeide fram eit omgrep som heiter «berekraftig velferdspolitik». Og når vi skal lage ein berekraftig velferdspolitik, må vi vere villige til å sjå på både kva vi treng av generelle, breie ordningar, og kva vi må målrette meir. Det er òg ei felles utfordring. Den utfordringa håper eg vi vil vere villige til å ta, og at vi ikkje berre kjem til å springe etter kvarandre og kome med overbod.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ranveig Frøiland (A): Representanten Lilletun er eit velmeinande menneske. Det skal han iallfall ha. Eg trur han er overtydd sjølv om det han seier og meiner, og det er bra.

Det er sløsing med ressursar at det er så mange som er arbeidslause i dag. 100 000 nærmar det seg. Det er den største sløsinga. Då er det ikkje slik som representanten Lilletun seier, at folk kjenner ein tryggleik for det som Stortinget gjer.

Når Lilletun seier at vi skal visa solidaritet, er eg heilt samd i det. Men trur Lilletun at dei nesten 100 000 menneska kjenner nokon slags solidaritet når Stortinget, regjeringspartia i lag med Framstegspartiet i fjor, kutta i alle dei tiltaka som gjorde at dei kunne kjenna ein viss tryggleik? No hadde regjeringspartia moglegheit til å retta dette opp igjen. Dei ser no at det går feil veg med talet på arbeidslause. Kunne dei ikkje ha vore med og gjort noko med det no?

Jon Lilletun (KrF): Fyrst vil eg takke for ei beskriving som eg synest var grei. Det er ikkje verst når vi kan gje kvarandre beskrivingar som ein faktisk opplever som velmeinte.

Så meiner eg at representanten Frøiland kom i skade for å snakke om to forskjellige ting. For å få ned talet på arbeidslause er det to ting vi kan gjere. Det eine er at vi faktisk har eit stramt budsjett, som gjev grunnlag for arbeidsplassane. Eg skal ikke utfylle det meir. Det andre er tiltak som vi set i verk, og ytingane som vi gjev.

I fjor vart vi kritiserte for to ting. Den eine var at vi skar ned på den tida ein kan få arbeidsløysetrygd for, frå tre til to år. Det viser seg at det var fagleg vel grunngjeve, og det har vore sagt frå fleire og fleire land at det var klokt at vi gjorde det.

Så gjorde vi ein del ting når det gjelder ytingane. Eg har sagt at eg ikkje er overtydd om at alt det vi gjorde der, var heilt målretta. Det var ikkje fleire pengar innanfor den ramma vi hadde då, men eg har sagt at Kristeleg Folkeparti er villig til å vere med og sjå på innretninga til nokre av dei ordningane.

Siv Jensen (FrP): Så langt i den offentlige debatten om revidert budsjett har representanten Lilletun viet sin oppmerksom til rusbrusen, så mye, faktisk, at han ivrig har lekket fra den interne saksbehandlingen i finanskomiteen, til tross for at komiteens egne medlemmer var utstyrt med selvpålagt taushet.

Det regjeringspartiene nå er opptatt av, er å hindre at ungdom drikker mer rusbrus. Derfor vil man med virkning fra budsjettåret 2004 øke avgiften på rusbrus.

Mitt spørsmål til Lilletun blir som følger: Tror Lilletun at en økning i avgiften på rusbrus bidrar til økte eller reduserte inntekter for statskassen? For hvis det skal være noen sammenheng i dette, vil man jo tro at en økning i avgiften vil redusere forbruket av rusbrus. Det er i hvert fall argumentene som fremføres fra regjeringspartiene. Da vil det i så fall måtte bety lavere alkoholavgifter til staten. Men de fleste provenyer vi ser, går i retning av at man skal øke inntektene til statskassen ved hjelp av en økt avgift.

Jon Lilletun (KrF): Eg ventar ikkje at representanten Jensen skal følge kontinuerleg med i kva eg meiner om revidert budsjett, men eg må seie at det er veldig selektivt når ho berre har oppdaga at eg er oppteken av det som gjeld rusbrus. Engasjementet mitt har nok vore noko breiare. Det var ingen lekkasje. Eg sa kva regjeringspartia ville gå inn for, og kva Arbeidarpartiet tidlegare hadde sagt offentleg.

Eg er overtydd om at rusbrus er eit nytt eksempel på kynisme frå folk som vil få ungdom til å bruke meir alkohol. Det neste grepet ein tek her, er faktisk å lage ruis, for ytterlegare å feste grepet på rusmiddelmissbruk blant ungdom.

Hovudgrunngevinga til Kristeleg Folkeparti for å gå inn for å auke avgifta, er at det vil få ned forbruket. Det at statskassa òg vil ha nytte av det, er heller ikkje dumt. Men det er ikkje det som er hovudgrunngevinga.

Heidi Grande Røys (SV): Ei av dei aller viktigaste sakene vi må samarbeide om, men som Lilletun dessverre ikkje nemnde eitt ord om, er bortfallet av den differensierte arbeidsgivaravgifta. SV har jobba veldig mykje med den saka, og vi vil gjerne skape fleirtal for Regjeringa sine forslag. Dessverre kan vi ikkje sjå at Regjeringa strevar så veldig, og vi er iallfall ikkje imponerte over den brevvekslinga som har foregått med ESA i saka. Ambisjonsnivået er ikkje høgt, informasjonen til Stortinget har ikkje vore tilfredsstillande, og det skulle vere unødvendig at vi nærast må tvinge informasjon ut av Regjeringa i ei så viktig sak, for så å oppleve at vi får ein annan type informasjon frå anna hald, som er det motsette av det Regjeringa svarar i brev til oss.

Kan Jon Lilletun gi ei enkel og grei forklaring på kvifor Regjeringa ikkje er interessert i å utnytte det regelverket som faktisk ligg der, og dei moglegheitene som ligg i det regelverket vi har, når det gjeld dei kompensatoriske tiltaka?

Jon Lilletun (KrF): Eg vil utan vidare ta avstand frå den problemstillinga at Regjeringa ikkje er interessert i å utnytte dei moglegheitene som ligg der. Tidlegare regjeringar har arbeidd med dette – og den noverande – og eg meiner at det er toskeskap frå EU si side ikkje å akseptere noko som er så byråkratisk, enkelt og fornuftig som vårt system for arbeidsgjevaravgift. Det er det fyrste.

Så viser det seg at det er det vanskeleg å få til. Det gjer at vi i alle fall må ha to tankar i hovudet på ein gong – og kanskje fleire. Den eine er: Vi kan ikkje lage ei så byråkratisk ordning at det vert ein jungel som ingen finn ut av. Samtidig må ordninga ta vare på industriarbeidsplassane, ho må ta geografiske omsyn, og ho må ta omsyn til miljøet. Regjeringa skal arbeide vidare med dette, men det er klart at Regjeringa og regjeringspartia er interesserte i ein brei dialog på Stortinget for å finne fram til gode løysingar på problemet.

Presidenten: Replikordskiftet er dermed omme.

Marit Arnstad (Sp): Behandlingen av dette reviderte budsjettet har vist at det er flere partier i salen her i dag som er opptatt av den økende arbeidsledigheten. Og det er viktig når vi er i en situasjon der nesten 200 mennesker mister arbeidet hver dag. Da må vår viktigste oppgave også være å hindre at arbeidsledigheten får lov til å bite seg fast på et altfor høyt nivå.

Senterpartiet er opptatt av den problemstillingen, og vi mener at staten bør kunne bruke sin finansielle styrke på særlig tre områder. Det ene er å bidra med kapitaltilgang til norske bedrifter og norsk næringsliv, det andre er å bidra til kunnskapsoppbygging og utvikling i det norske samfunnet, og det tredje gjelder investeringer i bygg og anlegg, vegvedlikehold og andre tiltak, bl.a. på samferdselssiden.

Vi er opptatt av å få til et aktivt samvirke mellom stat og private uten å få ideologiske motsetninger mellom de to. Vi synes også det er grunn til å bruke statens finansielle stilling til å trygge den lokale velferden – det som handler om å ta vare på våre barn og våre eldre. Jeg må imidlertid si at jeg blir litt skuffet over Regjeringens oppskrift på vekst og velferd, og over at det eneste Regjeringen ser ut til å være villig til å diskutere i en situasjon der det ropes på tiltak i forhold til arbeidsledighet, næringsutvikling og velferd, det eneste de evner å møte det med, er spørsmålet om stramme budsjetter og påfølgende håp om rentenedgang. Jeg synes også at den frasen begynner å bli litt forslitt, når vi i salen i dag ser at den ene KrF-eren etter den andre står opp og egenhendig tar æren for nesten alt som har bidratt til å gjøre dette reviderte budsjettet litt mer ekspansivt enn det Regjeringen la opp til. Det framstår i seg sjøl som et paradoks.

Jeg synes det er grunn til å sette spørsmålstegn ved den pengepolitikk og den finanspolitikk som er ført de siste årene. Det er grunn til å sette et kritisk søkelys på den påståtte knivseggaktige sammenhengen mellom stramme budsjetter og rente. Statsregnskapet for 2002 viste at underskuddet på statsbudsjettet var 10 milliarder kr større enn budsjettet, men det hindret likevel ikke at renten i den økonomiske situasjonen Norge var i i vinter, ble satt ned. Poenget er at mens sammenhengen er relativt åpenbar når det gjelder de mer ekspansive sidene av budsjettet, og at det kan øke presset, er det vanskelig å kvantifisere dette presset. Dermed er det også helt umulig for Regjeringen å klare å angi hva som er den riktige stramheten i et budsjett, og jeg har til dags dato heller ikke sett den klare det.

Istedenfor å føre en ulidelig debatt om stramheten i budsjettet, synes jeg vi skulle føre en debatt om de utfordringene vi står framfor, bl.a. i forhold til arbeidsledigheten og når det gjelder næringspolitikken. Og jeg synes at litt av Regjeringens problem er ikke at de har feil næringspolitikk, men det er fraværet av en aktiv og målrettet næringspolitikk. Det er også fraværet av evnen til en kritisk debatt om den pengepolitiske utviklingen en har hatt det siste året, som utvilsomt har hatt mange uheldige sider, og som antakelig er et eksperiment vi ikke har råd til å gjenta på den måten som vi har sett det siste året.

I forslaget til revidert gikk Regjeringen inn for å ta omkamp på flere saker, bl.a. nettolønn til sjøfolk, pensjoner, bostøtte til småbarnsforeldre og barnehager. Vanligvis blir det spilt omkamp etter et uavgjortresultat, men i disse sakene lå det et klart stortingsflertall til grunn. Og jeg må si at er det noe som forundrer meg, er det ikke bare omkampen i revidert, men også at de enkelte statsråder i flere debatter den siste uken nærmest har stilt kabinettsspørsmål fra denne stol i forhold til om de ønsker å gjennomføre, og kommer til å gjennomføre, det Stortinget faktisk har vedtatt. Problemet med denne type omkamper er også at de tiltrekker seg oppmerksomhet og gjør at budsjettbehandlingen fokuserer på tapte slag, istedenfor å gå inn i sin tid og diskutere de aktuelle utfordringene som vi nå er nødt til å gjøre noe med, den aktuelle økonomiske situasjonen vi er midt oppe i, og de dagsaktuelle utfordringene. Dessuten er sjølsagt det til stadighet å legge seg ut med stortingsflertallet tvilsom parlamentarisme – det får nå være – men jeg ser ikke bort fra at det i enkelte tilfeller også er slapt håndverk.

Senterpartiet og SV har i dag fremmet forslag å få på bordet konsekvensene av de sparetiltak helseforetakene nå foreslår, som vil gå sterkt ut over mindre sykehus. Og jeg er overrasket over at Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet ikke er villige til å støtte et slikt forslag. Dersom det er slik at en fra Arbeiderpartiets side ikke vil bidra til å bringe enkeltsaker inn i Stortinget, må jeg få lov til å stille et spørsmål til Arbeiderpartiet: Hvor mange sykehustilbud skal bygges ned før Arbeiderpartiet finner ut at dette er en sak som bør diskuteres i det norske storting?

O d d b j ø r g A u s d a l S t a r r f e l t hadde her teke over presidentplassen.

Presidenten: Det vert replikkordskifte.

Reidar Sandal (A): Senterpartiet har i stor grad hatt same oppfatning som Arbeidarpartiet i synet på arbeid og sysselsetjing. Dette har kome til uttrykk t.d. gjennom kommunalkomiteen sitt omfattande arbeid med slike spørsmål i denne sesjonen. Regelen har vore at same hovudkurs har vore brukt for dei to partia på desse to sentrale politikkområda.

Senterpartiet har tidlegare vore engasjert i arbeidet mot Regjeringa sine usosiale endringar i dagpengeordninga. Derfor er det uforståeleg at Senterpartiet no slår inn på ein ny kurs. Partiet bryt ut av det samarbeidet som ein har hatt med Arbeidarpartiet og SV på desse områda.

Spørsmåla til representanten Arnstad må derfor bli: Kva er grunnen til at Senterpartiet ikkje går inn for forslaget om å gi dei arbeidsledige dei same ytingane som dei hadde for innstrammingane i dagpengeordninga? Og kvifor går dei imot å auke talet på tiltaksplassar med 3 000?

Marit Arnstad (Sp): Det er riktig at Arbeiderpartiet og Senterpartiet på mange måter har det samme utgangspunktet når det gjelder ønsket om både å hindre at arbeidsledigheten øker og å satse på en aktiv næringsutvik-

ling. Grunnen til at vi ikke er med på de forslagene som Sandal her referer til, er jo at vi bl.a. mener at det samlede økonomiske opplegget som vi står for – og der vi for øvrig bruker betydelig økte midler i forhold til Arbeiderpartiet, både på næringsutviklingssiden og i forhold til å skape nye virksomhet – i seg sjøl ville ha redusert behovet for antall tiltaksplasser. Det vi synes er viktigst nå, er faktisk at man bruker penger på å skape ny virksomhet, skape nye arbeidsplasser, og så prøve å forhindre en del av den nedlegging av virksomhet som vi nå ser.

Jeg har lyst til å peke på noen spesielle områder som jeg synes er viktige. Det ene er at vi kommer til å ha høye lønnskostnader i dette landet. Jeg tror verken Arbeiderpartiet eller Senterpartiet ønsker å redusere lønnskostnadene for å konkurrere med utlandet. Men da må vi satse på en målrettet næringspolitikk som framhever våre fortrinn. En av de store manglene med Regjeringens opplegg, er nettopp at de har ingen vilje til den typen satsing.

Karin Andersen (SV): ESA har bestemt at vi verken kan beholde den differensierte arbeidsgiveravgiften eller elavgiften slik den er i dag. Det kan jo være et uttrykk for EUs «toskeskap» som Lilletun sa i stad, men det hjelper vel lite å karakterisere dette slik.

Senterpartiet skriver i sin merknad:

«Denne ordninga lyt Noreg ideelt sett krevje vert halden ved like.»

Det er vel også ønsketenkning.

SV har forsøkt å se hva slags muligheter vi har til å få på plass et system for elavgiften som kan virke rettferdig, som kan bidra til at arbeidsplasser i industrien blir opprettholdt, og som ikke skal slå bena under en miljøserting på bioenergi og alternativ energi.

Vi har derfor sett til det danske systemet – ikke nødvendigvis til nivået på avgiftene, men til teknikken – og vi er litt forundret over at Senterpartiet ikke deler dette synet. Hva er i så fall Senterpartiets alternativ?

Marit Arnstad (Sp): La meg få si at jeg deler sjølsagt SVs syn på at Regjeringens opplegg for å fjerne hele elavgiften er uheldig, ikke minst miljømessig, fordi det vil ta vekk incitamentet for å få lagt om fra el til varme i dette landet. Det vil ta vekk den konkurransefordelen som en del av den fornybare energien, bl.a. bioenergi, har, og som er svært uheldig i denne sammenheng.

Så er jeg også opptatt av at den kraftkrevende industrien og prosessindustrien bør få mulighet til videre elavgiftfritak. Det synes jeg er viktig. Senterpartiets primære holdning er derfor at vi rett og slett bør ta opp den kampen.

Etter å ha hørt Regjeringens svar i forhold til den differensierte arbeidsgiveravgiften, er jeg langt fra sikker på om Regjeringen faktisk har brukt alle de muligheter som finnes, til å ta opp kampen. Jeg tror rett og slett den gir seg for tidlig! Derfor er Senterpartiets primære holdning her at vi bør opprettholde dagens ordning, som er den beste, og så kan kanskje Arbeiderpartiet og SVs forslag når det gjelder dansk avgift, være en mulig toer. Men jeg

tror nok at problemet med ordningen er at den kan være administrativt og byråkratisk ganske vanskelig.

Øystein Djupedal (SV): Dette var i grunnen ganske interessant, fordi kraftkrevende industri har unntak i dag. Det som nå vil få fritak for elavgift, er alt som ikke er tungindustri. Det gjelder altså butikker, næringsvirksomhet i sin alminnelighet, hoteller, restauranter og hva det ellers måtte være. Disse skal nå få fritak fra elavgift, i størrelsesordenen 2 milliarder kr, som staten taper. I tillegg vil det føre til en vekst i energiforbruket på anslagsvis 3 TWh, altså tilsvarende seks Sauda-utbygginger. Det betyr at det altså ikke er mulig å tenke seg at man skal klare å få til dette på noe fornuftig vis.

Så velger altså Senterpartiet å si at det er det standpunktet vi har, det synes vi er helt fint, i stedet for å være med på å legge press på Regjeringen for å få på plass et system som tross alt er litt bedre. Det betyr at man skiller energi i prosessindustri fra det som er varme – dette har danskene et system på, som er godkjent også i EU-systemet. Det er ikke noe ideelt system, men poenget er at det systemet vi har, det systemet er definitivt borte. Regjeringen velger da å legge seg på ryggen og si at disse to milliardene, disse 3 TWh, skal vi bare få.

Marit Arnstad (Sp): Jeg er litt usikker på hva slags konflikter representanten Øystein Djupedal ønsker å legge opp til. Vårt syn kan på ingen måte tas til inntekt for Regjeringens syn. Jeg er helt enig med representanten Djupedal i at Regjeringens syn, fritak til hele industrien – hele næringslivet – er uheldig. Det er etter min mening først og fremst uheldig i forhold til den satsingen man bør ha i Norge på overgang fra elbasert oppvarming til andre energikilder. Dette er en konkurranseulemp, særlig for bioenergisingen, som kunne ha vært en stor satsing i Norge. Vi har nesten like store muligheter på bioenergi som vi har på vind og på en del andre fornybare energikilder. Så det er klart at rent miljømessig har Regjeringens forslag en fryktelig slagside.

Mitt poeng er at vi burde ha tatt opp kampen for å opprettholde dagens ordning, for i likhet med ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift er det en fornuftig ordning. Det er en ordning som kan beskytte en del av den industrien som er mest distriktsbasert, mest sårbar, og som vi også ønsker skal knyttes til de berørte lokalsamfunnene i tiden framover.

Presidenten: Presidenten vil minna om at taletida er 1 minutt når det gjeld replikkar.

Replikkordskiftet er over.

Statsminister Kjell Magne Bondevik: Regjeringen har ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjett fått tilslutning til hovedlinjene i sitt budsjettpropplegg innenfor ansvarlige rammer. Det er jeg glad for.

Gjennom den økonomiske politikken har vi tatt store skritt for å trygge velferd og sysselsetting i Norge. Men vi er et lite land med en åpen økonomi. Utviklingen i internasjonal økonomi har stor betydning for den økono-

miske utviklingen hos oss. Vi kan aldri helt isolere oss fra virkningene av tilbakeslag hos våre handelspartnere. Vi blir rammet av lavere etterspørsel etter våre eksportprodukter og uro i finansmarkedene. Vår beste forsikring mot virkningene av dårlige tider ute er å holde orden i eget hus. Det har Regjeringen gjort gjennom det budsjettet som nå blir revidert.

Kampen mot arbeidsledigheten er en hovedsak for Samarbeidsregjeringen.

Høy kronekurs, høy rente og økende ledighet var den alvorlige situasjonen da Regjeringen la fram budsjettet for i år sist høst. For oss var utfordringen klar: Den negative utviklingen måtte snus. Den nødvendige medisinen var også klar: Budsjettet måtte være stramt nok. Da ville vi legge til rette for lavere rente og kronekurs, noe som er avgjørende for å sikre og skape arbeidsplasser. Vi stod løpet ut. Medisinen har virket.

Siden budsjettet ble vedtatt, har renten falt 2 prosentpoeng. Alt tyder på at mer er i vente. Krona har falt nesten 10 pst. i år. Dermed er bedriftenes konkurransekraft styrket. I tillegg har vi fått vedtatt skatte- og avgiftslettelser for næringslivet. Vilkaene for forsknings- og utviklingsarbeid er bedret. Dermed har vi gitt et betydelig bidrag til økt lønnsomhet, vekst og nye investeringer.

Kommunene vil gradvis merke at renteutgiftene tynger mindre. Unge i etableringsfasen og andre som sliter med høy gjeld, har fått bedre råd. 2 pst. rentenedgang betyr over 20 000 kr netto mer å rutte med for dem som har et lån på 1,5 mill. kr. Etter hvert som virkningen av lavere rente og svakere kronekurs sprer seg i økonomien, vil aktivitet og sysselsetting bli stimulert.

Regjeringen følger handlingsregelen for budsjettpolitikken. Budsjettpropplegget for i år innebærer imidlertid ikke en mekanisk anvendelse av regelen. Det har heller aldri vært intensjonen med retningslinjene. Budsjettet medfører at vi nå bruker over 14 milliarder kr mer enn forventet realavkastning av kapitalen i Statens petroleumsfond ved inngangen til 2003. Budsjettsvekkelsen knyttet til lavere skatteinntekter og økte dagpengeutbetalinger dekkes ikke inn i revidert budsjett. Det er derfor ikke riktig, slik det hevdes fra enkelte, at budsjettpolitikken er passiv i forhold til en situasjon der ledigheten øker.

Før behandlingen av revidert budsjett, sa jeg fra om at budsjettet også etter revisjonen måtte holdes innenfor ansvarlige rammer. De gode resultatene vi har oppnådd, må ikke settes over styr. Jeg gjorde det klart at vi ikke ville forhandle bort ansvarligheten. Jeg konstaterer at vi har lyktes.

Vi avslutter i dag enda et arbeidsår i Stortinget. Jeg konstaterer at Regjeringen har fått gjennomslag for hovedlinjene i sin politikk. Som eksempler kan nevnes

- økt innsats i kampen mot fattigdom hjemme og ute
- en familiepolitikk med vekt på valgfrihet mellom kontaktstøtte og billigere barnehageplasser
- en mer offensiv miljøpolitikk, og en balansert utbygging av Sauda-vassdraget
- ny friskolelov, plan for trosopplæring, tiltak for bedre folkehelse

- bedring av virkemiddelapparatet i næringspolitikken
 - lettelser i skatter og avgifter, særlig for bedriftene
 - utflytting av åtte tilsyn fra Oslo
 - tiltak for økt lokal handlefrihet i skolepolitikken
- Det har vært et spennende og krevende år, også i internasjonal politikk.

Vi har bl.a. håndtert viktige saker som revidert EØS-avtale, kampen mot terrorisme og Irak-konflikten.

Jeg takker Stortinget for samarbeid om løsning av disse og andre saker, både i innenriks- og i utenrikspolitikken.

- Av oppgaver framover vil jeg nevne
- ledigheten skal bekjempes
 - økt frihet for kommunene skal gi ny giv til lokaldemokratiet
 - fortsatt bekjempelse av fattigdom hjemme og ute
 - strategi for innovasjon og nyskaping
 - brukerne settes i sentrum innen arbeids-, trygde- og sosialtjenestene
 - oppfølging av kvalitetsutvalg om innhold og struktur i grunnopplæringen
 - oppfølging av pensjonskommisjonen for å sikre bærekraft i pensjonssystemet
- Regjeringen vil gjøre sitt for å løse disse og andre oppgaver, og inviterer Stortinget til fortsatt samarbeid.

Presidenten: Det vert replikkordskifte.

Jens Stoltenberg (A): Regjeringen undervurderte i fjor høst faren for økt ledighet. Tiltakene som ble satt inn, var for svake og kom for sent. Resultatet er en kraftig økning i arbeidsledigheten. Det velger statsministeren å kalle de gode resultater av den økonomiske politikken til Regjeringen. Vi mener det er dårlige resultater, når ledigheten har steget så mye som den har.

Regjeringen har også begynt å skape usikkerhet om pensjonene og pensjonistenes inntekter – først ved å skape usikkerhet om etterregulering av pensjonene da revidert ble lagt fram, noe som det ble ryddet opp i ved at Regjeringen bøyde seg for stortingsflertallet, og deretter om pensjonene skulle reguleres i takt med lønnsutviklingen for inneværende år. Også det sørget Stortinget for at det ble ryddet opp i, og Regjeringen led nederlag i forhold til sitt forslag.

I går kveld ble det skapt ny usikkerhet ved at arbeidsministeren, som er ansvarlig for inntektsoppjøret, først «beklaget» Stortingets vedtak. Og etter at det ble påpekt at det var uvanlig at en statsråd beklaget Stortingets vedtak, korrigerte han det til at han var «lei seg» for Stortingets vedtak.

Mitt spørsmål blir: Er statsministeren enig med arbeidsministeren, er han lei seg for Stortingets vedtak?

Statsminister Kjell Magne Bondevik: Når det gjelder utviklingen for de trygdede, er det enighet mellom regjering og storting om at de skal ha en inntektsutvikling «minst på linje med» andre grupper. Vi vet først eksakt hvor stor den blir, ut på nyåret. Derfor har vi funnet det riktig å ha en etterreguleringsklausul som sikrer dem dette – «minst på linje med» andre grupper.

Stortinget ville legge inn mer nå. Det tar vi til etterretning. Det er enighet om realitetene. Statsråden gjorde det også helt klart i går at vi selvsagt følger opp og effektuerer Stortingets vedtak.

Når det gjelder ledigheten, har ikke Regjeringen undervurdert den. Vi har tvert imot ført en aktiv politikk for å bekjempe den – i tillegg til budsjettet, et inntektspolitisk samarbeid, mer til forskning og utvikling, lavere skatter og avgifter for bedriftene, styrking av Aetat, midler til skolebygg, såkornfond, osv. Men vi lever i en verden hvor ledigheten rundt oss stiger mer. Jeg håper i hvert fall vi skal unngå å komme så høyt i arbeidsledighet som da Jens Stoltenberg var næringsminister. Han satte rekord.

Carl I. Hagen (FrP): I hovedsak er det Arbeiderpartiet som sikrer Regjeringens forslag når det gjelder revidert nasjonalbudsjett.

Mitt første spørsmål til statsministeren er: Hvilke konsekvenser vil dette få for valg av første forhandlingspartner ved høstens budsjettbehandling?

Det andre er – jeg gjentar spørsmålet fra Jens Stoltenberg: Er statsministeren enig med statsråd Victor D. Norman i at det var grunn til å beklage, eller at det var leit, at stortingsflertallet ikke fulgte opp Regjeringens forslag til trygdeoppgjør, som var lavere enn det som ble vedtatt? Og vil statsministeren si klart fra at han og hans regjering for fremtiden vil erkjenne at det faktisk er Stortinget som er regjeringen overordnet? Det kunne de være i tvil om, som fulgte debatten med statsråd Norman i går. Hvis statsministeren har den mer vanlige og korrekte oppfatningen av vårt parlamentariske styringssystem, vil han da ta en liten prat med statsråd Norman på kammeret, slik at han også kanskje følger de vanlige spilleregler?

Statsminister Kjell Magne Bondevik: Når det gjelder valg av første forhandlingspartner ved Stortingets budsjettbehandling til høsten, vil det selvsagt være opp til våre grupper i Stortinget. Jeg antar de vil gjøre det bl.a. på bakgrunn av reaksjonene fra de andre partiene på det budsjettframlegget som blir presentert.

Når det gjelder pensjonene: Regjeringen synes jo alltid at dens egne forslag er best, og vi er lei oss hver gang de ikke blir godtatt fullt ut. Men pensjonistene blir vinnere ved årets oppgjør. Det fortjener de. Det har vært en underregulering av deres pensjoner og grunnbeløp i mange år, også da Arbeiderpartiet satt ved makten.

Nå har vi blitt enige om en etterregulering på 0,6 og 0,5 pst., til sammen over 1 milliard kr. Det sa Regjeringen at vi ville gjøre. Det er gjort i det forslaget vi la fram. Det er også garantert en etterregulering til neste år hvis det som ble foreslått, ikke er nok.

Etter det Stortinget nå har vedtatt, regner jeg med at det vil dekke behovet, men det vil vi se på nyåret.

Kristin Halvorsen (SV): Jeg skjønner at statsministeren kvier seg for å kommentere at en av hans egne statsråder nærmest stiller mistillit til Stortinget, for det var jo det Victor D. Norman var i ferd med å gjøre i går.

Når statsråden «beklager» Stortingets vedtak, er han ute på dristige øvelser. Det viser seg at selv om han er professor fra Handelshøyskolen i Bergen, er det visse kunnskaper om norsk politikk han mangler.

Jeg vil invitere statsministeren en gang til til å si litt om hva statsministeren mener skal være tonen mellom Regjeringen og Stortinget. Der er vi vel kanskje inne på noe av det som er utfordrende for denne regjeringen også, at man har litt vanskelig for å skjønne hva et stortingsflertall er, for det er jo invitert til omkamper på det ene området etter det andre. Det mest uforståelige jeg har vært borti, er oppgjøret om pensjonene. Der visste Regjeringen at den hadde stortingsflertallet mot seg, og likevel gjør den seg til uvenn med enhver pensjonist – og det er én million av dem – to ganger! Det truer Regjeringen Stortinget med, og likevel faller den til fote. Dette er vel en regjering som kan karakteriseres som «opp som en løve og ned som en skinnfell».

Statsminister Kjell Magne Bondevik: Statsråd Norman har selvsagt ikke stilt noe mistillit til Stortinget. Han har tvert imot presisert klart i debatten i går at han kommer til å følge opp Stortingets vedtak.

Det han har vært bekymret for, og det er det en viss grunn til, er respekten for det drøftingsinstituttet en har mellom regjering og de trygdedes organisasjoner. Men vi tar til etterretning at Stortinget nå har gjort det det har gjort. Vi er faktisk enige om realiteten, de retningslinjene Stortinget har vedtatt, at de trygdede skal ha en inntektsutvikling minst på linje med andre. Det eksakte tallet for det vet vi først ut på nyåret. Derfor fant vi det riktig å foreta en eventuell etterregulering da. Og det er god grunn for det tilbudet Regjeringen gav. Det gikk statsråd Norman igjennom i går. Det har ikke jeg tid til nå. Problemet er jo ofte at Stortinget har lett for å finne sammen på utgiftsøkninger, men ikke på inndekning. SVs Ballo sa i en radiodebatt at når det gjaldt de trygdede, ble nok opposisjonen sikkert enig om alt unntatt inndekningen. Men der har altså Regjeringen bidratt.

Marit Arnstad (Sp): Det er ikke fritt for at det har oppstått litt pussige situasjoner i vår. Først maner statsministeren til ansvarlighet og stramhet i budsjettet, og når vi kommer til dagens debatt, tar Kristelig Folkeparti æren for nesten alt de ikke har foreslått, men likevel er blitt med på til slutt.

Så varsles det utallige omkamper, noe som har skapt unødig usikkerhet hos mange grupper, bl.a. hos pensjonistene. Så har vi ikke bare en arbeidsminister, men også en næringsminister på onsdag kveld og en kommunalminister i går, som står tvil om hvorvidt de vil følge opp et stortingsflertalls klare og utvetydige vedtak. Det burde bekymre statsministeren.

Men jeg skal nå ta opp et konkret spørsmål med statsministeren som gjelder kommunalministerens utsagn i går. Hun sa rett ut at de 2 milliarder kr som norske kommuner kan tape på at fritaket for differensiert arbeidsgiveravgift forsvinner, vil ikke Regjeringen gjøre noe med, sjøl om en vet at en har en mulighet gjennom lovverket,

fordi det vil gi kommunene en konkurransefordel i forhold til privat virksomhet. Deler statsministeren den oppfatningen? Er han enig i at en ikke har valgt å bruke mulighetene, fordi det ville kunne gi kommunene et fortrinns?

Statsminister Kjell Magne Bondevik: Når det gjelder omkamper, har jeg som fotballinteressert en viss faglig bakgrunn.

Jeg tror det var klokt og riktig av Regjeringen at de vedtak representanten Arnstad siktet til, ble satt inn i den helhetlige sammenhengen som det reviderte nasjonalbudsjettet gav mulighet for. Saken var jo den at det var i ferd med å utvikle seg en tendens i Stortinget utover vinteren og våren til at det ble gjort en rekke utgiftsvedtak, men uten inndekningsforslag fra de samme flertall som vedtok dem. Vi gjorde det klart at vi var nødt til å komme tilbake i det reviderte nasjonalbudsjettet for å se dette i sammenheng og sørge for at det som blir stående, skjer innenfor de ansvarlige rammer. Det har vi oppnådd.

Når det gjelder differensiert arbeidsgiveravgift, vil jo offentlig sektor få kompensasjon for den forhøyde arbeidsgiveravgiften i Distrikts-Norge.

Jens Stoltenberg (A): Statsministeren sa nettopp at spørsmålet om omkamper handlet om hvorvidt disse forslagene skulle bli satt inn i en helhetlig sammenheng eller ikke. Det var ikke det det handlet om. Det handlet om at Regjeringen avviste samtlige, overså Stortingets vedtak. Selv om Stortinget hadde vedtatt etterregulering av pensjonene, ble det ikke fulgt opp. Selv om Stortinget hadde vedtatt økning av bostøtten, ble det ikke fulgt opp.

Så har Regjeringen tapt alle omkampene, slik at alle disse forslagene har blitt gjennomført innenfor forsvarlige rammer. Det er jo ikke noen overraskelse, for Arbeiderpartiet har hele tiden gjort det klart at vi bare ville stemme for utgiftsøkninger som vi var trygge på at vi kunne finansiere innenfor en ansvarlig ramme. Det trodde åpenbart ikke Regjeringen på. Men vi har gjort det ved hver budsjettrevisjon, og selvsagt også ved denne budsjettrevisjonen, hvor vi fant plass til penger til pensjonister, bostøtte til strømføre og andre viktige tiltak. Så det var ikke snakk om rammene, men det var snakk om hva rammene skulle fylles med, og der har Regjeringen lidd nederlag.

Ellers registrerer jeg at statsministeren etter å ha fått tre spørsmål ikke svarer på om han er enig med arbeidsministeren i at han er veldig lei seg for Stortingets vedtak, som han sa.

Statsminister Kjell Magne Bondevik: Statsministeren synes selvsagt det er best at Regjeringens forslag blir vedtatt, og det vi forslo, ville gjort de trygdede til vinnere i årets inntektsoppgjør, og mer kan det bli neste år hvis de får en inntektsutvikling svakere enn de andre. Vi tar til etterretning at Stortinget ville justere dette, og de realitetene er vi enige om.

Det er ikke riktig at Regjeringen tapte alle såkalte omkamper. Når det gjaldt etterreguleringen av pensjonene,

la vi faktisk det inn i trygdeproposisjonen – historisk etterregulering for 2001 og 2002, som Stortinget hadde vedtatt. Når det gjaldt bostøtten, la vi inn mesteparten, men ikke det som var en varig endring, men det som gikk på den ekstraordinære situasjonen. Når det gjaldt barnehageskatt, eller skattefradrag for arbeidsgiverbetalt barnehageplass, var det uklart hva flertallet på Stortinget mente. Det var to ulike formuleringer i to ulike innstillinger. Jeg er glad for at det ble den begrensede varianten som til slutt ble vedtatt.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A): Det er uenkelig et dristig spill når administrasjonsministeren i går fikk seg til å beklage Stortingets vedtak, og når kommunalministeren tidligere på dagen fikk seg til å kalle Stortinget for en «lekekasse», noe som Stortingets president rimeligvis gav påtale for. Jeg har merket meg at statsministeren er bekymret for drøftingsinstituttet. Stortinget er bekymret for at Regjeringen har en manglende oppfølging av Stortingets retningslinjer og vedtak, og man kan spørre om Regjeringens medlemmer har respekt for Stortingets arbeid.

Arbeidsledigheten stiger. Ledigheten har økt med nær en tredjedel det siste året. Det har blitt et betydelig antall nye arbeidsledige hver eneste dag siden Høyre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet overtok styringen av den økonomiske politikken. Regjeringen har gjort lite for å snu denne utviklingen. Arbeiderpartiet mener det er behov for et krafttak mot økende ledighet og for å styrke norsk næringsliv, slik vi også foreslo ved budsjettbehandlingen i Stortinget sist høst, og slik vi foreslår nå.

For det første må vi styrke innsatsen for å skape nye arbeidsplasser ved å styrke den næringsrettede forskningen, ved å styrke forsknings- og utviklingsarbeidet i bedriftene, ved å hjelpe fram nye bedrifter bygd på resultater av forskning og ved å støtte dem som vil skape ny virksomhet.

For det andre må vi sette inn tiltak for å utløse mulighetene til utvikling innen bransjer der vi er gode, og for å hindre nedbygging av konkurranseutsatt næringsliv – ved å utvikle industri bygd på norsk gass, og da må staten bidra til at gassen kan transporteres fram til industrianleggene, ved å tilføre skipsverftene nye oppdrag, bl.a. ved bygging av ferger, som vi trenger, ved å styrke skipsfartens konkurransevne, bl.a. gjennom nettølønnsordning for offshorefartøyer, ved å styrke reiselivet gjennom økt internasjonal markedsføring, ved å styrke bygg- og anleggsnæringen, bl.a. gjennom betydelig flere billige husbanklån til bygging av boliger, framskynding av offentlige bygg og ikke minst ved å utvikle norsk fiskerinæring.

Arbeiderpartiet foreslår økt innsats for nyskaping og omstilling i fiskerinæringen. Vi foreslår økt satsing på oppdrett av nye arter som torsk, kveite, steinbit og skjell. Fiskerinæringen sliter i dag med alvorlige problemer. I det fylket som er mest avhengig av fiskerinæringen, Finnmark, er 11 av 33 fiskeindustribygg konkurs eller

har nylig vært under konkursbehandling. Ytterligere tre er uten aktivitet. Nær 700 arbeidstakere er berørt. Regjeringen gjør ingen ting. Folketallet i Hasvik kommune ble redusert med 7 pst. i fjor. Regjeringen løftet ikke en finger.

Arbeiderpartiet gjentar nå sitt forslag om å utløse 400 mill. kr i lån til den industrien som sliter. Igjen sier Kristelig Folkeparti, Fremskrittspartiet og Høyre nei.

For det tredje må vi styrke skoletilbudet og eldreomsorgen i kommunene og samtidig hindre ny ledighet i kommunesektoren, ved at vi foreslår 3 milliarder kr mer til velferdstilbudet i kommunen for 2003 enn det Regjeringen la opp til, og ved at vi foreslår 3 milliarder kr mer til kommunene for 2004 enn det Regjeringen legger opp til.

Og ikke minst det fjerde: Vi må styrke tilbudet til dem som er arbeidsledige, ved å opprette flere tiltaksplasser for de ledige, ved å gi en garanti om arbeid, utdanning eller tiltaksplass for alle under 25 år og ved å gi bedrifter i utsatte bransjer mulighet til å permittere ansatte lenger enn 26 uker, slik at man unngår å måtte si opp ansatte. Arbeiderpartiet gikk kraftig imot Fremskrittspartiets og regjeringspartienes svekkelse av arbeidsledighetstrygden. Fremskrittspartiet og regjeringspartiene reduserte trygden med opp til 25 000 kr for en som går arbeidsledig i et år. Arbeiderpartiet foreslår at de tidligere reglene blir gjeninnført.

Arbeid for alle er den aller viktigste oppgaven for Arbeiderpartiet. Det er gjennom arbeid vi skaper verdier for samfunnet og for den enkelte. Vi må sammen ta et løft for å få ned arbeidsledigheten og for å styrke norsk næringsliv. Desto mer skuffende er det at regjeringspartiene og Fremskrittspartiet nok en gang svikter de arbeidsledige, bl.a. ved at de står fast ved de kuttene i arbeidsledighetstrygden som de gjennomførte ved årsskiftet, og ved nok en gang å unnlate å iverksette målrettede og effektive tiltak for å få ned ledigheten og for å skape ny aktivitet i norsk næringsliv.

Presidenten: Dei talarane som heretter får ordet, har ei taletid på inntil 3 minutt.

Geir-Ketil Hansen (SV): Finansministeren orienterte Stortinget tidligere i dag om at de vedtakene som var gjort på foretaksmøtene i Helse Vest og Helse Nord, skulle legges fram for Stortinget i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2004. Den orienteringen er i grunnen i tråd med det forslaget som Senterpartiet og SV har fremmet i dag. Men i forbindelse med den orienteringen ble det litt hengende i luften hva som lå i det som skal legges fram for Stortinget. Finansministeren understreket at det ikke er enkeltvedtak Stortinget skal ha til behandling, men det er en orientering om de generelle strukturtiltakene.

Da er det grunn til å stille spørsmålet: Hva er det man mener med enkeltvedtak? Vedtakene i Helse Vest og Helse Nord gjelder konkrete endringer av sykehustilbudet på en rekke konkrete sykehus. For noen sykehus er de endringene så store at det spørres om sykehusene i fram-

tiden kan overleve som lokalsykehus. For Vefsn sykehus er det et radikalt vedtak som er fattet: bortfall av kirurgisk akuttberedskap og omdanning av fødeavdeling til fødestue, noe som vil få som konsekvens at vel 50 pst. av de fødende må føde på annet sykehus.

I akuttmeldingen, St. meld. nr. 43 for 1999-2000, står det beskrevet hva slags problemer man vil få ved å etablere den type beredskapsmodeller. Man er i tvil om sykehusene på sikt vil overleve som sykehus. Da kan man trygt si at det fattes vedtak som på mange måter er starten på å omdanne et lokalsykehus til et distriktsmedisinsk senter. Da er i hvert fall min tolkning at man er inne i selve loven om statlig overtakelse av sykehusene, at man er helt på grensen av å fatte vedtak om nedlegging av lokalsykehus og omgjøring til distriktsmedisinsk senter.

Summen av vedtakene som fattes, vil berøre sykehus-tilbudet for, for Nord-Norges del, 50 000 mennesker. Jeg vil anta at det er snakk om det samme på Vestlandet. Så det er et spørsmål her om hva man mener med at man ikke skal forholde seg til enkeltvedtak.

Jeg er medlem av samferdselskomiteen. Stortinget skal til neste år behandle Nasjonal transportplan. Da skal man forholde seg til veier. Da skal man forholde seg til hvor man skal ha flyplasser. Da skal man forholde seg til om det skal gå tog både om dagen og om natta, og man skal forholde seg til hvor det skal være jernbanestasjoner. Det er i det hele tatt en rekke enkeltvedtak, om man kan si det, man skal forholde seg til. Skal man ikke gjøre det når det gjelder sykehusene?

Jeg utfordrer både Arbeiderpartiet og regjeringspartiene på om man er innforstått med og innstilt på at i forbindelse med statsbudsjettet for 2004 skal man forholde seg til de vedtakene som er fattet for helsevesenet i Helse Nord.

Arne Sortevik (FrP): Regjeringspartiene skrøt i går av at denne regjeringen leverer varene. Sannheten er at denne regjeringen leverer mange feilvarer og mange varer med fin innpakning, men uten reelt innhold. Et slikt eksempel er Regjeringens manglende oppfølging av Kvalitetsreformen innenfor høyere utdanning. Landets universiteter har tydelig dokumentert at det mangler hele 140 mill. kr i lønns- og priskompensasjon for 2002. Fagstatsråden for utdanning har bekreftet at det ikke er ulike syn på regnestykkene. Likevel kommer ikke Regjeringen med pengene. Fremskrittspartiet får kun følge av SV når det gjelder forslag om å gi universitetene disse pengene, som skal gå til oppstart og gjennomføring av Kvalitetsreformen. Mangel på penger er et slag i ansiktet på studenter og universitetsansatte, og setter hele reformen i fare.

En viktig presisering innenfor utdanning: På kap. 2445 støtter Fremskrittspartiet Arbeiderpartiet og SV i forslaget om 5 mill. kr til Studentsenteret i Bergen. Men det skal være på post 30 Igangsetting av byggeprosjekter, og ikke på post 32 Prosjektering av bygg. Prosjektet er utredet. Vi vil sette i gang. Jeg forutsetter at representanter for Arbeiderpartiet og SV bekrefter at de ønsker igangsettelse, og også at Regjeringen denne gangen følger ordre.

Hvorfor vil ikke Regjeringen investere mer i veibygging? Landet er overfylt av viktige veiprojekter som er klare til byggestart. Statskassen er overfylt av oljepenger som kan investeres. Det er utrolig at Regjeringen ikke vil investere mer i veibygging i Norge, uten sammenlikning antakelig den mest lønnsomme investering vi som nasjon kan gjøre. Hvorfor er det bedre å ha anleggsarbeidere i arbeidsledighet enn i arbeid på veianlegg? Veibygging er investering, og arbeidsledighetspenger er utgift.

Det er ufattelig at heller ikke Arbeiderpartiet vil være med på en storstilt satsing på veibygging. Det blir også ganske frekt når Arbeiderpartiet samtidig skryter av sin egen innsats mot arbeidsledigheten i denne budsjettrevisjonen. Den varen Arbeiderpartiet leverer som tiltak mot arbeidsledighet, er en mangelvare. Det blir nok ikke arbeid til alle med tiltakene fra Arbeiderpartiet, men det blir ganske sikkert ledighetstrygd til mange.

Kjell Engebretsen (A): I mange år har det vært arbeidet for å bedre sykehuskapasiteten og sykehustilbudet i Akershus, og det er svært gode grunner for dette.

Hovedsykehuset i Akershus, det vi tidligere hadde lært å kjenne som SiA, Sentralsykehuset i Akershus, og som nå har fått det klingende navn Nye Ahus, er for lite til å betjene den allerede store og stadig voksende befolkningen.

Men dette er ikke det eneste problemet, for Nye Ahus er slett ikke nytt. Bygningene er gamle og svært nedslitte, for å bruke en svært forsiktig beskrivelse. De fysiske tilbudene til pasientene blir derfor langt dårligere enn hva de med all rimelighet burde være, og arbeidsforholdene for de ansatte er langt fra slik de skal være. De ansatte takler situasjonen bedre enn vi kan forlange under de rådende forhold, men det går naturligvis også en grense for dem.

Forprosjektet for Nye Ahus ble godkjent, og det var da forutsatt at byggestart skulle skje i løpet av dette året. I St.prp. nr. 1 for 2002-2003 ble det imidlertid lagt til grunn at prosjektet hadde for høyt kostnadsnivå, og Helse Øst igangsatte derfor et arbeid med å få ned kostnadene til ca. 7 milliarder kr. Dette arbeidet skal de ha lyktes med, så langt jeg kjenner til, og det reviderte forprosjektet skal formelt behandles om en uke.

Dette prosjektet vil være et sterkt bidrag til å nå de helsepolitiske målsetningene det politiske miljøet synes å være enige om, og det er derfor svært viktig at ikke framdriften igjen blir forskjøvet. Folk i Akershus har en sterk forventning til og et rimelig krav på at det i statsbudsjettet for 2004 gis klarsignal for dette prosjektet, slik at arbeidet kan starte opp.

Jeg vil ellers vise til det vedtaket som blir fattet her i dag, mot regjeringspartienes stemmer, hvor Regjeringen gis fullmakt til å gjøre det som er nødvendig for at byggestart skal kunne skje i 2004. Det er litt merkelig dette med regjeringspartiene, fordi vi stod skulder til skulder i valgkampen for to år for at dette arbeidet måtte komme i gang. Regjeringspartiene, som den gangen var i opposisjon, var svært kritiske til den daværende regjering i forhold til at det ikke var større framdrift og større fart på

denne saken. Jeg håper nå vi kan regne med at det i statsbudsjettet til høsten ligger inne, det som er nødvendig for at dette arbeidet settes i gang. Det er altså svært nødvendig.

Ranveig Frøiland (A) (ordfører for sak nr. 8): Av og til er det nødvendig å minna kvarandre om at det er revidert nasjonalbudsjett vi har til behandling, og då er det justeringar av enkelte ting vi driv på med. Difor vert det veldig holt, synest eg, når Framstegspartiet no snakkar om meir midlar til kommunane, meir til kompetansereforma. Ja, det er viktig. Det burde vi ha gjort i fjor, men då sakna eg Framstegspartiet i forhold til både kommunane og kompetansereforma. Men det er utruleg viktig at ein er med og satsar meir pengar til kompetansereforma. Difor håpar eg at når vi kjem til hausten igjen, er ein å finna når det gjeld pengar.

Elles er det to forhold eg har lyst til å nemna i eit kort innlegg no til slutt. Det eine gjeld Politihøgskolens kurs- og øvingsaktivitet. Arbeidarpartiet er med på ein merknad om å gå imot at Politihøgskolen sitt senter i Nord-Odal vert lagt ned. Det er vi med på, fordi vi meiner at det er nødvendig å seia ifrå om det. Men så kan det stillast spørsmål ved om dette har nokon økonomiske konsekvensar, og difor meiner vi at det er naturleg å ta dette spørsmålet i samband med budsjettet til hausten igjen. Eg ber difor SV, Senterpartiet og Kystpartiet, som er forslagsstillarar, om å gjera dette forslaget, nr. 33, om til eit oversendingsforslag. Det er viktig det vi har sagt, og eg ber Regjeringa merka seg at vi meiner det, og så håpar eg at det kan verta gjort.

Så til Studentsenteret i Bergen, som har fått nokre sårt tiltrungne midlar til oppstarting, 5 mill. kr. Det er nødvendig at dette studentsenteret no kjem i gang, som får bygg for 3 000 studentar. No har ein vel passert 17 000 studentar. Senteret er 30 år gammalt, og det trengst verkeleg å gjera noko med det. Men departementet gav det rådet at vi burde føra det på post 32, der det er ført no. Eg skal ikkje ta opp noko forslag om å føra det ein annan plass, men det må vera heilt klart at desse midlane er tenkte til oppstarting av prosjektet, ikkje til vidare utgreiing, for dette har kome så langt at ein kan gå i gang med det. Det var det som var tenkt frå fleirtalet i finanskomiteen si side. Eg ville berre ha presisert det, slik at ein ikkje begynner å stilla spørsmål om det seinare.

Jorunn Ringstad (Sp): «Samarbeidsregjeringa vil styrke samferdselsinnsatsen og øke vegbevilgningene. Det er nødvendig med bedre standard ut fra hensynet til miljø, verdiskaping, behovet for å redusere distriktenes avstandsulemper og bedre framkommeligheten og sikkerheten. Det er også nødvendig å satse på rassikring og innlemme behovet for rassikringstiltak som et av kriteriene ved fordeling av vegmidlene.»

Dette er ordrett sitat av første avsnitt under kapitlet om samferdsle i den snart to år gamle Sem-erklæringa. Kva har blitt det praktiske resultatet av desse fine orda? Svaret er at dette så langt har blitt berre tomme ord. Man-

ge hadde forventingar til at dei positive orda om samferdsle ville vise seg att i budsjetta. Skuffelsen blir stor når det viser seg at dei fine orda ikkje har noko innhald. Her har ikkje Regjeringa levert varene.

Tidlegare i år var statsministeren ute og lova at Regjeringa skulle satse på rassikring. Mange som lever med rasfare store delar av året, trudde det som vart sagt, og såg fram til auka innsats for å sikre dei mange rasutsette strekningane. Også her vart skuffelsen stor då det viste seg at det ikkje kom ei krone til rassikring i revidert nasjonalbudsjett. I staden for å få ein auke til samferdsleprosjekt er det i revidert nasjonalbudsjett teke frå samferdslebudsjettet på fleire postar.

Verdiskapinga i landet er grunnlaget for sysselsetjing og velferd. Betre vegstandard er avgjerande for miljø, verdiskaping og busetjing. Vi må redusere avstandsulemper. Vi må betre framkomsten og tryggleiken.

For å løyse ut verdiskapingspotensialet over heile landet er det avgjerande at det blir satsa meir på samferdsle. Skal vi nå heile landet, er vegsektoren heilt avgjerande å satse på. Vi har eit etterslep på vedlikehald på ca. 10 milliardar kr. I tillegg har vi lange lister med uløyste oppgåver som gjeld utbetring, rassikring, ferjeavløysingsprosjekt og andre prosjekt.

I dag har vi ei aukande arbeidsløyse. Vi har ledige hender og ledige maskiner som kunne vore brukte til å løyse enkelte av dei utfordringane vi har på samferdslesektoren. Dette ville ha vore å satse på varige verdiar.

Senterpartiet har også i revidert nasjonalbudsjett, slik vi gjorde i budsjettet sist haust, lagt inn ein ekstra milliard til samferdsle, som i hovudsak bør brukast til rassikring og vedlikehald. Mange av næringsverksemdene ligg langt unna dei store hovudrutene gjennom landet. Difor må vi ikkje gløyme det sekundære riksvegnettet. Senterpartiet vil difor også investere meir på akkurat dette vegnettet.

Gjermund Hagesæter (FrP): Eg vil berre knyte nokre få ord til sak nr. 4, som gjeld eit Dokument nr. 8-forslag om å innføre redusert avgift for miljødrivstoff, slik at dette kan bli tilgjengeleg på den norske marknaden. Dette miljødrivstoffet, eller svovelfritt drivstoff som det også blir kalla, er litt dyrare å produsere enn ordinært drivstoff, og derfor er ein avhengig av avgiftsincentiv for at dette skal bli tilgjengeleg på den norske marknaden.

Uforståeleg nok er det berre Framstegspartiet som er tydeleg på at vi vil følge opp denne saka. Endå meir uforståeleg blir det når ein ser på marknaden i innstillinga til revidert budsjett for 2002, der det står følgjande:

«Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet, ber Regjeringa i statsbudsjettet for 2003 legge frem forslag om lavere avgift for bensin og autodiesel med lavt svovelinnhold, slik det er gjort i noen andre europeiske land.»

Denne fleirtalsmerknaaden har som kjent Regjeringa ikkje følgt opp, og det fleirtalet som stod bak denne merknaaden, er også smuldra opp, sidan det berre er Framstegspartiet som slår dette fast i dag.

Så kan ein lure på kva som har skjedd i mellomtida. Det einaste som eg har funne ut har skjedd, er at SFT har rekna ut at dette er eit lønsamt miljøtiltak. Det er eit provenytap på i overkant av 300 mill. kr, mens miljøgevinsten er rekna til 384 mill. kr. Altså er dette eit lønsamt miljøtiltak. Om det er derfor partia har hoppa av forslaget, er uklart. Men i alle tilfelle har SFT rekna ut at det også er økonomiske motiv for å gjennomføre det.

Forslaget er også i tråd med eit EU-direktiv som slår fast at slikt svovelfritt drivstoff skal vere tilgjengeleg i 2005. Det er altså berre eit tidsspørsmål før dette pålegget blir trødd nedover hovudet på oss. Miljøbensinen og miljødieselen blir allereie produsert i Noreg og blir eksportert til andre EU-land som har innført slike avgiftsincentiv. Berre Statoil Mongstad har investert over 1 milliard kr for å vere i stand til å produsere dette.

Vi kan i alle fall ikkje sjå eit einaste argument for ikkje å innføre dette i Noreg no. Det er eit godt miljøtiltak, det er eit lønsamt tiltak, og det er eit tiltak som er i tråd med sunn fornuft. Vi står derfor fjellstøtt bak dette forslaget.

J ø r g e n K o s m o hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Ola D. Gløtvold (Sp): På vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet har jeg lagt fram et forslag der vi ber Regjeringen foreta en bred konsekvensutredning av de endringer som helseministeren nå åpner for innenfor de ulike helseforetakene, og som fører til nedbygging og avvikling av fødeavdelinger, behandlingstilbud og akuttberedskap ved sykehusene, og at denne konsekvensutredningen forelegges Stortinget før endringene settes i verk.

Vi har de siste dagene fått bekreftet at det kommer til å skje vesentlige endringer i flere av helseregionene våre. Helsedepartementet har i foretaksmøte sagt at de i forbindelse med endringene i Helse Vest innen 1. november skal ha seg forelagt en rapport om forberedelsesarbeidene til endringer. Det er etter vår mening ikke nok. Vi mener at det bør være en skikkelig konsekvensutredning av de endringene som nå blir foreslått når det gjelder helseforetakene. Flere representanter har nevnt dette før i dag, og jeg er veldig forundret over at ikke flere følger oss i dette forslaget. Det er bl.a. påpekt fra Sogn og Fjordane ved Sogn Regionråd at dette forslaget som nå er vedtatt av Helse Vest, og som i stor grad også helseministeren i foretaksmøtet denne uken har godtatt, er et brudd på utgreiingsplikten, altså konsekvensutredningen.

Det forundrer meg også at enkeltvedtak ikke skal bringes inn for Stortinget når det gjelder helseutviklingen. Både regjeringspartiene og Arbeiderpartiet synes å være enige om det. Jeg mener at dette har så store konsekvenser for helsetilbudet til den enkelte i de berørte områder, for samfunnsutviklingen og for velferdsutviklingen, at det burde vært forelagt Stortinget som landets øverste folkevalgte organ og som ansvarlig for disse ulike sektorene og samfunnsutviklingen totalt. En konsekvensutredning burde bl.a. inneholde en vurdering av

hvorvidt det er faglig sikkerhet. Det er satt store spørsmålstegn ved det fra faglig hold, bl.a. i Sogn og Fjordane, ved at man ikke har legekapasitet og faglig legedekning ved et fødetilbud slik det nå foreslås.

Det bør også være et spørsmål om den prehospitaltjenesten er god nok, og om samarbeidet med kommunehelsetjenesten er godt nok ivarettatt, eller om det skal være nye og tyngende oppgaver som skal pålegges kommunesektoren, uten at det blir kompensert og tilrettelagt for nødvendige ressurser både økonomisk og faglig personellmessig.

Det snakkes nå om distriktsmedisinske sentre eller nærsykehus. Etter min mening er dette en form for bedrag. Dette kan bli bra, men det kan også bli en blanding av legevaktordning og en sykehjemsinstitusjon.

Jeg synes det er uforvarlig ikke å la Stortinget uttale seg om disse tingene. Flertallet er så opptatt av prestisjen i helseforetakssammenheng at man ikke ser helsepolitikken for bare helseforetak.

Steinar Bastesen (Kp): Kystpartiet har lagt fram tre forslag som ikke ser ut til å få flertall i dag.

Forslagene nr. 111 og 112, som gjelder langsiktige rammevilkår for utvikling av maritime næringer og forenkling av kompetanseoverføring og informasjonsformidling gjennom et nasjonalt kompetansesenter, har etter det jeg har skjönt, en større mulighet til å bli realisert gjennom en grundigere behandling i forbindelse med budsjettet for 2004.

Siden denne regjeringen tydeligvis har avskrevet maritime næringer som en framtidig vekstsektor, er det lite hensiktsmessig å omgjøre disse forslagene til oversendelsesforslag. Etter stemningen i korridorene å dømme har disse forslagene større mulighet for å bli realisert ved at de trekkes fra avstemning i dag og tas opp i forbindelse med høstens budsjettbehandling. Premissene for forslagene er omdelt i representanthyllene, så nå kan tanken ligge og godgjøre seg over sommeren, og så kommer vi tilbake til saken.

Hvor et kompetansekoordinerende senter skal ligge, er mindre viktig enn at det etableres. Hovedformålet er å styrke og samle de maritime klyngemiljøene som må samarbeide for å oppfylle Stortingets premisser for nettolønn. Det skulle bare mangle – og jeg forstår det ikke – at ikke rammevilkårene for de maritime næringer er likeens som dem vi konkurrerer med. Og hvor skal offiserene komme fra når vi ikke har ungdommer til å bemanne de norske fartøyene? Jeg spør igjen: Hvor skal de norske offiserene komme fra? Årene går jo, enten vi liker det eller ikke.

Forslag nr. 113 omgjøres til oversendelsesforslag. Det burde ha i seg elementer som Regjeringen muligens kunne tenke seg å vurdere, siden det vil bety både utsatt pensjonsavgang og sikre bred og sammensatt kompetanse i skolen. Kystpartiet tror det er bedre å bruke eldre lærere enn å erstatte disse med pensjonister, men denne regjeringen har jo så mange forunderlige forestillinger om hvordan de skal skape en bedre skole, at det er snart ingenting som kan forundre oss lenger. Men herved overla-

ter jeg forslag nr. 113 til Regjeringens vurdering ved å omgjøre det til oversendelsesforslag.

Karin Andersen (SV): For arbeidsplassene og næringslivet i distriktene har den differensierte arbeidsgiveravgiften vært helt nødvendig.

Da EØS-avtalen skulle vedtas, la nåværende statsminister Bondevik nesten hånden på hjertet og lovet det norske folk at dette var norsk skattepolitikk, og denne skulle vi få beholde. EU-skeptikerne blant oss sa at nei, sånn er det nok dessverre ikke, og vi fikk dessverre rett. I 1999 ble Norge dømt i EFTA-domstolen. Ordningen ble kjent ulovlig som norsk skattepolitikk og er nå en del av regionalpolitikken som er underlagt EU-regimet. Dette er selvfølgelig SV svært bekymret og lei seg for.

Vi har helt siden 1999 fremmet forslag for å få ulike regjeringer til å utrede de prinsipielle, langsiktige konsekvensene og komme opp med et alternativt regime, som var lov, ikke fordi vi synes denne avtalen er så glitrende, men fordi det har vært flertall for den, og fordi vi har måttet forholde oss til realitetene.

Tre regjeringer har stukket hodet langt ned i sanden, Bondevik I, Stoltenberg-regjeringen og nå Bondevik II. Det hadde vel vært forståelig om vi som er imot EU og det stivbente regimet som er der, hadde prøvd obstruksjon. Men at denne regjeringen, som er befolket av varme EU- og EØS-tilhengere, ikke forstår reglene i dette systemet, prøver å slåss for ordninger som er tapt, ikke skjønner reglene og de mulighetene som er innenfor systemet, det er en gåte.

Representanten Lilletun fra Kristelig Folkeparti var oppe i stad og sa at det var jo toskeskap fra EUs side ikke å godkjenne denne ordningen som Norge vil ha, og som er glitrende. Ja, det er mulig det er det, men det er jo dette systemet Lilletun og hans partikolleger vil ha! Og hva gjør vi da? Det nytter antakeligvis ikke for Norge å si at dere er noen tosker, så vær så snill og gjør om systemet deres!

Og når ESA åpner døren på gløtt for at Norge f.eks. skal kunne utvide det geografiske området for transportstøtte, sender denne regjeringen et brev til ESA og ber dem: Vær så snill og lukk den døra igjen! Var det ikke slik som vi sa i utgangspunktet, at her var det ikke lov til å gi noe mer? – Slik er det altså ikke!

Det er mange ordninger som kunne vært prøvd. For eksempel hadde det vært interessant å høre hvordan Regjeringen ser på en type strukturfond som de har i EU, som kan bidra godt til regional utvikling – ikke direkte til bedriftene, men til regional utvikling. Da er jo spørsmålet som jeg synes Regjeringen nå snart må svare på, når det ser ut til at de taper alle kamper om disse ordningene: Hva er Regjeringens plan B? Alle ansvarlige regjeringer må ha en plan B i slike situasjoner.

Marit Arnstad (Sp): I likhet med representanten Andersen skal jeg konsentrere meg litt om den differensierte arbeidsgiveravgiften.

Et flertall sier i innstillingen i dag klart fra om at Regjeringen må bruke den unntaksmuligheten som finnes,

gjennom ODA protokoll 3. I tillegg sier et flertall også fra om at en bør se på muligheten for å utvide det unntaket til å gjelde mer enn Nord-Troms og Finnmark. Mulighetene for å bruke det unntaket videre enn det Regjeringen hittil har lagt til grunn, blir også bekreftet i en juridisk gjennomgang som ble oversendt Regjeringen i mai.

Her ligger det en åpenbar mulighet for Regjeringen, basert på den rettsutvikling også EU har hatt på det samme området, som Regjeringen må ta i bruk dersom Regjeringen ikke skal kunne beskyldes, med rette, for ikke å ha tatt i bruk de mulighetene som finnes, for å beholde den differensierte arbeidsgiveravgiften. Jeg vil sterkt anbefale Regjeringen å ta den muligheten flertallet i Stortinget i dag gir den, når det gjelder å bruke den unntaksmuligheten bredere enn det en så langt har lagt opp til.

Det finnes også en mulighet til i forhold til den differensierte arbeidsgiveravgiften, og det er å unnta virksomheter som ikke er i konkurranse med virksomhet i et annet EØS-land. De faller pr. definisjon utenfor EØS-avtalens nedslagsfelt. Det gjelder bl.a. norske kommuner dersom de driver sin virksomhet ikke i konkurranse med annet EØS-land. Det er også en mulighet. Det å ikke få det fritaket norske kommuner så langt har hatt for differensiert arbeidsgiveravgift, vil bety en merutgift på over 2 milliarder kr for kommunene.

Kommunalministeren ble i går spurt om hvorfor en ikke utnyttet den muligheten. Da sa kommunalministeren at de er klar over at den muligheten finnes, men den ble ikke brukt fordi det ville gi kommunene en konkurransefordel i forhold til privat næringsvirksomhet! Sett fra Senterpartiets synspunkt er det en unnskyldning for ikke å bruke unntaket, som er helt uakseptabel. En skal altså her påføre distriktskommuner i Norge en økt utgift på over 2 milliarder kr, fordi en ikke vil at de skal få noen fordel i forhold til privat virksomhet i utøvelsen av den lokale velferden og de lokale velferdstjenestene! Her ligger det også en mulighet Regjeringen åpenbart bør bruke.

I tillegg vil jeg få lov til å kommentere det Dokument nr. 8-forslaget som Senterpartiet har fremmet om å redusere aksjeandelen i våre fondsplasseringer i utlandet for å redusere tapsrisikoen. Jeg mener at ikke minst de siste års utvikling har vist at her burde vi ha valgt en stødigere og mindre risikoorientert profil på plasseringen av aksjer og obligasjoner i oljefondet. Jeg er forundret over at ingen andre partier støtter det forslaget.

For øvrig vil jeg benytte anledningen til å fremme forslag nr. 110 på vegne av Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Presidenten: Representanten Marit Arnstad har tatt opp det forslaget hun selv refererte til.

Audun Bjørlo Lysbakken (SV): Jeg ville bare ta ordet helt kort for å si noe om bygg. SV har sørget for flertall sammen med Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet for flere bygg som Regjeringen ikke hadde funnet plass til i sitt opprinnelige forslag. Det gjelder bl.a. høgskolene i Østfold, Stavanger, Nesna og Bodø. Det er vi veldig

glad for, både fordi dette er fornuftige prosjekter som har ligget for lenge på vent, og fordi det nå er en gunstig tid for å koble ledige hender med uløste oppgaver. Vi har mange ledige i bygg og anleggsbransjen.

I tillegg har de samme partiene sikret flertall for en bevilgning til nytt studentsenter i Bergen. Det er et viktig prosjekt for studentmiljøet og studentdemokratiet i byen, for Universitetet i Bergen og Bergen by.

Men grunnen til at jeg tok ordet nå, var at jeg, i likhet med representantene Sortevik og Frøiland, ville komme med en liten presisering i forhold til hvordan denne bevilgningen er ment. Selv om pengene står på den posten de gjør, vil jeg gjerne bekrefte også for SVs del at de er ment til igangsettelse. Prosjekteringen her er i stor grad gjort. Det er viktig at man nå kommer i gang med selve prosjektet. Derfor har både SV, Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet presisert at det er igangsettelse vi er ute etter nå, og vi regner med at Regjeringen merker seg det.

Siv Jensen (FrP): Jeg skal bare rette to feil i Innst. S. nr. 260. På side 51 under punkt 6.5.2 står det: «Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag om å redusere kap. 3430 post 3 med 3,5 mill. kroner.» Her skal det stå *forhøye* med 3,5 mill. kr. – Så vidt jeg har skjønt, er det blitt riktig i tilrådingen, men feil i komiteens merknader.

Så til side 301, som gjelder komiteens tilråding. I samsvar med teksten under punkt 7.12 skal kap. 582 post 60 tilføres stikkordene «kan overføres».

Presidenten: De korreksjoner og rettelser som Siv Jensen har gjort rede for, vil selvsagt bli innarbeidet i dokumentene.

Øystein Djupedal (SV): Dette går litt i samme gate. Det er tre forslag der SV er medforlagsstillere, som vi ber om blir gjort om til oversendelsesforslag, med ulik begrunnelse.

Det gjelder forslag nr. 13, som går på elavgift, som vi fremmer sammen med Arbeiderpartiet. Vi har ikke noe ønske om å få dette nedstemt. Vi tror tvert imot at dette forslaget vil ha framtida for seg. Det gjelder forslag nr. 33, som vi fremmer sammen med Senterpartiet og Kystpartiet, og det gjelder forslag nr. 114. Vi ønsker å oversende disse forslagene, slik at de ikke skal bli nedstemt. Det betyr at vi hermed gjør dem om til oversendelsesforslag.

Ellers er det vel det å si om denne debatten, at den kanskje ikke har hatt spesielt høy temperatur. Derfor skal jeg slutte meg til representanten Bastesen, som sa at han hadde noen forslag som skulle ligge og godgjøre seg over sommeren. Kanskje vi skal gjøre det med Stortinget også, la det ligge og godgjøre seg litt over sommeren, så kanskje vi kommer sterkere tilbake til høsten.

Presidenten: Vi får inderlig håpe at det ikke oppstår situasjoner som gjør at vi blir nødt til å innkalle Stortinget i sommer!

Heikki Holmås (SV): Da det var strømkriser i vinter, lovte regjeringspartienes representanter at alle som hadde problemer, skulle få hjelp. Det fulgte ikke Regjeringen opp. Det var opposisjonspartiene som måtte ta ansvar for å gi penger.

Den 20. februar fattet vi et vedtak her i Stortinget der vi sørget for 130 mill. kr til kommunene, slik at de kunne gi ekstra penger til sosialkontorene som ville få ekstrautgifter knyttet til økte strømutfgifter. Det ble gitt 2 500 kr, som alle var enige om, til alle bostøttemottakere, og det ble gitt lys og varme-tillegg til barnefamilier. En god del barnefamilier fikk på den måten en kontanthjelp akkurat under krisen. Det siste som ble gitt, var 120 mill. kr til økning i bostøtten og heving av inntektsgrensen for barnefamilier.

Det dumme som har skjedd etter dette, er at pengene som skulle gå til kommunene, ennå ikke er kommet fram, men de utbetales vel snart – får vi håpe. Det dumme var også at Regjeringen bestemte seg for å kutte i den posten som skulle gå til kommunene. Det siste dumme var at man fra Regjeringens side bestemte seg for å kutte fullstendig ut de 120 mill. kr som skulle gå til å heve inntektsgrensen for barnefamilier med 30 000 kr.

Grunnen til at jeg tar opp dette i dag, er at det skjedde noe besynderlig i denne sammenheng. Umiddelbart etter Stortingets vedtak sendte Sosialdepartementet ut et rundskriv, U-3, til alle landets kommuner og fylkeskommuner, der de forklarte de nye inntektsgrensene. Men Kommunaldepartementet, som er det ansvarlige departementet, sendte altså ikke tildelingsbrev til dem som har ansvaret for bostøtten, nemlig Husbanken. Husbanken ble aldri informert om at disse pengene skulle utbetales til 12 000 barnefamilier. Pengene ble aldri utbetalt.

Nå er det altså slik at fristen for å søke om disse pengene har gått ut. Den gikk ut den 10. juni i år. Nå sitter vi her, den 20. juni, og er i ferd med å fatte vedtak. Det betyr rett og slett at Kommunaldepartementet ikke fulgte opp Stortingets vedtak. Da er det naturlig for meg å stille et spørsmål til finansministeren: Hvor mange vedtak skal Stortinget være nødt til å fatte før man fra regjeringshold faktisk følger opp de beslutnings- og bevilgningsvedtakene som Stortinget fatter? Hvorfor i all verden er det slik at regjeringspartiene ikke vil være med på å utvide søknadsfristen?

Jeg regner med at når vi fatter et vedtak her, vil man fra Kommunaldepartementets side gå hurtig ut, slik at vi kjappest mulig kan få bostøtten, som to ganger har blitt vedtatt av Stortinget, ut til de 12 000 barnefamiliene som fortjener disse pengene.

Ola D. Gløtvold (Sp): Det er mange saker man kunne komme innpå i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett. Det ligger mye politikk her, men på 3 minutter rekker man ikke så mye.

I likhet med representanten Holmås skal jeg ta opp noe som har med Regjeringens sosiale profil å gjøre. Jeg er for øvrig helt enig med representanten Holmås i det han sa om strømkrisen og dem som ble spesielt hardt be-

rørt av den. Det er kritikkverdig hvordan Regjeringen har fulgt opp dem.

Regjeringen gjentar også noen usosiale forslag i revidert nasjonalbudsjett som gjelder økte egenandeler på bl.a. legebekost, fysioterapibehandling og røntgenundersøkelser. Regjeringen legger faktisk også til grunn at dette skal være vedtatt i Stortinget når de går i forhandlinger med leger, psykologer og fysioterapeuter om lønnsforholdene for kommende år. Det er å ta seg visse friheter. Dette er fra en regjering som er opptatt av kampen mot fattigdom, og som sier at de skal skjerme de vanskeligstilte. Det blir heller ikke bedre av at Arbeiderpartiet i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett støtter disse usosiale egenandelsøkningene. Men dermed redder man Regjeringen fra nye lønnsforhandlingsrunder med bl.a. legene.

Det medisinske rehabiliteringsfeltet er et stort problem. Senterpartiet har lagt inn betydelige ressurser for å øke rehabiliteringsmulighetene og for å sikre at de institusjonene som driver med dette, skal kunne ha noe bedre driftsforhold. Dessverre er det få, nesten ingen, som følger opp dette. Det er viktig at man ikke bare behandler sykdom, men at man også kan rehabilitere folk, slik at de kan få tilbake et verdig liv. Å få folk raskest mulig tilbake til yrkesaktiv virksomhet skulle være et mål for alle, og også at de som ikke er yrkesaktive lenger, skal bli mest mulig selvhjulpne og få et verdig liv.

Vi har lagt inn et forslag når det gjelder Røros Rehabiliteringssenter, eid av Landsforeningen for Hjerter- og Lungesyke. Flertallet i sosialkomiteen har gjennom lang tid anbefalt Regjeringen at denne institusjonen burde få godkjenning til drift. Det har ennå ikke skjedd. Tidlig i behandlingen av revidert la Senterpartiet inn et forslag som gikk på at Røros Rehabiliteringssenter snarest mulig godkjennes som fullverdig rehabiliteringsinstitusjon, og at det skal gis statlig refusjon for driften fra 1. juli. Heldigvis er det et flertall som nå støtter at man skal bevilge penger til Røros Rehabiliteringssenter, men det forundrer meg at ikke flere er med på dette forslaget – forslag nr. 103 – som jeg herved må gjøre om til et oversendelsesforslag hvis ingen flere melder seg og sier at dette støtter vi som en klar og logisk følge av bevilgningsforslaget.

Så til forslag nr. 114, som er fremmet av undertegnede på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Det er ingen flere som har signalisert noen helsepolitiske synspunkt på det, og dermed må også det gjøres om til et oversendelsesforslag, slik at vi i hvert fall ikke får det nedstemt.

Presidenten: Presidenten gjør oppmerksom på at det i innledningen til komiteens tilråding i Innst. S. nr. 260 er vist til at de tallene som er innført i innstillingen, vil måtte endres som en konsekvens av Stortingets beslutninger i tilknytning til de ulike oppgjør, bl.a. trykdeoppgjøret.

På denne bakgrunn vil presidenten ta opp et forslag, forslag nr. 118, som inneholder de rettelser som er nødvendige for at en ved den endelige avstemningen skal ha tall som stemmer.

Dette gjelder så vidt presidenten forstår, også forslag nr. 119, som nettopp er omdelt.

Flere har ikke bedt om ordet til sakene nr. 1-8.

(Votering, se nedenfor)

S a k n r . 9

Innstilling fra finanskomiteen om statsrekneskapen medrekna folketrygda for 2002 (Innst. S. nr. 238 (2002-2003), jf. St.meld. nr. 3 (2002-2003))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 3640)

S a k n r . 1 0

Forslag fra stortingsrepresentant Gjermond Hagesæter på vegne Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 16. juni 2003 (jf. Innst. O. nr. 122):

«Stortinget ber Regjeringen inkludere en vurdering av taksering av overførings- og distribusjonsanlegg for eiendomsskatteformål i den generelle gjennomgangen av kraftskatter og de konsesjonsbaserte ordninger som redigert for i Ot.prp. nr. 1 (2002-2003).»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 3640)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte

presidenten: Da er vi klare til å votere over sakene nr. 1–10 på dagens kart.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet:

St.meld. nr. 2 (2002-2003) – Revidert nasjonalbudsjett 2003 – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram i alt 119 forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 2 og 3, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslag nr. 4, fra Siv Jensen på vegne av Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet
- forslagene nr. 5 og 6, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet

- forslagene nr. 7 og 8, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre og Kystpartiet
- forslag nr. 9, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre
- forslag nr. 10, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 11–13, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti
- forslag nr. 14, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Kystpartiet
- forslagene nr. 15 og 16, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslag nr. 17, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 18, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslagene nr. 19 og 20, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet
- forslag nr. 21, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti
- forslagene nr. 22 og 23, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 24–27 og 109, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet
- forslagene nr. 28–31, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 32–36, fra Øystein Djupedal på vegne av Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 37 og 38, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet og Senterpartiet
- forslag nr. 39, fra Øystein Djupedal på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslagene nr. 40–44, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 45–49, fra Øystein Djupedal på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet
- forslagene nr. 50–78, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet
- forslagene nr. 79–95, fra Øystein Djupedal på vegne av Sosialistisk Venstreparti
- forslagene nr. 96–101, fra Arne Braut på vegne av Senterpartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 102–105, fra Arne Braut på vegne av Senterpartiet
- forslagene nr. 106, 107 og 111–113, fra Steinar Bastesen på vegne av Kystpartiet
- forslag nr. 108, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslag nr. 110, fra Marit Arnstad på vegne av Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslag nr. 114, fra Arne Braut på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslag nr. 115, fra Jan Tore Sanner på vegne av Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 116 og 117, fra Jan Tore Sanner på vegne av Arbeiderpartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 118, fra presidenten
- forslag nr. 119, fra Hill-Marta Solberg på vegne av Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet.

Forslagene nr. 1–107 er innatt i innstillingen, forslagene nr. 108–119 er omdelt på representantenes plasser i salen.

Det votes over forslagene nr. 106 og 107, fra Kystpartiet.

Forslag nr. 106 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
1062		Kystverket	
	34	(NY) Prosjektering av skipstunneler, <i>kan overføres, kan nyttes under post 30,</i> bevilges med	17 000 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 72,</i> forhøyes med	270 000 000
		fra kr 4 728 400 000 til kr 4 998 400 000	
2415		Statens nærings- og distriktutviklingsfond, fiskeri og andre regionalpolitiske tiltak	
	72	(NY) Kapasitetstilpasning m.m., fiskerinæringen, bevilges med	36 000 000
2420		Statens nærings- og distriktutviklingsfond (jf. kap. 5320 og 5620)	
	57	(NY) Landsdekkende såkornordning, bevilges med	1 000 000 000
	97	(NY) Landsdekkende såkornordning, bevilges med	1 000 000 000»

Forslag nr. 107 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede en refusjonsordning for nødvendige medisinske tannhelsebehandlinger inkl. konserverende behandling.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Kystpartiet ble mot 1 stemme ikke bifalt.

Presidenten: Forslagene nr. 111 og 112, fra Kystpartiet, er trukket.

Forslag nr. 113, fra Kystpartiet, er omgjort til et oversendelsesforslag, og forslaget lyder da i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å innpasse en innføring av sabbatsår for lærere i budsjettet for 2004 for å sikre at nyutdannede lærere får jobb i skolen og at eldre lærere stimuleres til å bli i arbeid til oppnådd pen-

sjonsalder.» Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Det votes over forslagene nr. 102, 104 og 105, fra Senterpartiet.

Forslag nr. 102 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
170		FN-organisasjoner mv.:	
	76	Tilleggsmidler via FN-systemet mv., <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 340 000 000 til kr 1 380 000 000	40 000 000
254		Tilskudd til voksenopplæring (jf. kap. 3254)	
	60	Tilskudd til norskopplæring for innvandrere, forhøyes med fra kr 615 916 000 til kr 935 916 000	320 000 000
281		Fellesutgifter for universiteter og høyskoler (jf. kap. 3281)	
	77	Tilskudd til Falstadsenteret, forhøyes med fra kr 3 140 000 til kr 6 140 000	3 000 000
320		Allmenne kulturformål	
	80	Tilskuddsordning for frivillig virksomhet, forhøyes med fra kr 18 075 000 til kr 30 075 000	12 000 000
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 3440)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , forhøyes med fra kr 5 624 718 000 til kr 5 714 535 000	89 817 000
551		Regional utvikling og nyskaping	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, forhøyes med fra kr 1 116 500 000 til kr 1 198 500 000	82 000 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 33 173 823 000 til kr 34 398 723 000	1 224 900 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 12 567 542 000 til kr 12 918 342 000	350 800 000
621		Tilskudd til kommunale tjenester, organisasjoner mv.	
	66	Tilskudd til assistenter for funksjonshemmede, forhøyes med fra kr 47 300 000 til kr 57 300 000	10 000 000
	71	Tilskudd til frivillig arbeid, forhøyes med fra kr 68 000 000 til kr 80 000 000	12 000 000
	74	Tilskudd til pensjonistenes og funksjonshemmedes organisasjoner mv., forhøyes med fra kr 117 900 000 til kr 120 900 000	3 000 000
739		Andre utgifter	
	70	Behandlingsreiser til utlandet, nedsettes med fra kr 73 950 000 til kr 71 848 000	2 102 000
844		Kontantstøtte	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under kap. 856 post 60, overslagsbevilgning</i> , forhøyes med . fra kr 2 787 195 000 til kr 2 892 195 000	105 000 000
923		Forsknings- og utviklingskontrakter	
	70	Tilskudd, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 100 000 000 til kr 140 000 000	40 000 000
937		Reiselivstiltak	
	70	Tilskudd til internasjonal markedsføring, forhøyes med fra kr 105 300 000 til kr 117 300 000	12 000 000
1107		Statens dyrehelsetilsyn (jf. kap. 4107)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 214 707 000 til kr 232 207 000	17 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 72,</i> forhøyes med	250 000 000
		fra kr 4 728 400 000 til kr 4 978 400 000	
1330		Særskilte transporttiltak	
	72	Særskilt tilskudd til kollektivtransport, forhøyes med	60 000 000
		fra kr 10 000 000 til kr 70 000 000	
1432		Norsk kulturminnefond (jf. kap. 4432)	
	50	Til disposisjon for kulturminnetiltak, forhøyes med	201 500 000
		fra kr 5 000 000 til kr 206 500 000	
1594		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 4594)	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres,</i> forhøyes med	50 000 000
		fra kr 1 479 609 000 til kr 1 529 609 000	
2412		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 5312 og 5615)	
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning,</i> forhøyes med	1 391 000 000
		fra kr 12 671 000 000 til kr 14 062 000 000	
2420		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 5320 og 5620)	
	55	Landsdekkende innovasjonsordning, fond, forhøyes med	10 000 000
		fra kr 103 000 000 til kr 128 000 000	
2711		Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten	
	78	Opptreningsinstitusjoner m.fl., forhøyes med	100 000 000
		fra kr 700 851 000 til kr 800 851 000	
5312		Den Norske Stats Husbank, (jf. kap. 2412)	
	90	Avdrag, forhøyes med	399 750 000
		fra kr 6 679 000 000 til kr 7 078 750 000	
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt	
	3	Andre endringer, forhøyes med	880 000 000
5526		Avgift på alkohol	
	71	Produktavgift på brennevin, vin m.m., forhøyes med	50 000 000
		fra kr 4 773 000 000 til kr 4 823 000 000	
5531		Avgift på tobakksvarer	
	70	Avgift, forhøyes med	275 000 000
		fra kr 7 474 000 000 til kr 7 749 000 000	
5555		Sjokolade- og sukkervareavgift	
	70	Avgift, forhøyes med	50 000 000
		fra kr 879 000 000 til kr 929 000 000	
5615		Renter fra Den Norske Stats Husbank, (jf. kap. 2412)	
	80	Renter, nedsettes med	980 000 000
		fra kr 7 341 000 000 til kr 6 361 000 000»	

Forslag nr. 104 lyder:

«I Stortingets vedtak av 3. desember 2002 om særavgifter for budsjetterminen 2003 gjøres følgende endring for tobakksavgift:

Nr. 2 Avgift på tobakksvarer § 1 første ledd bokstav c skal lyde:

c) Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning: kr 1,665 pr. gram av pakningens nettovekt.»

Forslag nr. 105 lyder:

«I Stortingets vedtak 3. desember om særavgifter for budsjetterminen 2003 gjøres følgende endring:

Nr. 10 Avgift på sjokolade- og sukkervarer § 1 første ledd første punktum skal lyde:

Fra 1. juli 2003 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer med kr 16,63 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Senterpartiet ble mot 6 stemmer ikke bifalt.

Presidenten: Forslag nr. 103, fra Senterpartiet, er omgjort til et oversendelsesforslag. Forslaget lyder i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen snarest å godkjenne Røros Rehabiliteringssenter som fullverdig rehabiliteringsinstitusjon, slik at institusjonen kan igangsette full drift med statlig refusjon fra 1. juli 2003.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Det votes over forslagene nr. 96-101, fra Senterpartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 96 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
163		Nødhjelp, humanitær bistand og menneskerettigheter:	
	71	Humanitær bistand og menneskerettigheter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 143 000 000 til kr 1 180 000 000	37 000 000
221		Grunnskolen (jf. kap. 3221)	
	63	Tilskudd til skolefritidsordninger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 153 203 000 til kr 359 679 000	206 476 000
274		Statlige høyskoler (jf. kap. 3274)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 101 834 000 til kr 106 434 000	4 600 000
320		Allmenne kulturformål	
	60	Lokale og regionale kulturbygg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 8 000 000 til kr 50 000 000	42 000 000
340		Kirkelig administrasjon:	
	72	Tilskudd til kirkelig virksomhet i kommunene, forhøyes med fra kr 100 000 000 til kr 140 000 000	40 000 000
552		Nasjonalt samarbeid for regional utvikling	
	72	Nasjonale tiltak for regional utvikling, forhøyes med fra kr 287 000 000 til kr 302 000 000	15 000 000
621		Tilskudd til kommunale tjenester, organisasjoner mv.	
	67	(NY) Tilskudd til utskrivning av unge funksjonshemmede, bevilges med	25 000 000
	70	Frivillig rusmiddelforebyggende arbeid mv., <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 113 000 000 til kr 115 000 000	2 000 000
732		Regionale helseforetak	
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 10 668 000 000 til kr 10 776 900 000	108 900 000
	72	Tilskudd til Helse Sør RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 439 000 000 til kr 6 504 700 000	65 700 000
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 5 078 900 000 til kr 5 130 800 000	51 900 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 3 730 800 000 til kr 3 768 900 000	38 100 000
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 3 460 300 000 til kr 3 495 700 000	35 400 000
743		Statlige stimulerings tiltak for psykisk helse	
	62	Tilskudd til psykisk helsearbeid i kommuner, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 306 800 000 til kr 1 356 800 000	50 000 000
751		Apotekvesenet og legemiddelfaglige tiltak (jf. kap. 3751 og 5577)	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 57 790 000 til kr 77 790 000	20 000 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres</i> , kan nyttes under post 30 og post 72, forhøyes med fra kr 5 489 750 000 til kr 5 704 750 000	215 000 000
	31	(NY) Rassikring, bevilges med	250 000 000
1350		Jernbaneverket (jf. kap. 4350)	
	30	Investeringer i linjen, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 23</i> , forhøyes med fra kr 1 346 100 000 til kr 1 546 100 000	200 000 000
1426		Statens naturoppsyn (jf. kap. 4426)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	2 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 47 964 000 til kr 49 964 000	
1427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 4427)	
	73	Forebyggende tiltak mot rovviltskader og omstillingstiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	10 000 000
		fra kr 32 000 000 til kr 42 000 000	
1465		Statens kjøp av tjenester i Statens kartverk	
	21	Betaling for statsoppdraget, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	20 000 000
		fra kr 349 254 000 til kr 369 254 000	
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760)	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	170 000 000
		fra kr 6 763 495 000 til kr 6 593 495 000	
1790		Kystvakten (jf. kap. 4790)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	50 000 000
		fra kr 649 080 000 til kr 699 080 000	
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 4820 og 4829)	
	73	Tilskudd til utjevning av overføringstariffer, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	10 000 000
		fra kr 20 000 000 til kr 30 000 000	
2415		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond, fiskeri- og andre regionale tiltak	
	75	Marint innovasjonsprogram, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	50 000 000
		fra kr 10 000 000 til kr 60 000 000	
2541		Dagpenger	
	70	Dagpenger, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	1 646 500 000
		fra kr 8 023 500 000 til kr 9 670 000 000»	

Forslag nr. 97 lyder:

«Stortinget bed Regjeringa om å leggje fram ein statusrapport i samband med budsjettet for 2004 for kor langt ein er kome med jarnbaneinvesteringane i forhold til Jarnbaneverket sin handlingsplan 2002-2005. Det skal også leggjast fram ein plan for korleis etterslepet i jarnbaneinvesteringane kan bli teke inn att.»

Forslag nr. 98 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med fremleggelsen av statsbudsjettet for 2004 legge fram en oversikt over kjøpekraftsutviklingen i enpersonshusholdninger og forslag til skatte- og avgiftsendringer som bidrar til en fordelingspolitikk som ivaretar enpersonshusholdninger bedre.»

Forslag nr. 99 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa om å legge fram forslag til garanti- eller låneordning for fiskeindustrien med tanke på å sikre industri eller fiskemottak i utsatte lokalsamfunn i forbindelse med statsbudsjettet for 2004.»

Forslag nr. 100 lyder:

«Stortinget bed Regjeringa fylgje opp tiltaket «Trygt heim for ein 50-lapp» i Sogn og Fjordane med forslag i statsbudsjettet for 2004 om korleis det kan leggjast til rette for liknande ordningar i alle fylka i landet.»

Forslag nr. 101 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på grunnlag av ODA protokoll 3 artikkel nr. 2 tredje ledd, overfor ESA søke unntak for hele virkemiddelområdet for den differensierte arbeidsgiveravgiften.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Senterpartiet og Kystpartiet ble mot 7 stemmer ikke bifalt.

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 79–82 og 84–95, fra Sosialistisk Venstreparti.

Forslag nr. 79 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
163		Nødhjelp, humanitær bistand og menneskerettigheter	
	71	Humanitær bistand og menneskerettigheter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	100 000 000
		fra kr 1 143 000 000 til kr 1 243 000 000	
197		Bistand til ikke-ODA-godkjente land og internasjonale miljøtiltak	
	70	Tilskudd til atomikkerhetstiltak, prosjektsamarbeid med Russland/SUS og handlingsplanen for søkerlandene til EU, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	5 000 000
		fra kr 320 000 000 til kr 325 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
221		Grunnskolen (jf. kap. 3221)	
	63	Tilskudd til skolefritidsordninger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 153 203 000 til kr 322 979 000	169 776 000
224		Fellestiltak i grunnskolen og videregående opplæring	
	61	Tilskudd til opplæring innenfor kriminalomsorgen, forhøyes med fra kr 100 384 000 til kr 110 384 000	10 000 000
260		Universitetet i Oslo	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 2 778 775 000 til kr 2 834 275 000	55 500 000
261		Universitet i Bergen	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 1 623 346 000 til kr 1 660 846 000	37 500 000
262		Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 2 232 589 000 til kr 2 261 089 000	28 500 000
263		Universitet i Tromsø	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 984 309 000 til kr 999 809 000	15 500 000
274		Statlige høyskoler (jf. kap. 3274)	
	71	(NY) Samisk Høyskole, bevilges med	3 100 000
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 3430)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 580 654 000 til kr 1 616 954 000	36 300 000
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 8 889 000 til kr 10 389 000	1 500 000
581		Bolig- og bomiljøtiltak	
	75	Boligtstilskudd til etablering, utbedring og utleieboliger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 665 000 000 til kr 765 000 000	100 000 000
718		Rehabilitering	
	61	Rehabilitering, helsetiltak for rusmiddelmissbrukere, forhøyes med fra kr 203 780 000 til kr 213 780 000	10 000 000
844		Kontantstøtte	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under kap. 856 post 60, overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 2 787 195 000 til kr 2 227 195 000	560 000 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 30 og 72</i> , reduseres med	40 000 000
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 4 728 400 000 til kr 4 798 400 000	70 000 000
1350		Jernbaneverket (jf. kap. 4350)	
	30	Investeringer i linjen, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23</i> , forhøyes med fra kr 1 346 100 000 til kr 2 081 100 000	735 000 000
1400		Miljøverndepartementet (jf. kap. 4400)	
	72	Miljøverniltak i nordområdene, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	3 000 000
	75	Miljøvennlig byutvikling, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	5 000 000
1410		Miljøvernforskning (jf. kap. 4410)	
	51	Forskningsprogrammer m.m., forhøyes med fra kr 125 818 000 til kr 128 818 000	3 000 000
	60	Kommunal overvåking og kartlegging av biologisk mangfold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 4 000 000 til kr 7 000 000	3 000 000
1427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 4427)	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	70	Tilskudd til kalking og lokale fiskeformål, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 98 200 000 til kr 113 200 000	15 000 000
	33	Statlige erverv, barskogvern, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 110 295 000 til kr 120 295 000	10 000 000
	73	Forebyggende tiltak mot rovviltskader og omstillingstiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 32 000 000 til kr 34 000 000	2 000 000
1441		Statens forurensningstilsyn (jf. kap. 4441)	
	65	Tilskudd til helhetlig vannforvaltning, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 4 000 000 til kr 10 000 000	6 000 000
1590		Aetat (jf. kap. 4590)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 830 044 000 til kr 1 840 044 000	10 000 000
1594		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 4594)	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 479 609 000 til kr 1 579 609 000	100 000 000
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760)	
	45	Større utstørsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 6 763 495 000 til kr 5 951 495 000	812 000 000
1810		Oljedirektoratet (jf. kap. 4810)	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 67 000 000 til kr 68 500 000	1 500 000
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 4820 og 4829)	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 51 400 000 til kr 55 900 000	4 500 000
1825		Omlegging av energibruk og energiproduksjon	
	50	Overføring til Energifondet, forhøyes med fra kr 279 000 000 til kr 459 000 000	180 000 000
1830		Energiforskning (jf. kap. 4829)	
	50	Norges forskningsråd, forhøyes med fra kr 235 000 000 til kr 260 000 000	25 000 000
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Ymse	
	6	Innsparingsfullmakt, Forsvaret, nedsettes med fra kr 15 100 000 000 til kr 17 570 000 000	100 000 000
2440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten (jf. kap. 5440)	
	30	Investeringer, forhøyes med fra kr 15 100 000 000 til kr 17 570 000 000	2 470 000 000
2650		Sykepenger:	
	72	Omsorgs- og pleiepenger ved barns sykdom m.m., <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 280 000 000 til kr 487 000 000	207 000 000
4810		Oljedirektoratet (jf. kap. 1810)	
	12	(NY) Økte gebyr og avgiftsinntekter, bevilges med	1 500 000
5312		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412)	
	90	Avdrag, forhøyes med fra kr 6 679 000 000 til kr 7 080 000 000	401 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt	
	3	Andre endringer, forhøyes med	1 580 000 000
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer:	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank, nedsettes med fra kr 3 748 000 000 til kr 3 732 000 000	16 000 000
5615		Renter fra Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412)	
	80	Renter, nedsettes med fra kr 7 341 000 000 til kr 6 365 000 000»	976 000 000

Forslag nr. 80 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen påse at dublering i fengslene kun benyttes når de berørte innsatte samtykker til dette, samt når det anses forsvarlig av helseavdelingen og sosialkonsulenter ved anstalten.»

Forslag nr. 81 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge fram en plan som gjennomgår behovet for bemanning, ressurser og soningsplasser for kriminalomsorgen, herunder friomsorgen.»

Forslag nr. 82 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa i statsbudsjettet for 2004 å innføre samme egenbetaling for sterilisering av kvinner som tilsvarende egenbetaling for sterilisering av menn.»

Forslag nr. 84 lyder:

«a.

Innsparingsfullmakt

Stortinget samtykker i at det spares inn 100 mill. kroner på departementenes driftsutgifter (postene 1-29, unntatt post 24) med unntak av helseforetakene og Forsvaret. Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med ny saldering av statsbudsjettet for 2003. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 100 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 100 mill. kroner til kap. 2309.

b.

Innsparingsfullmakt

Stortinget samtykker i at det spares inn 100 mill. kroner på Forsvarets budsjett. Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med nasjonalbudsjettet for 2004. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 100 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 100 mill. kroner til kap. 2309.»

Forslag nr. 85 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2004 om å foreslå økt påslag i nettariiffen som kan styrke ENOVAs inntekter.»

Forslag nr. 86 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa, i forbindelse med budsjettet for 2004, komme med forslag til tiltak som kan føre til at tomtearealet over sterkt trafikkerte vegger blir tatt i bruk.»

Forslag nr. 87 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen støtte Nordreisaprosjektet for å få kunnskap om rovdyrspørsmål og forebyggende arbeid.»

Forslag nr. 88 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på egnet måte åpne for at søknader om betalingsutsettelse på offentlige avgifter fra spesielt utsatte grupper blir behandlet.»

Forslag nr. 89 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sette i gang et forprosjekt for en levekårsundersøkelse for studenter i Norge i 2003 med sikte på gjennomføring i 2004.»

Forslag nr. 90 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2004 utrede skrapjernverdikjeden i Norge med hensyn på skjerpede miljøkrav og vurdere å fremme tiltak for å bedre situasjonen spesielt for kvikksølvutslipp, herunder statlig bidrag til rensanlegg.»

Forslag nr. 91 lyder:

«Kap. 5559 Avgifter på drikkevareemballasje
Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember om avgifter på drikkevareemballasje for budsjetterminen 2003:

§ 1 nr. 1 første ledd skal lyde:

a)	Glass	kr 5,28
b)	Metall	kr 4,28
c)	Plast	kr 2,58
d)	Kartong/papp	kr 1,07

§ 1 nr. 2 første ledd skal lyde:

Engangsemballasje kr 1,07. »

Forslag nr. 92 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sikre at variasjoner i kommunal skatteinnngang blir utjevnet av staten. Regjeringen bes presentere et opplegg for dette i forbindelse med framleggelsen av nasjonalbudsjettet for 2004.»

Forslag nr. 93 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen iverksette tiltak som sikrer at de økonomiske og sosiale forskjellene skal være mindre ved utgangen av denne stortingsperioden enn de var ved periodens begynnelse.»

Forslag nr. 94 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem en vurdering av utviklingen av økonomiske og sosiale forskjeller i Norge i de årlige budsjetter.»

Forslag nr. 95 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa iverksette en evaluering av salget av Kreditkassen, Statoil og Telenor, for å se om salget har bidratt til å fylle de mål Stortinget satte.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.38.38)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 83, fra Sosialistisk Venstreparti. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fjerne kostnadstaket for kvalifiseringstiltak for yrkeshemmede.»
Senterpartiet har varslet at de støtter forslaget.

Votering:

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 80 mot
20 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.38.58)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 50–78,
fra Fremskrittspartiet.
Forslag nr. 50 lyder:
«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
100		Utenriksdepartementet (jf. kap. 3100)	
	71	Diverse tilskudd, forhøyes med fra kr 36 215 000 til kr 39 715 000	3 500 000
240		Private skoler mv.	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 1 777 646 000 til kr 1 882 856 000	105 210 000
243		Kompetansesentra for spesialundervisning (jf. kap. 3243)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under postene 21 og 60</i> , nedsettes med fra kr 654 504 000 til kr 634 504 000	20 000 000
249		Andre tiltak i utdanningen	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 2 604 000 til kr 4 904 000	2 300 000
274		Statlige høyskoler (jf. kap. 3274)	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 6 467 690 000 til kr 6 796 716 000	329 026 000
282		Privat høgskoleutdanning	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 511 485 000 til kr 541 560 000	30 075 000
520		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 3520)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 372 980 000 til kr 444 680 000	71 700 000
	21	Spesielle driftsutgifter, statlige mottak, nedsettes med fra kr 1 051 220 000 til kr 707 420 000	343 800 000
521		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3521)	
	75	Transport av flyktninger/reiseutgifter til og fra utlandet, forhøyes med fra kr 31 200 000 til kr 51 200 000	20 000 000
551		Regional utvikling og nyskaping	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, nedsettes med fra kr 1 116 500 000 til kr 1 066 500 000	50 000 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 33 173 823 000 til kr 34 183 723 000	1 009 900 000
732		Regionale helseforetak	
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 10 668 000 000 til kr 10 757 000 000	89 000 000
	72	Tilskudd til Helse Sør RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 439 000 000 til kr 6 540 000 000	101 000 000
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 5 078 900 000 til kr 5 123 900 000	45 000 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 3 730 800 000 til kr 3 764 800 000	34 000 000
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 3 460 300 000 til kr 3 491 300 000	31 000 000
751		Apotekvesenet og legemiddelfaglige tiltak (jf. kap. 3751 og 5577)	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 57 790 000 til kr 70 290 000	12 500 000
909		Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk	
	70	<i>Tilskudd, overslagsbevilgning</i> , nedsettes fra kr 270 000 000 til kr 240 000 000	30 000 000
924		Internasjonalt samarbeid og utviklingsprogrammer	
	70	Tilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 40 000 000 til kr 40 000 000	40 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 310 000 000 til kr 270 000 000	
934		Internasjonaliseringstiltak	
	70	Tilskudd til internasjonal markedsføring, forhøyes med fra kr 184 000 000 til kr 384 000 000	200 000 000
937		Reiselivstiltak	
	70	Tilskudd til internasjonal markedsføring, forhøyes med fra kr 105 300 000 til kr 255 300 000	150 000 000
1147		Reindriftsforvaltningen (jf. kap. 4147)	
	71	Omstillingstiltak i indre Finnmark, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 2 145 000 til kr 0	2 145 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 5 502 200 000 til kr 5 949 750 000	447 550 000
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 4 728 400 000 til kr 5 663 400 000	935 000 000
1725		Fellesinstitusjoner og -utgifter under Forsvarets overkommando	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 2 541 514 000 til kr 2 584 976 000	43 462 000
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Ymse	
		Sum 1-5 Diverse endringer, nedsettes med	877 000 000
2541		Dagpenger	
	70	Dagpenger, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 8 023 500 000 til kr 10 262 500 000	2 239 000 000
2790		Andre helsetiltak	
	72	Sykebehandling i utlandet, forhøyes med fra kr 98 000 000 til kr 258 000 000	160 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt	
	3	Andre endringer, forhøyes med	127 750 000
5700		Folketrygdens inntekter:	
	72	Arbeidsgiveravgift, forhøyes med fra kr 84 300 000 000 til kr 84 352 500 000»	52 500 000

Forslag nr. 51 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utvide gebyrstipendordningen til å omfatte teknologifag.»

Forslag nr. 52 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen inngå en avtale med Stine Sofies Stiftelse om å stå for pårørendesorg for pårørende til alvorlige volds- og drapsofre.»

Forslag nr. 53 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om innen en tidsramme på 2 år, å samlokalisere Politihøgskolen ved justissektorens kurs og øvingssenter i Stavern.»

Forslag nr. 54 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta eventuelle nødvendige endringer i regelverk og forskrifter for Husbankens lån til sykehjemsplasser, eldreboliger og rehabiliteringsplasser i sydlige land, slik at det ikke ligger slike hindringer i veien for at private aktører kan stå som låntakere.»

Forslag nr. 55 lyder:

«a.

Den fastsatte enhetspris i ISF-systemet for budsjettårene 2002 og 2003 gjøres gjeldende for disse år med endelig virkning.

b.

Endringer i enhetsprisen og takster gjøres for fremtiden kun gjeldende for fremtiden og alle endringer med tilbakevirkende kraft oppheves.»

Forslag nr. 56 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innvilge søknaden om å etablere en turiststasjon på Kalda-Kari, og å tillate helikopterturisme til stasjonen.»

Forslag nr. 57 lyder:

«Følgende vegprosjekter oppstartes eller forseres:

Riksveiinvesteringer
OPPSTART

E6	Bro over jernbanen ved Røra i N-Trøndelag	5 mill. kroner
	Jondalstunnelen i Hardanger, Hordaland.....	50 mill. kroner
E39	Bergen-Os, Hordaland	50 mill. kroner
Rv 546	Austevollbroen, Hordaland	50 mill. kroner
E14	Stjørdal-Storlien, utbedring N-Trøndelag.....	15 mill. kroner
E6	Svingenskogen-Åsgård (Østfold)	200 mill. kroner
Rv 4	Utredning miljøtunnel Hausmanns gate – Sinsenkrysset (Oslo).....	5 mill. kroner
E6	Vinterbro-Assurtjern (Akershus)	50 mill. kroner
E6	Trondheim-Kirkenes	50 mill. kroner
E18	Nygårdskrysset	30 mill. kroner
E39	Drangsdalen	20 mill. kroner
E39	Sørås-Hop	20 mill. kroner
Rv 5	Kjøsnes-Skei	30 mill. kroner
E134	Liasletta-Erslund	20 mill. kroner
E134	Tuvenkrysset	20 mill. kroner
Rv 15	Omlegging ved Vågåmo	20 mill. kroner
Rv 3	Elverum – S. Trøndelag grense	20 mill. kroner
Rv 550	Syreflot-Aga	30 mill. kroner

FORSERING AV IGANGSATTE ANLEGG

E6	Kåterudkrysset	10 mill. kroner
E10	LOFAST	15 mill. kroner
E6	Bånes-Birtavarre	15 mill. kroner
E18	Forsering, motorveibro i Drammen	20 mill. kroner
E18	Brokelandsheia-Vinterkjær	20 mill. kroner
E16	Kryss Ve.....	5 mill. kroner
Rv 38	Kragerøtunnelen	20 mill. kroner
Rv 43	Aunevik-Bukkesteinen	20 mill. kroner
Rv 503	Gloppedalen.....	20mill. kroner
Rv 13	Iversflaten	15 mill. kroner
Rv 5	Kvalvik-Grov	20 mill. kroner
Rv 653	Eikesundsambandet	30 mill. kroner
Rv 828	Flostad-Sørvik	20 mill. kroner
Rv 888	Torskefjeldalen-Reinoksevatn	20 mill. kroner»

Forslag nr. 58 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om etablering av et statlig innovasjonsselskap som skal utvikle teknologi for miljøvennlig bruk av naturgass til energiformål, for petrokjemi og for bruk av hydrogen som energibærer.»

Forslag nr. 59 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forskrifts form innføre en normert bemanning i landets sykehjem som medfører en heving av pleiefaktoren i sykehjemmene og sørger for at omsorgsarbeidere får anledning til å arbeide i hele eller tilnærmet hele stillinger der dette er mulig.»

Forslag nr. 60 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om iverksetting av et arbeid i samarbeid mellom staten og private kapitalmiljøer med sikte på å bygge opp et norskbasert internasjonalt konkurransedyktig kapitalforvaltermiljø, og herunder foreta de endringer i retningslinjene for forvaltningen av petroleumsfondet som vil være naturlig i en slik sammenheng.»

Forslag nr. 61 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om:

1. Oppretting av fire nye Centres of Excellence innen prioriterte områder (biomarin, energi, offshore og marin).

2. Gjennomføring av en kraftig opptrapping av antall toppforskningsgrupper etter prinsippene i Toppforskningsprogrammet som omfatter områdene biologi, medisin, kjemi og fysikk.

3. At staten bruker av sin kapitalstyrke til å utvikle ordninger som kan tiltrekke den private kompetente kapitalen som er nødvendig for å kommersialisere de gode forskningsresultatene.

4. Etablering av «scanning-mekanismer» for å få frem de gode forskningsideene og styrke evnen til kommersialisering av forskning, bestående av grupper på 3-5 personer med kompetanse innen satsningsområdene. I den forbindelse bør det etableres nye læringsarenaer hvor gründere, forskere og investorer kan møtes.

5. Iverksettelse av et norsk rammeprogram på det biomarine området i et samarbeid med forskningsmiljøene og den biomarine næringen med sikte på å legge grunnlaget for en biomarin kunnskapsindustri i Norge av internasjonalt format.»

Forslag nr. 62 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om utvidelse av Argentummodellen både i form av flere fond og til å omfatte både venture- og private equityfasen. Det bør vurderes å etablere 3 nye fond.»

Forslag nr. 63 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen overføre ansvaret for grunnskolen skolebygninger fra kommunene til staten som en midlertidig ordning.»

Forslag nr. 64 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta de nødvendige endringer i regelverk, forskrifter eller instruksjoner slik at alle enkeltmannsforetak inkluderes i SkatteFUNN-ordningen med tilbakevirkende kraft for 2002.»

Forslag nr. 65 lyder:

«a.

Stortinget ber Regjeringen fullføre utviklingsarbeidet med ny beregningsmodell for provenyberegningene i grensehandelsperspektiv, bygget på den modellutvikling Grensehandelsutvalget og SSB har igangsatt, slik at korrekte beregninger kan utføres senest i forarbeidet til revidert nasjonalbudsjett for 2004.

b.

Stortinget ber Regjeringen foreta en kvantitativ måling av det totale alkoholkonsumet, med gjennomføring i løpet av 2003.

c.

Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag i budsjettet for 2004 som sikrer at Norge får de samme avgifter på alkohol og tobakk som er gjeldende i Sverige for 2004.»

Forslag nr. 66 lyder:

«1. Stortinget ber Regjeringen gi de samme økonomiske forpliktelser til Eurofighter-prosjektet som de forpliktelser som er gitt til JSF-prosjektet, slik at det er like forutsetninger for begge aktører.

2. Stortinget ber Regjeringen intensivere arbeidet med å få realisert gjenkjøp overfor norsk industri i de prosjekter som er gjennomført, og i de som er under realisering og planlegging.»

Forslag nr. 67 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen arbeide for at arbeidsledige med IKT-utdanning som mottar stønad fra det offentlige går inn i skolen som assistenter i den tiden de søker ny jobb innenfor sin utdanning.»

Forslag nr. 68 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem melding høsten 2003 med evaluering av overgang fra brutto- til nettobudsjettering for universitets- og høyskolesektoren.»

Forslag nr. 69 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede opprettelsen av et statlig fond som skal kunne være co-investor for norske private interesser i forbindelse med utenlandske oppkjøp eller restruktureringstiltak.»

Forslag nr. 70 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å sørge for at plikten til å motta tilvist arbeid følges opp i praksis.»

Forslag nr. 71 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem en oversikt over hvilke statselskaper som har fått fritak for dokumentavgift, og en vurdering av om dette representerer en forskjellsbehandling i forhold til private selskaper som konkurrerer med disse.»

Forslag nr. 72 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen bemyndige Aetat til å inngå avtaler om bruk av private tjenesteytere, som for eksempel Manpower, Adecco m.fl., for å sørge for nødvendig arbeidsformidling og eventuell avlastning med merkantile oppgaver.»

Forslag nr. 73 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vedta de nødvendige endringer i forskrifter og fremme de nødvendige lovendingsforslag for å sikre at norske miljøkrav for næringslivet tilpasses samme rammebetingelser som i EU og andre konkurrentland.»

Forslag nr. 74 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2004 fremme en sak med oversikt over konsekvensene ved en fjerning av grunnavgiften for gjenvinningsflasker PET.»

Forslag nr. 75 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utnytte fall i aktivitetsnivået i byggenæringen ved å fremskynde allerede vedtatte og nødvendige offentlige prosjekter innenfor en ramme av 1 mrd. kroner. Regjeringen bes fremlegge egen sak om den nøyaktige disponering fordelt pr. kapittel og post i nysalderingen av statsbudsjettet for 2003.

Følgende prosjekter oppstartes eller forseres umiddelbart (mill. kroner):

Høgskolen i Stavanger	+ 16
Høgskolen i Nesna	+ 5
Norges Musikkhøgskole	+ 20
Høgskolen i Bodø	+ 50
Studentsenter i Bergen	+ 10
Høgskolen i Hedmark	+ 15
Bygging av studentboliger – SIB	+ 25
Bygging av studentboliger – SINoT	+ 15
Bygging av studentboliger – SiO	+ 15
UiB – Odontbygg	+ 10
NLH – vedlikehold	+ 5
Falstadsenteret	+ 3

Forslag nr. 76 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fullføre utviklingsarbeidet med ny beregningsmodell for provenyberegningene i grensehandelsperspektiv, bygget på den modellutvikling Grensehandelsutvalget og SSB har igangsatt, slik at korrekte beregninger kan utføres senest i forarbeidet til Revidert nasjonalbudsjett for 2004.»

Forslag nr. 77 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en kvantitativ måling av det totale alkoholkonsumet, med gjennomføring i løpet av 2003.»

Forslag nr. 78 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag i budsjettet for 2004 som sikrer at Norge får de samme avgifter på alkohol og tobakk som er gjeldende i Sverige for 2004.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 84 mot 16 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.39.27)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 45–46 og 48–49, fra Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet.

Forslag nr. 45 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
551		Regional utvikling og nyskaping	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, forhøyes med fra kr 1 116 500 000 til kr 1 294 500 000	178 000 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 33 173 823 000 til kr 34 419 023 000	1 245 200 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 12 567 542 000 til kr 12 913 342 000	345 800 000
706		Sosial- og helsedirektoratet (jf. kap. 3706)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 366 350 000 til kr 381 550 000	15 200 000
1432		Norsk kulturminnefond (jf. kap. 4432)	
	50	Til disposisjon for kulturminnetiltak, forhøyes med fra kr 5 000 000 til kr 12 500 000	7 500 000
1441		Statens forurensningstilsyn (jf. kap. 4441)	
	39	Opprydningstiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 50 880 000 til kr 65 880 000	15 000 000
1800		Olje- og energidepartementet	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 24 430 000 til kr 36 430 000	14 000 000
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 4820 og 4829)	
	22	Sikrings- og miljøtiltak i vassdrag, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 54 850 000 til kr 71 850 000	17 000 000
2412		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 5312 og 5615)	
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 12 671 000 000 til kr 14 206 000 000»	1 535 000 000

Forslag nr. 46 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa foreta en totalgjennomgang av det innsatsstyrte finansieringssystemet for sykehusa med særlig vekt på eventuelle vridningseffekter dette systemet har på pasientbehandlingen og legge resultatet av gjennomgangen og evt. forslag til endringer fram for Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2004.»

Forslag nr. 48 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innlede et samarbeid med Oslo kommune for å oppgradere og oppruste T-banenettet i hovedstaden.»

Forslag nr. 49 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen etablere en ordning for å styrke omfanget og utviklingen av alternative læringsformer og læremidler, i størrelsesorden 1 000 kroner pr. elev pr. skoleår, fra og med 2004.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet ble med 85 mot 15 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.39.48)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 47, fra Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen å vurdere å ta inn fyra som mottakere av midler fra kulturminnefondet.»

Senterpartiet har varslet at de støtter forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet ble med 80 mot 20 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.40.07)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 40–44, fra Fremskrittspartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 40 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
167		Flyktningetiltak i Norge, godkjent som utviklingshjelp (ODA)	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 644 500 000 til kr 845 036 000	200 536 000
221		Grunnskolen (jf. kap. 3221)	
	66	Tilskudd til leirskoleopplæring, forhøyes med fra kr 90 300 000 til kr 100 300 000	10 000 000
260		Universitetet i Oslo:	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 2 778 775 000 til kr 2 829 775 000	51 000 000
261		Universitetet i Bergen	
	21	(NY) Nytt Odontologibyg, bevilges med	10 000 000
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 1 623 346 000 til kr 1 663 346 000	40 000 000
262		Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 2 232 589 000 til kr 2 263 589 000	31 000 000
263		Universitetet i Tromsø	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 984 309 000 til kr 1 002 309 000	18 000 000
270		Studier i utlandet og sosiale formål for elever og studenter	
	75	Tilskudd til bygging av studentboliger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 199 959 000 til kr 254 959 000	55 000 000
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg	
	75	Tilskudd til private kirkebygg, forhøyes med fra kr 5 000 000 til kr 12 200 000	7 200 000
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 3430)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 580 654 000 til kr 1 630 654 000	50 000 000
440		Politidirektoratet politi- og lennsmannsetaten (jf. kap. 3440)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , forhøyes med fra kr 5 640 319 000 til kr 5 784 535 000	144 216 000
	23	(NY) Ekstraordinære utgifter til vakthold m.m., <i>overslagsbevilgning, kan overføres</i> , bevilges med	50 000 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	72	Tilskudd til riksvegferjedrift, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 30</i> , forhøyes med fra kr 1 091 300 000 til kr 1 151 300 000	60 000 000
2711		Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten	
	78	Opptreningsinstitusjoner m.fl., forhøyes med fra kr 700 851 000 til kr 720 851 000»	36 800 000

Forslag nr. 41 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for en skjerpet bruk av ubetingede dommer i straffesaker om gjentatte vinnings-, volds- og seksualforbrytelser.»

Forslag nr. 42 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for byggestart for det nye forskningsbygget ved Radiumhospitalet innen utgangen av januar 2004.»

Forslag nr. 43 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 tilføyes kap. 2711 Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten post 72 Refusjon tannlegehjelp, stikkordet *kan overføres*.»

Forslag nr. 44 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen videreføre delvis bundet matvarehjelp, og å gjøre en større del av bistandsmidlene delvis bundet, for å gi norsk industri samme muligheter som andre giverland.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Kystpartiet ble med 83 mot 17 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.40.25)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 39, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
857		Barne- og ungdomstiltak	
	75	Frivillig barne- og ungdomsarbeid lokalt (Frifond), forhøyes med	10 000 000
		fra kr 33 500 000 til kr 43 500 000	
5656		Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 950)	
	80	Utbytte, forhøyes med	659 000 000
		fra kr 4 862 000 000 til kr 5 521 000 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 80 mot 20 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.40.41)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 37 og 38, fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet.

Forslag nr. 37 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
743		Statlige stimulerings tiltak for psykisk helse	
	75	Tilskudd til styrking av psykisk helsevern, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	50 000 000
		fra kr 1 165 350 000 til kr 1 215 350 000	
1062		Kystverket (jf. kap. 4062)	
	30	Maritim infrastruktur, <i>kan overføres, kan nyttes under post 24</i> , nedsettes med	8 100 000
		fra kr 211 900 000 til kr 203 800 000»	

Forslag nr. 38 lyder:

«Stine Sofies Stiftelse gis en fast bevilgning over statsbudsjettet til den ovennevnte virksomheten. Bevilgningen for 2003 settes til kr 500 000.»

(Voteringsutskrift kl. 15.40.59)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 32 og 34–36, fra Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 32 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet ble med 78 mot 22 stemmer ikke bifalt.

Kap.	Post	Formål	Kroner
1427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 4427)	
	77	Tilskudd til naturinformasjonssentra, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	5 000 000
		fra kr 6 400 000 til kr 11 400 000	
2755		Helsetjeneste i kommunene	
	70	Refusjon allmennlegehjelp, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 2 708 500 000 til kr 2 688 500 000»	

Forslag nr. 34 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen å utrede effekten av omleggingen av regelverket for stønad til enslig mor eller far, for å sikre at stønadsmottakere får et varig og selvstendig inntektsgrunnlag, uten behov for sosialhjelp etter endt stønadsperiode.»

Forslag nr. 35 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest dekke manglende driftstilskudd til de kritesentrene som ennå ikke har fått avklart sitt driftstilskudd for 2003, minst på nivå med driftstilskuddet for 2002.»

Forslag nr. 36 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa i samband med statsbudsjettet for 2004, fremje forslag om å styrkje og bygge ut drifta og forvaltninga av nasjonalparkar og andre verneområde.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 79 mot 21 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.41.22)

Presidenten: Forslag nr. 33, fra Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet, er omgjort til et oversendelsesforslag. Forslaget lyder i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å sørge for fortsatt drift ved Politihøgskolens virksomheter ved Sæter Gård, Kongsvinger og Bruvoll, Nord-Odal.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Det voteres over forslagene nr. 28–31, fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 28 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
621		Tilskudd til kommunale tjenester, organisasjoner mv.	
	63	Tilskudd til rusmiddeltiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 171 200 000 til kr 206 200 000	35 000 000
5546		Avgift på sluttbehandling av avfall	
	70	Avgift på sluttbehandling av avfall, nedsettes med fra kr 560 000 000 til kr 495 000 000»	65 000 000

Forslag nr. 29 lyder:

«Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om engangsavgift på motorvogner mv. for budsjetterminen 2003:

§ 2 Avgiftsgruppe d skal lyde:

Kombinerte biler med tillatt totalvekt inntil 3 500 kg:

55 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.»

Forslag nr. 30 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag i statsbudsjettet for 2004 om opprettelse av en låneordning for opprustning av kirkebygg tilsvarende den som er etablert for opprustning av skolebygg der kommuner får rente- og avdragsfrie lån til opprustning av kirkebygg. Ordningen må omfatte både kirker med verneverdi og alle øvrige kirker.»

Forslag nr. 31 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme sak om opprettelse av et bredbåndsfond.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 75 mot 24 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.41.55)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 24–27, fra Arbeiderpartiet.

Forslag nr. 24 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
221		Grunnskolen, (jf. kap. 3221)	
	63	Tilskudd til skolefritidsordninger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 153 203 000 til kr 274 379 000	121 176 000
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg	
	75	Tilskudd til private kirkebygg, nedsettes med fra kr 5 000 000 til kr 2 500 000	2 500 000
410		Tingrettene og lagmannsrettene (jf. kap. 3410)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 156 941 000 til kr 1 170 648 000	14 207 000
551		Regional utvikling og nyskaping:	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, forhøyes med fra kr 1 116 500 000 til kr 1 219 500 000	103 000 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571)	
	60	Innbyggertilskudd, nedsettes med fra kr 33 173 823 000 til kr 33 119 023 000	54 800 000
844		Kontantstøtte	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i> , nedsettes med fra kr 2 993 000 til kr 1 493 000	1 500 000
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under kap. 856 post 60, overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 2 787 195 000 til kr 2 167 195 000	620 000 000
1330		Særskilte transporttiltak	
	71	Refusjon av dieselavgift ekspressbuser, nedsettes med fra kr 30 000 000 til kr 15 000 000	15 000 000
1590		Aetat (jf. kap. 4590)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 830 044 000 til kr 1 845 044 000	15 000 000
1594		Arbeidsmarkedstiltak, (jf. kap. 4594)	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 479 609 000 til kr 1 708 109 000	228 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1710		Forsvarsbygg og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760)	
	47	Nybygg og nyanlegg, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 2 504 650 000 til kr 2 341 650 000	163 000 000
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760)	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 6 763 495 000 til kr 6 536 495 000	227 000 000
1825		Omlegging av energibruk og energiproduksjon	
	50	Overføring til Energifondet, <i>forhøyes</i> med fra kr 279 000 000 til kr 299 000 000	20 000 000
2412		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 5312 og 5615)	
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i> , <i>forhøyes</i> med fra kr 12 671 000 000 til kr 14 530 000 000	1 859 000 000
2751		Medisiner mv.:	
	70	Legemidler, nedsettes med fra kr 7 577 000 000 til kr 7 510 000 000	67 000 000
2752		Refusjon av egenbetaling	
	70	Refusjon av egenbetaling, <i>frikortordningen</i> , <i>forhøyes</i> med fra kr 2 146 000 000 til kr 2 191 000 000	45 000 000
2790		Andre helsetiltak:	
	72	Sykebehandling i utlandet, <i>forhøyes</i> med fra kr 98 000 000 til kr 143 000 000	45 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt	
	3	Andre endringer, <i>forhøyes</i> med fra kr 555 000 000 til kr 555 000 000	555 000 000
5506		Avgift av arv og gaver	
	70	Avgift, <i>forhøyes</i> med fra kr 1 400 000 000 til kr 1 415 000 000	15 000 000
5526		Avgift på alkohol	
	71	Produktavgift på brennevin, vin m.m., <i>forhøyes</i> med fra kr 4 773 000 000 til kr 4 823 000 000	50 000 000
5546		Avgift på sluttbehandling av avfall	
	70	Avgift på sluttbehandling av avfall, nedsettes med fra kr 560 000 000 til kr 525 000 000	35 000 000
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank, nedsettes med fra kr 3 748 000 000 til kr 3 716 000 000»	32 000 000

Forslag nr. 25 lyder:

«I

I Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2003 gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 200 000 kroner	intet
Av de neste 300 000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	20 pst.

§ 5 skal lyde:

Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 200 000 kroner	intet
Av de neste 300 000 kroner	10 pst.
Av overskytende beløp	30 pst.

II

Endringen under I får virkning for arv og gave hvor dødsfallet eller rådighetsovergangen ved gaveoverdragelsen skjer etter utgangen av juni 2003.»

Forslag nr. 26 lyder:

«Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om avgift på alkohol for budsjetterminen 2003:

§ 1 skal lyde:

Fra 1. juli 2003 skal det i henhold til lov 19. mai 1993 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlandsk tilvirkning av sprit, isopropanol, vin, fruktvin, mjød og øl med følgende beløp:

- a) Brennevinsbasert drikk med alkoholstyrke over 0,7 volumprosent; kr 5,44 pr. volumprosent og liter.
- b) Annen alkoholholdig drikk:
 1. med alkoholstyrke over 22 volumprosent alkohol; kr 5,44 pr. volumprosent og liter,
 2. med alkoholstyrke 15-22 volumprosentalkohol; kr 3,55 pr. volumprosent og liter,
 3. med alkoholstyrke over 4,75 og under 15 volumprosent alkohol; kr 3,55 pr. volumprosent og liter,
 4. med alkoholstyrke:
 - a) til og med 0,7 volumprosent alkohol avgiftsbelegges etter regelverket for alkoholfrie drikkevarer,
 - b) over 0,7 til og med 2,75 volumprosent alkohol: kr 2,43 pr. liter,

c) over 2,75 til og med 3,75 volumprosent alkohol: kr 9,18 pr. liter,

d) over 3,75 til og med 4,75 volumprosent alkohol: kr 15,89 pr. liter.»

Forslag nr. 27 lyder:

«Stortinget samtykker i at Arbeids- og administrasjonsdepartementet kan gi tilsagn om tilskudd utover gitt bevilgning til ordinære arbeidsmarkedstiltak under kap. 1594 post 70 på ytterligere 80,9 mill. kroner utover tidligere gitte tilsagnsfullmakter.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet ble med 74 mot 26 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.42.13)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 22 og 23, fra Arbeiderpartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 22 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 3430)	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres, kan nyttes under post 1,</i> forhøyes med fra kr 60 998 000 til kr 81 948 000	20 950 000
1050		Diverse fiskeriformål	
	73	(NY) Tilskudd til Fiskerinæringens Kompetansesenter, <i>kan overføres,</i> bevilges med	5 000 000
5312		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412)	
	90	Avdrag, forhøyes med fra kr 6 679 000 000 til kr 7 080 000 000	401 000 000
5615		Renter fra Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412)	
	80	Renter, nedsettes med fra kr 7 341 000 000 til kr 6 381 000 000»	960 000 000

Forslag nr. 23 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å komme tilbake med et forslag om å heve grensen for skattefrie bedriftsgaver i statsbudsjettet for 2004.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet og Kystpartiet ble med 73 mot 25 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.42.30)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 21, fra Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	31	(NY) Vegformål Rassikring, bevilges med	150 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti ble med 70 mot 30 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.42.46)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 19, fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
278		Norges landbrukskøleskole	
	50	Statstilskudd, forhøyes med	5 000 000
		fra kr 414 007 000 til kr 419 007 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet ble med 69 mot 31 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.43.07)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 20, fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på egnet måte sørge for at Gjeldsoffer-alliansen får nødvendig økonomisk støtte til å opprettholde driften.»

Senterpartiet har varslet at de støtter forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kystpartiet ble med 63 mot 37 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.43.28)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 18, fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
172		Gjeldslette	
	70	Gjeldslettetiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	13 000 000
		fra kr 350 000 000 til kr 337 000 000	
286		Fondet for forskning og nyskaping (jf. kap. 3286)	
	90	Fondskapital, forhøyes med	2 800 000 000
		fra kr 3 000 000 000 til kr 5 800 000 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 64 mot 36 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.43.45)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 17, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
259		Kompetanseutviklingsprogrammet:	
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 60 718 000 til kr 40 718 000	
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg:	
	75	Tilskudd til private kirkebygg, forhøyes med	2 200 000
		fra kr 5 000 000 til kr 7 200 000	
551		Regional utvikling og nyskaping:	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner og regional utvikling, nedsettes med	57 000 000
		fra kr 1 116 500 000 til kr 1 059 500 000	
580		Bostøtte	
	70	Bostøtte, nedsettes med	120 000 000
		fra kr 2 084 300 000 til kr 1 964 300 000	
1350		Jernbaneverket	
	30	Investeringen i linjen, forhøyes med	135 000 000
		fra kr 1 346 100 000 til kr 1 481 100	
1427		Direktoratet for naturforvaltning	
	70	Tilskudd til kalking og lokale fiskeformål, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 98 200 000 til kr 78 200 000	
2420		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 5320 og 5620)	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	55	Landsdekkende innovasjonsordning, fond, forhøyes med	50 000 000
		fra kr 103 000 000 til kr 153 000 000	
2445		Statsbygg	
	30	Igangsetting av byggeprosjekter, forhøyes med	25 000 000
		fra kr 42 100 000 til kr 67 100 000	
2750		Sykefrakt mv.	
	77	Sykefrakt, nedsettes med	50 000 000
		fra kr 1 658 400 000 til kr 1 608 400 000	
2752		Refusjon av egenbetaling	
	70	Refusjon av egenbetaling, frikortordningen, forhøyes med	70 000 000
		fra kr 2 146 000 000 til kr 2 216 000 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 64 mot 36 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.44.02)

Presidenten: Det votes over Forslag nr. 15 og 16, fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 15 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
1062		Kystverket (jf. kap. 4062)	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres, kan nyttes under post 1,</i> forhøyes med	40 000 000
		fra kr 53 525 000 til kr 93 525 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	3 000 000
		fra kr 927 950 000 til kr 930 950 000	
2790		Andre helsetiltak	
	70	Bidrag, lokalt, forhøyes med	4 500 000
		fra kr 359 000 000 til kr 363 500 000	
4634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634)	
	81	Bøter, inndragninger, forhøyes med	65 000 000
		fra kr 703 00 000 til kr 768 000 000»	

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om iverksettelse av statlige utviklingskontrakter.»

(Voteringsutskrift kl. 15.44.18)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 14, fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 63 mot 37 stemmer ikke bifalt.

Kap.	Post	Formål	Kroner
170		FN-organisasjoner mv.:	
	76	Tilleggsmidler via FN-systemet mv., <i>kan overføres,</i> nedsettes med	20 000 000
		fra kr 1 340 000 000 til kr 1 320 000 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Kystpartiet ble med 62 mot 38 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.44.37)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 11 og 12, fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Forslag nr. 11 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
282		Privat høyskoleutdanning	
	70	Tilskudd, nedsettes med fra kr 511 485 000 til kr 488 485 000	23 000 000
719		Helsefremmende og forebyggende arbeid	
	72	Stiftelsen AAN-Alternativ til abort i Norge, nedsettes med fra kr 13 570 000 til kr 8 570 000	5 000 000
929		Bedriftsrettet kompetanseoverføring	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 41 000 000 til kr 44 000 000	3 000 000
1465		Statens kjøp av tjenester i Statens kartverk	
	21	Betaling for statsoppdraget, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 349 254 000 til kr 365 254 000	16 000 000
2541		Dagpenger	
	70	Dagpenger, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 8 023 500 000 til kr 10 573 500 000»	2 550 000 000

Forslag nr. 12 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen se hvordan fraktreduksjonsordningen for legemidler fra apotek til kunde praktiseres og komme tilbake til Stortinget med forslag som fjerner uforutsette belastninger for kundene i budsjettet for 2004.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti ble med 59 mot 41 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.44.55)

Presidenten: Forslag nr. 13, fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, er omgjort til et oversendelsesforslag. Forslaget lyder i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å sørge for at dagens fritak for el-avgift til industrien legges om i tråd med det danske avgiftssystemet fra 1. januar 2004.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 10, fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget tar til etterretning at Regjeringen ikke foreslår lovendringer som legger til rette for forsøk med sprøyterom, jf. St.prp. nr. 65 (2002-2003).»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 56 mot 44 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.45.22)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 9, fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)	
	31	Videreføring av byggerprosjektet, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 380 700 000 til kr 392 650 000»	11 950 000

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre ble med 57 mot 43 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.45.39)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 7 og 8, fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre og Kystpartiet.

Forslag nr. 7 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
164		Fred, forsoning og demokrati	
	71	ODA-godkjente land på Balkan og andre ODA-godkjente OSSE-land, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 922 000 000 til kr 817 000 000	105 000 000
171		Multilaterale finansinstitusjoner	
	70	Verdensbanken, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 584 000 000 til kr 524 000 000	60 000 000

Kap.	Post	Formål:	Kroner
581		Bolig- og bomiljøtiltak	
	75	Boligtilskudd til etablering, utbedring og utleieboliger, <i>kan overføres,</i> nedsettes med fra kr 665 000 000 til kr 655 000 000»	10 000 000

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2003 kan gi tilsagn om tilskudd utover

gitt bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
581		Bolig og bomiljøtiltak	
	75	Boligtilskudd til etablering, utbedring og utleieboliger	196,8 mill. kroner»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre og Kystpartiet ble med 56 mot 44 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.45.56)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 5 og 6, fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet:

Forslag nr. 5 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
240		Private skoler mv.	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 777 646 000 til kr 1 577 646 000	200 000 000
2711		Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten	
	78	Opptreningsinstitusjoner m.fl., forhøyes med fra kr 700 851 000 til kr 717 651 000»	16 800 000

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om tiltak slik at langtidsledige med en registrert ledighetsperiode utover 2 år garanteres et tilbud om jobb, utdanning eller arbeidsmarkedstiltak.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 54 mot 46 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.46.18)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 4, fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
1830		Energiforskning (jf. kap. 4829)	
	50	Norges forskningsråd, forhøyes med fra kr 235 000 000 til kr 255 000 000»	20 000 000

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet ble med 52 mot 48 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.46.35)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 2 og 3, fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet.

Forslag nr. 2 lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
553		Forsøk	
	61	(NY) Kompensasjon til Rødøy kommune, bevilges med	10 000 000
1570		Arbeidstilsynet (jf. kap. 4570)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	10 000 000
fra kr 266 375 000 til kr 276 375 000»			

Forslag nr. 3 lyder:

Driftskreditt i fiskerinæringen

1. Det innføres en ordning med statlig garanti for driftskreditt i fiskerinæringen.
2. Ordningen administreres av Statens nærings- og distriktsutviklingsfond ved at SND gis adgang til å gi slike garantier.
3. Garantirammen for 2003 settes til 200 mill. kroner.
4. 50 mill. kroner av bevilgningen under kap. 2420 post 55 benyttes til tapsfond.
5. Ordningen trer i kraft straks.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 53 mot 46 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15. 46.54)

Presidenten: Forslag nr. 114, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, er omgjort til oversendelsesforslag. Forslaget får da følgende ordlyd:

«Det henstilles til Regjeringen å foreta en bred konsekvensutredning av de endringer som helseministeren nå åpner for innenfor de ulike helseforetakene, og som fører til nedbygging og avvikling av fødeavdelinger, behandlingstilbud og akuttberedskap ved sykehusene. Konsekvensutredningen forelegges Stortinget før endringene iverksettes.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Det voteses så over forslag nr. 109, fra Arbeiderpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget samtykker i at Regjeringen får fullmakt til å iverksette nødvendige tiltak for å bistå pionerdykkerne med råd og hjelp i økonomiske forhold i påvente av Regjeringens forslag til Stortinget med grunnlag i NOU 2003:5 Pionerdykkerne i Nordsjøen.»

SV, Fremskrittspartiet og regjeringspartiene har varslet at de støtter dette forslaget subsidiert.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteses over forslag nr. 110, fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med startbevilgning for videre detaljplanlegging og endelig byggebevilgning for Falstadsenteret i Nasjonalbudsjettet for 2004.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet bifaltes med 63 mot 37 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 15.48.02)

Presidenten: Det voteses over forslag nr. 119, fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2426		SIVA SF (jf. kap. 3961 og 5609)	
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	300 000 000
fra kr 100 000 000 til kr 400 000 000»			

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet ble med 58 mot 42 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.48.20)

Presidenten: Vi skal nå være kommet så langt at vi skal kunne begynne å votere over innstillingens forslag til vedtak.

I den etterfølgende votering er partiene, i tråd med det som har vært praksis de senere år ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjett, innstilt på ved den endelige voteringen å avstå fra den stemmegivning de normalt ville

foreta – dette for at vi skal slippe en svært tidkrevende og til dels komplisert votering hvor resultatet likevel er gitt.

Presidenten vil understreke den selvfølgelige forutsetning at når partiene aksepterer en slik voteringspraksis, skal dette ikke bli brukt mot et parti ved en senere anledning.

Komiteen hadde innstillet:

I

A.

I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
61		Høyesterett (jf. kap. 3061):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 51 050 000 til kr 52 142 000	1 092 000
100		Utenriksdepartementet (jf. kap. 3100):	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 537 000 til kr 10 637 000	4 100 000
116		Deltaking i internasjonale organisasjoner:	
	71	Finansieringsordningen under EØS-avtalen, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 255 000 000 til kr 235 000 000	20 000 000
140		Utenriksdepartementets administrasjon av utviklingshjelpen:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 152 998 000 til kr 154 998 000	2 000 000
163		Nødhjelp, humanitær bistand og menneskerettigheter:	
	71	Humanitær bistand og menneskerettigheter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 143 000 000 til kr 1 240 000 000	97 000 000
164		Fred, forsoning og demokrati:	
	70	Fred, forsoning og demokratiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 298 400 000 til kr 293 400 000	5 000 000
165		Forskning, kompetanseheving og evaluering:	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 102 500 000 til kr 97 500 000	5 000 000
166		Tilskudd til ymse tiltak:	
	70	Ymse tilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 45 154 000 til kr 20 618 000	24 536 000
167		Flyktningetiltak i Norge, godkjent som utviklingshjelp (ODA):	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 644 500 000 til kr 1 082 436 000	437 936 000
172		Gjeldslette:	
	70	Gjeldslettetiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 350 000 000 til kr 317 000 000	33 000 000
197		Bistand til ikke-ODA-godkjente land og internasjonale miljøtiltak:	
	71	Fred og demokratiltak (ikke-ODA-land), <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 5 000 000 til kr 8 000 000	3 000 000
221		Grunnskolen (jf. kap. 3221):	
	63	Tilskudd til skolefritidsordninger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 153 203 000 til kr 159 679 000	6 476 000
240		Private skoler mv.:	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 1 777 646 000 til kr 1 811 356 000	33 710 000
243		Kompetansesentra for spesialundervisning (jf. kap. 3243):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under postene 21 og 60</i> , nedsettes med fra kr 654 504 000 til kr 630 504 000	24 000 000
249		Andre tiltak i utdanningen:	
	72	Tilskudd til den franske og den tyske skolen i Oslo, nedsettes med fra kr 5 195 000 til kr 2 695 000	2 500 000
253		Folkehøgskoler:	
	70	Tilskudd til andre folkehøgskoler, <i>kan nyttes under post 60</i> , nedsettes med fra kr 455 880 000 til kr 453 880 000	2 000 000
254		Tilskudd til voksenopplæring (jf. kap. 3254):	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	60	Tilskudd til norskopplæring for innvandrere, forhøyes med fra kr 615 916 000 til kr 890 916 000	275 000 000
260		Universitetet i Oslo:	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 2 778 775 000 til kr 2 780 775 000	2 000 000
265		Arkitektthøgskolen i Oslo:	
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 75 726 000 til kr 79 926 000	4 200 000
270		Studier i utlandet og sosiale formål for elever og studenter:	
	74	Tilskudd til velferdsarbeid, forhøyes med fra kr 53 915 000 til kr 56 715 000	2 800 000
274		Statlige høgschooler (jf. kap. 3274):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 101 834 000 til kr 71 834 000	30 000 000
	50	Statstilskudd, forhøyes med fra kr 6 467 690 000 til kr 6 792 216 000	324 526 000
281		Fellesutgifter for universiteter og høgschooler (jf. kap. 3281):	
	76	Tilskudd til NORDU-net, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 22 930 000 til kr 9 930 000	13 000 000
	79	Ny universitetsklinikk i Trondheim, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 236 589 000 til kr 228 589 000	8 000 000
286		Fondet for forskning og nyskaping (jf. kap. 3286):	
	50	Overføring til Norges forskningsråd, nedsettes med fra kr 528 821 000 til kr 528 398 000	423 000
	90	Fondskapital, forhøyes med fra kr 3 000 000 000 til kr 4 800 000 000	1 800 000 000
287		Forskningsinstitutter og andre tiltak (jf. kap. 3287):	
	91	(NY) Ludvig Holbergs minnefond, bevilges med Internasjonale samarbeidstiltak (jf. kap. 3288):	200 000 000
288		Internasjonale grunnforskningsorganisasjoner, forhøyes med fra kr 129 198 000 til kr 137 018 000	7 820 000
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg:	
	71	(NY) Tilskudd til det Mosaiske Trossamfunn, bevilges med Tilskudd til private kirkebygg, forhøyes med fra kr 5 000 000 til kr 7 200 000	6 500 000 2 200 000
320		Allmenne kulturformål:	
	60	Lokale og regionale kulturbygg, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 8 000 000 til kr 0	8 000 000
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 63 924 000 til kr 61 424 000	2 500 000
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 82 696 000 til kr 85 196 000	2 500 000
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer:	
	21	(NY) Spesielle driftsutgifter, bevilges med Film- og medieformål (jf. kap. 3334):	5 000 000
334		Filmtiltak m.m., <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 50</i> , nedsettes med fra kr 21 355 000 til kr 19 555 000	1 800 000
	78	Ymse faste tiltak, nedsettes med fra kr 20 443 000 til kr 19 443 000	1 000 000
	79	Til disposisjon, nedsettes med fra kr 1 315 000 til kr 315 000	1 000 000
335		Pressestøtte:	
	71	Produksjonstilskudd, nedsettes med fra kr 238 846 000 til kr 232 446 000	6 400 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
340		Kirkelig administrasjon:	
	72	Tilskudd til kirkelig virksomhet i kommunene, forhøyes med fra kr 100 000 000 til kr 125 000 000	25 000 000
342		Nidaros domkirke m.m.:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 34 176 000 til kr 36 176 000	2 000 000
400		Justisdepartementet (jf. kap. 3400):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 193 721 000 til kr 192 750 000	971 000
410		Tingrettene og lagmannsrettene (jf. kap. 3410):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 156 941 000 til kr 1 176 148 000	19 207 000
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 3430):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 580 654 000 til kr 1 585 654 000	5 000 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 60 998 000 til kr 49 048 000	11 950 000
432		Kriminalomsorgens utdanningscenter (KRUS) (jf. kap. 3432):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 128 978 000 til kr 127 478 000	1 500 000
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 3440):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , forhøyes med fra kr 5 624 718 000 til kr 5 669 935 000	45 217 000
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 58 736 000 til kr 91 736 000	33 000 000
443		Oppfølging av innsynsloven:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 5 467 000 til kr 6 867 000	1 400 000
445		Den høyere påtalemyndighet (jf. kap. 3445):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 82 225 000 til kr 85 025 000	2 800 000
456		TETRA – felles radiosamband for nødetatene (jf. kap. 3456):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 33 575 000 til kr 36 575 000	3 000 000
471		Statens erstatningsansvar:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 729 000 til kr 1 029 000	300 000
	71	Erstatningsansvar m.m., <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 62 340 000 til kr 108 340 000	46 000 000
520		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 3520):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 372 980 000 til kr 424 680 000	51 700 000
	21	Spesielle driftsutgifter, statlige mottak, forhøyes med fra kr 1 051 220 000 til kr 1 707 420 000	656 200 000
521		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3521):	
	72	Tilbakevending for flyktninger, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 11 300 000 til kr 36 800 000	25 500 000
	75	Transport av flyktninger/reiseutgifter til og fra utlandet, forhøyes med fra kr 31 200 000 til kr 40 400 000	9 200 000
524		Utlendingsnemnda (jf. kap. 3524):	
	21	Spesielle driftsutgifter, nemndbehandling, nedsettes med fra kr 13 370 000 til kr 5 620 000	7 750 000
540		Sametinget (jf. kap. 3540):	
	54	Avkastning av Samefolkets fond, forhøyes med fra kr 4 650 000 til kr 5 072 000	422 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
551		Regional utvikling og nyskaping:	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, nedsettes med fra kr 1 116 500 000 til kr 1 066 500 000	50 000 000
552		Nasjonalt samarbeid for regional utvikling:	
	72	Nasjonale tiltak for regional utvikling, nedsettes med fra kr 287 000 000 til kr 282 000 000	5 000 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571):	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 33 173 823 000 til kr 33 183 723 000	9 900 000
	64	Skjønnstilskudd, <i>kan nyttes under kap. 572 post 64</i> , nedsettes med fra kr 3 199 700 000 til kr 3 169 700 000	30 000 000
	68	Forsøk med rammefinansiering av øremerkede tilskudd, forhøyes med fra kr 945 816 000 til kr 946 316 000	500 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572):	
	60	Innbyggertilskudd, nedsettes med fra kr 12 567 542 000 til kr 12 563 342 000	4 200 000
582		Skoleanlegg:	
	60	Rentekompensasjon, forhøyes med fra kr 192 000 000 til kr 231 000 000	39 000 000
586		Tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser:	
	60	Oppstartingstilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 1 943 900 000 til kr 1 867 700 000	76 200 000
	63	Tilskudd til kompensasjon for utgifter til renter og avdrag, forhøyes med fra kr 1 266 400 000 til kr 1 305 600 000	39 200 000
620		Utredningsvirksomhet, forskning m.m.:	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 56 870 000 til kr 66 270 000	9 400 000
	60	Prøveløslatelse, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 89 700 000 til kr 69 700 000	20 000 000
621		Tilskudd til kommunale tjenester, organisasjoner mv.:	
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med fra kr 94 900 000 til kr 92 900 000	2 000 000
	60	Tilskudd til omsorgstjenester, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 41 400 000 til kr 38 400 000	3 000 000
	63	Tilskudd til rusmiddeltiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 171 200 000 til kr 168 200 000	3 000 000
664		Pensjonstrygden for sjømenn:	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 388 600 000 til kr 456 600 000	68 000 000
700		Helsedepartementet (jf. kap. 3700):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 96 500 000 til kr 96 200 000	300 000
701		Forsknings- og forsøksvirksomhet:	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 79 758 000 til kr 80 300 000	542 000
704		Norsk Pasientskadeerstatning (jf. kap. 3704):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 60 000 000 til kr 68 200 000	8 200 000
706		Sosial- og helsedirektoratet (jf. kap. 3706):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 366 350 000 til kr 382 450 000	16 100 000
707		Nasjonalt folkehelseinstitutt (jf. kap. 3707):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 335 480 000 til kr 337 480 000	2 000 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	6 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 14 530 000 til kr 20 530 000	
709		Pasientskadenemnda (jf. kap. 3709):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	4 400 000
		fra kr 10 000 000 til kr 14 400 000	
719		Helsefremmende og forebyggende arbeid:	
	70	Forebygging av HIV og seksuelt overførbare sykdommer – smittevern, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	900 000
		fra kr 26 140 000 til kr 25 240 000	
732		Regionale helseforetak:	
	76	Innsatsstyrt finansiering av sykehus, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	300 000 000
		fra kr 16 852 800 000 til kr 17 152 800 000	
	77	Refusjon poliklinisk virksomhet ved sykehus mv., <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	35 000 000
		fra kr 3 829 700 000 til kr 3 794 700 000	
	91	(NY) Opptreksrenter, bevilges med	125 000 000
739		Andre utgifter:	
	21	Forsøk og utvikling i sykehussektoren, <i>kan nyttes under post 75</i> , forhøyes med ..	16 500 000
		fra kr 116 486 000 til kr 132 986 000	
	70	Behandlingsreiser til utlandet, nedsettes med	10 702 000
		fra kr 73 950 000 til kr 63 248 000	
750		Statens legemiddelverk (jf. kap. 3750 og 5578):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	2 000 000
		fra kr 110 920 000 til kr 112 920 000	
797		Helse- og sosialberedskap:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	10 500 000
		fra kr 12 800 000 til kr 23 300 000	
844		Kontantstøtte:	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under kap. 856 post 60, overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	130 000 000
		fra kr 2 787 195 000 til kr 2 917 195 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854):	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med	25 000 000
		fra kr 25 506 000 til kr 50 506 000	
856		Barnehager:	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning, kan nyttes under kap. 844 post 70, kan overføres</i> , nedsettes med	280 000 000
		fra kr 7 578 314 000 til kr 7 298 314 000	
	61	Stimuleringstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	280 000 000
		fra kr 193 000 000 til kr 473 000 000	
900		Nærings- og handelsdepartementet (jf. kap. 3900):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	1 000 000
		fra kr 149 025 000 til kr 148 025 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	1 500 000
		fra kr 25 101 000 til kr 23 601 000	
906		Bergvesenet (jf. kap. 3906):	
	30	Sikrings- og miljøtiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	2 500 000
		fra kr 4 400 000 til kr 6 900 000	
909		Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk:	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	65 000 000
		fra kr 270 000 000 til kr 205 000 000	
	71	Tilskudd til fergereederier i utenriksfart i NOR, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	30 000 000
		fra kr 300 000 000 til kr 270 000 000	
	72	(NY) Tilskudd til offshorefartøy i NOR, <i>overslagsbevilgning</i> , bevilges med	150 000 000
923		Forsknings- og utviklingskontrakter:	
	70	Tilskudd, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	35 000 000
		fra kr 100 000 000 til kr 135 000 000	
924		Internasjonalt samarbeid og utviklingsprogrammer:	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	70	Tilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 25 500 000 til kr 24 500 000	1 000 000
	71	EUs rammeprogram for forskning og teknologi, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 310 000 000 til kr 247 000 000	63 000 000
937		Reiselivstiltak:	
	70	Tilskudd til internasjonal markedsføring, forhøyes med fra kr 105 300 000 til kr 115 300 000	10 000 000
950		Forvaltning av statlig eierskap (jf. kap. 3950 og 5656):	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 12 500 000 til kr 11 000 000	1 500 000
	95	(NY) Aksjekapital Argentum AS, bevilges med	2 450 000 000
959		Moxy Trucks AS:	
	70	(NY) Tilskudd til avskrivning av garantiansvar, bevilges med	30 000 000
1021		Drift av forskningsfartøyene (jf. kap. 4021):	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 47 000 000 til kr 77 000 000	30 000 000
1030		Fiskeridirektoratet (jf. kap. 4030):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 305 600 000 til kr 313 233 000	7 633 000
	70	(NY) Tilbakebetaling av innbetalte vederlag, bevilges med	15 393 000
1040		Til gjennomføring av fiskeriatvanten:	
	71	(NY) Tilskudd til strukturiltak for kapasitetstilpasning av fiskeflåten, bevilges med	35 726 000
1050		Diverse fiskeriformål:	
	78	DNA-register for vågehval, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 1 500 000 til kr 500 000	1 000 000
1062		Kystverket (jf. kap. 4062):	
	30	Maritim infrastruktur, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 24</i> , nedsettes med fra kr 211 900 000 til kr 198 800 000	13 100 000
	60	Tilskudd til fiskerihavneanlegg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 27 400 000 til kr 40 500 000	13 100 000
1070		Elektroniske navigasjonshjelpemidler (jf. kap. 4070):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 27 200 000 til kr 26 700 000	500 000
1100		Landbruksdepartementet (jf. kap. 4100):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 110 330 000 til kr 108 874 000	1 456 000
1107		Statens dyrehelsetilsyn (jf. kap. 4107):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 214 707 000 til kr 229 375 000	14 668 000
	70	Tilskudd til veterinær beredskap, nedsettes med fra kr 65 000 000 til kr 47 500 000	17 500 000
1110		Statens landbrukstilsyn (jf. kap. 4110):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 105 477 000 til kr 104 086 000	1 391 000
1112		Forvaltningsstøtte, utviklingsoppgaver og kunnskapsutvikling m.m.:	
	50	Forvaltningsstøtte og utviklingsoppgaver, Veterinærinstituttet, nedsettes med fra kr 108 765 000 til kr 107 331 000	1 434 000
	51	Forvaltningsstøtte, utvikling og kunnskapsformidling, Planteforsk, nedsettes med fra kr 46 988 000 til kr 46 368 000	620 000
	52	Støtte til fagsentrene, Planteforsk, nedsettes med fra kr 13 051 000 til kr 12 879 000	172 000
1114		Statens næringsmiddeltilsyn (jf. kap. 4114):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 230 373 000 til kr 227 335 000	3 038 000
1115		Etablering av nytt mattilsyn:	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	11 185 000
		fra kr 89 843 000 til kr 78 658 000	
1137		Forskning og utvikling:	
	50	Forskningsaktivitet, nedsettes med	24 000 000
		fra kr 142 683 000 til kr 118 683 000	
	51	Basisbevilgninger til forskningsinstitutter m.m., nedsettes med	1 000 000
		fra kr 155 490 000 til kr 154 490 000	
1140		Miljø- og næringstiltak i jordbruket:	
	50	Næringsøkonomisk dokumentasjon og analyse, nedsettes med	250 000
		fra kr 18 967 000 til kr 18 717 000	
	77	Miljørettet prosjektarbeid m.m., <i>kan overføres</i> , nedsettes med	5 000 000
		fra kr 35 881 000 til kr 30 881 000	
1142		Miljø- og næringstiltak i skogbruket:	
	50	Forvaltningsstøtte, utvikling og kunnskapsformidling i skogbruket, Skogforsk, nedsettes med	171 000
		fra kr 12 968 000 til kr 12 797 000	
	76	Ressurs- og miljøtiltak i skogbruket, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	3 000 000
		fra kr 18 728 000 til kr 15 728 000	
1143		Statens landbruksforvaltning (jf. kap. 4143):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	1 899 000
		fra kr 144 015 000 til kr 142 116 000	
	72	Erstatninger, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	300 000
		fra kr 102 000 til kr 402 000	
1145		Jordskifterettene (jf. kap. 4145):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	3 000 000
		fra kr 142 717 000 til kr 145 717 000	
1146		Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (jf. kap. 4146):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	864 000
		fra kr 65 519 000 til kr 64 655 000	
1147		Reindriftsforvaltningen (jf. kap. 4147):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	473 000
		fra kr 35 877 000 til kr 35 404 000	
	45	Store utstyrskjøp og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	4 400 000
		fra kr 3 113 000 til kr 7 513 000	
1161		Statskog SF – forvaltningsdrift:	
	70	Tilskudd til forvaltningsdrift, nedsettes med	215 000
		fra kr 16 334 000 til kr 16 119 000	
1301		Forskning og utvikling mv.:	
	50	Samferdselsforskning, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	10 000 000
		fra kr 104 800 000 til kr 94 800 000	
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320):	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 72</i> , nedsettes med	55 000 000
		fra kr 5 489 750 000 til kr 5 434 750 000	
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 72</i> , nedsettes med	35 000 000
		fra kr 4 728 400 000 til kr 4 693 400 000	
	31	(NY) Rassikring, bevilges med	50 000 000
1321		Etablering av selskap for vegproduksjon:	
	71	Tilskudd til restrukturering, nedsettes med	85 000 000
		fra kr 442 000 000 til kr 357 000 000	
1322		Svinesundsforbindelsen AS:	
	91	Lån, forhøyes med	100 000 000
		fra kr 250 000 000 til kr 350 000 000	
	92	(NY) Kapitaliserte renter, bevilges med	12 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1350		Jernbaneverket (jf. kap. 4350):	
	23	Drift og vedlikehold, <i>kan overføres, kan nyttes under post 30</i> , nedsettes med fra kr 2 994 603 000 til kr 2 969 603 000	25 000 000
	25	Drift og vedlikehold av Gardermobanen, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 90 700 000 til kr 70 700 000	20 000 000
	30	Investeringer i linjen, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23</i> , forhøyes med fra kr 1 346 100 000 til kr 1 501 100 000	155 000 000
1400		Miljøverndepartementet (jf. kap. 4400):	
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med fra kr 61 628 000 til kr 58 628 000	3 000 000
	78	Miljøtiltak i nikkerverkene på Kola, <i>kan overføres, kan nyttes under post 21</i> , nedsettes med fra kr 109 800 000 til kr 99 800 000	10 000 000
	79	(NY) Den nordiske verdensarvstiftelsen, bevilges med	3 000 000
1427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 4427):	
	77	Tilskudd til naturinformasjonssentra, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 400 000 til kr 9 400 000	3 000 000
1429		Riksantikvaren (jf. kap. 4429):	
	74	Fartøyvern, forhøyes med fra kr 10 000 000 til kr 20 000 000	10 000 000
	75	Internasjonalt samarbeid, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 3 400 000 til kr 400 000	3 000 000
1432		Norsk kulturminnefond (jf. kap. 4432):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 1 500 000 til kr 0	1 500 000
	50	Til disposisjon for kulturminnetiltak, forhøyes med fra kr 5 000 000 til kr 6 500 000	1 500 000
1441		Statens forurensningstilsyn (jf. kap. 4441):	
	39	Opprydningstiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 50 880 000 til kr 45 880 000	5 000 000
	78	Tilskudd til energiutnyttelse fra avgiftspliktige sluttbehandlingsanlegg for avfall, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 40 000 000 til kr 0	40 000 000
1471		Norsk Polarinstitutt (jf. kap. 4471):	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 000 000 til kr 10 000 000	4 000 000
1500		Arbeids- og administrasjonsdepartementet (jf. kap. 4500):	
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med fra kr 104 455 000 til kr 99 455 000	5 000 000
1530		Tilskudd til de politiske partier:	
	70	Tilskudd til de politiske partiers sentrale organisasjoner, nedsettes med fra kr 163 567 000 til kr 154 087 000	9 480 000
	71	Tilskudd til kommunepartiene, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 19 800 000 til kr 24 575 000	4 775 000
	72	Tilskudd til kommunestyregruppene, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 15 600 000 til kr 19 360 000	3 760 000
	73	Tilskudd til fylkespartiene, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 46 500 000 til kr 50 530 000	4 030 000
	74	Tilskudd til fylkestingsgruppene, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 6 000 000 til kr 7 515 000	1 515 000
	76	Tilskudd til de politiske partiers sentrale ungdomsorganisasjoner, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 4 500 000 til kr 5 700 000	1 200 000
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse:	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	120 702 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 2 207 733 000 til kr 2 087 031 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	63 498 000
		fra kr 88 932 000 til kr 25 434 000	
1544		Boliglån til statsansatte:	
	70	(NY) Tilskudd til avskrivning av lån, bevilges med	2 810 000
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	1 020 000 000
		fra kr 4 780 000 000 til kr 3 760 000 000	
1546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 4546):	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	47 000 000
		fra kr 40 000 000 til kr 87 000 000	
1580		Bygg utenfor husleieordningen:	
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	60 000 000
		fra kr 881 600 000 til kr 821 600 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	2 000 000
		fra kr 43 400 000 til kr 45 400 000	
	70	(NY) Tilskudd til hovedstadsaksjonen, bevilges med	15 000 000
1582		Utvikling av Fornebuområdet:	
	30	Investeringer på Fornebu, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	19 000 000
		fra kr 121 300 000 til kr 140 300 000	
1594		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 4594):	
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , nedsettes med	150 000 000
		fra kr 2 749 851 000 til kr 2 599 851 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	7 000 000
		fra kr 927 950 000 til kr 920 950 000	
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	20 000 000
		fra kr 3 243 712 000 til kr 3 263 712 000	
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	25 000 000
		fra kr 288 200 000 til kr 263 200 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	20 000 000
		fra kr 126 100 000 til kr 106 100 000	
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	5 000 000
		fra kr 355 500 000 til kr 350 500 000	
1710		Forsvarsbygg og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760):	
	47	Nybygg og nyanlegg, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	20 000 000
		fra kr 2 504 650 000 til kr 2 484 650 000	
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760):	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	220 000 000
		fra kr 6 763 495 000 til kr 6 543 495 000	
1800		Olje- og energidepartementet:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	2 700 000
		fra kr 103 000 000 til kr 105 700 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	12 000 000
		fra kr 24 430 000 til kr 36 430 000	
1810		Oljedirektoratet (jf. kap. 4810):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	1 300 000
		fra kr 253 600 000 til kr 254 900 000	
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 4820 og 4829):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	1 500 000
		fra kr 227 900 000 til kr 229 400 000	
	22	Sikrings- og miljøtiltak i vassdrag, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	12 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 54 850 000 til kr 66 850 000	
1825	74	(NY) Tilskudd til Haldenvassdragets Kanalselskap, bevilges med	1 200 000
		Omlegging av energibruk og energiproduksjon:	
	50	Overføring til Energifondet, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 279 000 000 til kr 259 000 000	
	70	Tilskudd til elektrisitetssparing i private husholdninger, forhøyes med	25 000 000
		fra kr 50 000 000 til kr 75 000 000	
	74	Naturgass, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	25 000 000
		fra kr 35 000 000 til kr 10 000 000	
2309		Tilfeldige utgifter:	
	1	Ymse	
	1-5	Diverse endringer, nedsettes med kr 1 232 700 000	
	6	Trygdeoppgjøret, sosialkomiteen, forhøyes med kr 572 000 000	
		Sum: nedsettes med	660 700 000
		fra kr 7 272 418 000 til kr 6 611 718 000	
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310):	
	70	Utdanningsstipend, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	148 000 000
		fra kr 4 366 500 000 til kr 4 514 500 000	
	71	Andre stipend, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	2 100 000
		fra kr 822 100 000 til kr 824 200 000	
	72	Rentestønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	187 000 000
		fra kr 1 861 000 000 til kr 1 674 000 000	
	73	Avskrivninger, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	4 000 000
		fra kr 466 000 000 til kr 462 000 000	
2411		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond, lån til landbruksformål (jf. kap. 5311 og 5614):	
	50	(NY) Tapsfond, lån til landbruksformål, bevilges med	1 595 000
2412		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 5312 og 5615):	
	72	Rentestøtte, nedsettes med	2 000 000
		fra kr 32 000 000 til kr 30 000 000	
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	959 000 000
		fra kr 12 671 000 000 til kr 13 630 000 000	
2415		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond, fiskeri- og andre regionalpolitiske tiltak:	
	72	(NY) Nyskaping, omstilling og kapasitetstilpasning i fiskerinæringen, bevilges med	30 000 000
	75	Marint innovasjonsprogram, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	10 000 000
		fra kr 10 000 000 til kr 20 000 000	
2420		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 5320 og 5620):	
	55	Landsdekkende innovasjonsordning, fond, forhøyes med	125 000 000
		fra kr 103 000 000 til kr 228 000 000	
	56	Tapsfond, distriktsrettet ordning, forhøyes med	100 000 000
		fra kr 75 000 000 til kr 175 000 000	
	72	Tilskudd til dekning av tap på risikolån, nedsettes med	2 400 000
		fra kr 5 000 000 til kr 2 600 000	
	96	Lån til distriktsrettet ordning, forhøyes med	400 000 000
		fra kr 500 000 000 til kr 900 000 000	
2422		Statens miljøfond:	
	90	Statens miljøfond, lån, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	29 050 000
		fra kr 15 500 000 til kr 44 550 000	
2440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten (jf. kap. 5440):	
	22	Fjerningsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	10 000 000
		fra kr 30 000 000 til kr 20 000 000	
	25	(NY) Pro et contra-oppgjøret, bevilges med	180 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	30	Investeringer, forhøyes med	3 300 000 000
		fra kr 15 100 000 000 til kr 18 400 000 000	
	50	Overføring til Statens petroleumsforsikringsfond, forhøyes med	180 600 000
		fra kr 700 000 000 til kr 880 600 000	
2442		Disponering av innretninger på kontinentalsokkelen:	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	100 000 000
		fra kr 130 000 000 til kr 230 000 000	
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445):	
	24	Driftsresultat:	
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-2 457 648 000
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	967 171 000
		3 Avskrivninger	588 835 000
		4 Renter av statens kapital	16 596 000
		5 Til investeringsformål	600 000 000
		6 Til reguleringsfondet	-290 267 000
		Sum	<u>-575 313 000</u>
	30	Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	70 000 000
		fra kr 42 100 000 til kr 112 100 000	
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	32 150 000
		fra kr 380 700 000 til kr 412 850 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	5 000 000
		fra kr 55 030 000 til kr 60 030 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	15 000 000
		fra kr 87 154 000 til kr 72 154 000	
2541		Dagpenger:	
	70	Dagpenger, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	2 476 500 000
		fra kr 8 023 500 000 til kr 10 500 000 000	
2600		Trygdeetaten:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	76 200 000
		fra kr 4 707 200 000 til kr 4 783 400 000	
2650		Sykepenger:	
	70	Sykepenger for arbeidstakere mv., <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	1 040 000 000
		fra kr 25 780 000 000 til kr 24 740 000 000	
	72	Omsorgs- og pleiepenger ved barns sykdom m.m., <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	37 000 000
		fra kr 280 000 000 til kr 317 000 000	
2652		Medisinsk rehabilitering mv.:	
	70	Rehabiliteringspenger, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	220 000 000
		fra kr 7 560 000 000 til kr 7 340 000 000	
2661		Grunn- og hjelpestønad, hjelpemidler mv.:	
	76	Bedring av funksjonsevnen, andre formål, forhøyes med	1 400 000
		fra kr 59 000 000 til kr 60 400 000	
2683		Stønad til enslig mor eller far (jf. kap. 5701):	
	70	Overgangsstønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	45 000 000
		fra kr 2 135 000 000 til kr 2 090 000 000	
	72	Stønad til barnetilsyn, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	42 000 000
		fra kr 722 000 000 til kr 680 000 000	
	73	Utdanningsstønad, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 115 000 000 til kr 95 000 000	
2711		Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten:	
	70	Refusjon spesialisthjelp, nedsettes med	10 000 000
		fra kr 1 163 000 000 til kr 1 153 000 000	
	71	Refusjon psykologhjelp, nedsettes med	5 000 000
		fra kr 205 000 000 til kr 200 000 000	
	72	Refusjon tannlegehjelp, nedsettes med	<u>37 500 000</u>

Forhandlinger i Stortinget nr. 241

2003

20. juni – Votering i sak nr. 2

3629

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 485 000 000 til kr 447 500 000	
	76	Private laboratorier og røntgeninstitutt, nedsettes med	5 000 000
		fra kr 560 000 000 til kr 555 000 000	
	78	Opptreningsinstitusjoner m.fl., forhøyes med	16 800 000
		fra kr 700 851 000 til kr 717 651 000	
2751		Medisiner mv.:	
	70	Legemidler, nedsettes med	7 000 000
		fra kr 7 577 000 000 til kr 7 570 000 000	
2752		Refusjon av egenbetaling:	
	70	Refusjon av egenbetaling, frikortordningen, forhøyes med	45 000 000
		fra kr 2 146 000 000 til kr 2 191 000 000	
2755		Helsetjeneste i kommunene:	
	62	Tilskudd til fastlønsordningen, fysioterapeuter, <i>kan nyttes under post 71, nedsettes med</i>	5 000 000
		fra kr 207 000 000 til kr 202 000 000	
	70	Refusjon allmennlegehjelp, nedsettes med	65 000 000
		fra kr 2 708 500 000 til kr 2 643 500 000	
	71	Refusjon fysioterapi, <i>kan nyttes under post 62</i> , nedsettes med	15 000 000
		fra kr 1 155 000 000 til kr 1 140 000 000	
2790		Andre helsetiltak:	
	70	Bidrag, lokalt, forhøyes med	500 000
		fra kr 359 000 000 til kr 359 500 000	
	72	Sykebehandling i utlandet, forhøyes med	60 000 000
		fra kr 98 000 000 til kr 158 000 000	
3286		Fondet for forskning og nyskaping (jf. kap. 286):	
	80	Avkastning, nedsettes med	423 000
		fra kr 1 251 740 000 til kr 1 251 317 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer:	
	2	(NY) Inntekter ved oppdrag, bevilges med	5 000 000
3410		Rettsgebyr (jf. kap. 410):	
	1	Rettsgebyr, forhøyes med	26 640 000
		fra kr 1 045 188 000 til kr 1 071 828 000	
	4	Lensmennenes gebyrinntekter, <i>forhøyes med</i>	4 440 000
		fra kr 163 862 000 til kr 168 302 000	
3430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 430):	
	3	Andre inntekter, forhøyes med	3 500 000
		fra kr 8 008 000 til kr 11 508 000	
3440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 440):	
	1	Gebyrer, <i>forhøyes med</i>	5 920 000
		fra kr 224 700 000 til kr 230 620 000	
	3	Salgsinntekter, nedsettes med	7 754 000
		fra kr 7 754 000 til kr 0	
3520		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 520):	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter, forhøyes med	383 272 000
		fra kr 504 586 000 til kr 887 858 000	
3521		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 521):	
	1	Tilbakevending for flyktninger, forhøyes med	25 500 000
		fra kr 11 300 000 til kr 36 800 000	
	3	Transport av flyktninger/reisutgifter til og fra utlandet, forhøyes med	9 200 000
		fra kr 30 496 000 til kr 39 696 000	
3540		Sametinget (jf. kap. 540):	
	51	Avkastning av Samefolkets fond, forhøyes med	422 000
		fra kr 4 650 000 til kr 5 072 000	
3571		Tilbakeføring av forskudd (jf. kap. 571):	
	90	Tilbakeføring av forskudd, forhøyes med	19 165 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 46 371 000 til kr 65 536 000	
3704		Norsk Pasientskadeerstatning (jf. kap. 704):	
	50	Overføring fra NPF som statlig fond, forhøyes med	48 100 000
		fra kr 394 000 000 til kr 442 100 000	
3706		Sosial- og helsedirektoratet (jf. kap. 706):	
	4	Gebyrinntekter, nedsettes med	1 100 000
		fra kr 8 208 000 til kr 7 108 000	
3709		Pasientskadenemnda (jf. kap. 709):	
	50	Overføring fra NPE som statlig fond, forhøyes med	4 400 000
		fra kr 10 000 000 til kr 14 400 000	
3739		Behandlingsreiser til utlandet (jf. kap. 739):	
	2	Egenandeler og refusjoner, nedsettes med	10 702 000
		fra kr 10 702 000 til kr 0	
3854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 854):	
	4	(NY) Refusjon av ODA-godkjente utgifter, bevilges med	20 000 000
3900		Nærings- og handelsdepartementet (jf. kap. 900):	
	2	Ymse inntekter, nedsettes med	1 450 000
		fra kr 1 500 000 til kr 50 000	
	3	(NY) Salgsinntekter, bevilges med	1 450 000
3904		Brønnøysundregistrene (jf. kap. 904):	
	1	Gebyrinntekter, forhøyes med	13 000 000
		fra kr 400 000 000 til kr 413 000 000	
3928		FoU-prosjekter i næringslivets regi:	
	70	(NY) Tilbakeføring av tilskudd, bevilges med	8 500 000
4021		Drift av forskningsfartøyene (jf. kap. 1021):	
	1	Oppdragsinntekter, forhøyes med	30 000 000
		fra kr 47 000 000 til kr 77 000 000	
4030		Fiskeridirektoratet (jf. kap. 1030):	
	13	(NY) Inntekter vederlag oppdrettskonsesjoner, bevilges med	15 000 000
4040		Fiskeristøtte og strukturtiltak:	
	1	(NY) Strukturavgift for kapasitetstilpasning av fiskeflåten, bevilges med	35 726 000
4100		Landbruksdepartementet (jf. kap. 1100):	
	40	(NY) Salg av eiendom, bevilges med	20 000 000
4320		Statens vegvesen (jf. kap. 1320):	
	3	(NY) Innbetaling fra Mesta AS, bevilges med	75 000 000
4350		Jernbaneverket (jf. kap. 1350):	
	7	Betaling for bruk av Gardermobanen, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 90 700 000 til kr 70 700 000	
4520		Statskonsult (jf. kap. 1520):	
	5	Inntekter fra sentral opplæring, nedsettes med	5 000 000
		fra kr 21 312 000 til kr 16 312 000	
	6	Inntekter fra rådgivning, forhøyes med	5 000 000
		fra kr 12 048 000 til kr 17 048 000	
4522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 1522):	
	4	Inntekter – Norsk lysingsblad, nedsettes med	8 000 000
		fra kr 56 495 000 til kr 48 495 000	
4546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 1546):	
	1	Premie yrkesskadeforsikring, forhøyes med	17 500 000
		fra kr 56 405 000 til kr 73 905 000	
4594		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 1594):	
	60	Refusjon fra Verdal kommune, nedsettes med	8 100 000
		fra kr 9 600 000 til kr 1 500 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618):	
	1	Pante- og tinglysingsgebyr (Namsmannen), nedsettes med	8 400 000
		fra kr 25 900 000 til kr 17 500 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser, nedsettes med	1 100 000
		fra kr 2 100 000 til kr 1 000 000	
4634	10	(NY) Tilbakebetaling, bevilges med	120 000 000
		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634):	
	81	Bøter, inndragninger, forhøyes med	65 500 000
		fra kr 703 000 000 til kr 768 500 000	
4820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 1820):	
	1	Gebyr- og avgiftsinntekter, forhøyes med	1 500 000
		fra kr 19 600 000 til kr 21 100 000	
4860		Statsforetak under Olje- og energidepartementet:	
	70	Garantiprovisjon, Statnett SF, nedsettes med	16 700 000
		fra kr 30 000 000 til kr 13 300 000	
5312		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412):	
	90	Avdrag, forhøyes med	396 000 000
		fra kr 6 679 000 000 til kr 7 075 000 000	
5320		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 2420):	
	52	Tilbakeføring fra landsdekkende innovasjonsordning, forhøyes med	14 600 000
		fra kr 5 000 000 til kr 19 600 000	
	95	(NY) Innskuddskapital Argentum AS, <i>bevilges</i> med	1 225 000 000
5326		SIVA	
	95	(NY) Innskuddskapital Argentum AS, <i>bevilges</i> med	1 225 000 000
5440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten (jf. kap. 2440):	
	24	Driftsresultat:	
		1 Driftsinntekter	98 300 000 000
		2 Driftsutgifter	-17 900 000 000
		3 Lete- og feltutviklingsutgifter	-1 400 000 000
		4 Avskrivninger	-17 500 000 000
		5 Renter	-6 200 000 000
		Sum	<u>55 300 000 000</u>
	30	Avskrivninger, forhøyes med	1 500 000 000
		fra kr 16 000 000 000 til kr 17 500 000 000	
	80	Renter, nedsettes med	300 000 000
		fra kr 6 500 000 000 til kr 6 200 000 000	
5446		Salg av eiendom, Fornebu:	
	2	Refusjoner og innbetalinger – Fornebu, forhøyes med	45 000 000
		fra kr 32 813 000 til kr 77 813 000	
5460		Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (jf. kap. 2460):	
	50	Tilbakeføring fra risikoavsetningsfond for SUS/Baltikum-ordningen, forhøyes med	89 700 000
		fra kr 5 000 000 til kr 94 700 000	
5465		Statens kartverk (jf. kap. 2465, 5491 og 5603):	
	1	(NY) Salg av anleggsmidler, bevilges med	15 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt:	
	72	Fellesskatt, nedsettes med	71 000 000
		fra kr 107 942 000 000 til kr 107 871 000 000	
5521		Merverdiavgift og avgift på investeringer mv.:	
	70	Avgift, nedsettes med	2 000 000
		fra kr 132 900 000 000 til kr 132 898 000 000	
5546		Avgift på sluttbehandling av avfall:	
	70	Avgift på sluttbehandling av avfall, nedsettes med	30 000 000
		fra kr 560 000 000 til kr 530 000 000	
5578		Avgift på farmasøytiske spesialpreparater (jf. kap. 750):	
	71	Kontrollavgift, forhøyes med	<u>2 000 000</u>

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 44 363 000 til kr 46 363 000	
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer:	
	88	(NY) Av utlån under opptrekk, bevilges med	137 000 000
5607		Renter av boliglånsordningen til statsansatte:	
	80	Renter, forhøyes med	2 560 000
		fra kr 995 440 000 til kr 998 000 000	
5608		Renter av lån til statsforetak under Olje- og energidepartementet:	
	80	Renter, Statnett SF, nedsettes med	3 500 000
		fra kr 52 000 000 til kr 48 500 000	
5609		Renter og provisjoner fra selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 2426 og 3961):	
	72	Garantiprovisjon, Statkraft SF, forhøyes med	55 000 000
		fra kr 220 000 000 til kr 275 000 000	
	81	Renter, Statkraft SF, nedsettes med	6 000 000
		fra kr 110 000 000 til kr 104 000 000	
	82	Renter, Entra Eiendom AS, forhøyes med	47 000 000
		fra kr 30 000 000 til kr 77 000 000	
5615		Renter fra Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412):	
	80	Renter, nedsettes med	992 000 000
		fra kr 7 341 000 000 til kr 6 349 000 000	
5617		Renter fra Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 2410):	
	80	Renter, nedsettes med	550 000 000
		fra kr 6 033 000 000 til kr 5 483 000 000	
5620		Renter og utbytte fra Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 2420):	
	81	Renter, risikolåneordningen, nedsettes med	37 000 000
		fra kr 187 000 000 til kr 150 000 000	
	86	Renter, lavrisikolåneordningen, nedsettes med	87 000 000
		fra kr 787 000 000 til kr 700 000 000	
5651		Aksjer i selskaper under Landbruksdepartementet:	
	80	Utbytte, nedsettes med	750 000
		fra kr 750 000 til kr 0	
5656		Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 950):	
	80	Utbytte, forhøyes med	709 000 000
		fra kr 4 862 000 000 til kr 5 571 000 000	
5680		Utbytte fra statsforetak under Olje- og energidepartementet:	
	80	Utbytte, Statnett SF, nedsettes med	49 500 000
		fra kr 450 000 000 til kr 400 500 000	
5685		Aksjer i Statoil ASA:	
	80	Utbytte, forhøyes med	88 000 000
		fra kr 5 045 000 000 til kr 5 133 000 000	
5701		Diverse inntekter	
	6	Gebyrinntekter ved fastsettelse av bidrag, forhøyes med	500 000
		fra kr 35 000 000 til kr 35 500 000	

B.

I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
164		Fred, forsoning og demokrati:	
	71	ODA-godkjente land på Balkan og andre ODA-godkjente OSSE-land, kan overføres, nedsettes med	55 000 000
		fra kr 922 000 000 til kr 867 000 000	
151		Bistand til Asia:	
	78	Regionbevilgning for Asia, kan overføres, nedsettes med	10 000 000
		fra kr 333 000 000 til kr 323 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
153		Bistand til Mellom-Amerika:	
	78	Regionbevilgning for Mellom-Amerika, kan overføres, nedsettes med fra kr 131 000 000 til kr 121 000 000	10 000 000
170		FN-organisasjoner mv.:	
	76	Tilleggsmidler via FN-systemet mv., kan overføres, nedsettes med fra kr 1 340 000 000 til kr 1 300 000 000	40 000 000
171		Multilaterale finansinstitusjoner:	
	70	Verdensbanken, kan overføres, nedsettes med fra kr 584 000 000 til kr 514 000 000	70 000 000

Fullmakter til å overskride gitte bevilgninger

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Kultur- og kirkedepartementet i 2003 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 325 post 21	kap. 3325 post 2
kap. 341 post 1	kap. 3341 post 5

2. Justis- og politidepartementet i 2003 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 430 post 21	kap. 3430 post 2

3. Helsedepartementet i 2003 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 706 post 1	kap. 3706 postene 2 og 3

4. Nærings- og handelsdepartementet i 2003 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 900 post 1	kap. 3900 post 2
kap. 904 post 1	kap. 3904 post 2

5. Fiskeridepartementet i 2003 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 1040 post 71	kap. 4040 post 1

III

Fullmakt til å utgiftsføre og inntektsføre utover gitt bevilgning

Stortinget samtykker i at Olje- og energidepartementet i 2003 kan utgiftsføre og inntektsføre utover gitt bevilgning pro et contra-oppgjør i forbindelse med salg av SDØE-andeler under:

1. kap. 2440 Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten post 25 Pro et contra- oppgjør.
2. kap. 5440 Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten post 1 Pro et contra- oppgjør.

IV

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at:

1. Utenriksdepartementet i 2003 kan overskride bevilgningene under kap. 162 Overgangsbistand (gap) post 70 Overgangsbistand (gap) kap. 163 Nødhjelp humanitær bistand og menneskerettigheter post 71 Humanitær bistand og menneskerettigheter og kap. 164 Fred forsoning og demokrati post 70 Fred forsoning og demokratiltak med til sammen inntil 80 mill. kroner.
2. Olje- og energidepartementet i 2003 kan overskride bevilgningen under kap. 1825 Omlegging av energibruk og energiproduksjon post 70 Tilskudd til elektrisitetsparing i private husholdninger med inntil 150 mill. kroner.

V

Omdisponeringsfullmakt

Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2003 kan omdisponere inntil 7 mill. kroner mellom kap. 1465 Statens kjøp av tjenester i Statens kartverk post 21 Betaling for statsoppdraget og kap. 2465 Statens kartverk post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold.

VI

Fullmakter i forbindelse med nytt direktorat for samfunnssikkerhet og beredskap

Stortinget samtykker i at Justisdepartementet i 2003 i forbindelse med etableringen av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende innsparing under
kap. 451 post 1	kap. 1571 postene 1, 21, 45 og 70 kap. 1577 postene 1 og 45
inntektsføre uten bevilgning under	mot reduserte inntekter under
kap. 3451 post 3	kap. 4571 post 2 kap. 4577 post 1

Fullmakter til å pådra staten forpliktelser utover gitte bevilgninger

VII

Bestillingsfullmakt

Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2003 kan bestille varer og tjenester utover gitt bevilgning

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
320		Allmenne kulturformål	
	73	Nasjonale kulturbygg	285,3 mill. kroner

2. Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2003 kan gi tilsagn om tilskudd utover

gitt bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
586		Tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser	
	60	Oppstartingsstilskudd	3 449,1 mill. kroner

3. Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet i 2003 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitt

bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
920		Norges forskningsråd	
	50	Tilskudd	202,5 mill. kroner

IX

Videreføring av bobehandling

Stortinget samtykker i at Justisdepartementet i 2003 kan bestemme at det under ordningen med utgifter til fortsatt bobehandling pådras forpliktelser utover gitt bevilgning under kap. 475 Bobehandling post 21 Spesielle driftsutgifter med inntil 10 mill. kroner men slik at totalrammen for nytt og gammelt ansvar ikke overstiger 33 mill. kroner.

Andre fullmakter

X

Nytt hovedmål for innhold i siviltjenesten

Stortinget slutter seg til at hovedmålet for innholdet i siviltjenesten utformes i tråd med omtalen under kap. 450 i St.prp. nr. 65 (2002-2003).

XI

Avhending av sivilforsvarsanlegg

Stortinget samtykker i at Justisdepartementet i 2003 kan overdra vederlagsfritt sivilforsvarsanlegg som det ikke lenger vurderes å være behov for på de vilkår som er beskrevet under kap. 451 i St.prp. nr. 65 (2002-2003).

XII

Tilføyelse av stikkord

Stortinget samtykker i at

1. stikkordet kan nyttes under kap. 430 post 1 tilføyes bevilgningen under kap. 430 Kriminalomsorgens sen-

under kap. 1471 Norsk Polarinstitut post 21 Spesielle driftsutgifter for inntil 6 mill. kroner.

VIII

Tilsagnsfullmakter

1. Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2003 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitt bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

gitt bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

trale forvaltning post 21 Spesielle driftsutgifter i statsbudsjettet for 2003.

2. stikkordet kan overføres tilføyes bevilgningen under kap. 552 Nasjonalt samarbeid for regional utvikling post 21 Kunnskapsutvikling informasjon mv. i statsbudsjettet for 2003.

XIII

Omdannelse til aksjeselskap

Stortinget samtykker i at Helsedepartementet i 2003 gis fullmakt til å omdanne statsforetaket Medinnova til aksjeselskap fullt ut eid av Rikshospitalet HF.

XIV

Strukturavgift

Stortinget samtykker i at strukturavgiften på førstehåndsomsetning av fisk i 2003 settes til 0,35 pst. av førstehåndsverdi av landet fisk i 2003.

XV

Fullmakt til å inngå avtaler om reduksjon i reintall i Vest-Finnmark

Stortinget samtykker i at Landbruksdepartementet gis fullmakt til innen utgangen av 2004 å inngå avtaler med reindriftsutøverne i Vest-Finnmark reinbeiteområde om en reduksjon av reintallet innenfor en ramme på 15 mill. kroner.

XVI

Fullmakt til salg av Kjeller gård

Stortinget samtykker i at Landbruksdepartementet gis fullmakt til salg av Kjeller gård og disponering av midlene i samsvar med det som går fram av Innst. S. nr. 255 (2001-2002) og forslagene i St.prp. nr. 65 (2002-2003), jf. kap. 4100.

XVII

Omgjøring av fond til stiftelse

Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2003 gis fullmakt til at Fond til fremme av fiske i Mjøsa avskrives fra statens kapitalregnskap, omgjøres til en stiftelse og overføres til Mjøsa Fiskeforvaltning.

XVIII

Omorganisering av Statens kartverk

Stortinget samtykker i at nødvendig effektivisering og omorganisering av Statens kartverk iverksettes straks, herunder nødvendig reduksjon i antall fylkeskartkontorer.

XIX

Korreksjon av differanse i statsregnskapet

Stortinget samtykker i at differanser i det sentrale statsregnskapet for 2003 kan korrigeres med postering over konto for forskyvninger i balansen med:

1. 1 357 501,28 kroner under Statens landbruksforvaltning.
2. 42 764 kroner under Statens Pensjonskasse – forsikring.

XX

Retningslinjer for årlig regulering av grunnbeløpet i folketrygden

Stortinget samtykker i endring i retningslinjene for år-
§ 1 bokstav c og d skal lyde:

lig regulering av grunnbeløpet i folketrygden i samsvar med fremlagt utkast i St.prp. nr. 65 (2002-2003).

XXI

Forsøk med sprøyterom

Stortinget ber Regjeringen foreslå lovendringer som legger til rette for forsøk med sprøyterom.

XXII

Disponering av Bygdø Kongsgård

Stortinget gir Kongen fullmakt til å inngå avtale med Norsk Folkemuseum om disponeringen av Bygdø Kongsgård.

XXIII

Normalrentesats

I Stortingets skattevedtak av 2. desember 2002 nr. 1579 for inntektsåret 2003 gjøres følgende endring:

§ 7-2 nytt annet punktum:

Fra 1. juli 2003 skal normalrentesatsen være 5,0 pst.

XXIV

Kap. 5536 post 71 Engangsavgift på motorvogner mv.

Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om engangsavgift på motorvogner mv. for budsjetterminen 2003:

§ 2 Avgiftsgruppe d skal lyde:

Kombinerte biler med *tillatt* totalvekt inntil 7 500 kg: 55 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

XXV

Kap. 5536 post 75 Omregistreringsavgift

Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om omregistreringsavgift for budsjetterminen 2003:

	Registreringsår				
	2003 og 2002 kr	2001 kr	2000 kr	1999 til 1992 kr	1991 og eldre kr
c. Lastebiler. Trekkbiler. Varebiler. Kombi- nerte biler. Campingbiler. Beltebiler. Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 1 000 kg	6 129	4 716	3 699	2 356	1 343
2. over 1 000 kg t.o.m. 2 000kg	9 357	7 601	5 658	3 907	1 343
3. over 2 000 kg t.o.m. 3 000 kg	12 325	9 858	7 318	5 006	1 343
4. over 3 000 kg t.o.m. 4 000 kg	16 967	13 567	10 175	6 834	6 834
5. over 4 000 kg t.o.m. 5 000 kg	21 814	17 403	13 083	8 723	8 723
6. over 5 000 kg	26 336	21 112	15 780	10 612	10 612
d. Biltillhengere herunder semitrailere og cam pingtillhengere med egenvekt over 350 kg. Egenvekt (typegodkjent):					
1. over 350 kg t.o.m. 1 000 kg	6 124	4 716	3 699	2 356	2 356
2. over 1 000 kg t.o.m. 2 000 kg	7 071	5 658	4 309	2 762	2 762
3. over 2 000 kg t.o.m. 3 000 kg	8 565	6 893	5 169	3 448	3 448
4. over 3 000 kg t.o.m. 4 000 kg	11 391	9 045	6 963	4 526	4 526
5. over 4 000 kg t.o.m. 5 000 kg	16 054	12 924	9 695	6 411	6 411
6. over 5 000 kg	21 193	16 641	12 445	8 295	8 295

XXVI

Kap. 5546 post 70 Avgift på sluttbehandling av avfall

Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om avgift på sluttbehandling av avfall for budsjetterterminen 2003:

II § 3 skal lyde:

Ved innlevering av avfall til sluttbehandling ved anlegg for forbrenning av avfall skal det betales avgift etter følgende satser pr. tonn avfall:

- a. grunnavgift kr 82 pr. tonn
- b. tilleggsavgift kr 245 pr. tonn

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for tilleggsavgift for anlegg med energitnyttelse.

XXVII

*Kap. 5556 post 70 og kap. 5558 post 70**Avgift på alkoholfrie drikkevarer m.m.*

Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om avgift på alkoholfrie drikkevarer m.m. for budsjetterterminen 2003:

§ 2 ny bokstav e skal lyde:

korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter.

XXVIII

Kap. 5559 Avgifter på drikkevareemballasje

Fra 1. juli 2003 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om avgifter på drikkevareemballasje for budsjetterterminen 2003:

§ 2 ny bokstav e skal lyde:

korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter.

§ 2 annet ledd skal lyde:

For grunnavgiften gjelder bokstavene b-e tilsvarende.

XXIX

Fullmakt til å ta opp statslån mv.

Finansdepartementets fullmakt til å ha utestående kortsiktige markedslån økes til 120 000 mill. kroner.

XXX

Fullmakt til å ha utestående kortsiktige markedslån

Regjeringen gis fullmakt til å fortsette prosjektering og planlegging for å legge til rette for byggestart for Nye Ahus i 2004.

XXXI

Innsparingsfullmakt

Stortinget samtykker i at det spares inn 100 mill. kroner på departementenes drifts- og investeringsutgifter (postene 1-29, unntatt post 24), samt på nettobudsjetterte virksomheter med unntak av helseforetakene. Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med ny saldering av statsbudsjettet for 2003. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 100 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 100 mill. kroner til kap. 2309.

XXXII

Garantifullmakt

Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2003 kan gi tilsagn om statsgaranti for 2. prioritetslån for anskaffelse av 4 nye ferger, utover tidligere vedtatt budsjett for 2003, likevel slik at totalrammene for nytt og gammelt ansvar ikke overstiger 1 365 mill. kroner.

XXXIII

Avgift på sluttbehandling av avfall

Stortingets vedtak av 2. desember 2002 om avgift på sluttbehandling av avfall for budsjetterterminen 2003 II § 2 skal lyde:

Ved innlevering av avfall til opplagsplasser for avfall (fyllplasser) skal det betales avgift med kr 327 pr. tonn.

XXXIV

Lærerutdanningen i musikk

Stortinget ber Regjeringen foreta nødvendig kategori- og plassering av lærerutdanningen i musikk ved høyskolene i Bergen og i Hedmark.

XXXV

Samfunnsikkerhet og beredskap

Ubrukte midler på 5,55 mill. kroner under kap. 451 Samfunnsikkerhet og beredskap post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, som er overført fra budsjetterterminen 2002 kan ikke nyttes i 2003.

XXXVI

Innføring av månedlig bostøtte

Stortinget ber Regjeringen utsette innføring av månedlig bostøtte, og fremme forskjellige modeller for slik innføring i forbindelse med statsbudsjettet for 2004.

XXXVII

Opptrenings- og rehabiliteringsinstitusjoner

Stortinget ber Regjeringen gjennomgå situasjonen for opptreningsinstitusjonene, helsesportsentrene og Cato-senteret og fremme forslag som sikrer faglig utvikling og spesialisering innenfor påregnelige økonomiske rammer i overgangsperioden i budsjettet for 2004.

XXXVIII

Trygderefusjon for KOLS-medikasjon

Stortinget ber Regjeringen vurdere trygderefusjon for de medisinene som er anbefalt i de nye retningslinjene fra Den norske Lægeforening for behandling av KOLS (kronisk obstruktiv lungesykdom).

XXXIX

Legevaktsamarbeidsordninger

Stortinget ber Regjeringen utarbeide et opplegg som gir de kommuner som inngår legevaktsamarbeid, full kompensasjon for merutgifter ved slike ordninger. Disse merutgiftene dekkes ved å benytte deler av det Rikstrykdeverket sparer på slike legevaktsamarbeidsordninger.

XL

Opprettelse av et statlig investeringselskap

Stortinget ber Regjeringen opprette et statlig investeringselskap som har i oppgave å delta sammen med andre investorer i langsiktige investeringer i infrastruktur for transport av naturgass. Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med et forslag der selskapet i første omgang tilføres 3 mrd. kroner i egenkapital.

XLI

Opprettelse av utvalg som skal utrede ulike modeller for differensierte avgifter på elektrisitet

Stortinget ber Regjeringen nedsette et bredt sammensatt nasjonalt utvalg bestående av representanter for

strømleverandører, distributører, nettselskaper, samt representanter for forbruker- og miljøorganisasjoner som skal utrede ulike modeller for differensierte avgifter på elektrisitet. Utvalget skal legge fram en innstilling så snart det lar seg gjøre, men innen utgangen av 2003.

Presidenten: Presidenten vil først ta opp til votering forslag nr. 1, fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
1023		Fiskeri-, havbruks- og transportrettet FoU (jf. kap. 4023)	
	71	EUs rammeprogram for forskning og teknologi, kan overføres, nedsettes med fra kr 270 000 000 til kr 260 000 000	1 000 000
1062		Kystverket	
	60	Tilskudd til fiskerihavneanlegg, forhøyes med fra kr 27 400 000 til kr 38 000 000»	10 600 000

Presidenten gjør oppmerksom på at det i kap. 1023 post 71 str feil tall. Det skal stå: «fra kr 33 400 000 til kr 32 400 000.

(Voteringsutskrift kl. 15.49.49)

Presidenten: Det vil så bli votert over forslag nr. 108, fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2003 gjøres følgende endringer:

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre bifaltes med 51 mot 49 stemmer.

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310):	
	72	Rentestønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 861 000 000 til kr 1 676 000 000	185 000 000
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 9 921 000 000 til kr 10 018 000 000	97 000 000
5617		Renter fra Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 2410):	
	80	Renter, nedsettes med fra kr 6 033 000 000 til kr 5 485 000 000»	548 000 000

Dette forslaget er en korrigerende innstilling til forslaget til vedtak.

Presidenten: Presidenten vil så la votere over forslag nr. 118, som er framsatt av presidenten. Som presidenten redegjorde for, er bakgrunnen for dette forslaget nødvendige justeringer som følge av vedtak som Stortinget gjorde i går kveld vedrørende inneværende års budsjett, og som det naturlig nok ikke er tatt hensyn til i de aktuelle kapitler og poster i det foreliggende forslag til vedtak. Forslaget lyder:

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet bifaltes enstemmig.

«Kap.	Post	Formål	Kroner
664		Pensjonstrygden for sjømenn:	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 403 600 000 til kr 471 600 000	68 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
701	21	Forsknings- og forsøksvirksomhet: Spesielle driftsutgifter, forhøyes med ... fra kr 72 758 000 til kr 73 300 000	542 000
1542	1	Tilskudd til Statens Pensjonskasse: Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med ... fra kr 2 552 758 000 til kr 2 432 056 000	120 702 000
1542	70	Tilskudd til Statens Pensjonskasse: For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med ... fra kr 94 284 000 til kr 30 786 000	63 498 000
2600	1	Trygdeetaten: Driftsutgifter, forhøyes med ... fra kr 4 674 200 000 til kr 4 750 400 000	76 200 000
2652	70	Medisinsk rehabilitering mv.: Rehabiliteringspenger, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med ... fra kr 7 803 000 000 til kr 7 583 000 000	220 000 000
2683	70	Stønad til enslig mor eller far (jf. kap. 5701): Overgangsstønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med ... fra kr 2 204 000 000 til kr 2 159 000 000	45 000 000
2711	70	Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten: Refusjon spesialisthjelp, nedsettes med ... fra kr 1 128 000 000 til kr 1 118 000 000	10 000 000
2711	71	Diverse tiltak i spesialisthelsetjenesten: Refusjon psykologhjelp, nedsettes med ... fra kr 203 500 000 til kr 198 500 000	5 000 000
2755	62	Helsetjeneste i kommunene: Tilskudd til fastlønnsordning fysioterapeuter, kan nyttes under post 71, nedsettes med ... fra kr 210 000 000 til kr 205 000 000	5 000 000
2755	70	Helsetjeneste i kommunene: Refusjon allmennlegehjelp, nedsettes med ... fra kr 2 728 500 000 til kr 2 663 500 000	65 000 000
2755	71	Helsetjeneste i kommunene: Refusjon fysioterapi, <i>kan nyttes under post 62</i> , nedsettes med ... fra kr 1 163 000 000 til kr 1 148 000 000	15 000 000
2790	72	Andre helsetiltak: Sykebehandling i utlandet, forhøyes med ... fra kr 163 000 000 til kr 223 000 000»	60 000 000

V o t e r i n g :

Forslaget fra presidenten bifaltes enstemmig.

Presidenten: Presidenten vil så vise til en korleksjon som komiteens leder har redegjort for. Det dreier seg om at post 60 under kap. 582 skal tilføyes stikkordet «kan

overføres». Det er hermed foreslått – og anses enstemmig vedtatt.

Det voteres så over forslagene nr. 116 og 117, fra Arbeiderpartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 116 er en korrigering av XXXI i forslaget til vedtak, mens forslag nr. 117 er en nødvendig fullmakt som ikke er med i innstillingen.

Forslag nr. 116 lyder:

«XXXI

Innsparingsfullmakt

Stortinget samtykker i at det spares inn 100 mill. kroner på departementenes drifts- og investeringsutgifter (postene 1-49, unntatt post 24), samt på nettobudsjetterte virksomheter. Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen

spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med ny saldering av statsbudsjettet for 2003. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 100 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 100 mill. kroner til kap. 2309.»

Forslag nr. 117 lyder:

«Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2003 kan gi tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

1400	Miljøverndepartementet:	
78	Miljøtiltak i Nikkelverkene på Kola	41 900 000.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 115, fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget er en korrigering av XXXV i forslag til vedtak og lyder:

«XXXV

Ubrukte midler på 5,55 mill. kroner under kap. 451 Samfunnssikkerhet og beredskap post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, som er overført fra budsjetterminen 2002, kan overføres til kap. 2309 Tilfeldige utgifter.»

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det vil nå bli votert over komiteens innstilling – samtlige kapitler og poster under I A, med de korrigeringer som følger av de vedtak som Stortinget allerede har gjort, B og samtlige romertall, med unntak av XXXIII og XL, med de korrigeringer som allerede er gjort.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling – med de foretatte endringer, og med unntak av XXXIII og XL – bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteses så over XXXIII og XL. Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet står bak innstillingen, så det forventes at Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling under XXXIII og XL ble med 51 mot 49 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.52.32)

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:78 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentantene Kristin Halvorsen, Øystein Djupe-dal og Karin Andersen om strakstiltak mot arbeidsledighet – vert å leggje ved protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:91 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentantene Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om å innføre redusert avgift for miljøbensin – vedlegges protokollen.

Presidenten: Det foreligger her et avvikende forslag fra Fremskrittspartiet:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med budsjettet for 2004 fremme forslag om redusert avgift for «svovelfri» miljøbensin og miljødiesel slik at disse blir tilgjengelig på det norske markedet fra 1. januar 2004.»

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet bifaltes innstillingen med 81 mot 16 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 15.54.09)

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:92 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentantene Carl I. Hagen, Siv Jensen og Per

Sandberg om tiltak for å bedre økonomiens virkemåte, øke den økonomiske veksten og redusere arbeidsledigheten – vert å leggje ved protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 6

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:101 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentantene Jens Stoltenberg, Hill-Marta Solberg, Ranveig Frøiland, Tore Nordtun og Torstein Rudihagen om tiltak mot den økende arbeidsledigheten og mot nedbygging av konkurranseutsatt næringsliv – vert å leggje ved protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 7

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:106 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Per Sandberg, Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om at deler av selskapsskatten skal tilfalle kommunene der selskapene er etablert – vert å leggje ved protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 8

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:107 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentant Morten Lund om å redusere aksjeandelen i våre fondsplasseringer i utlandet for å redusere tapsrisikoen – vert å avvise.

Presidenten: Presidenten antar at Senterpartiet her vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes mot 6 stemmer.

Votering i sak nr. 9

Komiteen hadde innstillet:

St.meld. nr. 3 (2002-2003) – Statsrekneskapen medrekna folketrygda for 2002 – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 10

Presidenten: Det voterer over forslag fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 16. juni 2003:

«Stortinget ber Regjeringen inkludere en vurdering av taksering av overførings- og distribusjonsanlegg for eiendomsskatteformål i den generelle gjennomgangen av kraftskatter og de konsesjonsbaserte ordninger som redegjort for i Ot.prp. nr. 1 (2002-2003)»

V o t e r i n g s t a v l e n e viste at det var avgitt 17 stemmer for og 72 stemmer mot forslaget fra Fremskrittspartiet.

(Voteringsutskrift kl. 15.56.24)

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) (fra salen): President! Jeg stemte for, jeg skulle ha stemt imot.

Steinar Bastesen (Kp) (fra salen): Det samme her.

Presidenten: Det gjelder visst flere – vi tar da voteringen på nytt.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 84 mot 16 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.57.13)

S a k n r . 1 1

Referat

(301) Forslag fra stortingsrepresentantene Magnhild Meltveit Kleppa og Arne Braut om en særskilt kompensasjon til Sør-Trøndelag fylkeskommune i forbindelse med utbyggingen av reionsykehuset i Trondheim (RiT) 2000 (Dokument nr. 8:136 (2002-2003))

Enst.: Sendes kommunalkomiteen.

Presidenten: Før møtet heves, vil presidenten få lov til å takke alle stortingsrepresentantene for det utmerkede samarbeidet vi har hatt gjennom denne sesjonen.

I pressen forsøkes det å skapes et inntrykk av at det er kaotiske forhold i Stortinget. Det må jeg på det sterkeste ta avstand fra. Stortinget har fattet flertallsvedtak i alle de saker som er forelagt og tatt opp til behandling. Dette tyder på at det er god samarbeidsånd, samtidig som de politiske partiene er aktive i et forsøk på å tale sine velgeres sak.

Jeg vil også takke alle Stortingets ansatte, spesielt Stortingets direktør og Stortingets sekretærer, for en utmerket jobb.

Jeg takker også presselosjen for samarbeidet i den sesjonen som vi nå er ferdig med (munterhet i salen) – dette skal vi ikke stemme over!

Møtet hevet kl. 16.
